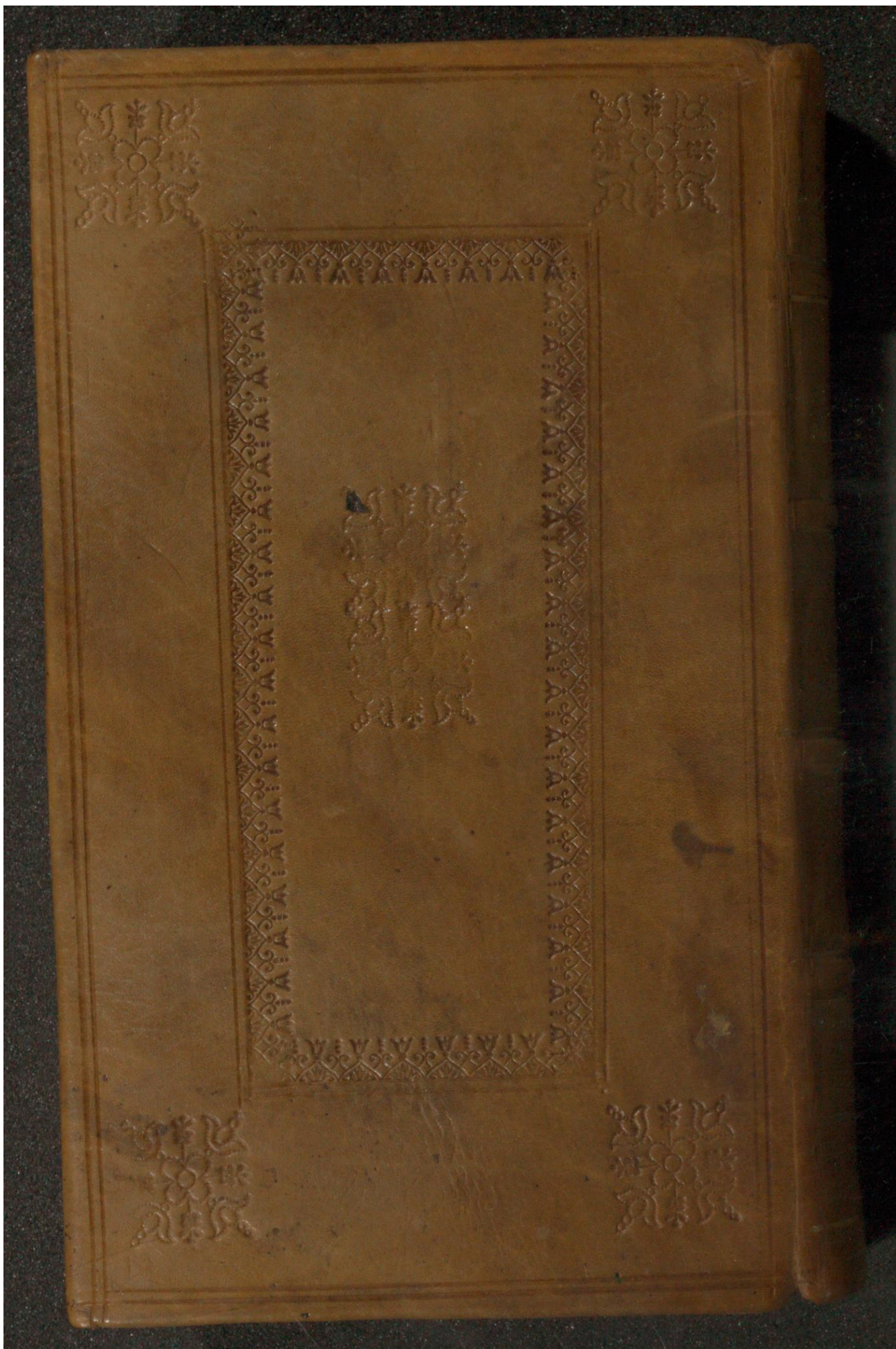




Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3309/B





Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3309/B

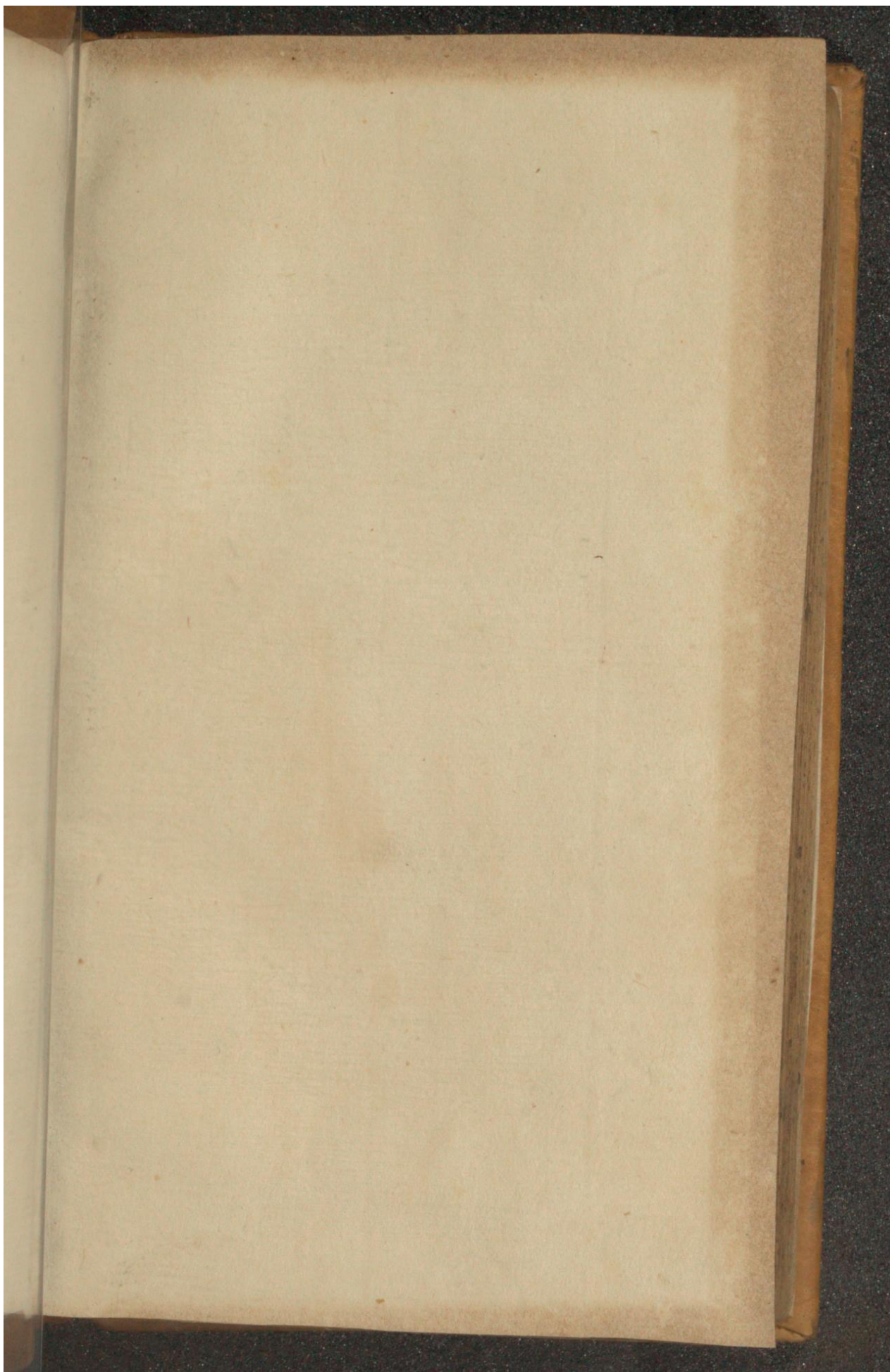


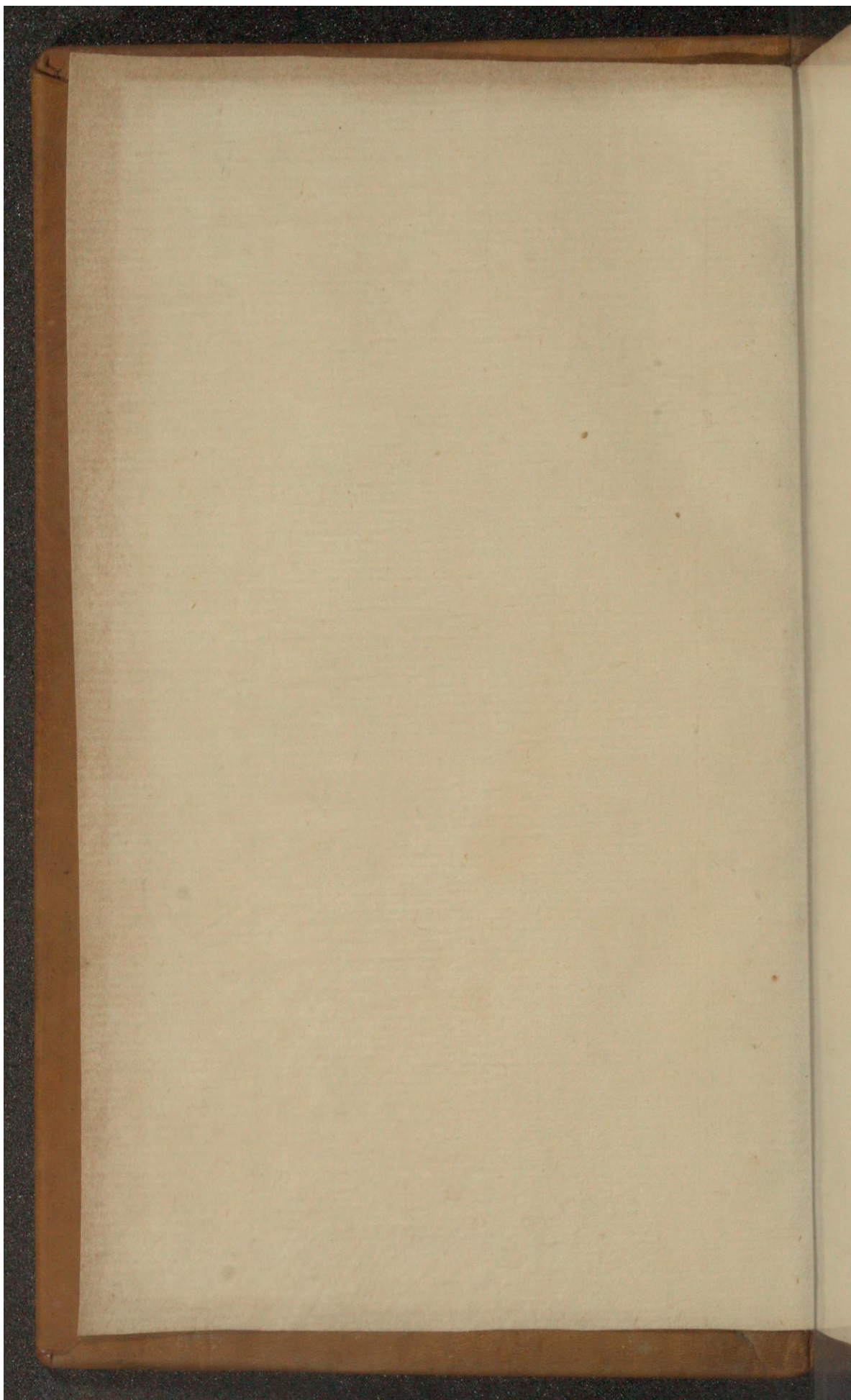
Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3309/B

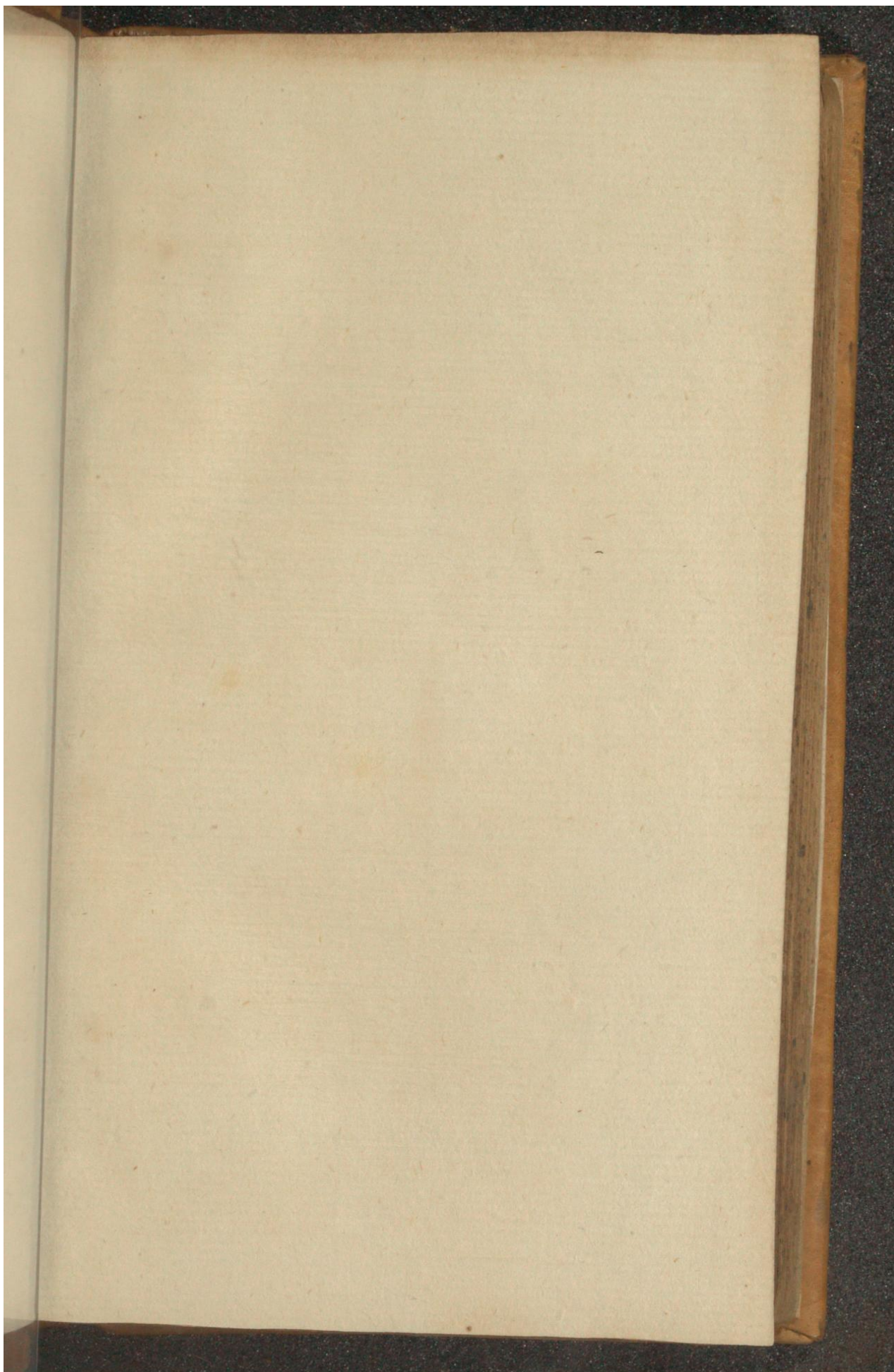


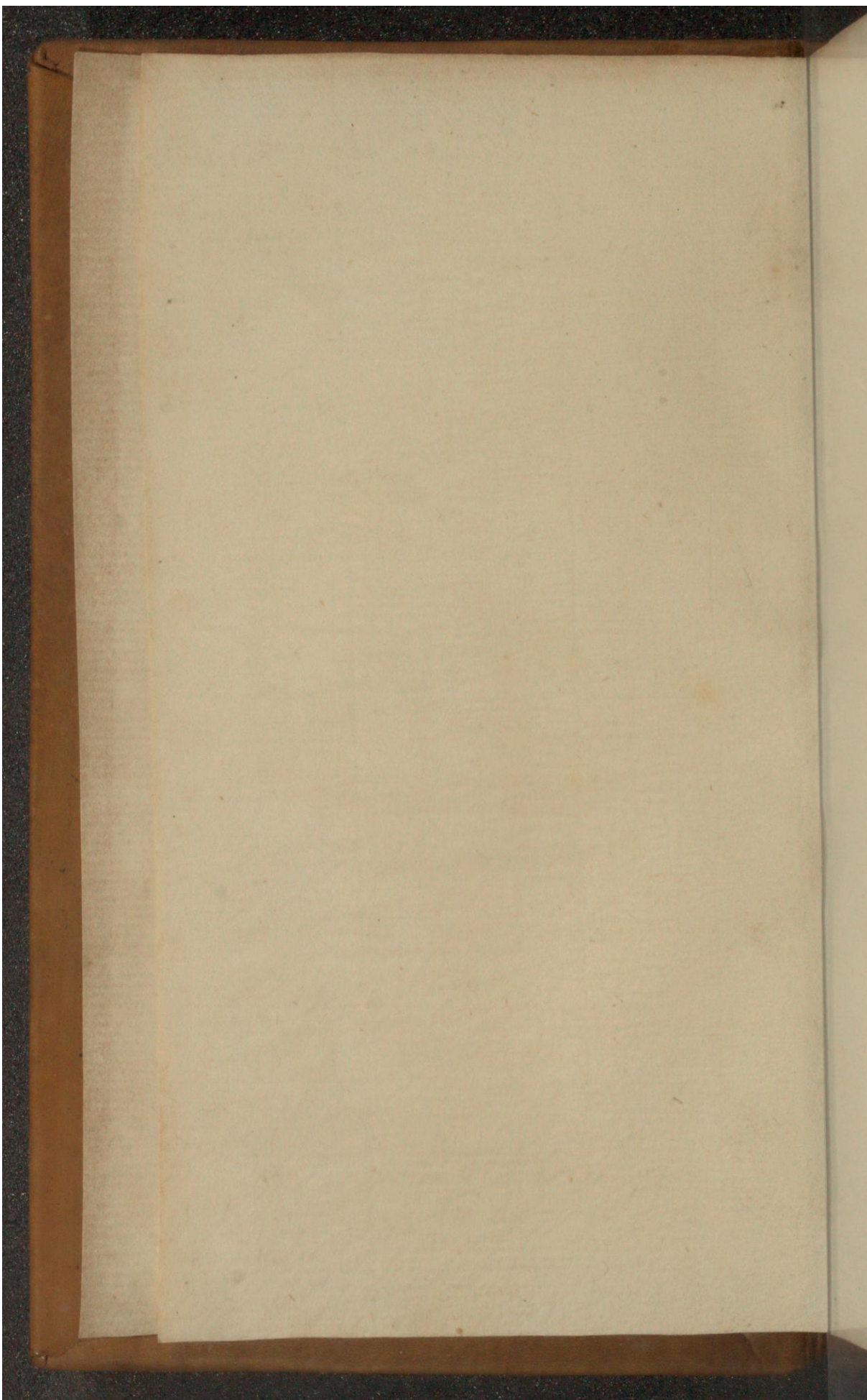
Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3309/8

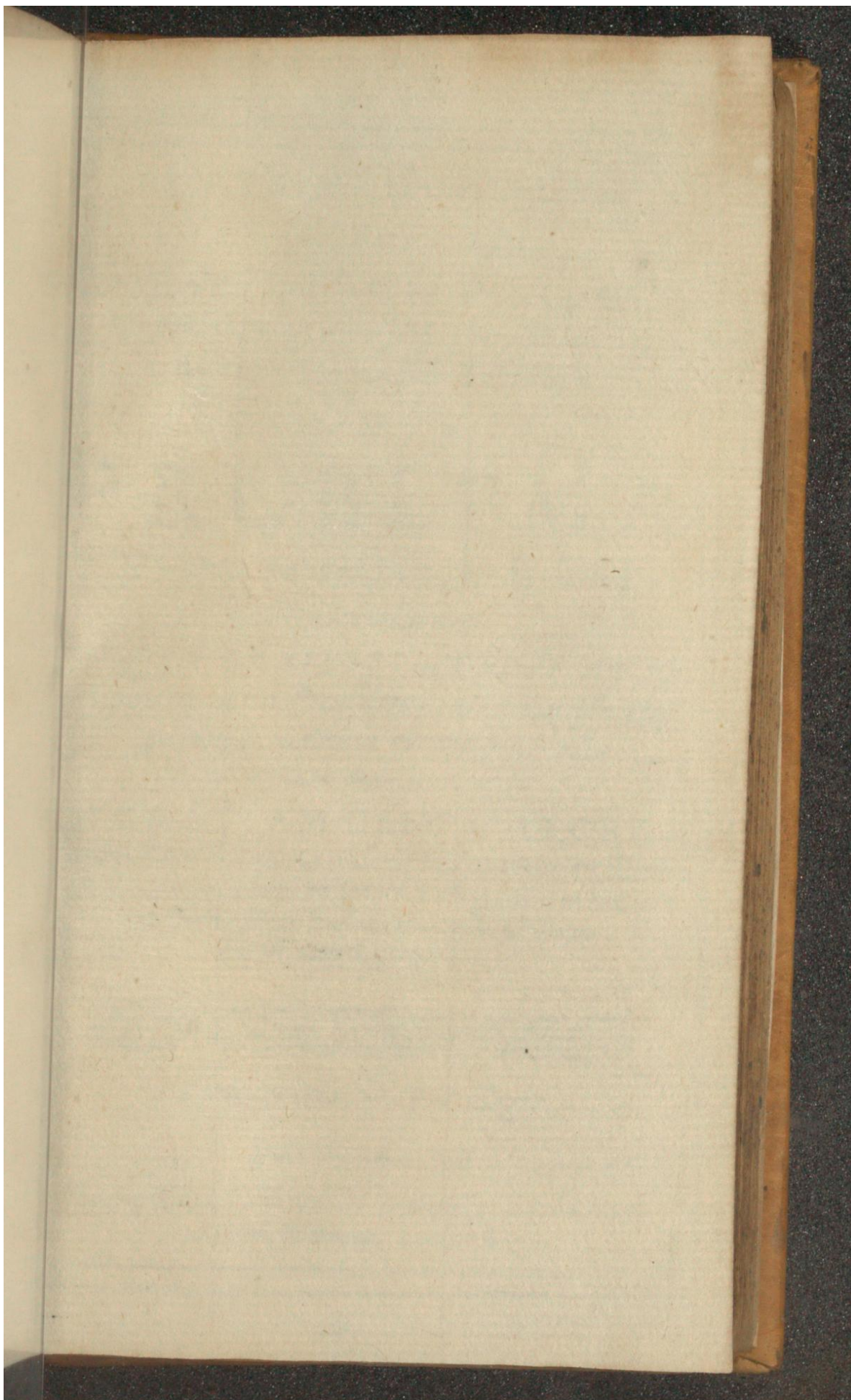
3309/A

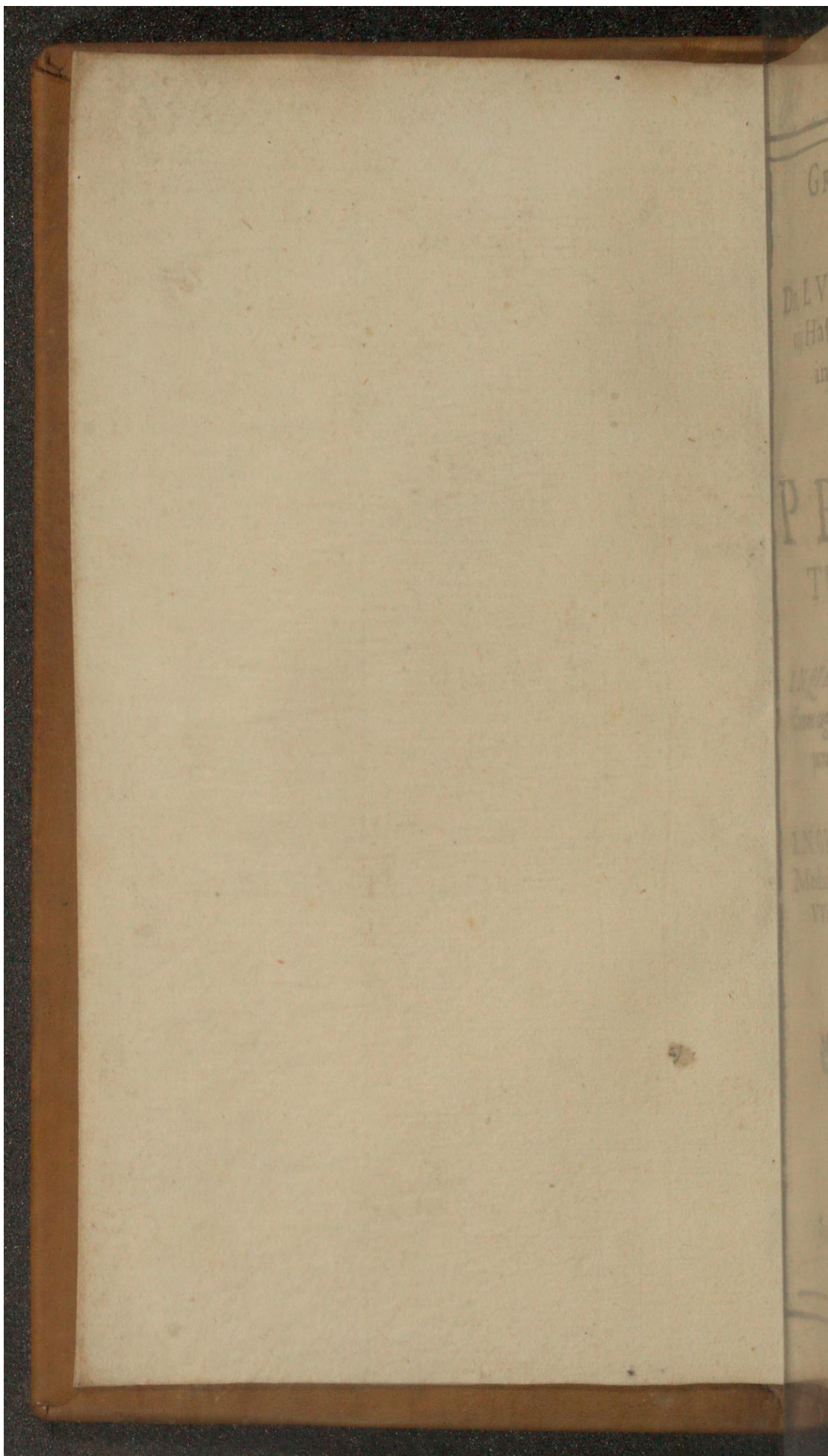












76036

GREGOR. HORSTI. D.

Illustriss. Princ. ac Dn.

Dn. LUDOVICI, LANDGRA-
vij Hassiæ etc. Archiatri & Professoris
in Academiâ Giesena Ordinarii.

CENTVRIA

PROBLEMA
TVM MEDICORVM

Ἐξαπεντηκῶν,

IN QVA GRAVISSIMORVM AFFE-
ctuum cognitio & curatio juxta principia Hip-
ocratica, Galenica & Spagyrica pul-
chrè deducitur.

IN GRATIAM CANDIDATORUM
Medicinæ elaborata, conscripta, & partim in Illustri
VViteberga Anno MDCVII. partim in Inely-
ta Giesâ Anno subsequenti publicè dispu-
tandi causâ propolita.



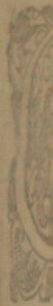
Cum Gratia & Privilegio.

VVITEBERGÆ

Sumptibus Clementis Bergeri, Typis verò
Iohann. Schmidt, Anno 1610.



Dr. D.
Reipub
Actu





Ampliss. & Consultiss.

Viro,

DN. DANIELI LEICHERO,
Reipub. Lipsiensis Senatori atq;
Aedili mario, & Scabinatus Electoralis
ibidem Assessori Spe-
ctatiss.

*Domino Cognato suo parentis loco
colendo. S. P.*



QUOTIES TUO-
rum beneficiorum in me
meosq; collatorum recor-
dor, Vir Amplissime &
Consultissime cognate, pa-
rentis loco colende, toties erubescō, quod
convenientibus medijs ad animi grati debi-
tam affectionem declarandam destituar. Et
enim si quilibet de amicis benè mereri cu-
pit, multo magis illud ipsum in ijs requiri-
tur, qui nobis non solum amici sed promo-
tores, Mecænates atq; parentes sunt: hîc si
quem ingratum dixeris, omnia vitia dixe-

A 2 ris

PRÆFATIO.

ris! Quocirca cum præsens Medicorum
problematum centuria boni publici causa
coniunctim prælo subiceretur, eandem
nomini tuo sacram esse volui, tam quod
non essem nescius, te successivis horis, ubi
per alia gravissima negotia paululum re-
spirare licet, eiusmodi rerum lectione de-
lectari, quam ut hac ratione tibi meæ ob-
servantiæ atq; gratitudinis τεκμήριον hono-
rificum, publicum & perpetuū erigeretur.
Quod igitur benemerendi studio charta-
ceum offero monumentum, tu lætus acci-
pe, tuis & Reipubl. diutissimè vive, vale-
que. Dabam Giessæ Cattorum Prid. Cal.
Febr. Anno M D C X.

Tuæ Amplit.

Studiosiss.

Gregor. Horstius D.

**INDEX CONTRO-
VERSARVM.**

DECAS I.

De Febris

QVÆSTIONES.

- I. An balnea convenient in diarijs?
- II. An in Synocho non putri oxymel præbendum?
- III. An in febris putridis vena secanda?
- IV. An Cornu cervi crudum vel præparatum sit præferendum in cura morbi Ungarici?
- V. An in febre ardente potio frigida sit utilis?
- VI. An tempore paroxysmi in exquisita tertiana somnus concedendus?
- VII. An Absinthij decoctum in tertiana notha conveniat?
- VIII. An Aloës usus præscribendus in Quotidiana febre?
- IX. An Theriaca concedenda in Quartana?
- X. An Hecticis victus contrariarum qualitatum (lac videlicet, quod facilis & cancri fluviales qui difficilis sunt concoctionis) præscribendus?

A;

DECAS

I N D E X
D E C A S II.
De Capitis Affectibus.
Q V Æ S T I O N E S.

- I. An dolor capitis vomitu curandus?
- II. An caput ex ebrietate gravatum reiteratâ ebrietate curandum?
- III. An in vertigine vena secanda?
- IV. An in Phrenitide repellentia actu frigida sint adhibenda?
- V. An & quomodo castoreum in Lethargo conveniat?
- VI. An Somnambulonibus conveniant verbera, ubi dormientes ambulant?
- VII. An Apoplectici potius sternutamentis, quam extremorum ligaturis, aut clysteribus acribus excitandi?
- VIII. An Paralysis post colicos dolores subsequens curato nervorum principio curetur?
- IX. An ligni S. decoctum conveniat Epilepticis?
- X. An Medicus rationalis in curatione Melancholicorum usum characterum, & administrationes ridiculas concedere debeat?

affecti

CONTROVERSIARVM.

- I. An in Ophthalmia tandem ad setaceum accedendum, & num occipitium instrumēto ignito vel frigido pertundendum?
- II. An & qua ratione sanguis columbarum sugillationem oculorum corrigat?
- III. An suffusio oculorum per vomitionem curanda sit?
- IV. An depravatus auditus mulieribus post partum adveniens eandem requirat curā cum illo, qui fit in convalescentibus?
- V. An semen Nigellæ manifestis vel occultis qualitatibus corrigat olfactus læsionem in coryza?
- VI. An vehemens hæmorrhagia narium per jecoris epithemata corrigi possit?
- VII. An & quomodo Nicotiana vera catarrho vel coryzæ conveniat?
- VIII. An & qua ratione mucilago feminis cydoniorum linguæ nigredinem ex inflammatione corrigat?
- IX. An dolor gravissimum tactus symptoma propriè calidis & humidis leniatur?
- X. An dolor arthriticus venæsectionem indicet?

DECAS IV.

*De Morbis quibusdam organorum vocis
& respirationis.*

QVÆSTIONES.

- I. An ancyglossis, qui vix loqui possunt, sectione succurrendum?

A 4

II. An

I N D E X

- II. An vocis asperitas aceto scillitico corri-
genda sit?
- III. An frequens usus eclegmatum cōvenias
in tussi?
- IV. An venæsectio tentanda in principio An-
ginæ?
- V. An Asthmaticis vomitus proffit?
- VI. An hæmorrhagia narium conveniat in
peripneumonia?
- VII. An & quomodo pleuritidis vena secāda?
- VIII. An mulieribus spūto sanguinis labo-
rantibus menses movendi?
- IX. An saccharum rosarum conveniat phthi-
sics?
- X. An lateris incisio in empyemate tentan-
da?

D E C A S V.

*De quibusdam cordis & ventriculi
affectibus.*

Q U Æ S T I O N E S.

- I. An acetum rosaceum in omni syncope con-
veniat & obiter, quæ aceti natura?
- II. An calida cordis intemperies semper re-
frigerantia indicet?
- III. An in cordis palpitatione venæsectio
conveniat?
- IV. An cordis palpitatio per consensum ab
utero orta cordialibus communibus
corrigena?

V A B

CONTROVERSIARVM.

- V. An vulnus circa cordis regionem thoraci
infiectum, statim ut alia vulnera con-
solidandum?
- VI. An in cholera vomitoria præscribenda?
- VII. An & quomodo spiritus vitrioli deje-
ctam appetentiam corrigat, & obi-
ter, num homo per annos aliquot
absque cibo & potu vivere queat?
- VIII. An & quo tempore in appetitu canino
vinum exhibendum?
- IX. An vehemens sitis oxycrato ebibito
corrigenda?
- X. An in ventriculi inflammatione phlebo-
tomia conveniat.

DECAS VI.

*De moribus quibusdam intestinorum, me-
senterii & omenti.*

QVÆSTIONES.

- I. An spiritus salis conveniat in colicis dolo-
ribus?
- II. An vinum conveniat in dolore Iliaco?
- III. Num aliquando venæsectio tentanda in
diarrhæa?
- IV. Vtrum lac in lienteria concedendum?
- V. An Dysentericis internus ceræ usus con-
veniat?
- VI. An in tenesmo interdum purgandum?
- VII. Num ijs, qui vermibus intestinorum
laborant, dulcia concedenda?

A 5

VII. An

INDEX

- VIII. An diuturnus Hæmorrhoidum fluxus
constringendus?
- IX. An mesenterij obstructio Melancholi-
am hypochondriacam generet?
- X. An tumor omenti curabilis?

DECAS VII.

*De quibusdam iecoris & lienis af-
fectibus.*

QVÆSTIONES.

- I. An hepaticis frigidis conveniant amygda-
læ & pistacia?
- II. Num in iecoris & lienis obstructione
ferri & chalybis usus conveniat?
- III. Num in inflammatione iecoris purgan-
tia cum cibis miscenda?
- IV. An Vomica iecoris extrinsecus aperiri
possit?
- V. Num in ætero flavo bilis purganda?
- VI. An icterus niger eandem cum Scorbuti
curationem habeat?
- VII. An hydrops calefacientibus curetur?
- VIII. Num in ascite *ωα, ανέντθος* tentan-
da?
- IX. An in lienis obstructionibus diuretica
medicamenta præscribenda?

X. An

CONTROVERSARVM.

X. An lienosis usus aceti conveniat?

DECAS VIII.

*De renum & vesicae dispositioni-
bus præter natu-
ram.*

QVÆSTIONES.

- I. An in calculo renum spiritus Terebinthi-
næ conveniens?
- II. Quænam venæ in inflammatione renum
secundæ?
- III. An lactis usus in exulceratione renum
præscribendus?
- IV. An succini Sal & Oleum præscriben-
dum in renum viscidis obstructio-
nibus?
- V. An propriè dicta diuretica ad calculum
vesicæ frangendum adhibenda?
- VI. An urinæ stillicidium per aromatica as-
sumpta corrigendum?
- VII. An guttur galli crematum & pulverisa-
tum proprietate quadam occulca sa-
net immixtionem?
- VIII. An & quomodo oleum Scorpionum
inunctum conveniat in Ischu-
ria?

IX. An

INDEX.

- IX. An in frigida Dysuria convenient diuretica?
X. An in inflammatione vesicæ cucurbitula cum scarificatione pubi affingenda?

DECAS IX.

De quibusdam affectionibus muliebribus

QUESTIONES.

- I. An & quomodo in suppressione menstruum vena secanda?
II. An opiate narcotica convenient in fluxu mensium nimio?
III. An in uteri suffocatione sanguis mittendus?
IV. An vinum hystericis conveniat?
V. An Tartarum vitriolatum conveniat in morbo virgineo?
VI. An pica prægnantium eodem modo curetur ut in alijs?
VII. An mulier utero gerens acuto morbo correpta purganda sit?

VIII. An

CONTROVERSIARVM.

- VIII. An pręgnantibus vena scanda?
IX. An pręgnanti graviter decumbenti liceat abortum provocare?
X. An mola laborantibus exercitium conveniat?

DECAS VLTIMA.

De quibusdam contagiosis & malignis Affectibus.

QVÆSTIONES.

- I. An peste correptis purgans medicamentum pręscribendum?
II. An morsus canis rabidi templo Divo Dononi, vel Sacello Divi Bellini sanetur?
III. An lue venerea correptis conveniat sanguinis missio?
IV. An caro viperina conducat Elephantiasin?
V. An excretorum diligens ad occultiora loca remotio tempore dysenterię pestilentialis sit necessaria?
VI. An in sudore Anglico sal Absynthij conveniat?

VII. An

INDEX CONTROVERS.

- VII. An spasmus pestilentialis eandem cum
Scorbuto curationem habeat?
- VIII. An Scorpionum ictus respectu simili-
tudinis inuncto Scorpionum oleo
curetur?
- IX. An amuletum ex arsenico præservet ab
infectione pestiferâ?
- X. An Carbunculus eandem cum Gangræ-
na curationem habeat?



Ad

Ad lectorem benevolum

Autor.



N! amice Lector,
summos controversiarum
titulos enumeravimus, ubi
non solum principalis qua-
estionis decisionem invenies
sed plerumq; simul quoq;
declarationem atq; explanationem eorum ha-
bebis, quæ ad utriusq; extremi cognitionem
faciunt. Cum enim superioribus anxie in
Academia VVitebergensi celeberrima, con-
sensu & autoritate Amplissima Facultatis
Medicæ in gratiam Candidatorum Medicis-
na publicum Disputationum collegium insti-
tuendum esset; eò allaborandum esse duxi,
ut una cum his simul aliquot affectuum gra-
visimorum tam quo ad cognitionem, quàm
quo ad curationem inquisitio & examen insti-
tueretur. Hanc ob causam compendiosâ quâ-
dam viâ singulares has quaestiones de singu-
laribus morbis conscribere voluimus, quas
quo ad quinq; priores Decades VVitteberga,
quo ad posteriores hic in Academiâ novâ Gies-
sensâ

Ad Lectorem.

senâ Studiosa Iuventuti disputando proposui-
mus. Hoc est, amice Lector, quod tibi
præcognitum esse cupio, ne, quam exercitij
& disputandi gratiâ conscriptam problema-
tū Centuriam, suâsu Doctissimorū virorū cō-
iunctim editam esse vides, eâ intentione pu-
blici juris factum esse putes, ut instar absolu-
tissimi cuiusdam operis omnibus placere debe-
at: Interim si quodammodo tuæ spei satis-
facimus, nobis gratulamur: Sin minus, æ-
quum expectamus iudicium, quia fieri non
potest ut unus omnibus satisfaciât. Des-
igitur veniam nostris erratis humanitus acci-
dentibus, ut tuis eandem à nobis etiam im-
petrare possis. Vale & favore tuo conatibus
nostris ad altiora tentanda calcar adde.

Raptim Giesæ in Musæo nostro prid.

Cal. Febr. Anno

MDCX.

GRE

GREGOR. HORSTI, D.
Centuria

PROBLEMATVM

Medicorum *δοξαπειρικῶν.*

PARS PRIOR

Continens quinq. Decades in Aca-
demiâ VVittebergensi primùm ela-
boratas & propositas.

Σὺν δεῦ

DECAS PRIMA

Ad præcipuarum Februm cogni-
tionem & curam inser-
vicens,

RESPONDENTE

MARTINO WALTHERO
Monsterbergâ Silesio.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.



Quemadmodum præ re-
liquis morbis Febri potissi-
mum Romanos veteres tem-
plum erexisse post Plinium re-
petit Mercurialis lib. 5. præct.
cap. 1. fortè, quod affectus hic
frequentissimus, totique corpori communis,
utpote quo non tantùm vitalis, nec etiam so-
lummodo naturalis actio, sed omnes totius
functiones afficiuntur, interveniente læsione,
A calor

caloris nativi, communissimi omnium instru-
menti: Ita non videtur inconueniens de febris
bus cognoscendis & curandis peculiarem
ὁρίζεσθαι IV præ reliquis affectionibus institue-
re, & certis quæstionibus ea quæ in varijs fe-
brium differentijs controversa sunt examini
medico subicere. Vt autem Asclepiadei
mancipiis de cognitione & curâ variarum fe-
brium ansam differendi præbeamus, ideo con-
sequenter in specie hoc modo progredimur.

QVÆSTIO I.

An balnea conueniant in diarijs?

Febris
quid.

I. Febris, ὁ πυρετός græcis, calor præte-
naturam in corde accensus rectissimè dicitur
Galeno I. de diff. febr. c. 3. unde ad intem-
periem calidum tanquam ad summum genus
ab eodem lib. de morb. diff. c. 5. refertur.
Prout autem hic calor in igneum mutatus, se-
cundum Galen. lib. 4. aphor. comm. 14. & I.
de ration. vict. acut. comm. ad 18. Aphor. ori-
ginem suam vel à spirituum accensione, vel à
humoribus putrescentibus, vel à solidis partibus
ex calfactis sibi vendicat, ita quoque febris alia
diaria est, alia putrida, alia hectica, quæ diffe-
rentia Galen. I. de diff. febr. c. 1. maximè pro-
pria dicitur, quatenus desumitur à diversi-
tate causæ proximæ antecedentis, cuius vari-
etas, ipsas quoque curativas indicationes va-
riat..

II. De

II. De prima differentia, nimirum de diariis, sic dictis quod diem naturalem vix excedant, jam queritur, num in ijs curandis balneorum usus conveniat? Ut autem huic problemati satisfiat, notandum, diariam ephemeram febrim ab accensione & calefactione spirituum præter naturam fieri, quæ non ab una solum, sed variis causis excitari potest, quemadmodum experientia edocuit Galenus l. 1. de arte Curat. docet, nimirum ex lassitudine totius, ex constipatione cutis, ex vehementibus animi commotionibus, ex vigiliis, ex inedia, ex vini meracioris potu, ex uestione solis, ex adenum vel glandularum tumoribus, alijsq; similibus, ad inflammationem & effervescentiam spirituum facientibus. Hæ causæ antecedentes diversæ necessario diversas intentiones curativas generant, unde dubitatur, quomodo Galenus l. 1. de arte curat. c. 2. & Avicen. Can. 4. fen. 1. tract. 1. c. 6. cum alii omnes diarias balneis curari afferant.

Diaria febris generatio.

III. Pro resolutione subijciendum, quod balneum aquæ dulcis, cuius apud veteres resolutio. splendidissimi erant apparatus, ut patet ex Langio l. 1. Epist. 50. consideretur respectu partium diversarum, quarum Galenus l. 10. Meth. c. 10. quatuor enumerat, nimirum aërem balnei, cuius vi sudor evocatur, solum

Balnei diversæ partes.

aqua calida, solium frigida, & eam partem in qua corporis sudor detergitur.

IV. Respectu harum diversarum balneorum partium variis ephemerarum causis diversimode succurritur: Sic aer balnei convenit ijs diatriis, quae fiunt ex cutis densitate, aut meatuum obstructione & ex adenum tumoribus, utpotius, cujus beneficio foras evocantur calidae expirationes per pororum apertionem: At noxiis idem est diatriis ex animi commotionibus, ex lassitudine, ex fervore solis & similibus. Secunda pars balnei tutior est in omni ephemerâ, quatenus respectu caloris moderati aqua calefacta humectat & calorem febrilem corrigit. At tertia pars, nimirum solium frigida, cautè concedatur, (ne cute constipata fervor spirituum magis intendatur) & hoc modo consequenter hectica vel putrida excitetur. Quarta verò nulli non convenire potest, cum in omni sudoris deterfione, corporisq; mundificatione opus sit.

Cautio.

V. Sed nota est Foresto lib. 1. obser. 6. quod haec precedant de ephemerâ, quatenus talis: Vbi enim internae obstructiones, cruditates, nausae, catarrhi, alviq; fluxus cum ejusmodi febribus concurrunt, à balneis abstinendum, quemadmodum hoc quoq; monet Avicenna citat. loco cap. 9. atque ita diverso modo prosunt & nocent, ut verum sit quod dicitur.

Balnea

PRIMA.

Balnea, Vina, Venus corrumpunt corpora nostra, (Venus.

Restituunt eadem Balnea, Vina,

QVÆSTIO II.

An in Syncho non putri oxymel præbendum?

I. Ad febres diarias referunt quoque Principes authores febrim paucorum dierum, quæ oritur ex sanguis effervescencia sine putredine, quam synocham non putrem, Barbari synocham inflatam vocant. Cum enim sanguis p. Cur sanguis non statim putrescit, sed aliquandiu, quatenus natura thesaurus est, copiosusque calore nativo gubernatur, a corruptione putrefactionis sese vindicare nititur (Mercurialis lib. 5. præct.) quod de reliquis humorib. vix etiam affirmare possumus, quam ob causam talem quoque diariam ex bilis concitatione sine putredine, quod voluit. Fernellius l. 4. pathol. c. 4. non concedimus, cum biliosa corpora ex sola bilis commotione non febri- citent, ut patet in Ictericis.

II. Queritur autem num etiam in hac febris sanguinea oxymelitis usus conveniat? Affirmat Galenus l. 8. m. m. c. 4. Affirmaturque idque non sine ratione, propterea, quod post modicam evacuationem pharmacum ex iis quæ detergeant, exhibendum sit, quale est oxymel, quod febres non accendit, strenue tamen detergit, sic, ut ea, quæ glutinosa crassaque sunt, dissolvat & meatus obstructos liberet. A Non

Cur non
noceat
mellis ca-
lidas.

III. Non enim hic admodum mellis caliditas timenda, cuius causa Alexander Tralianus l. 12. cap. 10. calidioribus naturis oxymellis usum penitus non concedit, cum eadem, qualis qualis etiam sit, aceti vitriolata qualitate corrigatur, & aquae adiectione per coctionem temperetur, ita, ut omnibus naturis reddatur medicamentum utilissimum, ut inquit Oribasius l. 5. Coll. med. c. 24. quatenus scilicet detergendum est & incidendum, quae intentio in hac febre requiritur, pro ut sanguis ex obstructionibus incipientibus incallescet.

IV. Huius usus, ut veteribus fuit frequentissimus, quemadmodum varias oxymelitum compositiones, omni fere intentioni curativae convenientes, apud Galenum, Aetium, Oribasium & alios legimus, ita & hodie optandum, ut loco communium syruporum, ex nimia sacchari copia constantium, vicissim varia oxymellis genera nostris aegris propinarentur, quod sorte majori cum utilitate & jucunditate fieret, ut rectè monet inter recentiores Quercetanus in Pharmacop. dogm. c. 10. propterea quod mel purius ac defaecatum magis saccharo. utpote quod sua dulcedine incorrecta facile in bilem convertitur, & glutinosa sua qualitate viscerum obstructionibus ansam praebet, quod vel unice pa-

Mel sac-
charo præ-
ferendum.

ter est

ut ex morbis septentrionalium scorbuticis,
 quibus saccharatis illis syrupis magis nocemus,
 quam ut humores impactos illorum beneficio
 præparemus.

QVÆSTIO III.

*An in febris putridis Vena
 secanda?*

I. Quamvis Laur. Job. l. 2. parad. 2 cum Contra Io-
 Simonio ex putrescentibus humorib. nullas fe- bertum,
 bres salubres oriri posse statuatur, ita ut febres
 communiter putridæ dictæ non tam propter
 humorum putrefactionem, quam eorundem fer-
 vorem generentur, unde rectius humorales dici
 statuit: non tamen sufficiens adesse videtur
 ratio ut ab ea sententia veterum discedamus,
 qua ponitur, quod febres quædam ex putre-
 scentibus humoribus nascantur, propterea
 quod humores mixta quoque sint corpora, tali
 aptitudine prædita, ut per alterationem putre-
 fieri possint, quemadmodum præter alia satis
 superque sæpius fœtor eorum, quæ naturali vel
 artificiali necessaria excretionem evacuantur,
 comprobatur. Imò si sensus comprobatur, quod in
 abscessibus variis modis humores putrescant,
 quod ex varietate puris colligitur, absurdum
 non erit in ipsis quoque vasculis aut visceribus simi-
 le quiddam accidere posse.

II. Notandum tamen, quod hic potissi- Qualis pu-
 mum tredo con-

veniat humoribus.

nam putredo *¶* *¶* *¶* locum habeat, unde communiter potius ex putrescentibus, quam ex putridis humoribus hosce morbos oriri dicimus, quod scilicet non totus humor sit putrefactus, cum alias homo non viveret, sed quod putrescere incipiat.

Affirmatur questio,

III. Num autem ejusmodi putridis febrib. per venę sectionem succurratur dubium est? Affirmat quidem Galenus l. ii. m. m. c. 15. Vbi inquit, optimum esse in omni putrida febre sanguinem mittere, nisi impediat vel ætas vel virtus: rationem addit, quod levata natura exonerataque eo, quo veluti sarcinā premitur, haud egrē, quod reliquū est, vincat. Idem quoque vult Aëtius 2. tetrabib. lerm. r. c. 75. alijque principes. Cum n. per venę sectionem corpus refrigeretur, & sanguis qui rationem causę morbigicę habet in his febribus partialiter educatur, ut habet Capiuacc. l. 6. de febrib. c. 16. ideo meritō conceditur, modo non adsit insigne quoddam impedimentum, quod etiam Galenus diligenter innuit.

An ad animi defectum usque sanguis educendus?

IV. An autem ad animi defectum usque sanguis audacter educendus, quod Galenus, Aëtius, Ægineta & alij concedunt, admodum dubium est, cum ejusmodi evacuatio cum gravi periculo videatur esse conjuncta. Nota tamen, quod alius animi defectus sit syncope, ubi gravis omnium virium lapsus cum sensus motusque lesione

lensione accidit, alius etiam est lipothymia, vel animi deliquium, ubi subitus quoque levior tamen virium lapsus adest, syncopen plerumque praecedens, ut patet ex Galeno l. i. art. curat. c. 14. & l. 12. m. m. c. 5. Non ad priorem, sed ad posteriorem animi defectum usque sanguinem evacuando procedebant veteres; nec sine cautione, sed signa deliquij instantis, per mutationem coloris faciei ac pulsus diligenter observabant, usque praesentibus evacuationem ulterius non protrahebant. Sed cum tantae evacuationes nostris corporibus non accommodatae, idcirco ~~consultius est in defectu, quam excessu peccare, ita ut illud, quod deest reiterativis~~ *compleatur*: non enim eiusmodi audax *venae sectio* tantum habet commodi, quantum periculi. Rondoletius c. de synoch. Forestus l. i. obser. 20.

QVÆSTIO IV.

An Cornu Cervi crudum vel preparatum sit preferendum in cura morbi ungarici?

I. *Vsus cervini cornu tempore Galeni* *Vsus cornu cervi-*
non omnino nullus erat, quemadmodum patet l. nu cervi-
ii. de simpl. med. facul. §. Cornua, ubi ad- ni apud
ditur, quod cornua cervina dentes candidos veteres.
reddant, fluidasque gingivas corrigant; imò
A § eadem

eadem uſta & lota dysentericis, hæmorrhoidis, celiacis & aliis convenient. Idem habetur lib. de theriaca ad Piſonem cap. 9. ex quibus locis illud ipſum quoq; repetere voluit Aegineta de re mēd. lib. 7. cap. 3.

Vſus nobi-
lior hodi-
ernus.

II. Præter hæc operationes, quæ maximè ratione virtutis exiccantis proveniunt, alias longè nobiliores cornu cervinum virtutes obtinet, quo ad effectum, nulli non hodie cognitæ, nimirum quod inſigniter viſcoſitatem humorum incidat, internas viſcerum obſtructiones aperiat, & vi ſua penetrandi putreſcentibus humoribus reſiſtat, adeoq; balsamica quadam virtute malignitatem humorum corrigat, unde Joberto quoq; tract. de peſte cap. 18. maximè cardiacum dicitur, quod probat ſeliſſimus ſucceſſus in variolis, morbillis, aliisq; morbis putredinem humorum præſupponentibus, & potiſſimum in febris illa maligna quæ καὶ veteribus, hodiè ungarica dicitur, propterea quod durantibus hæcenus bellicis apparatibus in ungaria contra Turcas milites noſtros frequenter invaſerit, pluri-mosq; è medio ſuſtulerit.

Καὶ
veterum
hodierna
febris Un-
garica.

Cornu cer-
vini effica-
cia in ma-
lignis & pu-
tridis.

III. In his enim affectibus juſta evacua-tione præmiſſa, cum magno ſucceſſu & audacter Cornu cervinum præbetur, idq; propterea, quod illud ipſum ratione copioſi ſui ſalis atq; interni balsami putridis & malignis hu-
moribus

moribus resistat, & verum naturæ balsamum
omnis operationis vitalis authorem confortet,
ut hosti suo repugnare & malignitatem eo ci-
tius superare queat.

IV. Quis enim nobilissimis his effectibus
consideratis cum Paræol. 20. c. 29. solam vim Idem co-
exiccandi tantum in cornu cervino laudabit, piofo sale
cum & liquorem in peste non contemnendum, abundare.
ac duplex sal volatile & fixum in eo facillimè
spagyricus diligens deprehendere queat? quis
cervinum cornu tanquam terreum excremen-
tum tantum considerabit, ut cum Cardano l.
10. de subtil. affirmet solius ornatus gratia,
quemadmodum barba hominibus, sic Cervi
cornua facta esse, cum videamus singulis annis
ad tantam magnitudinē eadem excreescere, &
quotannis augmento adhuc quodā serè dejici?

V. Hec sanè non aliunde, quàm à copio-
so sale vegetabili deducere possumus, cuius vir-
tute quotannis in tantam molem excreescunt,
& cum senore deijciuntur: tantæ enim hu-
jus virtutes sunt in conservando & generan- Salis vir-
do, ut non solum homo quotidianum salis com- tutes.
munis usum instar optimi condimenti ad-
hibeat, sed etiam bruta irrationalia tanto-
perè naturali instinctu illud ipsum appe-
tant, & vel ex ruderibus antiquissimis ex-
hauriant ac lingua lingant, vel ex locis fœa-
culentis, urinosi, nitrosi atq; aluminosis
curiosè

curiosè perquirant, ut in columbis, alijsq; avibus apparet. Quercetan. de mat. priſc. Philoſ. Adde quod nulla remagis luxuri-ent arva, quàm cornuum in ipsis putrefactorum ac digeſtorum adiposo ſale, ut idem habet in deſenſine Hermet. Med. c. 20. Imò & ipſum mare ſalſum hoc indicat tantà tamq; varià animalium generatione & conſervatione, quod veteres voluerunt, ubi venerem omnis generationis matrem ex ſpuma maris productam, adeoq; ἀλιγενῆ dixerunt, unde Eraſmo Saligena, Virgilio nata ſalo Venus vocatur.

Cur Venus ἀλιγενῆ dicatur?

Probat prior quaestio-
nis
pars.

VII. His præmiſſis ad deciſionem problematis perveniendum, num ſci: in malignis & putridis febribus crudum cornu cer-vinum raſpatum videlicet, & lævigatum, potius quam præparatum per calcinationem uſurpandum ſit? prius vulgus ſerè ſtatuit: nihil enim matronis nobilibus, alijsq; medicaſtris mulieribus frequentius quam in variolis, morbillis, febribusq; ardentibus crudum cornu raſpatum cum adæqua-tis liquoribus propinare. Quod etiam absque ratione fieri non videtur iſs, qui dicta recol-ligunt, & ea quæ crudo ineſſe diximus per-pendunt, utpote cum verifiſimile ſit virtutem Baſamicam & ſal utrumq; copioſius ineſſe crudo, quam illo quod per calcinationem præparatum eſt.

VIII. Sed

VIII. Sed posterius usus Medicorum comprobavit, convenientius videlicet calcinatum & preparatum adhiberi, cum crudum propinatum frequenter eodem modo, ut fuit ebibitum, per alvum sine omni alteratione reddatur. In proptu ratio est, propterea quod spirituosae substantia omnis actionis causa, per fœculentam materiam additam, colligata impediatur, quo minus virtutes suas exercere possit, ita ut in crudo vis illa quasi sepulta jaceat: imo sal etiam balsami sui vires exercere nequit, nisi terrestribus suis vinculis expediatur. Quercetan. in in retrade c. 18.

Probatur
posterior
quæstionis
prius?

IX. Expeditur autem per veram calcinationem, quæ primum gradum transmutationis spagyricæ constituit, & est rei per ignem purificatio, seu pulverisatio ex privatione humiditatis partes consolidantis, quemadmodum ex Gebro describit Albertus Magn. lib. de Alchymia, Pantheus Venetus l. transmut. metal. & alij: Atq; hic verè accidit, quod Hermetici dicunt, nimirum ut sulphureitas defœdans & corrumpens combustionem deleatur, quemadmodum ex fœtore primi liquoris colligitur. Quod ipse quoq; Galenus non nescivit, qui plerq; metallica sine calcinatione ad usum medicum non admisit, ut patet ex 9. simpl. Med.

Calcinatio
quid.

X. Nec obstat, quod hac operatione sal volatile copiosum sublimetur, unâ cum liquore, quem

Instantia
resolitur.

quem supra commendavimus: remanet enim
 præterea copiosum sal proprium & fixum
 cuius ratione rei balsamica qualitas etiam
 post calcinationem remanere dicitur, in qua
 firmissimæ tincturæ ac impressiones proprie
 tatum rei calcinatæ, experientia teste, deli-
 tescere videmus. Et hoc est quod Philosophi
 humidum primigenium post calcinationem
 quoque remanere volunt, quemadmodum
 Quercetanus in Tetrad. lib. contra Au-
 bert. & alibi innuit.

XI. Cum igitur vis illa diaphoretica, quæ
 propter salem fixum inest huic remedio, una
 cum alijs qualitatibus ab impedimentis suis
 post calcinationem & præparationem maxi-
 mè liberata sit: Ideò concludimus magis con-
 veniens esse cornu cervi ustum & præpara-
 tum, quam crudum: Imò tam tutum & ju-
 cundum in gravissimis quoque morbis hoc medi-
 camentum est, ut omni ætati, ipsis etiam re-
 cens natis commodissimè, necessitate urgente,
 præbeatur.

QVÆSTIO V.

*An in febre ardente potio frigida
 sit utilis?*

Negativa
 quæstio-
 nis.

I. Negativa pars quæstionis sui ratio-
 nibus non penitus destitui videtur: verum o-
 nim illud apparet,

Vina bibant homines, animantia cætera fon-
 Abstit ab humano pectore potus aquæ. (tes:

Nans

PRIMA.

Nam Galenus l. 7. m. m. c. 6. ex aquae frigiditate deducit, quod in praecordijs moretur diutissime, fluxiones & flatus excitet, ventriculi robur resolvat, atq; ita coctiois atq; digestionis impedimentum sit.

II. Contra alijs fortassis affirmativa placet, tum quod refrigerando fervoris aestum lenire, tum etiam quod vapores ad caput exhalantes, ibidemq; cephalalgiae, delirijq; generationem producentes, reprimere valeat. Hinc Avicenna l. 4. fen. 1. tract. 2. c. 43. ad satietatem usq; frigida potum in Causone concedit, modo non impedimentum aliquod adsit.

Affirmatio

va.

III. Quod ut melius pateat, notandum pro decisione controversiae, quod tempora morborum distinguenda sint: non enim consentimus cum illis, qui nullo non tempore frigidam exhibent, cum in initio humores attenuari atq; digeri prohibeat, & ita majorum symptomatum causa sit. Quod si signa coctionis apparere incipiant, cum fructu frigidam porrigimus, utpotè cum tunc temporis materia morifica potissimum absumpta pro extinguendis fervoris reliquis admodum inserviat.

Decisio

controversiae.

IV. Hinc Aëtius tetrab. 2. serm. 1. cap. 72. inquit, ad frigidae exhibitionem deveniendum esse, exacta praescriptione facta, quantum ex ipsa fieri possit detrimentum: nam si hoc parvum vel omnino nullum futurum est,

est,

est, danda est in potu frigida, quantum ege-
 voluerit. Tunc autem dandam esse dicit, quan-
 do in urinis concoctionis signa apparuerint.
 Atq; hoc modo opportuno tempore data frigida
 solidarum partium naturam corroborat, quæ
 corroborata præattenuatos humores aggredi-
 tur, ut bonos quidem detineat, inutiles vero
 deiciat. Conciliat, diff. 71. Conjunge Ca-
 pivacc. l. 6. de febribus c. 33. & Forest.
 l. 1. obser. 13.

Nota cau-
 telam.

V. In consuetis tamen non negamus, quod
 etiam in principio dari possit frigida, præser-
 tim cum consuetudo natura altera. Sed hic o-
 pus est ut ea addantur, quæ putredini resiste-
 re atq; incidendo ac penetrando adjuvare que-
 ant, ut sunt Cornu Cervi ustum & præparatū,
 quemadmodum patet ex præcedenti quæstione,
 Vitrioli spiritus, utpote qui Heurnio te-
 ste l. 1. meth. alijs liquoribus permistus sto-
 machum roborat, aperit, putredinem arceat,
 infarctos renes expurgat, pestiferisq; febribus
 dulce præsidium est, unde etiam Jordano
 tract. 1. de pestis phænomen. c. 9. in pestis
 contagio convenientissimum remedium judi-
 catur: item Sal prunellæ aliàs anodynum
 minerale Chymicorum, nitrum videlicet cum
 floribus sulphuris præparatum, quàm compo-
 sitionem docet Quercetanus in pharma-
 cop. dogm. cap. 25. aliq; similia.

QVÆ-

QVÆSTIO VI.

*An tempore Paroxysmi in exquisita
tertiana somnus conce=
dendus?*

I. Ex putrescentibus humoribus non solum Generatio
februm
intermit=
tentium.
continue, sed etiam intermittentes oriuntur fe-
bres, pro diversitate & peculiari humorum
proprietas diversæ, ita ut alia quotidie, alia
tertia, alia quarta die frequenter homines af-
fligant, quæ periodice invasiones usdem conve-
niunt, propterea quod materia putrescens in lo-
cis à corde remotioribus, potissimum vero in vi-
sceribus & in septentrionalibus & secundum
Fernelium certis tantum temporibus commo-
veatur, & fuligines fervidas fontis caloris trans-
mittat, quibus perdurantibus paroxysmus quoque
febrilis perdurat. Anton. de gradibus tract.
de febr. c. 10.

II. Inter has febres intermittentes est et Tertianæ
exquisitæ
quid.
iam tertiana exquisita & angustis,
quæ ex flavabile putrescente in locis à corde re-
motioribus oritur, secundum naturam humo-
rum propriam; ut inquit Bachanellus l. de
conf. med. f. 886. & rectè curata septem
circuitibus vel ante judicatur, ut habet Gale-
nus lib. 2. de diff. febr. cap. 3. & Hippoc. 4.
aph. 59.

III. De hac ipsa febre queritur, num et-
iam in ejus paroxysmo somnus conveniat? forte

B

affir.

affirmativa probabilis videbitur, propterea quod somnus sit recreator corporum & redintegrator virium, ut habet Tertullianus lib. an. c. 45. Imò quod etiam melioris concoctionis author dicatur, quod rectè communiter statuitur ex sententia Medicorum & Philosophorum contra Jobertum decad. 1. parad. 8. quemadmodum videre licet in nostro lib. 2. de an. Exerc. 8. q. 9. At vero tempore paroxysmi requiritur virtus intensa & fortior, utpote cum tunc temporis materia peccans commota attenuanda, resolvenda ac discutienda sit, ut eadem hoc modo tandem absumptâ paroxysmi finis eo citius subsequatur.

Negativa
probatur.

IV. Verum negativa potius statuenda, quod monet Fuchsius de med. morb. lib. 4. cap. 6. quia non dormiendum, sed vigilandum potius est in ipsa accessione, propterea quod sanguis & spiritus, adeoq; calor natus versus interiora per somnum moveatur, qui tamen motus contrarius est illi, quo virtus naturalis in paroxysmo materiâ discutere & ad exteriora transferre conatur: concentratus enim calor per somnum internam humorum effervescentiam majorem, adeoq; febrem vehementiorem efficere potest. Finita tamen accessione somnus non improbat, ubi postea debilitatis viribus per morbi & naturæ pugnam egregie succurrit. & ut Poeta verbis utar,

agrorum

zgrorum corpora duris
Vessa ministeriis mulcet, reparatque la-
bore.

QVÆSTIO VII.

*An Absinthij decoctum in tertiana
notha conveniat?*

I. Præter tertianam febrim exquisitam Notha
datur & alia, quam notham vocant, ex bile tertiana
cum pituitosis humoribus permistâ, proveniens, quid.
in qua tardior est concoctio, unde priore multo
diuturnior est.

II. De hac febre queritur, num in ea
conveniat decoctum Absinthij? Affirmat
Avicenna lib. 4. fen. 1. tract. 2. c. 40. ubi in-
quit: post septimum adhibeatur decoctio absin-
thij: est enim jувativa, subtiliativa materiei
& confortativa stomachi.

Affirm.
questio.

III. Contra Galenus l. 1. de arte curat.
c. 8. in exquisitâ tertianâ illud ipsum præseri-
bit, ubi dicit, quod si coctionis signa monstrentur,
jam audacter aliquid absinthij exhibebis, quod
alioquin summum est remedium, ubi bilis infe-
staverit, si præsertim ex ejus coma, quantum sit
satis, accipiens melicrato intinxeris. Hinc Alex-
ander Trallian, lib. 12. cap. 6. miratur, quod
Galenus indistincte scripserit confundendo ca-
ram nothæ & exquisite tertianæ, propterea, quod
remedium illud potius in illa, quam in hac febre
convenire videatur.

Neg.

Resolvitur
quæstio.

IV. Caterum pro decisione dicimus, quod Absinthio secundum Galenum 6. simpl. Dioscorid. 1.3. Paul. Ægine. l. 7. cap. 3. & alios vis insit, ut vitiosos e ventriculo humores per alvum & urinas ducat, quare concocta jam bile non alio præsidio opus est, quam quod expurget, præsertim cum vi sua astrictionis ventriculo quoque & visceribus robur addat.

V. Quamvis igitur quod Interpretes Avicennæ Mongius & Costæus addunt, acedim ratione febrilem calorem, siccitatemve accendere huius usus posset: non tamen si semel eius dilu- rum exhibeas, quicquam lædes. Vnde rectè Galenus observat diem septimum, hoc est, apparentem concoctionem, ubi absinthium velut expurgatorium pharmacum semel in exquisita offert. Alexander vero frequentem usum in tertiana notha tantum cum Avicenna approbat.

QUÆSTIO VIII.

Num Aloës usus præscribendus
in Quotidiana fe-
bre?

An detur
quotidia-
na?

I. Plurimi recentiorum dubitant, num præter tertianam duplicem & Quartanam triplicem alia hodie detur febris quotidie recurrens, quam veteres Quotidianam dixerunt, ex phleg-

phlegmatici humoris putrefactione generatam.

patet ex Platero tract. de dolorib. c. 2.

II. Esi verò tam frequens hæc febris esse ne-
ueat, quemadmodum innuit Foreltus l. 3. de
febr. obs. 20. cum Fernelio l. 4. pathol.

12. propterea quod materia pituitosa præ re-
quis humoribus non admodum ad putrefactio-
em habilis videatur: interdum tamen eandem
ari verisimile est, quod ex ipsius symptomati-
bus à tertianæ & quartanæ proprietatibus di-
versis colligitur. Et quamvis hæc materia
pituitosa non facile accendatur, tandem tamen
accensa, diutius calorem p. n., licet non admo-
dum intensum, fovet, utpote qui difficulter di-
utitur atq; accessiones diutissime protrahit, ita
t nonnullis non tam intermittens, quàm con-
nua hæc febris credita sit. Hollerius lib. 2.
e. morb. intern.

III. Posita hæc febre queritur num etiam
Aloës usus in ea præscribendus? Videtur pro-
abilis negativa, propterea quod Aloë dicatur
medicamentum Cholagogum, bilem peccantem
urgans, quemadmodum ex alijs pluribus repe-
t Paulus Ægineta l. 7. c. 4. At hic non bilis sed
pituita peccat, idcirco potius phlegmagogum ex-
hibendum, quia tunc demum confert medica-
mentum, ubi qualia oportet, purgantur, se-
undum Hipp. l. 1. apho 25. & alibi. Sed
contrarium videmus in libris practitorum,
ui ferè ubique hieram simplicem, aliasque

Negativa
proponi-
tur, quod
principa-
lem quæ-
stionem
attinet.

massas pillularum ex Aloë potissimum confectas præscribunt.

Resolutio
quæstio-
nis.

IV. Hic nota pro decisione quæstionis, quod Aloë sit medicamentum & leniens & purgans: leniens pro ut in minori dosi exhibetur, quæ ratione alvum laxat, & excrementitios humores ex prima corporis regione depicit, purgans verò pro ut in majori dosi exhibita, biliosos humores & remotioribus etiam partibus vi substantialis qualitatis occultæ attrahit & expurgat. Cum autem quotidiana febris potissimum à pituitosis humoribus circa primas vias collectis foveatur & continetur, quod vel maxime ventriculi imbecillitas conjuncta comprobatur. Ideo rectè conceditur in ea usus Aloes respectu suarum qualitatum manifestarum, quatenus calefaciendo & siccando extergit, discutit, primasque vias purificat, non sine singulari gratia, quæ ventriculo amica est, præ alijs omnibus evacuantibus, ut habet Galen. lib. 6. simpl. § Aloë.

Prepara-
tio Aloes.

V. Verum ut hæc jucunditas magis arri-
deat, iusta præparatione opus est, ubi præcom-
muni lotura maximi faciendæ est illa, quæ fre-
quenti digestionem per affusum adequatum men-
struum vera aloes essentia à fæcibus terreis &
arenosis separatur, cujus postea scrupulus id fa-
cit, quod alias è drachma integra expectamus.
Quercetani in pharm. dogmat. cap. 14.

QUÆSTIO IX.

An Theriaca concedenda in Quartana?

Inten-

I. Inter morbos contumacissimos & cura- Quartana
tioni Medicorum maxime resistentes est etiam quid.

Intermittens illa febris. Quartana, ex putre-
scere humore melancholico, vel solo, in exquisita,
vel cum alijs permixto, in notha, suam ducens o-
riginem, malum sane diuturnum, cui crudo ad-
huc exigua, aut etiam nulla cura convenit, se-
cundum Galen. l. i. de arte curat. cap. ii.

II. Queritur autem num in hoc morbo diu. Affir. qua-
turno Theriaca usurpanda? Affirmativa colligi- tio.
tur ex Galeno libro de theriaca ad Pisonem,
ubi addit, quod hac antidotus melancholicis vi-
tijs succurrat ipsam atram bilem exhauriendo.
Sic etiam Trallianus post alios in hac febre dia-
trionpipereon, succum Cyrenaicum & Theriacā
prescribit lib. 12. cap. 8. ubi calefacientia re-
quirat in hoc morbo, non tamen necessario quoq;
humectantia, etiam si morbus sit frigidus & sic-
cus, propterea, quod humor non statim resollen-
dus, ne discussi tenuioribus partibus, magis ter-
restres eo penitus maneat infarctae.

III. Sed nota ex eodem Galeno lib. i. artis curat:
cap. ii. quod Theriaca & similia convenient quidē quan-
tatis, sed non in initio aut ante vigorem morbi, cum hac ra-
tione ex simplici quartana difficilior, duplex plerumq; fi-
at, quemadmodum idem alibi in cura Eudemi Philoso-
phi & alius Medicis per exhibitionem intempestivam The-
riaca male tractari, confirmat. Vigetur signa coctionis
apparent & morbus amplius crudus non est, praemisso pra-
ecedente die vomitu, succum absinthii exhibet Galenus,
postea duabus horis ante paroxysmum theriacam in appro-
priato liquore propinat, quo remedio infinitos liberatos
esse confirmat.

Cautela
quxdam
notanda

Non

IV. Non igitur sine cautione vel Theriaca vel aliud huius generis magnæ activitatis medicamentum, (quemadmodum unum & alterum non sine ratione commendat Benedict. ViCTOR. in Empirica sua) exhibendum est, ne augeantur obstructions & febres intendantur, quando scilicet materia, cum impetu plus justo, agitur, ut monet Capiuacc. lib. 6. de febrib. c. 27.

QVÆSTIO X.

An Hecticis Victus contrariarum qualitatatum (lac videlicet, quod facilis, & cancri fluviales, qui difficilis sunt coctionis) præscribendus?

I. Hecticam febrem illam vocant, quæ ~~vetur à calore præter naturam partibus solidioribus infixo, & sic dicitur, quod habitum corporis ita comprehendat, ut si progrediatur, ad differentiam reliquarum febrium, fiat morbus in habitu, ut vult Galenus lib. 1. de diff. febr. cap. 7. Etsi enim omnis febris est intemperies in solidis membris in esse facta, quamvis eadem causam antecedentem interdum spirituum incensionem, interdum putrefactionem humorum etiam agnoscat, ut supra dictum fuit: nihilominus tamen illa intemperies modo est in habitu,~~

habitu in hectica, modo in habitudine, ut in reliquis febribus. Capivacc. l. 6. de febribus c. 2.

II. In hac febre ferventissima, quoad victus rationem plurimi lac commendant, ut videre licet in Galeno l. 5. m. m. c. 12. ubi lac, praesertim muliebri rabidis convenientissimum esse dicit, quem sequuntur reliqui Medicorum Principes tam antiqui quam recentiores. Nec sine causa, propterea quod hectici requirant nutrimentum facilius digestionis, ob calorem nativum imbecillum, & siccitati atq; caliditati feb. sat. brili strenue resistens, quale est ipsum lac, Galeno l. 4. de simpl. c. 6. frigiditate & humiditate, non excessu sed amica quadam temperie praeditum.

Lactab. dis cur concedatur?

III. At vero queritur cur iisdem hectici canceri fluviatiles quoq; praescribantur, quae tamen respectu qualitatuum difficilis concoctionis, adeoq; minime convenire videntur.

Canceri fluviatiles cur concedantur?

IV. Hic notandum, quod in hectica febre duplex requiratur victus, pro diversitate temporis, quatenus febris aut est incipiens, aut confirmata. In incipiente, victus requiritur crassior & diuturnioris nutritionis, etiamsi difficulter concoquatur; quia tunc temporis calor natus adhuc fortior est, cuius beneficio nutrimentum crassius alteratur & in assumpti locum copiose restituitur. Hic igitur commodissime nervose

Decisio quaestio- nis.

B 5

partes

partes animalium & similia, ut etiam can-
 erorum caro praescribitur, utpote quae non
 tantum diutissime nutrit, succum alimen-
 talem crassum subministrando, sed etiam
 singulari occulta vi hectica saluber-
 rima est, ut passim Galenus & alij in-
 nuunt.

V. Quod si confirmata sit hectica, ad-
 eoque calor natus omnis concoctionis author
 maxime debilis, abstinendum ab ijs, quae
 difficulter coquuntur, & ea potius exhibenda,
 quae facillime digeruntur & optime ac citissi-
 me nutriunt, quod supra de lacte affirma-
 tum fuit, cui succedunt ova forbilis, succus
 ex carnibus contusorum pullorum post ad-
 equatam coctionem in duplici va-
 se factam, expressus
 & alia.



rub

SECUNDA.

27

ΣΥΝΔΕΨ

DECAS SECUNDA.

GRAVISSIMORVM

capitis affectuum cognitio-
nem & curationem illu-
strans,

RESPONDENTE

M. JOACHIMO KOPPEN

Magdeburgensi, Saxon.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

VT capitis nomine cujusdam princi-
pij admonemur, propterea quod caput in
corpore humano respectu regiminis, pars
maximè prima sit, utpote sensuum tam exter-
norum quam internorum organum & habita-
culum, ut habet *Eustach. Rudius lib. 1. de aff.*
hum. corp. cap. 1. Sic etiam de morbis partium
per problemata quædam in specie disputaturi,
merito cum aliis autoribus post febrium con-
siderationem ad affectus capitis progredimur,
de quibus hæc specialia *πρόβλήματα* subjicere
placuit:

QVA

DECAS
QVÆSTIO I.

An dolor capitis vomitu curandus ?

Cerebrum
tactu caret.

I. Et si cerebrum respectu propriæ substantiæ sensu tactus careat, ut recte statuit Arist. l. b. 2. de part. an. cap. 7. Et Galen. l. 1. de caus. sympt. cap. 8. propterea, quod organum sit commune omnium sensuum exteriorum, cuius ratione naturâ suâ debet esse ἀποσιν, ut aptitudinem habeat ad omnes species sensibiles adiudicandas: nihilominus tamen dolorem quendam frequenter circa cerebrum percipimus, respectu partium adjacentium membranarum, quibus tactus indefinitus convenit.

II. Est autem ejusmodi dolor capitis multiplex, idq. potissimum ob diversas causas antecedentes quibus excitatur.

III. Hic inter alia dubia plurima quæstio movetur, num etiam in quadam specie doloris capitis, vomitus tanquam remedium adæquatum sit concedendus ?

Vomitum
non convenire.

IV. Videtur negativa probabilis, propterea, quod vomitus per se simpliciter consideratus, remedium naturæ minus conveniens appareat, ut hac de re differit Vallesius l. 5. contro. c. 1. at medicus naturæ minister est, quam ob causam ea, quæ contra naturam sunt, minimè tentabit, propterea quod ab ipsa natura abhorreat.

V. Adde

V. Adde quod per violentum illum motum vomitionis, dolor capitis magis intendatur, tum ex consensu, qui est inter caput & ventriculum respectu nervorum stomachicorum à cerebro prodeuntium: tum etiam quod eundem affectum ex commotione partium vehementi magis irriter. Hanc ob causam practici fere nullibi, in cura capitis dolorum, vomitus mentionem faciunt: Imo Arculanus in com. super 9. Rhafis, eundem ut noxium omnino imprebat.

VI. Notanda tamen limitatio, quod vo- Limitatio
mitus concedendus sit ijs, qui ad eum proclives quæstio-
sunt, ubi materia peccans in ipso ventriculo flu- nis
ctuat, quod frequenter accidit in his, quibus ca-
put ob crudos & pituitosos humores in ventri-
culo collectos dolet, quod etiam Aëtius tetra-
bibl. Ierm. 3. c. 118. concludit, ubi fluidas affe-
ctiones vomitu curandas esse precipit. Hos cum
Jasone Zirizæo Forestus l. 9. obser. 19.
vomitu curandos esse iubet, quod hac ratione
causa antecedenti succurratur, quâ remotâ po-
stea productus effectus eò citius quoque removetur.

VII. Etsi enim vomitus respectu status na-
turalis, videatur evacuatio præter naturam &
nihilominus fieri potest, ut eiusmodi remedium
in statu morbofo nature maxime conveniens esse
queat, cum rectissime per ea loca fiat evacuatio in
morbis, ad quæ ipsa morbifica materia suâ natu-
râ vergere videtur, ut habet Hip. l. 1. Aph. 21.

QVÆ

An caput ex ebrietate gravatum
reiteratâ ebrietate curan-
dum?

Ebrietas
noxia.

I. Inter plurima sat execranda mala, non immeritò numeratur etiam ebrietas, καὶ πάλιν Hippocrati dicta, quæ non tantum indi- viduo plurimum adfert incommodi, quemad- modum videre licet in Avicennæ 3, 1. doctr. 2, c. 8. ubi varia morborum genera ex eadem deducit; sed etiam speciei propagationem reddit deteriorem, quia nihil magis genitale semen in- frigidat quàm crapula, teste Gal. I. II. de usu part. quam ob causam Macrobius lib. 7. Sa- turnal. per temulentiam maritorum malè mo- rigeros liberos generari statuit. Quod etiam Plato 6. de legibus innuit, dum ebrium quasi mente captum ad prolem ferendam ine- ptum dicit.

II. Præter alia verò mala subsequentiâ pri- mum esse solet, quod post ebrietatem potiores capitis dolore plerumq; cum nausea & languore apprehendantur. Communissimum hic mul- torum remedium est, ut matutino tempore post hesternam crapulam eandem cantilenam re- petant, atq; ita seipsos à dispositione præter na- turam liberare videntur. Hinc etiam Salertina Schola, hisce versiculis idem innuit:

Sine

S E C U N D A.

96

Si nocturna tibi noceat potatio vini,
Hora matutina rebibas, & erit medicina.

III. Queritur jam an non presens remedium sit contra communæ curationis medicæ fundamentum, cum contrariorum contraria debeat esse remedia, ut habet Gal. l. 9. M. m. c. 15. & alibi. Imò ipse Hipp. lib. 1. Aph. 3. xpreße innuit, repletionem inanitione curari.

IV. Pro resolutione problematis responde-
mus, quod sit distinguendum inter ea, quæ fiunt
ex accidens, & inter ea quæ fiunt per se: ipsa
nim repletio repletionem antecedentem non
curat, quatenus repletio, se pro ut facultatem
q̃ calorem nativum excitat, qui postmodum
materiam morbificam illic latentem consuevit
diffundit.

Resolutio
questio-
nis.

V. Imò Forestus addit lib. 9. observ.
2. quod post ebrietatem, ubi vacuus est venter,
& tamen à vaporibus dolor commovetur, non
ine ratione remedium hoc concedatur, quia in-
te vapores crassi disperguntur eo modo, quo o-
culorum dolores ortos ex ijs meraca vini potione
curari dixit Hippocrates.

VI. Verum non necessario in hoc remedio
iusto modo usurpando, ventriculus vacuus esse
debet: constat enim vinum immodicè sum-
tum, ipso Galeno attestante 3. de sympt.
caus. cap. 3. cruditatis causam esse, quatenus
rudos generat humores: hi postea in ventriculi
cavitare relictæ, in ipsas tunicas insinuant, &
nauseam

nauseam atq; dolorem capitis ex consensu produ-
cunt, donec rursus aliud assumatur alimentum
cum quo commiscantur, & ita calore nativo ex-
citato simul alterantur & concoquuntur.

Quomodo
questionis
affirmati-
va conce-
datur?

VII. Quod autem hic de iteranda potatio-
ne concedimus, id solum de modica intellectu
volumus: alias facultate naturali magis debi-
litate peius quippiam expectandum esset.

An singu-
lis mensi-
bus conve-
niat vom-
itus?

VIII. Atq; hoc modo patet, quam ob cau-
sam pluribus optime conveniat post crapulan-
tiam hesternam, Bacchi festivitatem summo man-
quodam modo redintegrare: quamvis idem alii
eo sine suadeant, ut eo citius postera die vomitu
excitetur, cujus causa singulis mensibus ebrieta-
tem sanitati conferre statuunt Avicenna ci-
tat. loco & sen. 34. part. 2. cant. Rhase-
l. 4. c. 5. Item Dioscor. c. 5. l. 5. contra quos ha-
in parte pugnant Valescus Tarantanus l. 1.
Philon. c. 14. Gord. l. 2. de cons. vita hu-
mana cap. 21. Placentinus l. 1. c. 8. de mor-
bis curandis quia melior est alius preservan-
di modus propter pericula, quae ex ebrietate ni-
miae oriuntur.

QVÆSTIO III.

An in vertigine vena se-
canda?

Vertigo
quid.

I. Vertigo latinis, vel à vergendo, quod i-
ea hinc & inde omni vergere & circumvol-
vi videantur, vel à vertice, quod circa locum
illum

nam accidat, secundum Gentilem referente
 latth. de gradibus 1. par. com. 9. Almanf.
 2. dicitur, Græcis *ἄσθμα*, est affectus in
 quo Phantasia decipitur, ita ut res quieta con-
 verti videatur, plerumque cum lesi ne visus &
 optrici facultati accidens, cujus causa est inor-
 dinatus spirituum animalium motus à flatulen-
 tis vaporibus cerebrum afficientibus proveniens.

II. Differt à Scotomia, propterea quod hæc
 vertigo, cui aliud accidens superadditur, ni-
 mirum visus repentina obtenebratio, quod essen-
 taliter in vertigine non requiritur, ut rectè no-
 unt, Mat. de grad. citato loco, Forestus
 b. 1. obs. 43. Altimarus in arte medica
 . 17. Rondeletius c. 14. Hollerius lib. 1.
 tract. c. 5. & alij. Nam quamvis inter dictos
 affectus quadam sit cognatio, non tamen penitus
 entitate conveniunt, ut ex Gal. & Hipp.
 colligi potest, unde minus rectè plurimi vertigi-
 nem & Scotomiam pro uno & eodem habent, in-
 ter quos est etiam Fuchsius lib. 1. Meth. c. 19.

III. Hic oritur dubium, num in hoc affectu venæ
 etio cōveniat? Negativa videtur probabiliter propter
 quod hic morbus oriatur ex va-
 porosis exhalationibus, Palladis arcem obnubilan-
 tur. bus, ut patet ex Galeno lib. 3. de loc. aff. c.
 & lib. 3. aph. comm. 21. ubi innuit, vertigi-
 nem fieri propter inordinatum motum vaporosi
 spiritus in cerebro contenti. Id. post Galenum
 C statui

SECUNDA.

statuit Avicenna lib. 3. fen: 1. tract. 5. c. 1.
Aetius tetrabibl: 2. serm. 2. c. 7. Altimarus
citato loco & alij.

Specifica
naturapro-
xima cau-
sa vertigi-
nis.

IV. Imo consentit etiam Quercetani
qui thesin hanc dogmaticorum, in tetrade c.
approbat & ulterius demonstrat, ejusmodi ha-
tus vertiginem producentes ex resinosis tari-
reis & sulphureis contentis exhalare, tinctura
nigra fuliginis continentes sine acrimonia, prop-
rea quod naturam salium nullam possideant, ex
ratione fieri, ut nullos in vertigine dolores in-
rant, quos tamen in hemicranis, cephalicis, de-
rijs & ardentibus febribus, ob fumos ex salib.
expirantes vehementissimè plerumq; adesse via-
amus.

V. At verò ejusmodi vaporosa & halitua
substantia per venæ sectionem non evacuatur
propterea quod hæc potius in abundantia sangui-
nis, vel respectu totius in plethora vel respectu pa-
tis cujusdam in derivatione & revulsione con-
niat.

Decisio
quæstionis.

VI. Sed pro quæstionis decisione notandum
quod in curatione vertiginis interdum ad causa
antecedentem, quæ continuitate quadam co-
junctam sovet, respiciendum sit; qua ratione præ-
ter alia remedia venæ sectio quoque præscribitur
ab Aetio loco citato, sive principium fuerit
affectionis, sive tempus jam progressum fuerit
cum modo vires ferant, nihilq; reluctetur, tu-
potiss

otissimum, ubi materia sanguinea & calida fusis exhalationibus vertiginem excitantibus præbet originem.

VII. Imò Paulus Aegineta lib. 3. de re medica. c. 12. arteriarum quoque sectionem circa vires commendat, quando videlicet, calidiores exhalationes, mediantibus arteriis confertim ad cerebrum eleuantur, cuius remedij loco cauterizatio hodie rectius, sive actuale sive potentiale circumfuturam coronalem commendatur.

VIII. Prout igitur per venæ sectionem fortis per vires sanguis mittitur. es mali sapius evacuari, vel saltem è cerebro re-lli potest, eatenas sanguinis missio tentanda est, c tamen cautione, quod monet Altimarus post Damascenum lib. 3. cap. 13. de cura vertiginis, ne confertim & ad prorsus fiat evacuatio. Sed sensim & per vices, propterea quod ex illi occasione ejusmodi ægri concidant. Imò caput oxyrhodino tempore venæ sectionis, non e causa defendendum esse, judicat Aëtius.

QVÆSTIO IV.

An in phrenitide repellentia actu frigida sint adhibenda?

I. Quamvis anima rationalis in propriâ suâ Intellectio in organi- ratione, non utatur organo corporeo quod ca. ist. lib. 3. de anima t. 4. innuit: nihilominus nen, sine cooperantibus facultatibus subordina- organicis in hac vita non intelligit, unde idem philosophus eodem lib. t. 39. inquit eos qui

nihil sentiunt, nihil quoque discere & intelligi
posse, propterea quod is, qui contemplatur aliquod
necessario phantasma quoddam simul concipiat.

Vnde di-
versitas in-
geniorum.

Vnde de-
lirium.

II. Quatenus igitur facultates subordinatae
cum intellectione nostra respectu operationis co-
currunt, eatenus accidit ut unus altero melior
in intelligendo & ratiocinando. Imò hæc eti-
a causa est cur intellectus operatio interdum in
his omnino depravetur, quod in varijs delirijs
paret, non solum hominibus, sed etiam brutis
terdum accidentibus, ut paret in equis, canibus
lupis alijsque feris in rabiem actis, nobiscum non
intellectione, sed sensitiva tantum cognitione sub-
dinata convenientibus, quod contra quosdam p-
chre demonstravimus lib. 2, de anima exc-
9. quaest. 5.

Phrenitis
quid.

III. Inter alias autem depravationes in-
lectionis nostrae, non ultima est illa, quæ phren-
vocatur, à lesione τῶν φρενῶν, Estque delirium
febri acuta, oriens ex calida intemperie cere-
cum inflammatione membranarum ejus, ut
Gal, lib. 2. de causis symptomatum c-
7. & lib. 3. de loc. aff. cap. 7. quem sequi-
Ægineta lib. 3. cap. 6. Alexand. Trallian-
lib. 1. cap. 13.

IV. In hac affectione sive fiat ipso cerebro
mario affecto, sive per consensum, ob aliarum p-
tium, praesertim verò septi transversi, inflam-
tionem generetur, omni cura quàm celerrime
labor

borandum est medico, ut horrendum ejusmodi
 alium è corpore humano expellat, cum inter o-
 nia bona hominibus concessa, nullum sit præ-
 stantius, quam ratiocinatio vel intellectio, quæ
 mo à brutis irrationalibus distinguitur, & cum
 rebus essentijs incorporeis, quas rectè scriptura vo-
 cat angelos, ab officio, quo mandata Iehovæ per-
 iunt; Philosophi vñs mentes vel intelligen-
 tias, à præstantissima intelligendi operatione, no-
 nant, comparatur.

V. Hanc ob causam non tantum in phreniti-
 omni ingenio varijs remedijs tam pharmaceu-
 tis, quam chirurgicis, in extirpanda causa ante-
 dente laboramus, sed insuper etiam externis
 auxilijs frequenter parti affectæ succurrimus,
 & non tantum, ut eidem robur conciliemus, fer-
 das exhalationes corrigendo ac dissipando, sed ut
 super vehementiam symptomatum, dolorem vi-
 licet ingentem, vigilas continuas, & similia
 niamus.

I. Dubitatur autem num ejusdem generis
 opica medicamenta repellentia, ut sunt
 xyrhodium rosaceum, aliaq; similia te-
 da vel actu frigida sint adhibenda.

VII. Valescus de Taranta lib. 1. Phi- Affirm.
 on. c. 13 cum Haly, Avicen. & alijs actu fri- questio.
 da adhibenda esse censet, ita tamen, ut materia
 antecedens tempestive primum sit evacuata.

VIII. Contra Gerardus Cremonensis Negatur.

& Gilbertus Anglicus referente eodem Valeis
 stuppas cannabinas, succis potentia frigidis imbu-
 tas cum aceto tepide vel calide adhibuerunt, &
 vaporum prohiberetur transpiratio ratione fri-
 ditatis, & hoc modo delirium augetur. Idem
 Altimarus de medendis morbis. c. 6. innu-
 dens; caput autem rosaceo cum modico ac-
 irrigetur, estate quidem tepide, hyeme verò
 derate calido quod in cunctis aliis etiam medi-
 mentis topicis servandum erit. Consentit ijs
 verbis Fuchsius lib. 1. Meth. Med. c. 20. Ma-
 curialis quoque lib. 5. pract. c. 15. quia cere-
 inflammato, frigiditas tuta non est, sicuti neque
 hemens caliditas convenit; illa meatus constri-
 git, & discussionem excrementorum impedit:
 verò servorem congenitat.

Per limi-
 tationes
 quæstio
 determi-
 natur.

IX. Sed nota quod monet Math. de G-
 dibus in lib. 9. Almanf. c. 3. & post eum J-
 restus lib. 10. obs. 6. naturas videlicet una
 anni tempore vel externo aere considerandas
 in naturis enim fortioribus & robustis, ubi va-
 mens caliditas circa caput est adeoque phrenitis
 quæsitæ & potissimum æstatis tempore non tantum
 virtute, sed etiam actu frigida sunt adhibenda
 verò ubi corpus debilius pueri se vel senile, nec
 iam tantus fervor circa caput, idque tempore hy-
 tepida potius applicanda, maxime in ijs locis,
 magis vis medicamentorum, penetrare potest,
 mirum circa futuras.

X.

X. Imò & hoc notandum, quod quædam to-
ca per se facile penetrent, utpote confecta ex a-
ro, verbenâ, anetho & similibus, quæ sæpius fri-
dè adhibita, suam nihilominus operationem
efficiunt: alia sunt astringentia, ut rosæ, plan-
go, bolus aræneus, quæ commodius agunt ca-
facta.

QVÆSTIO. V.

An & quomodo castoreum in Le-
thargo conveniat?

I. Quemadmodum somnus secundum natu-
ram ocium animæ, viriumq; debiliū unus red-
integrator verissimè dicitur; Ita somnus præter
naturam extinctionis nativi caloris autor, ac se-
mors ipsa est. Vt enim in illo vapores dulces ac
nigni, caloris nativi beneficio excitati, cerebrum
aviter imbuunt, quibus utcumq; condensatis, ani-
males spiritus, antea mobiles ac vigiles, ob revo-
tionem caloris influentis, subsidere incipiunt, ac
a quiete ad reparationem virium inserviunt:
in hoc, somno scilicet præter naturam, ob va-
rosam substantiam minimè convenientem, cere-
brum obruitur & spiritus animalis serè suffoca-
tur, ut animal ad sensus & motus operationes
adatur ineptissimum.

Somnus
naturalis
quomodo
differat à
præter na-
turali.

II. Patet hoc maximè in lethargo, quasi in-
tem oblivionem dicas, ἀπὸ τῆς λήθης ἢ quid.
ῥῆς, quod symptoma est diminutæ functionis

Lethargus

C4

princi-

principis, cum insigni dormiendi necessitate, quo
qui corripuntur, omnium oblivisci, difficulter sen-
tire, & neque vocati, neque puncti facile excita-
ri, mox somno vicissim opprimi solent. Gal. lib.
3. de l. aff. cap. 3. causam communiter statu-
unt pituitosum humorem in cerebro putrescentem
unde lethurgus cum febris continua, lenta & sym-
ptomatua conjungitur.

In lethar-
go quid a-
gendum.

III. In hoc affectu gravissimo maximè eò alla-
borandum, ut æger à quiete sua præter-naturali
excitetur, quocunque ingenio id fieri potest, sive
illud ipsum præstare conetur medicus vi medicar-
torum, sive etiam alio modo, quemadmodum
lepidum est illud remedium, quo lethargicu-
quidam avarus à tali sopore per medicum
doctum & fidelem apud Horatium lib. 2. Satyr.
3. excitatur: hic, ut Poeta habet,

Quondam lethargo grandi est oppressus
ut hæres

Iam circum loculos & claves latus ovan-
que.

Curreret; hunc Medicus multum cele-
atque fidelis

Excitat hoc pacto: Mensam poni jubet at-
que

Effundi saccos nummorum, accedere plu-
res

Ad numerandum, hominem sic erigit, ad-
dit & illud

Nitua custodis, avidus jam hoc auferet
hæres:

Men' vivo? ut vivas igitur vigila, hoc age.

IV. Inter medicamenta, quæ in tali casu
plurimum commendantur, est quoque Castoreû,
quod non tantum gravi suo odore illud ipsum præ-
stare posse videtur, sed insuper etiam respectu vir-
tutis admodum attenuantis & discutientis, quam
eisdem Galenus lib. 11. simpl. & lib. 11. Meth.
med. attribuit, causæ morbificæ in hoc affectu
plurimum adversatur: cum enim calefaciat &
siccat cum partium tenuitate excellenti, ut habet
Aegineta lib. 7. de re medica cap. 3. Idcirco
aptissimum est remedium, quo frigidi humores
& vapores alterentur, & consumantur.

Quæstio-
nis decla-
ratio.

V. Hinc Alexand. Trallianus l. 1. cap. 14. ca-
storeû non tantum exterius in oxyrhodino decoctum
fronti applicat, sed ex eodem quoque sternuta-
menta conficit: Imo in potu quoque præsertim u-
nâ horâ ante accessionem exhibet, vel per se, vel
cum oxymelite, propterea quod extenuet, & cor-
pus refrigeratum & prope emortuum, recalesaci-
at, foveatq.

VI. Ut ita castoreum & extra paroxysmum
& in ipsa accessione sit convenientissimum pro a-
gru excitandis; ubi maximi faciendum ejus ex-
tractum spagyricè compositum, potissimum illud,
quod in liquida forma preparaturum est,

Extractum
castorei li-
quidum.

C

quod

quod facillimè & in minimâ quantitate, cum summa tamè efficacia, aegris ejusmodi exhiberi potest. Nec obstat, quod dictum fuerit, cum lethargo febrim conjunctam esse: hæc enim febris lenta est, & symptomatrica, cujus causa absumpta ipsa quoque cessat.

QVÆSTIO VI.

*An Somnambulonibus convenient ver-
bera ubi dormientes am-
bulant?*

Somnus
quid?

I. Quamvis Philosopho somnus sit ἀκίνησις & δεσμός τῆς αἰσθησεως, adeoq; rectè κατὰ τὴν φύσιν τῆς ψυχῆς αἰσθητικῆς dicatur: non tamen totalis & omnimoda sensus & motus privatio semper adest, ut monet Galenus lib. 2. de motu musculorum, quia animadvertimus dormientes respirare, frequenter loqui, huc illuc membra jactitare, vocantes audire, tangentes sentire, & hujus generis plura.

Somnus
perfectus.
& imper-
fectus.

II. Quam ob causam Tartaretus lib. de somno Fracastorius l. 2. de intell. Conciliat diff. 108. & alij somnum dividunt in perfectum & imperfectum: in illo sensus omnes exteriores perfectè ligantur: in hoc sensus non omnino privantur suis operationibus, quando ab externis objectis incitantur.

III. In hoc somno imperfecto nihil magis

mi-

mirandū, quā quod propter dispositionē corpo-
ris minimē convenientem, eo usque animalis o-
peratio se extendat, ut homines dormientes ele-
cto surgant, ambulent, ac vigilantium opera in
locis etiam periculosissimis perficiant. Quod non
facile quis concederet, nisi prater veteres, & re-
centiores autores classici, illud ipsum quotidiana
experientia ubivis locorum confirmaret.

IV. Causa huius symptomatis in his homi- Causa No-
cti surgii.
nibus, quos *ὄρνιθες*, id est, somnambulantes
propriissime dicere possumus, est Phantasia for-
~~tis cum spirituum tenuitate & subtilitate,~~
ut habet Salius lib. de part. aff. c. 18. non
~~sine peculiari duogacis & partium principali-~~
~~um.~~

V. Ut autem alias imaginatio propterea Cur admi-
randa prae-
stent No-
ctambulo-
nes?
ad motum instigat animal, quia bonum aliquod
consequendum proponit: ita hic etiam per so-
mnium bono quodam monstrato, per phantasi-
am fortem vis latens in musculis excitatur, ad-
eoz dormiens moveri incipit, ambulat, per tra-
bes & lacunaria adium audacter oberrat, ac se-
pissime periculosas altitudines ascendit, tum
quod spiritus maxime circa manus ac pedes col-
lecti sint, & huic operationi tantum incambant,
ob reliquas quiescentes, tum etiam quod ascer-
nendi vis vaporum caligine sopita jaceat, & in-
cogitantia audaciam praebeat. Lang. lib. 2,
Epist.

Epist. 45. Libav. par. 2. sing. tract. de noctambulone. ad th. 35.

VI. Cum autem ejusmodi homines saepius in summo vita versentur discrimine, dum audacter & incogitanter, somnambulando jam in ignem, jam in aquam, jam ex altitudinibus horrendis, decidunt: Idcirco non est extra considerationem medicam, monstrare, quomodo causa antecedens, ipsius videlicet corporis dispositio adequatis & convenientibus medicamentis secundum indicationes rationales inventas corrigatur, quod fideliter praestitit Medicus celeberrimus p. m. Iacobus Horstius, praeceptor ac patruus noster honorandus in libello de noctambulonibus.

VII. Nos illam curam, quae est extra paroxysmum ad suum locum reservamus, & jam quarimus tantum, an etiam verbexa, vel simile quid ipsis somnambulatoribus convenit, eo ipso momento ubi dormientes hoc vel illud peragere conantur.

Negativa
questionis
proponi-
tur.

VIII. Negativam vulgus tenet, idque potissimum hanc ob causam quod videant acclamatione proprii nominis ejusmodi homines excitatos, propter lapsum, in summo versari periculo, praesertim ubi in locis altioribus ambulant: Si autem acclamatio proprii nominis statim eos ita consternatos reddit, quid expectandum esset, si praeterea verberius quoque ejusmodi somnambulones exciperentur?

At-

IX. Accedit & hoc, ejusmodi homines propter debiliorem cerebri constitutionem ad epilepsiam, aliosq; capitis affectus, quandam inclinationem ut plurimum habere videantur: at in ejusmodi naturis terror subitus noxius est, utpote cum facile caducum illum vel fonticum patientur affectum.

X. Sed contra pars affirmativa probatur: cum enim adsit motus non κατὰ φροσίνην, vel Probatur ad rationis arbitrium sed κατὰ ὄψιν & secundum affirmatio-
dum phantasia impetum institutus (quatenus no-
va.
Et ambulones in præcipitia & loca periculosa non raro deferri videmus, ubi nemo rationis consensum accusare potest, quia vigilantes nunquam hoc tentassent) ideo conveniens esse videtur, tali durante motu, quæ id fieri potest vehemens, Ratio affir-
mationis.
verberibus videlicet, vel alia ratione hominem excitare, ut excitatus periculi magnitudinem percipiat, firmiterq; phantasiæ errorem cognitioni suæ imprimat: nam quæ non sine vehementi animi commotione à nobis cognoscuntur, semper diutius inhaerent, & reminiscentiæ frequentius occurrunt, quam alia in quibus tanta animæ commotio non est. Experges factus n. tali terrore semel, rarissime vicissim ambulat, tum quod timor periculi aliquo modo adhuc sit in sensitiva memoria tum etiam quod sensus inimicus ob pl. gas inflatus in eadem sui speciem reliquerit.

Et

Instantia
solvitur.

XI. Etsi verò acclamatio proprii nominis, quod cuilibet præ reliquis familiare est, ut & verbera, faciant ut noctambuli cadant ac periclitentur, propterea quod tunc temporis, ut animadvertit Lemnius lib. 2. de occult. c. 5. in excitatis ex consternatione & perturbatione spiritus dissipentur, quibus discussis facultas debilitatur: non tamen propterea nihil omnino tentandum, quia eo respiciendum est, ut somnambulonem primò in loco tuto habeamus, ita ut excitatus ob casum periclitari nequeat. Quod si natura subiecti peculiariter ad epilepsiam ob debilem cerebri constitutionem est disposita, cautio adhibenda est, ne statim in principio paroxysmi; sed potius circa finem ejusmodi consternatio excitetur, ut monet Iacobus Horstius, lib. citato c. 9.

QVÆSTIO VH.

*An Apoplectici potius sternutamentis
quam extremorum ligaturis
aut clysteribus acribus
excitandi?*

I. Satis horrendus affectus est Apoplexia, vera instantiæ & calamitatis humanæ nota, qua homines subito principibus operationibus cum sensu & motu abolitis consternuntur, remanente quo-

Apoplexia
quid?

te quodam modo respiratione, propter angustiam & occlusionem meatuum in cerebro secundum Galenum lib. 3. de locis aff. c. 10. ut ita morbus hic semper in via, hoc est, organicus adsit, ut ex communi sententia rectè statuit Mercurialis lib. 1. pract. c. 19. Capivacc. lib. 1. prac 17. Altimarus de med. morb. c. 19. Contra lachinum in comment. ad 9 Rhasis qui etiam à sola intemperie talem effectum oriri posse statuit.

II. Periculum hic tantum est, ut Hipp. Omnis A. lib. 2. aphor. 42. exclamet, apoplexiam for-
tem nullo modo, debilem verò sine difficultate periculosa.
solvi posse: quod & Aegineta innuit, dum Apoplexiam nequaquam aut rarò curari posse autumat, utpote, quæ mortem in propinquo minetur.

III. Ut autem nihilominus Medicus interdum, ubi spes salutis sese exhibet, succumbenti natura succurrere sciat, ideo causa antecedens, à qua talis angustia suum ducit originem, non est negligenda.

IV. Hanc Galenus vel ad compressionem in dispositione φλεγματώδη refert, quando sanguis in plethorico corpore ~~vasa cerebri replet~~ ut eorum turgentia ventriculi & meatus comprimantur, in quo casu venæ sectio præsens est remedium: vel ad obstructionem à materia crassiore, pituitosa vel melancholica (quamvis
hos

Causa A.
poplexia.

Hermeti-
corum sen-
tentia.

hoc negat Fernelius lib. 5. path. c. 3.) pro-
venientem, quod videre licet lib. 6. Aph 56.
in com. quam materiam crassam obstruentem
& cursum atque recursum spirituum impedi-
entem fortè non inconvenienter, cum Hermeti-
cis Quercetanus, in retrad. c. 11. potissi-
mum deducit ex nebulosis exhalationibus in eu-
conclusis instar nubium in aere expansarum,
non tantum frigiditate, vel humiditate, aliāq;
simplici qualitate præditis, sed possidentibus
efficacem & activam facultatem, ut illico con-
glaciari aut congelari, adeoq; in momento tan-
ti affectus causa esse possint, quod ille ex acidita-
te vitriolata, ysdem connata, demonstrare con-
tur ita ut illud ipsum quodammodo subolfecisse
Cardanus lib. 6. Aph. in com. videatur
dum omnem Apoplexiam à Melancholico hu-
more, sua natura ferè tali qualitate constante
fieri statuit.

Indicatio
prima A-
poplexia.

V. Qualis qualis sit illa materia peccans,
que tam horrendum producit effectum, sui indi-
cat ablationem, idq; sine mora, & quam celer-
rimè. Hic derivationes & revulsiones variae
Medicis excogitatae sunt, ita ut, si non omnino
materia morbifica evacuari potest, ad alias ta-
men partes derivetur, & hoc modo magis ma-
gisq; dissipetur.

VI. Querimus autem hic, num potius cly-
steribus & extremorum ligaturis, quàm ster-

nuta

ut mentis hoc ipsum prestare debeamus? Pri-
 videtur probabile, quod materia potius ad re-
 motiores partes, quam ad propinquiores sit re-
 pellenda: tum etiam quod ille partes sint adhuc
 remotiores, adeoque medicamentorum actiones ci-
 lus actuare queant. Adde quod cerebrum alias
 debilitatum per sternutationes ob debilem vir-
 tutem vix irritetur, ut insurgat ad res noxias
 expellendas. Et posito, quod sternutatio-
 nes vim suam exerant, minimè tamen parti-
 cularis ejusmodi evacuatio, sine præmissa uni-
 versali instituenda esset, quia alias ex reliquo
 corpore materia peccans ad laborantem partem,
 cerebrum videlicet magis attraheretur.

Questionis
 declaratio.

II. Quam ob causam acribus enematis,
 ut in horum defectu suppositoriis, ex melle co-
 cto, cum pulvere hieræ simpl. aut fortiori, addis
 mediocri salis gemma pondere, statim in prin-
 cipio hominem excitandum esse putamus, non
 neglectis fortissimè extremorum ligaturis, per
 ices adhibitis: cum hac ratione non tantum
 corpus universum à collecta saburra excremen-
 torum liberetur, sed insuper quoque à cerebro
 materia derivetur & sensim resolvatur & con-
 sumatur.

III. Vbi verò clysteribus alvus primum e-
 vitur, & totum à copia peccantis materia libe-

D

ratur

ratur, audacter naribus etiam illa ad movend
 que gravi suo odore egrotantes excitare solent
 sunt opopanax asa foetida, castoreum, Galba
 num. Imò hoc tempore commodissime sternuta
 menta parantur ex helleboro castoreo & alijs
 naribusq; canaliculo penna inflantur, ut mate
 ria per particularem hanc evacuationem, quo
 fieri potest, à cerebro derivetur, vel ad mini
 mum resolvatur, ubi morbus per paralysin sub
 sequentem finitur, propterea quod causa pec
 cans, materia videlicet resoluta singularem ha
 beat vim, ut nervos secundum eam partem, qu
 tangit ipsorum principium, stupidos & ad sen
 sum ac motum ineptos reddat.

QVÆSTIO VIII.

*An paralysis post colicos dolores subse
 quens curato nervorum principio
 curetur?*

Paralysis
 quid

I. Paralysis Latinis resolutio, est ejusmo
 di affectus, quo motus voluntarius, alicujus par
 tis aboletur, propterea quod spiritus animalis
 non influat, idq; vel primario, in proprie dicta
 paralyti, quod à cerebro sive principio nervorum
 non transmittatur vel secundo in ista reso
 lutione, quæ *παρὰ χεῖρας* sic appellatur,
 quod transmissus à musculis non recipiatur.

In illa perit motus una cum sensu, quando nervus idem tam motui quam sensui destituitur: interdum verò sensu remanente, motum erire videmus hys scilicet in partibus, ubi peculiaribus nervis, motus, peculiaribus quoque sensus perficitur, quod in oculo manifestum est, cuius motus illaesa visione, & contra visio illaesa motu saepius afficitur. At si unus & idem est nervus, sensus quidem absque motu, non autem motus absque sensu remanere potest, propterea quod motus maiorem, sensus minorem cultatis influxum requirat, ut habet Galenus lib. 1. de locis aff. cap. 6. & lib. de ausis simpr. cap. 5.

I. In hac improprie dicta paralyfi, vel contractura, diverso modo sensus & motus pereunt vel depravantur, pro diversitate causae, qua inflexiles musculorum partes afficiuntur. Quod magis pateat, querimus an Paralysis, quae sequenter Austria, Moravia, alijsq; locis, post licos dolores sequitur, curato principio nervorum curetur.

Cum verò tantum quis curando fallatur, quantum cognoscendo aberrat teste Galeno, circo, primū illius affectionis natura cognoscenda est, qua cognita quaestioni praesenti facilius satisfieri poterit.

Quamvis autem toto manifestū sit, cum tantum hodierna quotidiana experien-

Cur sensus illaeso motu, & motus illaeso sensu saepius pereat.

Vnde para-
lysis post
colicos do-
lores.
Opinio 1.

tia hoc testetur, sed insuper antiquorum scriptis
idem innuant, ut patet ex Paulo Aeginet
lib. 3. cap. 18. nihilominus quomodo hoc fiat
& per consequens, quæ sit talis affectionis natura,
satis dubium est apud autores.

VI. Quidam peccantem materiam ab introitu
stunis ad nervos pervenire autumant, beneficio
arteriarum, præsupponentes hoc, quod nervi
sint cum arterijs continui, & ab ipsis arterijs
riantur secundum opinionem Praxagoræ, a
refert Galenus lib. 2. de placitis Hipp. &
Plat. c. 7. quam inter recentiores defendere
conatur, Reusnerus lib. de Scorbuto ex

cr. 4.

Nervi non
sunt extre-
mitates ar-
teriarum.

VII. At hoc placitum demonstrationi ocula
repugnat, quia inter nervos & arterias nulla est
communio, multò minus continuas: im-
quamvis in minimas omnino arterias fiat divi-
sio, nunquam tamen easdē in nervulos commu-
tatas demonstrabimus. Quapropter cum ab
surdum sit, ea confundere, quæ generatione &
ortu, substantia atq; usu differunt, ideo dicta
sententiam improbamus.

Opinio se-
cunda.

VIII. Inveniuntur alij qui transmutationem
nem hanc solvunt per Hippocraticum illud: πᾶ-
τὸ σῶμα συμπεῖν esse, quod videlicet totum
corpus perspirabile sit, ita ut etiam per occulta
vias materia sepius in corporis partes, hinc
inde transeat, quod placet eum alijs Lauren-
lib. 4. Anat. quæst. 8.

Quam

X. Quamquam verò principium hoc minime negamus: tamen inconueniens videtur ad illud confugere, ubi manifestiores ductus sese ostendunt. Hanc ob causam experientia edocti, latuimus materiam morbificam ab intestinis ad articulos & muscutorum habitum pervenire mediantibus venis quod ex apparentibus signis instanti tali mutatione sepius observavimus, ijs in locis ubi talis affectus est frequentissimus.

Opinio tertia quā ap-
probamus.

X. Vbi enim expectanda est in colicis doloribus resolutio membrorum, statim urina tingitur admodum, & subnigra apparet, ob materiae admisionem in venis: conqueruntur agri de ascendente quadam aura frigida ijs in locis, ubi positus est vasorum majorum & natura fortiori existente, materia ex habitu musculofo expellitur, ac loco paralyseos illius, fit in extremitatibus color ictericus vel alius præter naturam.

XI. Quod si quæras ulterius, cur ejusmodi peccans materia non potius alias petat partes, ad eosque morborum aliorum originem constituat? respondemus hoc fieri duas ob causas: primo quod natura fortior ejusmodi materiam expellat, quoad fieri potest, ad remotissima loca, quemadmodum inde colligitur, quod agri imbecilliores instanti tali mutatione, plerumque pereant, antequam talis metamorphosis perfecte fiat, materia scilicet ipsas partes principes subeunte. De-

Cur materia peccans in colicis doloribus potius articulos, quā alias partes petat?

inde causa altera esse potest, materie singulari
proprietas, qua nervosis & membranosis muscu-
lorum partibus præ cæteris est amica: qua ra-
tione videmus cancri materiam citius faciem
& mammillas occupare, quam alias humanæ
corporis partes: Sic strumosa resolutiones
collum potius quàm alibi efflorescunt: sic calculi
materia resoluta citius articulos, quamvis re-
motissimos occupat, quam alias corporis parte
unde nephritici dolores frequenter in arthriti-
dem mutantur.

Quomodo
post colic-
um fiat
paralysis.

XII. His præmissis manifestum est, quod para-
lysis, quæ colicos dolores sequitur, fiat ob effec-
tam & debilem constitutionem musculorum
qui respectu substantiæ nervosæ & membrano-
sæ, à materia affluente præter naturam affici-
untur, ita ut motum & sensum etiamsi spiri-
tum animale affluentem habeant, exacte per-
ficere nequeant.

Ejusdem
curatio.

XIII. Hinc facile patet plurimum errare
illos qui hanc speciem paralyseos κατὰ χροῦτα
καὶ sic dictam, eodem modo cum vera propria
dicta resolutione curare conantur: cum in hu-
mani causa circa principium nervorum queren-
da sit, quod tamen in illa suam naturalem con-
stitutionem obtinere potest. Non igitur cu-
rato cerebro, vel spinali medulla paralysis ejus-
modi

odi curabitur, sed potius eo respiciendum, ut
 nisi antecedens, quæ adhuc in fluxu est, inhi-
 atur, quæ verò proxima parti adhæret, ejus-
 mōq; imbecillitatis origo est, quo id fieri potest
 genio, corrigatur & consumatur.

IV. Prius præstamus regimine totius, qua-
 mus sanguinem ab ejusmodi materia peccante
 urificamus, & per loca naturæ convenientia,
 undem educimus, potissimum eò respiciendo, ut
 luvus sit laxa, cum ex hujus obstructione, quæ
 iusmodi colicis affectibus comes est individuum,
 puritas illa sanguinis maximè oriatur.

V. Posterius peragitur, ubi partibus effectis,
 mirum resolutis membris ea adhibemus, quæ
 aloreem nativum confortant, & per consequens
 igestionem atque concoctionem in ipsa parte
 obiliorem faciunt, non neglectis iis, quæ singu-
 ari proprietate, materiam ejusmodi collectam
 dissolvere, & hoc modo insensibiliter discutere
 ata sunt.

XVI. Quod nisi hoc modo laborantibus ejus-
 modi succurramus, sensim ac paulatim (non
 subito quod in altera vera paralyti accidit) vires
 ulterius dejiciuntur, ita ut sæpius per integrum

semestre quotidie magis magisque partium voluntarius motus aboleatur, non sine gravissimis earundem partium doloribus, donec tandem ipsa quoque vox pereat, & aegri viribus exhausti suffocentur, ubi verè cum Poëta dicerent,

In mediis conatibus aegri
Succidimus, nec lingua valet, nec corpore notum
sufficiunt vires, nec vox aut verba sequuntur.

QVÆSTIO IX.

*An ligni S. decoctum conveniat
epilepticis?*

Epilepsie
nomina.

I. Tantus est affectus epilepsia, ut auctores classici dubitarint, quo nomine rectius illius essentiam exprimerent: hinc Hippocrati interdum *ταρδινόν* malum, puerilis morbus; Aristoteli affectus Herculeus, fortè quod videatur invictus & non facile medicamentis cedat: Aliis comitialis; Plinio Senticus: Cælio Lunaticus: Apuleio divinus; quibusdam caducus morbus dicitur.

II. Hunc graphicè describit Lucretius lib. 3 ubi ita canit:

Quin etiam subito vi morbi sæpè coactus
Ante oculos aliquis nostros (ut fulminis ictu)
Concidit & spumos agit, ingemit, & tremit artus,

Desipit, exientat nervos, torquetur, anhelat,
Inconstanter, & in iactando membra fatigat.

III. Est enim epilepsia symptoma abolita actionis principis, cum convulsivo motu conjunctum, proveniens à partiali cerebri meatuum obstructione vel coarctatione, quam materia peccans, inprimis aliena sua qualitate cerebrum ad expulsionem irritante, producit. Dicimus esse principes actiones abolitas cum motu convulsivo: ut distinguamus epilepsiam à vera convulsione, quæ fit tantum vi morbi, robore nature non concurrente, remanente operatione principis facultatis, non tam respectu ipsius cerebri, quam partium nervosarum, quæ propter exinationem vel repletionem nimiam variis modis convelluntur. Hipp. 6. Aph. 39. Gal. lib. 3. de loc. aff. c. 5. & lib. 2. de caus. symp. c. 2.

Epilepsia
quid?

IV. Addimus à partiali cerebri obstructione vel potius à coarctatione provenire hoc symptoma, ut illius causam proximam monstremus ex sententia Hippocratis & Galeni secundum quos cerebrum in Epilepsia laborat, ut instrumentum, quemadmodum rectè probant Altimarus de Med. morbis. c. 18. Mercurialis lib. 1. pract. c. 26. & alij. Quomodo autem talis coarctatio oriatur, id ex sequentibus colligimus, nimirum respectu materiae non sola frigidityte vel crassitie, sed inprimis aliena quadam, quasi venenata qualitate peccantis, quod ipso quoque Galeno deducitur, ubi lib. 5. de

Causa pro-
xima Epi-
lepsie qua-
nam?

D 5

loc

locis aff. c. 5 & lib. 3. ejusdem operis c. 7
veram epilepsia speciem concedit ex qualitate
quadam venenata, cerebrum afficiente: at idem
effectus non potest toto genere diversas habere
causas proximiores.

V. Quamvis enim concedamus, cum Galeno
& reliquis principibus Medicorum, pituitoso
& crassos humores interdum hunc affectus cau-
sam præbere posse, non tamen illud ipsum acci-
piendum de causa proxima, sed potius ex ratio-
ne, quatenus ex ea materia qualitate noxi-
prædita, vapores corrupti & virulenti efflo-
rescunt, à quibus in cerebro fit quasi coarctatio,
spirituumq; transitus, hac ratione impeditur,
unde cerebrum principiumq; nervorum læsum,
ut expellat id quod oblectatur, seipsum quasi
contrahit, ut habet Forestus lib. 10. obs. 54.

Qualitas
maligna
omnes E-
pilepsie
causa.

VI. Et hoc modo semper locum suum habet
qualitas maligna in generatione Epilepsie, quod
placuit Fernelio lib. 2. de abditis rerum
caus. & lib. 5. de morb. part. Qualis autem
sit illa qualitas maligna, omnis epilepsie causa
proxima, non ita planum est apud autores pro-
babiliter eam ex sententia Hermeticorum de-
terminat Quercetanus in tetrade cap. 11.
nimirum quod sit nihil aliud, quam vapor mer-
curialis vitriolatus, qui ex humore, ex tartaro,
aut ex mucilagine æruginosis expiret, & ratio-
ne aciditatis & stipticitatis, principium nervo-

rum afficiat, ac respectu salis armoniaci conjun-
ti acerrimi sensiles partes vellicet, & convulsi-
vos illos motus producat.

VII. Cum verò melancholicus humor has qua-
itates præ reliquis etiam ex dogmaticorū sen-
tentia possideat, ideò rectè dixit Hippocrates
melancholicos comitiales facile fieri, & comitia-
les melancholicos.

VIII. Hinc etiam monstratur, cur pueri &
infantes maximè huic malo obnoxii: non quod
humidam constitutionem habeant, adeoq; pitui-
ta scateant, cum videamus hydrocephalos alios-
ve, quibus caput aquosa humiditate ferè sepul-
tum est, ab hoc malo immunes esse, sed quod il-
lorum multi lac in ventriculo acescens & non
probè concoctum congerant, cujus corruptio eam
naturam induit, ut in eruginosum & viride
quoddam virus vitriolatum, degeneret. Hæc
ille.

Cur pueri
Sontico
malo ob-
noxii s

IX. His positis queritur, num decoctum ligni
sancti conveniat iis, qui huic affectui sunt ob-
noxii? Affirmamus cum Iachino c. de Epi-
leptia in Rhafin & aliis, propterea quod in
curatione huius affectionis quam extra paroxy-
smum tentamus, maximè sit respiciendum ad
causam antecedentem, quæ proxima fovetur &
sustentatur. At antecedens illa causa frequen-
ter consistit in crassis impuritatibus & superva-
caneis humoribus, in toto corpore, vel in cere-
bro.

Affirma-
tur quæ-
stio pro-
posita.

bro, vel in alia quadam parte nimirum uter
ventriculo vel ceteris collectis, qui incisionem a
tenuationem, solutionem, expurgationem per
rinas, alvum, sudores, vel quocumq; modo id fi
ri potest, adeoq; sui absorptionem indicant. E
enim tanquam subjectis & causis antecedent
bus remotis, removetur quoq; vis illa noxia coha
rens, qualitas videlicet illa maligna, quae exa
rata, vel per evaporationes excitata, alias ep
ilepsiam producit.

X. Qua ratione fortassis Galeni & aliorum
pinio ad bonum sensum revocari potest, dum fr
quenter magis materiam crassam huius mori
causam ponunt, propterea quod respectu cura
tionis in hac corrigenda & eliminanda maxi
mè laborandum sit.

Cur lignū
Guajacum
conceda-
tur?

XI. Plurimum verò decoctum ligni Guajac
respectu praesentis indicationis inservit, quate
nus incidendo attenuandoque causam ejusmodi
antecedentem resolvit, detergendo evacuat, &
sudores commovendo massam sanguineam defa
catam reddit, non sine corroboracione viscerum
propter amicam astrictoriam qualitatem sibi
connatam.

Cautio
prima.

XII. Quamvis autem talia hydrotica in mor
bis contumacibus maximè locum habeant, cau
tio tamen adhibenda, ut generalia remedia pra
mittamus, ne primarum viarum saburra, vi hu
jus vel similis medicamenti, viscera magis occu
pet

et, & hac ratione causam illam dictavi deter-
riorem & magis contumacem reddat.

CIII. Imo & hoc notandum, ut ipsum decoctū Cautio so-
cunda.
Guajaci pro diversitate naturæ subjecti, cum
appropriatis morbificæ causæ præparetur, eò po-
tissimum respiciendo, at oleaginei atq; acidi spi-
ritus ratione suæ tenuitatis aliàs secundum cō-
munem Pharmacopolarum coctionem facillimè
exhalantes, qua arte id fieri potest, conserven-
tur, utpote cum horum beneficio vi sudorificæ
potissimum Guajaco insit, quæ præstantior red-
ditur, si ex fœcibus calcinatis sal spagyricè ex-
tractus eidem commisceatur.

QVÆSTIO X.

An Medicus rationalis in curatione Me-
lancholicorum usum characterum &
administrationes ridiculas
concedere debeat?

I. Inter depravatas actiones animales est et Melancho-
liam Melancholia, delirium vel principum facul- lia quid?
tatum depravatio, sine febre cum timore & tri-
sticia, producta sensim ab intemperie frigida &
sicca, ex humore vel vapore melancholico, cere-
brum occupante, & spirituum animalium sub-
stantiam alterante. Gal lib. 3. de l. aff. cap. 7.
Paulus Aegineta lib 3 cap. 14.

II. Pro ut autem peccans materia dicta, vel so- Melancho-
luta in cerebro, vel in toto corpore abundat, vel lia triplex.

estiam

etiam per halitus exhalationibus vaporosis ex
 infimis partibus, hypochondriis potissimum, ce-
 rebro communicatur, ita Melancholia vel dicitur
 tur primaria, vel ex consensu totius, vel hypo-
 chondriaca.

III. In his affectionibus Melancholicis corrigen-
 dis queritur, num Medicus rationalis usum ri-
 dicularum administrationum characterum ve-
 similium admittere possit?

Affirma-
 tur quæ-
 stio.

IV. Affirmativam statuimus probabilem, vi-
 demus enim experientia teste, plurimos hac ra-
 tione sanitati restitutos esse. Plurimi namq[ue]
 curati sunt, inquit Trallianus lib. 23. cap. 17
 cum vidissent vel audivissent ea, quæ consequi
 defilerabant. Ita Philodotus Medicus, quen-
 dam, qui sibi caput esse amputatum putabat
 imposito repente pilco plumbeo, à tali imagina-
 tione dimovit, propterea quod sentiens gravi-
 tatem, caput se recepisse putavit. Sic alius cu-
 rans mulierem Melancholicam, quæ falsam ha-
 bebat imaginationem de devorato serpente, me-
 dicamentum exhibet vomitorium, & in vas sub-
 jectum, clam ejusmodi bestiam imposuit, quam
 derepente in ipsa vomitione videns mulier à
 vana imaginatione liberata fuit. Quod etiam
 imitatus est Gubertus Horstius celebris Roma-
 nus Medicus clystere adhibito in tali egrotante,
 ut refert Forestus, ejusdem discipulus. Tales
 observationes apud recentiores quoq[ue] per multa
 legun-

guntur, in quibus recensendis otio literario volumus abuti.

Ratio verò, quâ monstratur, hanc thesion Ratio af-
se probabilem, inde deducitur, quia inter alia, firmatio-
ne Medico consideranda veniunt in curatione nis.
morborum, sunt etiam animi commotiones, ad
uas admodum respiciendum præsertim in iis,
ad eas proni sunt. At verò maximè hoc ap-
aret in Melancholicis & delirantibus, ubi pro-
pter intellectus operationem depravatam, sepi-
us, ut cum Poeta loquamur,

ertur equis auriga nec audit currus habenas:
uo enim magis contrarium persuadere cona-
ur his hominibus, eò minus nostris persuasio-
bus credunt, propterea quod princeps operatio
is depravata sit.

I. Ne autem per animi commotionem rehe-
entem quiddam deterius subsequatur, idcir-
cautio adhibenda est, ut interdum aliquid
dulgemus, præsertim ubi cognoscimus phan-
siam in hoc vel illud esse intentam: ut enim
aginationo imperat humoribus & spiritibus, ita
ri potest, ut illius ratione tò de quò ex pu-
v excitetur, & sua sponte morbificam causam
terdum expugnet. Vide Iobertum lib. 2.
ract. cap. 14.

II. Hoc est quod movit Riolanum lib. 4.
lech. Med. cap. 1 ut statueret Medicum ra-
onale, post Methodicam curam ritè institutā.
ridicu-

ridicula amuleta & similia suis agris credul
concedere possz, quod per se nocere nequeant, ut
pote cum sint nullius efficacia, ex accidenti ta
men sepius ratione phantasiae & confidentia
juvare deprehendantur.

Limitatio
additur.

VIII. Quamquam verò suo modo, non negle
ctâ scilicet ordinariâ curatione methodicâ, con
cedi possunt ejusmodi remedia, non tamen su
perstitionem animorum, vel fraudem quorum
dam impostorum hoc modo confirmamus, sed i
gratiam agrorum tantum, & corpore & anim
laborantium, talia concedimus, atq; hoc modo
fraudem committimus utilem, quæ agro resti
tuto & judicio redintegrato prædico,
postea à Medico manife
statur.



Σὺν Δεῖψ

DECAS TERTIA.

Quæ facit ad aliquot sensuum exte
riorum affectiones cogno
scendas:

RESPONDENTE

M. IOH. IOACHIMO ANO
mao, Lincio Austrio,

Deo

Sicut aliàs causa subordinata semper primam respicit; ita sensuum organa, quod proprias suas operationes sine cerebri, tantam primi sensorii, adjumento nihil exactè efficiunt. Non autem sufficit vis influens primo sensorio, sed opus est, ut ipsa organa externa ritè quoque constituta sint. Quapropter cum ex præmissis quibusdam quæstionibus atque, quomodo sapius cerebrum afficiatur, ejus læsionem sensuum quoque depravatio sentitur: jam non extra methodi legem esse videtur, de sensuum externorum organis corrigendis quædam problemata subicere.

Sensus externi non agunt sine cerebro.

Ratio methodi

QVÆSTIO. I.

An in ophthalmia tandem ad setaceum perveniendum, & num occipitium instrumento ignito vel frigido pertundendum?

Ut visus respectu reliquorum sensuum ordine doctrina & præstantia prior est, quemlibet modum alibi demonstravimus, utpotè cum in eo requisita sensus maximè appareant, ejusque operatio sit perfectissima & velocissima, ut habet Philosophus lib. de sen. cap. 1. & lib. α Metaph. cap. 1. Ita merito inter sensuum organa primò quoque oculus se offert: siquidem in nullo sensu instrumento tam miraculo-

lib. 2. de corp. & anima.

Cur inter sensuum organa primum de oculo agatur.

E

biis

bilis fabrica, tantusq; spirituum influxus in-
nitur, Galeno teste lib. 7. de plac. Hipp.
& Plat.

Ophthal-
mia quid.

signa Oph-
thalmia.

II. Inter innumeros huius affectus frequen-
tis est ὀφθαλμία, latinis Lippitudo, ab extremum
to defluente minus proprie sic dicta, quae te-
Galeno lib. 4. de comp. med. secu-
dum loc. est inflammatio agnata tunicae
membranae oculorum exterioris, os capitis
calvariae ambientis. Cognoscitur malum qua-
do dicta tunica, quae natura alba est, ob afflu-
xum sanguinis cruenta apparet, ex oculis
chryma resudant & in acanthis majoribus so-
des quaedam colliguntur, ut inquit interpre-
Hollerii lib. 1. exerc. 19.

Affirma-
tur qua-
sitio.

III. Cognitum hoc modo malum curatio-
nem requirit expeditam & celerem, ne ob ne-
gligentiam suffusio, pupillae dilatatio, vel pejus
liquid subsequatur.

IV. Illic suboritur dubium num etiam
aliquando in ophthalmia ad setaceum
circa occipitis regionem sit acceden-
dum? Affirmativa videtur probabilis, propter
ea quod contumax affluxus humorum hac ratio-
ne revellatur à parte laborante, adeoque materi-
peccans affectum diutius fovens loco affecto sub-
trahatur. Cum enim cauterium alias mate-
riam ichorosam potissimum peccantem in corpo-
re a partibus nobilioribus internis exterius ac-
cutim evocet, ejusdemq; impetum p. n. ad par-

tem

em quandam corrigere valeat: idcirco hic etiam non absque ratione adhibendum esse videtur, tunc scilicet ubi pertinax materia affluens post plethoræ vel cacochymia universalem correctionem adhuc revulsione quadam forti indiget, quod etiam Matth. de grad. p. 1. tr. 1. c. 15. in com. ad 9. Rhal. vult, ubi fluxum per cauterisationem subtili ferro ignito factam inhibendum esse statuit.

Quo autem loco cauterium commodè applicetur, inter omnes non convenit, dum aliqui futura coronali insigendum esse autumant, aliqui contra potius in occipitio, ubi cervix incipit, illud ipsum excitandum demonstrant, ratione probabiliori, cum loco affecto rectè sit opposita regio cervicis & ad eam humores peccantes citius, utpote decliviorè partem moveantur, nec ibi eadè tam facile, quàm à futura coronali locum laborantem ophthalmiæ repetant.

¶ I. Sed cum locus circa cervicis initium inter secundam & tertiam, vel tertiam & quartam vertebra ad simplex cauterium actus, e unius foraminis sustinendum non admodum aptus sit; idcirco potius setaceum commendat experientia, ubi videlicet cutis crassior dicti loci forcipe comprehenditur & funiculo transmissio, olim ex setis, unde nomen habet, sed hodie ex ærico constante perforatur.

¶ II. An autem instrumentum perforans frigidum vel candens esse debeat, contro-

E 2

versum

Quo in loco cauterium commodissime applicetur.

Setaceum præfertur cauterio,

An instru-
mentum
frigidum
sit prefe-
rendum;
Affirma-
tur.

versum est? Posterius videtur probabile, propterea quod natura cauterij actualis hoc ipsum requirat, quam ob causam veteres & recentiores plerique candenti & ignito ferro cutim forciter comprehensam pertundendam esse statuunt, Rationibus quoque non destituuntur, propterea quod ferrum ignitum sanguinis fluxum, time dum alias, reprimat, & respectu doloris materia magis attrahatur, ipsaque pars, cui cauterium affigitur, minus symptomatum serocia sustinet, propterea quod ratione exiccationis ipsa studio vim confortandi habeat.

VII. Nec experientia deest, tum veterum, ut passim legitur, tum etiam recentiorum, quemadmodum præ cæteris ex Amato patet quod Cent. 4. curat. 68. refert se puellam sexdecim annorum post multa remedia à diuturna lippitudine laqueo ad nuham posito consue & communi setacei operatione liberasse.

Demon-
stratur ne-
gativa.

IX. Quanquam verò non negamus ejusmodi ustionem in tali casu locum habere posse, non tamen videtur necessarium candenti ferro tantum uti, cum artificiosa sectione instrumentis frigido facta commodius et melius illud ipsum quoque fieri possit, quemadmodum probat Guilielmus Fabricius, Medicus Paterniacensis orationarius, amicus noster intimus, in cent. 1. ob serv. chirurg. 40. Cum enim vir hic peritissimus diuturna experientia nullam operati-

ne

rem chirurgicam magis agrum deterrere, maioremque horrorem eidem incutere videret, quam actionem actualis cauterij, ideo de commodiore & iucundiore modo cogitare cepit, non sine successu, quemadmodum ex observationibus citato loco propositis optime patet.

Hanc ob causam cutim in dicto loco forcipe comprehensam non ignito instrumento, Modus Seta-
sed cultello frigido ancipiti perforat, & mox tacei frigi-
adequatum funiculum ex serico rotundum gidi.
rastris foramen implentem transmittit, quibus peractis linteam duplicatum ori candido probe conquassato intinctum applicat, ratione coloris & sanguinis forte fluentis. Deinde digestivum imponit ad aliquot dies, unguentum videlicet ex therebinthina, lota in aqua beton, cera nova, gammi elemi, oleo rosaceo, vel amygd: dul: addito vitello ovor. & pauxillo Croci. Tandem facta digestionem funiculū paulatim protrahendo, ut pars sanie humectata abstergetur, hedera folium linteo molli involutum quotidie bis imponit, quo foramina retinentur aperta, donec extracto funiculo cum commodo, & salute agrotantis, indicatio consolidationis locum habeat.

XI. Rationes quibus hæc operatio setacei frigidi confirmatur, non desunt: quod enim intentioni quoque satisfaciatur, præter experientiam inde patet, quod vulnera ejusmodi aper-

Rationes
pro Seta-
ceo frigi-
do?

ta felicitate eadē fluxus, & ichorosos humores
ab alijs partibus revellere & evacuare valeat
ac si combustionē facta essent.

XII. Ad quod modus hic commodior,
melior sit illo, qui ignito instrumento perficitur
tum ex eo patet quod vi ignis pars canterisane
exiccetur, & per consequens corroboretur: a
qui nec prius, nec etiam posterius requiritur
Non illud, quia setaceum propterea adhibetur
ut à parte laborante ad sanam superflua humi-
ditas derivetur, ubi non opus est exiccatione, sed
potius humectatione, quia constat sicca non a-
trahere, nisi primum aliquo modo sint emollita
non hoc, quia pars illa in qua humor superflua
derivandus est, potius debilitanda, quam con-
fortanda videtur.

XIII. Imo cum Medicus non solum corpus, sed
etiam animum in curatione suorum egrorum
respicere debeat, propterea, quod suas operati-
ones mediante natura, quae in hominibus animi
est, peragat: idcirco quantum fieri potest,
ejusmodi ignito ferro abstinere debet ob horro-
rem, & phantasiam, quam plerique homines ex
eo concipiunt, ita ut multi citius ad praelium ac-
cendantur, quam ut ferro candenti sese commi-
tant: ad notum est, quid in hominibus & pro-
sertim in egrotantibus phantasia possit.

XIV. Adde quod dolor etiam sit multo to-
lerabilior in hoc modo setacei, cum illum tan-

tun

representet, quem in phlebotomia percipi-
us. Ita dicta sententia rectissime confirmatur,
potius, quam prior eligenda esse videatur,
propterea, quod jucundior, melior, ac tutior sit
modus, utpote, qui in ipsis etiam infantulis
magis tum fructu, quam fontanella (quod alij
aëctici volunt) in cervice, datis indicationibus,
hiberi possit, ut idem author Labricius pul-
errime probat.

IV. Nec obstant rationes adductæ pro i-
nstituto instrumento, quod videlicet sanguinis flu-
us austione reprimatur, respectu doloris vehe-
mentis materia magis attrahatur, ipsaq; pars
confortetur: Non, inquam, hæc obstant, quia
nimis sanguinis fluxus, tantus hic non est, ut
austionem indicet, propterea quod vasa conspicua
aveantur, & sanguis præterea profluens, alia
austione compescatur, ut dictum fuit. Dolor
vero excrucians, quamvis alias affluxum move-
at, hic tamen, ubi ferro candente fit frustra ex-
ectatur, propterea quod exiccatio affluentes
humores reprimat, & revulsionem impediat,
quod vel maxime patet, ubi propterea combu-
stio instituitur, ut fluxus humorum inhibea-
tur. Tandem partem sanam non con-
fortandam, sed potius debilitan-
dam esse diximus.

Resolvun-
tur ratio-
nes in con-
trarium ad-
ductæ.

E 4

QVA

QVÆSTIO I I.

An & qua ratione sanguis columbarum sugillationem oculorum corrigat?

**Sugillatio
quid.**

I. Sugillatio latinis Paulo & Aetio ὑπόσφαιμα malum est oculorum, ubi sanguis tenuis resudat, atque effunditur in oculum, potissimum respectu corneæ tunice, ex ictu seu plaga quadam, maxima ex parte ruptis, aut contusis vasis tunicarum, unde rubor, & aliquando dolor, & subsequens inflammatio. Quomodo in tali affectu curando methodicè procedendum ex aliorum practitorum libris hic præsupponimus.

**Affirmatur
quæstio.**

II. De eo tantum queritur, num sanguis columbarum ejusmodi lesionem præ reliquis topicis optimè corrigat? Veteres in his casibus magni fecerunt sanguines animalium, dum alij sanguini, hirundinum, palumbarum & turturum; alij columbarum, præsertim masculorum, primas tribuerūt, ut habet Holler: in Perioche l. 4. de comp. medic. secun. loc. At Gal: l. 10. simpl. & Aetius tetrab: 1. serm. 2. cap. 75. parvi faciunt ejusmodi controversias de sanguinibus, & potius alijs utuntur medicamentis magis vulgaribus.

III. Quoniam verò experientià, quæ rerum, & omnis scientiæ singularis principium, antiq

antiquorum assertio non destituitur, idcirco re-
centiores practici sanguinis, & potissimum co-
lumbini usum adprobant, eam ob causam, quod
videant huius beneficio sanguinem in tunicis o-
culorum concretum facillimè ac tuto discussione
resolvi.

V. Adprobamus igitur & nos inter alia topica Ratio af-
sanguinem columbinum ex corpore vivente, po- firmatio.
tissimum circa venas alarum profluentem, pro- nis.
pterea, quod habeat virtutem resolvendi, ac
discutiendi, sine noxa, quæ in aliis quibusdam
remediis timenda est, quam possidet ratione sa-
lis nitrosulphurei adequatâ humiditate opime
temperati.

V. Obiinet autem animal hoc aëreæ naturæ Vnde fit
ejusmodi salem nitrosulphureum in sanguine sal nitro-
suo, tum quod ipsum sit temperamenti calidif- sulphure-
simi, tum etiam quod alimenta ejusmodi salsa, us in co-
nitrosa, & aluminosa diligentissimè perquirat, lumbis.
his demq; ob similitudinem admodum delectetur,
quemadmodum satis adparet ab excremento co-
lumbino, quod separatum à sanguine totum ni-
hilominus est nitrosulphureum: ita ut ex eo-
dem copiosa nitri quantitas arte eliciatur. Cu-
jus ratione tam efficax est, ut spiritus illi nitro-
sulphurei in eo excitati ades integras incende-
re, & comburere valeant, ut ex Gal. l. 3. de
temp. patet.

VI. Quod si tam efficax est illa qualitas in ex-
cremen-

Columba-
rum caro
bonum san-
guinem ge-
nerat.

Columbae
ex acciden-
ti tardio-
ris sunt di-
gestionis.

**Modus ap-
plicatio-
nis.**

crementis & impuritatibus separatis, ergo no-
bilior, & praestantior erit in ipso sanguine per
digestionem vid. & concoctionem multiplicem
preparato, magis scil. temperata, & animalis
natura convenientior reddita. Hinc etiam co-
lumbas bonum & laudabilem sanguinem gene-
rare, adeoque boni nutrimenti esse dicimus, ita
ut senibus & iis, qui frigidis affectibus obnoxii
sunt, alimentum praebeat accommodatissimum,
ut habet Quercet. in diet. polyhist. c. 5.

VII. Nec obstat, quod Avicen. 2. tr. 2. c. 133.
& l. 3. Fen. 13. tr. j. c. 33. columbas inter ali-
menta tardioris digestionis esse dicat: hoc enim
ex accidente fit in pullis antequam volatu sese
exercent ob humiditatem excrementiciam ab-
undantem.

VIII. Sed tandem queritur de modo applica-
tionis. Forest. l. ii. observ. 8. cum alius san-
guinem ex alis columbarum calidum prout de-
fluit statim instillat in oculum: rectè ex alis,
quia in illis partibus vehementiori motui desti-
natis, ac levioribus, magis alteratis majorique
tenuitate praeditus esse videtur. Quo ad cate-
ra melius esset cum aqua quâdam appropriatâ,
pro diversitate affectus, calefactâ sanguinem
perfluentem perpetua agitatione miscere, ut in-
de fiat collyrium: quia alias fibrosæ sanguinis
partes non separantur: sed unâ oculo instillan-
tur.

ir, quæ sua tenacitate adharere & collectionis
rdium ansam præbere possunt.

QVÆSTIO III.

An suffusio oculorum per vomitionem
curanda sit?

Suffusio græci ὑπόχυμα ἢ ὑπόχυσις vul- Suffusio o-
o cataracta dicitur, est affectus, teste Aetio culorum.
etrab. 2. ser. 3. c. 5. in quo humores circa pu-
pillam quasi congelati prætersunduntur: ita ut
visus lædatur ob crassitiem humoris albuginei:
quæ si totaliter intenditur omnino visionem tol-
lit, & vocatur suffusio completa ὑπόχυμα per-
fectum: quod si non totaliter à crasso humore
obtenebretur pupilla, sed aliqua parte adhuc pu-
ra supersit, videbuntur adhuc res objectæ, sed
singulæ seorsim; at si in pupilla centro exigua
consistat suffusio, maneatque partes, quæ in
circuitu sunt puræ, omnia quasi per fenestram
apparebunt. Gal. 1. 1. de causis sympt. c. 2.

II. In hoc affectu num vomitio conveniat Negatur
dubium est? Negativa videtur probabi- questio.
lis, quia per vomitum peccans materia magis
ad locum affectum duceretur, utpote, quo ex
partibus inferioribus humores sursum, & per
consequens ad ipsos etiam oculos noventur.
Imo cum vomitus sensibiliter auribus noceat,
quem-

quemadmodum ex enormi vomitu surditatem
 & gravem auditum aliquando ortum fuisse te-
 statur experientia, Cum Avicen. l. i. fen. 4.
 doct. 5. cap. 11. Verisimile est eundem quoque
 oculis minime convenire.

Confirma-
 tur affir-
 mativa.

III. Sed contra pars affirmativa questionis con-
 firmari potest sequentibus. Quia vomitus visus
 clarificare dicitur, quod in hoc affectu maxime
 requiritur. Hoc fieri potest, quatenus vomitus
 materiam fumosam oculis subtrahit, ita ut si-
 medium evacuans, respectu inferiorum, & era-
 dicans respectu superiorum. Imo cum albugi-
 neus humor per affluxum heterogenei deprava-
 tus hoc symptoma introducat, videtur verisimil-
 vomitum convenire, utpote, quo superfluitate
 educuntur, adeoque causa impuritatis subtrahi-
 tur.

Resolutio
 questionis

IV. Pro questionis resolutione notandum, quod
 suffusio alia sit vera; alia notba; illa fit in oculis
 per πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν affectu; hæc autem frequen-
 ter ex consensu ventriculi oritur, ubi præter hu-
 morum in ventriculo contentorum vitium utri-
 que oculo conjunctim similia accidunt, quem-
 admodum in vera suffusione, ita tamen, ut fa-
 cili negotio à se invicem distinguantur, sicuti
 patet ex G. l. 1. 4. de locis aff. Quoad veram
 suffusionem vomitus non convenit, quod argu-
 menta negativa probant: si enim (inquit Cō-
 siliator diff. 121.) læsio provenit oculis à seipsis,

vel

TERTIA.

17

el à cerebro, vomitus nocet, & in fieri, & in
facto: cum plus eleuet peccantis materia ad lo-
cum laborantem, quam evacuet. Si verò si-
fiat ventriculi vitio, rectè cum practici vo-
mitum concedimus, quia subtrahit causam fo-
ventem, & continuantem dictam affectionem.
Quod pulchrè probant argumenta pro affirman-
te sententia adducta.

7. Attendendum tamen, quod dicto loco Con-
iliator monet, ut præcaveamus nocumentum, Cautio.
quod vomitus introducere potest, quatenus ma-
teriam & vapores in cerebrum, & per conse-
quens ad oculos laborantes dirigit. Sit igitur
particularis, non admodum frequens, & cum
facilitate in corpore disposito, hoc est, per uni-
versalem curam antea preparato.

QVÆSTIO IV.

An depravatus auditus mulieribus post
partum adveniens eandem requirat,
cum illo qui fit in convalescen-
tibus?

1. Inter auditus lesiones frequens est aurium
tinnitus vel sonitus, quem græci ἤχον ἐν οὐρ-
αῖς vocant, ubi aures intra se ipsas sonant, ita
ut externus sonus rite percipi nequeat, quemad-
modum Celsus lib. 6. cap. 7. innuit. Est au-
tem affectio hæc symptoma in genere noxe fun-
ctio-

Aurium
tinnitus
quale sym-
ptoma.

etionis sensibilis depravata, quia sentit audien-
facultas id quod sentire non deberet, ut inqu
Altimarus lib. 1. de med. morb. cap. 34.

II. Jam dubitatur, num hoc malum, quat-
nus parturientibus frequenter succedit, &
convalescentibus quoque saepius deprehenditur,
nam eandemque curationem requirat? Quod
rectius intelligamus causa inquirenda sunt, cu
videlicet talis affectio in utroque frequenter in-
veniat.

Cur in pu-
erperis fre-
quens au-
rium tins-
nitus.

I II. Quo ad puerperas τὸ ὄτι negari non po-
test, cum plurimae post partum in puerperio no-
tantum tinnitu aurium, sed etiam imperfecta
quadam surditate corripantur. Verum τ
διότι qua ratione scilicet id fiat, non ita pla-
num est, praesertim cum videamus iterum, ejus-
que annexas partes, ubi maximus est in parti-
dolor, ab auditus organo remotissimas esse.

Subjicitur
ratio ob-
servati-
one Ana-
tomica de-
ducta.

IV. Videtur vero consentaneum hoc fieri e-
ratione, quatenus, in adjuvando partus opere
facultas animalis omnes intendit vires, ut foetu
expulsionem, qua ratione id fieri potest, adju-
vet, quam ob causam circa spinalem medullam
maximus sit spirituum animalium influxus
cum ab ea potissimum nervi motui infimi ven-
tris prospicientes deriventur, ac postea in muscu-
los distribuuntur.

V. Pro ut autem vehementissima est haec mo-
vendi intentio, ita fieri non potest, quin simul

prim-

principium nervorum potissimum circa posteriorem capitis partem afficiatur, eo scilicet in loco ubi spinalis medulla descendit: atqui artificiosa Anatomia docet, quod nervus quintæ conjugationis, qui auditui præest, eo ipso in loco, ubi spinalis medulla descendit, suam habeat originem, brevissimoque ductu statim in aurem internam inseratur, quapropter facillime patet, quod in vehementissimo illo nixu nervus auditorius quoque simul affici possit, ita ut circa illius insertionem post partum humores crassi & viscidissimi nativi caloris imbecillitatem, propriamque debilitatem, ratione vehementissimæ commotionis colligantur, cum aliàs etiam in parturientibus, imò & pregnantibus animales facultates sint debiliores, quatenus unius fœtus generationi & absolutioni natura potissimum incumbit.

In parturientibus & pregnantibus debiliores sunt facultates animales.

I. Quo ad convalescentes negare non possunt frequentissime fieri, ut post morbum auri- Cur in convalescentibus aurium tinnitus frequens.
m sonitu adeoque depravato auditu corripiantur. causa facillime colligitur, quod videlicet ex morbo facultas alterandi & concoquendi sit debilior, unde plurimos vapores ob imbecillem carnem colligunt, qui ubi petunt auditus organum depravatam faciunt, ut inquit Mercurialis lib. 1. pract. cap. 41.

II. His positis atque determinatis concludenda est questio, ubi negativè respondemus, mirum
Decisio questio-
mirum est.

mirum in utroq; affectu non unam & eandem curationem instituendam esse, propterea quod diversitas causarum det alias atq; alias indicationes curativas. Ita in puerperis ejusmodi affectu correptis eo potissimum respiciendum, suas purgationes post partum exactè habeant, quibus ritè constitutis toti quoq; prospiciendum, ita ut peccantes humores præparentur & evacuentur: tandem localia quoq; non negligenda, quò materia collecta circa proprium auditus organum incidatur, discutiatur & absumatur, ubi còmodissimè pulvis grossus ex Castorei drachma dimidia, olibani, myrhæ ana scrupulo semirad asari drachma una confectus & in vino coctus adhibetur, ita ut colatura ejus calida frequenter auribus instilletur, quemadmodum sum hujus remediij cum successu in talibus casibus usurpatum vidimus à Medico celeberrimo Io. Michelio, Archiducatus Austriae Superioris Ordinario.

VIII. At in convalescentibus sufficit, ut resuscitemus ad confortationem nativi caloris imbecillioris, quo adjuto, symptoma tale facillimè sponte cessat: potissimum verò cerebro per stimulantia corroborantia prospiciendum, ubi Jacob. Hostius, piæ memoriæ, Medicus Professor Helmstadiensis, præceptor noster honorandus magni faciebat rotulas proprias captales ex ol: nucis mosch: per expressionē, mar-

pro

TER TIA.

31

repar. corn. cervi usti & s. q. sacch; in aqua
vendule soluti confectas. Quod si malum sua
bonae post corroboracionem non cessat, leviora
opica dissolventia usurpantur, uti Crato com-
mendat decoctum Origani in vino & aqua præ-
paratum, & per spongiam auribus adhibitum.

QVÆSTIO. V.

In Semen nigella manifestis vel occul-
tis qualitatibus corrigat olfactus
lesionem in coryza?

Præter manifestas qualitates, alias ad-
uc rebus in esse dubium non est, ex totius vide-
ret substantie proprietate provenientes, qua-
um ratione Magnes ferrum trahit, Rhabarba-
um bilem evacuat cranium, præparatum Epi-
psie consert, de quibus suo loco pluribus age-
mus, ubi morbos totius substantie considerabi-
mus.

Affirmatus

prius à
Langio.

I. Iam saltem queritur, num Semen Ni-
gelle, cujus usus frequens est in Coryza, pro-
prietate substantie vel manifestis qualitatibus
fectionem dictam corrigat? Prius videtur
probare Langius lib. 1. Epist. 34. ubi Me-
anthij semōcatarrho convenire dicit, eo acti-
nis modo, quo cōtacto tridente à torpedine ma-
rina piscatoris manus obstupescit, quo præsen-
tia Adamantis ac alij magnetis actio, ne fer-
rum attrahat, impeditur &c. Idem repetit
lib.

F

lib.

lib. 2. Epist. 49. ubi nigellam catarrho p
desse dicit, ea ratione, quemadmodum alia
manifestis, sed occultis totius substantie virum
aliquid perficiunt.

Posterius
confirma-
tur contra
Langium.

III. Sed posterius potius asserendum
videtur, idque patet ex Galeno lib. 1.
simpl. medic. facult. ubi inquit, quod Nig
la excalsfaciat & siccet ordine tertio, sitq; au
ra, tenuiumq; partium, atque hac ratione fie
ut in linteo admota & assidue olfacta catarr
sanet, scilicet materiam incidendo, exiccando
& sensibilibus ad evacuationem preparando.

In morbis
manifestis
frustra que-
runtur re-
media oc-
cultis.

IV. Datu igitur manifestis qualitatibus
opus est, ut ad occultam confugiamus, præs
tim in hoc morbo, ubi substantialis proprie
frustra queritur. Cum enim dictus affectus
sit morbus totius substantie (nihil enim aliud
est coryza, quam defluxus humoris excreme
titi à capite ad nares cujus causa est alteratio
cerebri debilitata, quam produciunt nimium
frigus, ardor solis & ea quae caput replere po
sunt Gal. lib. 3. de caus. sympt. cap. 4.
consequens esse videtur eidem quoque succu
rendum esse per appropriata remedia contraria
non occultis, sed manifestis qualitatibus
prædita: quodlibet enim patiens ad-
equatum & proprium requi-
rit agens.

QVA

QVÆSTIO VI.

An vehemens hæmorrhagia narium
per jecoris epithemata corrigi
possit?

Quaquam vehemens ἡμωρραγία ἢ
fluxus sanguinis è naribus est symptoma in
nere excretorum p.n. immodicè. nihilominus
in naribus accidat frequentissimè, adeoque ol-
ctum impediatur, non videtur inconveniens de
dem quaestionem præsentem movere.

Priusquam vero ad resolutionem con-
versæ accedamus, ante omnia notandum
anguinis excretionem præter naturam ob tri-
icem venarum διαθεσιν, oriri posse, cum tot
odis propria sanguinis receptacula labefacten-
r, ut sanguinem retinere nequeant: vel e-
m sit ἀναστόμωσις, quando vasorū orificia
eruntur, tum ob retentrici imbecillitatem,
m ob sanguinis plenitudinem, tum etiam ob
usdem acrimoniam, vel alias qualitates alie-
s, quibus expultrix irritari potest, vel sit
ἀπὸ ἡσθις, quando sanguis instar sudoris
r tunicas rarefactas, & attenuatas præter
naturam transcolatur, vel accidit διαίεσις
is quando vas ipsum sanguinem continens,
culceratione, erosione, incisione, ruptura vel

Quot mœ-
dis αἱ μωρ-
ραγία
fiat.

alias ob causas divisionem & unitatis solutionem patitur, ut habet Galenus. lib. 3. de causis sympt. cap. 2. Sub hoc tertio modo continetur etiam ille, quem Hollerius reliquit ad lib. 1. pract. cap. 22. d. & ego is videlicet, si erosionem vel exulcerationem venae dividunt & aperiantur.

Rationes
pro negativa
quæ-
stionis.

III. His positis queritur, num jecoris e-

thema ferocem narium hemorrhagiam corrigere valeat? Negativa videtur probabilis ex his, propterea quod omnes enumerate causas proximiores ad ipsas narium venas spectent, atque harum dispositionem præter naturam (ve sit $\delta\epsilon\alpha\tau\omicron\pi\alpha\sigma\iota\varsigma$, sive $\delta\iota\alpha\pi\iota\delta\alpha\sigma\iota\varsigma$, sive $\alpha\gamma\epsilon\sigma\iota\varsigma$) quomodo jecoris, membri remotissimi topica medicamenta adhibita corrigent & emendabunt?

IV. Imò cum quodlibet malum contrarium suum indicet, consequens est hic ipsam venarum apertionem sibi contraria indicare.

Diluuntur
instantiæ
& patet
affirmativa
monstratur.

V. Veruntamen cum artifex Medicus semper causam proximam tantum sed etiam remotiores frequenter respicere cogatur, ut patet sine quibus correctis frustra laboramus in proximis extirpandis: idcirco patet interdum præscribi posse remedia, quæ proximæ causæ etiam ipsi affectui non contrariantur.

VI. Ex hoc fundamento practici doctores

int.

terdum in vehementi narium hemorrhagia
 toris epithema commendant, non neglectu a-
 s, quæ ipsis naribus respectu cause proximio-
 adhibentur, propterea quod sanguis efferve-
 ns, & præter naturam adgros ad superiora
 immotus, ad suum principium & fontē, nimi-
 m jecur, removeatur, ita ut postea venarum
 positio morbosa faciliorem admittat corre-
 onem, qua ratione ligatura extremorum,
 curbitula sine scarificatione circa hypochon-
 dia, aliaque similia commendantur.

QVÆSTIO VII.

Quomodo Nicotiana vera catarrho
 rho vel Coryza conveniat?

Inter alia maxime laudata medicamenta
 mentiorum est etiam Nicotiana vera, cui ab Nomen Ni-
 spanis Tabaco nomen inditum, ab Insula ejus cotianæ.
 nominationis, in qua copiosè nascitur, ut re-
 t Nicolaus Monardes. Alijs Petum voca-
 r: nonnullis ob insignes virtutes herba Pana-
 indigitatur.

Quo ad facultates hæc planta calida Vires Ni-
 ficca in secundo gradu statuitur: ideoq; ca- cotianæ.
 faciendi, resolvendi, mundificandi, & aliquo
 modo astringendi potestatem obtinet, juxta di-
 um autorem pag. 331. in latina Clusii ver-
 one.

Iam

**Affirmatur
questio.**

III. Iam queritur, num hæc Plantea in
tarrho vel coryza sit usurpanda? Affirma-
va deducitur ex eo quod respectu qualitatū
dictarum defluxionibus humorum pituitosorum, ubi
remedium accommodatissimum esse vide-
tur.

**Pulvis Ni-
cotianæ
quomodo
sit usurpan-
dus.**

IV. Modum præscribit ejusmodi Eve-
artus in com. de Tabaco; Inprimis, i-
quit, ad affectus præter naturam capitis detu-
bandos, nempe catarrhum omnem, vertigine
& oculorum defluxionem, capitis dolorem, mor-
do ex causa frigida, aliasq; hujusmodi particu-
las læsione morbi obsessas, plurimum facit pi-
vis foliorum peti, subtilissimè tritus cribratu
& in utramq; nares per canalem maturis
temporibus insufflatus, omnem humorem
put infestantem instar errhini purgat & divul-
tit, dummodo illo pulvere per aliquot die-
rum spacium corpore prius bene purgato uti-
mur.

**Fumus Ni-
cotianæ
quid præ-
stet.**

V. Imò & fumus ejus plantæ accensæ na-
bus & ore acceptus idem præstare videtur, i-
pote qui resolvente, incidente atque attenuante
facultate pituitosos & viscosos humores edu-
& consumit. Qua ratione Florida inco-
statis anni temporibus solius istius herbe fumi
pasci referunt auctores; quem per cornua hi-
usui comparata in os recipiunt, ubi famem

ein-

mq̃ sedari confirmant, phlegmaticorum in huiusmodi
orum incredibili copia in os collecta.

I. Sic & Monardes ad arcendam famem

fitim, Indos, ubi per inhospita loca proficis-

untur pilulis ex Nicotiana confectis uti refert,

nam post alteram ore continendo, ita ut nul-

lū virium jacturam sentiant, conservato na-

to calore etiam phlegmatis copia, quam

os attractam simul deglutiunt & in penu-

ria melioris succi concoquunt. Si igitur tan-

ta est efficacia predicta herba, consequens esse

detur in catarrho & Coryza ejus usum mi-

nime improbandum.

Pilulae ex
Nicotiana
confectae
contra fi-
tim & fa-
mem.

II. Nec obstat, quod Nicotiana vim quan-

dam somniferam habere videatur, cum referat

Podonæus in stirpium historia, ejus usum

ingum, ac profundum somnum subsequutum fu-

isse: immo etiam Monardes liquido affirmat,

um inquit: sic nostri Indi oneribus ferendis,

ut alijs laboribus defatigati, tabaci fumum

auriunt, & illico, quasi mente alienati corru-

unt, excitati verò refocillatos eo somno, & vi-

res recuperatas sentiunt, Eorum exemplo Aethi-

opes pro mancipiis eo deducti nimis frequen-

ter eum hauriunt, quo fit, ut eorum Domini e-

regie eos castigent, & illorum tabaco exurant,

quo ansam auferant saepius illo utendi, clam ta-

men uti non desinunt: Hec ille.

Nicotia-
nam vim
obtinere
somniafe-
ram.

Quomodo
Nicotiana
sit somni-
fera, & si-
mul etiam
attenuet
ac incidat.

VI. Non inquam, hoc obstat, quia medicamentum simplex unum & idem potest habere diversas, imò etiam contrarias operantes virtutes pro diversitate suarum partium, ut sapientius inculcat, Gal. Quod ut magis intelligamus, notandum ex Nicotiana incensa, si loqui liceat, cum Hermeticis sulphur quoddam narcoticum cum sale volatili copioso exhalare: illius rationem motum spirituum animalium sistit, & proinde magis est desecatum, & correctum, quam iopio, mandragora, hyosciame, & alijs, suaverem inducit somnum, spirituum animalium motum inhibendo: huius respectu vim incensam, attenuandi, mundificandiq; possidet. Hoc est illud condimentum, quo pituitosi humores insipidi conduntur, ita ut ventriculum defluentes potentia sint nutrimentum, adeoq; Nicotiana famem, & sitim sedare dicatur: huius ratione specifica & propria; una cum sale fixo, cujus extractionem vi calcinationis peragendam aliquot modis docet Everhardus, varias obtinet operationes, de quibus non est institutum praesentis plura commemorare.

QVÆSTIO VII.

An & qua ratione mucilago seminum cydoniorum lingua nigredinem ex inflammatione corrigat?

Symptoma

Symptoma februm ardentium frequens est. Vnde fit
linguae nigredo & siccitas, cum inflammatione linguae ni-
ehementi, propterea, quod aestus febrilis immo- gredo in
tus, una cum acris vaporibus ex inferiori febris.]
partibus exhalet, & in spongiosam linguam sub-
stantia, promptissime suscipiatur, cui concur-
rentibus defluxionibus scabriciem, ac nigredi-
em inducit.

Huic malo per mucilaginem seminis cytoni. Proponi-
currunt frequenter practici, quod qua ratio- tur qua-
sit, cognoscendum. Vim refrigerantem, & stio.
antem communiter eidem inesse statuunt,
sed respectu contraxietatis remedium conveni-
ens esse videtur in inflammationibus. Hinc non
solum affectibus linguae per inflammationem
productis convenit, sed insuper igne ambustis
incommodissime illinitur, & secundum Querce-
tanum libro dicit. sect. 3. c. 3. utile colly-
rium in oculorum inflammationibus constituit.
Veruntamen cum vis refrigerandi, & ex-
candi condenset, atque constingat, adeoque tali-
us affectibus minime conveniens esse videatur.
propterea, quod gangrenam in affecta parte fa-
cillime producat: Idcirco remedium hoc non pro-
ut simpliciter exiccat, & refrigerat, sed alio quo-
dam modo primis qualitatibus nobiliore officium
suum prestare consequens est.

V. Cum autem exhalationes fervidae, prout Determi-
mobiles, & exaltatae una cum humoribus pec- natur qua-
F s canti-

cantibus in parte quadam suscipiuntur, inflammationes ejusmodi pariant: ideo sequitur illud remedium adequatum esse, quod vim coagulandi spiritus vel exhalationes, & dissolvendi corpora, materiam videlicet, sustinentem fervido vapores obtineat. Hoc præstat aciditas virolata, vel armoniacalis quæ in semine cyton. quæque abundat, cujus ratione mucilago seminum hujus inflammationem linguæ, & faucium aliarumq; partium corrigit compefciendo ferociam sulphurearum exhalationum: & attenuando, ac dissipando materiam peccantem, in qua dictus fervor sustinetur.

Sal prunellæ Chymicorum, seu nitrum præparatum.

V. Hoc est quod experientia docuit Austriacos, & Ungaros, ubi talia symptomata faucium sæpiissime occurrunt, ob ardentissimarum febrium frequentiam, ut singulare, & specificum invenirent remedium, nimirum deputatum, ac præparatum nitrum cum floribus sulphuris, ex quo trochiscos formant, quos illi vernacula lingua Breunzeltlein vocant, propterea quod morbo huic, quem ab accidente hoc periculoso, Die Breune appellant, præsentissimum præbeant auxilium. Hos trochiscos in aqua dissolvunt, quam non tantum copiosè bibunt ad febrilem æstum extinguendum, sed etiam eadem Gargarismi forma pro linguæ scabritie, & nigredine corrigenda utuntur, non propter frigiditatem quandam elementarem heterogeneam

cum

um homogeneis coagulantem, quæ hoc loco fin-
nequit, sed propter aciditatem harmoniaca-
m & vitriolatam, quæ corpora dissolvere, &
viribus ferocientes compescere & coagulare po-
est, quod ex Mercurij præcipitatione aliisq; re-
um naturalium mutationibus facilius demon-
raretur.

QVÆSTIO IX.

*An dolor gravissimum tactus sympto-
ma propriè calidis & humidis
leniatur?*

I. Etsi nihil magis homines præter naturam
afficiat, quam dolor, ita ut ille Medicus vulgò sit
acceptissimus, qui celeriter in omni morborum
venere doloribus leniendis dat operam, utpote
cum multi doloris savitia commoti ad medica-
rentorum usum accedant, quem aliàs in sana
constitutione cum tota medicina ne gry quidem
faciunt: tam obscura tamen est doloris essentia,
ut de ea classici authores plurimum dissentiant:
immo eò usq; perveniunt, ut quidam dubitent,
num etiam dolor sensu percipiatur, questione
rimò aspectu ridiculâ, sed profecto Philosophi-
a consideratione digna, ut paullo post pate-
bit.

II. Ut autem tum demum rem quandam Inquisitio
agnoscimus, quando causam ejus proximam causæ do-
lorum,
non

non ignoramus, cum scire sit remper causas cognoscere secundum Philosoph. Idcirco jam etiam de causa doloris merito querimus, doloris inquam, illius qui non generaliter omnis voluptatis sensualis oppositum est, sed quem Arætaeus l. 2. de morbis diut. c. 12. rem asperam & inimicam sensui nimirum tactus esse dicit, quatenus videlicet dolor nihil est aliud, quam operatio tactus tristis & plurimum inimica, ut ex aliis repetit Langius l. 1. epist. 41, Cardan. l. 1. tr. 5. contrad. 17.

Requisita
sensatio-
nis.

III. Quemadmodum verò ad ipsam & sensationem tactus tria necessario requiruntur, ut recte fiat, nimirum adequata organi dispositio, medium justum, & objectum sensibile proportionatum, ut patet ex iis, quæ proposuimus, in libro 2. nostrarum nobil. exerc. de anima, ideo manifestum est sensus operationem depravatam respectu cuiusdam enumeratorum requisitorum accidere.

Dolor non
fit respectu
obiecti im-
proportio-
nati.

IV. Non autem potest hoc fieri respectu obiecti improportionati, ut placet quibusdam recentioribus, quia dolor est symptoma corpori humano accidens: at quemadmodum morbus non est extra partes humani corporis, utpote cū sit essentialiter impotentia partium ad agendum à dispositione præter naturam proveniens, ut colligitur passim ex Gal. ubi definitionem eandem inversam tamen, finem medicum respiciendo, repe-

repetit: Ita etiam symptoma, quod morbum immediate sequitur, nullam causam proximam extra corpus humanum agnoscit; quale tamen objectum est, sive proportionatum, sive impropor-
 tionatum, utpote, quod secundum realem suam existentiam à sensu non recipitur, sed solum per speciem, qua modo quodam incorporeo, qualitates objecti sensibus offeruntur: ita ut Philosoph., lib. 2. de anim. 1. 121. sensus objecta sua percipere dicat, eo modo quo cera suum sigillum impressum representat.

V. Nec obstat, quod objecti vehementia sensum Instantie non tantum depravare, sed etiam corrumpere solvitur, possit, quemadmodum patet ex Philosopho l. 2. de anima t. 123. & ipsa experientia, quod non sine damno proprio milites Hannibalis & Dionysii tyranni subditi quidam vincti didicerunt, quorum illi per multam nivem iter facientes oculis vehementer ladebantur, hi vero ex carcere obscurissimo in domum splendidissimam calce illitam educti occidebantur, ut refert, Gal. l. 10. de usu part. c. 3. Non, inquam, hoc obstat, quia objectum hoc præstat non immediate, sed mediante corruptione organi, quod alibi demonstravimus Quæst. 13. Ex. 5. lib. 2. de corp. & an.

VI. Porro cum etiam in medio causa doloris Causa doloris non querenda non sit, utpote cuius, quatenus est medium, nulla est actio, relinquatur ipsum organum, est in medio.

um

num in causa esse, ut sensatio fiat dolorifica. P
tet hoc maxime, quod sapius adsit nobis sens
dolorificus recte constituto objecto, recte quo
se habente medio. Hoc manifestum est ex
quod hyemis tempore manus refrigerata veh
mentissime doleat igneo calore presente, qui t
men calor in eodem gradu eademque distanti
existens non ledit manum alterius minime re
frigeratam: sic vulnus ab externo aere vehemi
ter dolet, qui tamen aer reliquam cutem non af
ficit. Hinc ergo constat in ipso sensus organo cau
sam doloris statuendam.

Dolor sen-
sibus acci-
dit, respe-
ctu organi.

VII. Duo vero potissimum organo præter na
turam accidere possunt, ad generationem dolo
ris inservientia, nim. intemperies, & unitat
solutio. Quapropter Avicenna l. i. Fen. 2
doct. 2. c. 15. duas agnoscit causas doloris in
temperiem, & solutionem continui, idque repe
rit ex quibusdam locis Gal. l. scil. artis med
c. 80, l. 12. meth. med. c. 7. l. 2. de loci
aff. c. 5. & alibi.

Non plu-
res sed unā
esse doloris
causam im-
mediatam,
nimirum
continui
solutio-
nem.

VIII. Sed cum unum à pluribus immediat
deduci nequeat, utpote cum unus effectus unan
tantum causam agnoscat proximam, qui quic
etiam contradicat Mercurial. l. 1. pract. id
circo concludimus magis probabilem esse senten
tiam illorum, qui causam doloris non duplicem
sed unicam tantum in organo statuunt. Quæ
autem

utem sit causa unica rursus non convenit inter
 omnes. Averroes lib. 3. coll. cap. 13. à sola
 intemperie dolorem oriri autumat: At Gale-
 nus rectius lib. 4. simpl. Med. lib. 1. de
 caus. sympr. lib. 3. de fract. ad solutionem
 continui refert causam doloris, cum Arist. lib.
 Top. ubi partium separationem non dolorem,
 sed doloris causam esse pronunciat.

X. Quamvis enim non negemus intemperiem
 epius dolorem inferre, non tamen hoc fit im-
 mediatè, sed quatenus continuum solvit in or-
 gano sensus, aliàs consequens esset absque in-
 temperie nullum dolorem dari, quod contra sen-
 tum & experientiam est. Per continui vero
 solutionem non intelligimus ipsam motum, quo
 separatione partium organum alteratur, sed
 potius illud, quod tali motu productum est, qua-
 tenus enim partes in organo vel sensibiliter per-
 cundas qualitates, vel insensibiliter per pri-
 mas sunt solutæ, eatenus ob organi malam di-
 positionem sensatio tristis, adeoque dolor gene-
 ritur.

Quid in-
 telligen-
 dum in
 præsentia
 per conti-
 nui solu-
 tionem.

Nec obstat, quod eo momento, in quo con-
 tinuum solvitur, dolorem protinus percipia-
 mus, ubi fit animadversio, quia hoc respectu
 virtutum non solvendarum, sed solutarum ac-
 cidit, utpote cum motus à termino suo ad quem
 virtualiter accepto non differat, propterea quod
 ea moveri dicantur, quæ partim facta sunt,
 partim

partim etiam adhuc sunt, ut alias in Physica demonstratur.

An dolor
sentiatur?

XI. Hinc patet non ridiculam esse questionem quam movet Conciliator diff. 77. & Caudanus citata contradicit. num etiam sentitur dolor? quia verum est dolorem non sentire ut quod, hoc est, ut objectum, sed sentitur quo, hoc est, ut *αἰσθησις* tristis, vel inimicus sentiendi modus, quem ob organi affectionem sensus communis adesse iudicat. Unde Hippocrates recte inquit: qui dolent & dolorem non sentiunt illis mens laborat. Sic etiam vulnere, dum adhuc ira fervet, dolorem non sentiunt quia nondum per phantasie operationem *αἰσθησις* depravatam animadvertunt.

Conciliatio diver-
farum cau-
sarum.

XII. Si cui tamen placet, quod monent Avicenna Interpretes Mongius & Coste causam doloris duplicem statuere, nimirum alterationem, & solutionem continui, quod in medico negotio propter curationem, ubi scilicet non semper proximae, sed etiam saepius remotae causae sunt respiciendae, magis satisfaciat; eide non admodum repugnabimus, propterea, quod saepius dolorem percipiamus absque evidenti solutione, alteratione satis manifesta: saepius etiam unitatis solutio manifestissima sine apparente alteratione dolorem introducat.

An vera a-
nodyna ca-
lida humi-
da? Affir.

XII. His de essentia doloris praemissis, quaerimus num vera anodyna sint calida & humida. Affir.

Affirmativam tenemus cum communi medico-
um schola, dum propter caliditatem & humi-
ditatem moderatam laxantia pro veris agno-
unt anodynis, quatenus partes dilatando ma-
teriam continuum solventem tollunt, & partem
affectam attemperant, ut sunt Chamomilla, Al-
bea, Melilot. semina lini, lac, adipēs, olea &c.
tsi verò stupefacientia sapius quog³ dolorem le-
vare dicantur, ut patet ex Trall. l. 10. c. 1. Celso
5. de remed. cap. 25. & aliis multis; non tamē
oc proprie fit, propterea quod dolor hisce non
ollatur per correctionem suae causae, sed ex acci-
enti, quatenus stupefacientibus ipsum innatum
olidum afficitur, ita, ut una cum dolore sensus
se diminuatur, & pars dolens interdum omni-
o emoriatur.

stupefaci-
entia im-
proprie
dolorem
leniunt.

IV. Sed quid Hermeticis respondendum, qui
dolores internos in universum omnes à spiriti-
us salium resolutis proficisci volunt, ut patet ex
etro Sever. l. Ideæ cap. 13. Quercetano
ons. de arthri: & aliis. Quam ob causam
la loca magis doloribus affici statuunt, quae fre-
uenter mucilagines spiritibus salium acutissi-
us aliquandiu latitantibus, & tandem effer-
escentibus praeclatas continere solent, ut sunt in-
estina, renes, articuli, membranosa partes &c.
hinc vehementissimi dolores colici, nephritici,
rthritici, pleuritici &c.

Sententia
Hermeti-
corum de
causa do-
loris.

V. Idem nobiscū affirmant, nim quod proxi-
ma

G

ma

ma causa dolori sit unitatis solutio, quam non negamus respectu cause antecedentis frequentius ab eiusmodi acris fluxionibus serosis, vel illi loquuntur, à resolutis tartareis mucilagibus oriri. Hac ratione, quedam anodyna simpliciter laxando, & partem affectam attemperando, sed specifica proprietate rationis sulphuris anodynii dolores vehementissimos leniunt, spiritus illos salinos è mucilaginibus tartareis prodeuntes resolvendo, & corrigendo, ut hac de re differunt Spagyrici.

QVÆSTIO X.

An dolor arthriticus vena sectione indicet?

Arthriticis
quid.

Proxima
causa Ar-
thritidis.

I. Ut questionem presentem penitus intelligamus opera precium esse videtur, naturam arthritidis per determinationem cause proximæ considerare, & ex ejusdem essentia questionis decisionem deducere. Est autem arthriticus articuloꝝ dolor vehemens ob materiam per affluxioneꝝ, vel congestionem p. n. collectam, quæ circa nervosas, & membranosas articuloꝝ partes exacerbata sensationem dolorificam generat. Talis materia propriè loquendo non est sanguis, vel alius quidam humor per se consideratus, sed impuritas quedam serosa ad resolutionem, & coagulationem apta, vel in sanguine vel in biliosis, melancholicis, aut

putai-

tritosis humoribus abundans, quam Hermec-
ci Tartaream vocant, propterea quod non in-
immodè cum tartaro vini comparari possit.

Originem suam trahit ab ipsis alimentis
propter partium concoctioni prospicientium im-
becillitatem non rite digestis, unde talis mate-
ria copiosè cum sanguine vel aliis humoribus a-
ndantibus commiscetur, & ratione similitu-
nis ad articulos, quatenus glutinoso sanguine
iudent, attrahitur, in iisque tum affluxione
tum etiam congestione propter imbecillitatem
staudam vel ab ortu, vel alia ratione compa-
ritam colligitur, & statis temporibus suas pa-
tur exacerbationes, ac dolorem producit ar-
triticum, pro varietate suæ naturæ diversum,
nemadmodum hæc pulchrè deducit Querce-
anus in cons. de arthrit.

Vnde oria-
tur Tartar-
um in san-
guine.

I. His ita constitutis querimus nam in hoc *Quæstio*
fectu venæsectio conveniat? Negativa vi- *negatur*
etur probabilis propterea quod proxima causa
dolorem hunc generans non lateat amplius in-
venis, adeoque impossibile sit per venæ sectionem
indem corrigere. Adde quod venæsectio ca-
rem nativum debiliorem reddat, qui tamen
ie potius confortandus esset, propterea quod a-
as malum hoc potissimum ex depravata con-
coctione profluat, quæ ratione Basili & Vene
filia dicitur arthritidis, quod per crapulam, &
minis effusionem debilitat a natura sanguinem

amplius exactè purificare, & materias crudas
mucilaginosas tartareas separare resciat.

Affirmati-
va penitur.

IV. Contra aff. placet Celso, qui libro 4
de re med. cap. 24. statim sanguinem mitten-
dum esse censet, ubi sentitur dolor arthriticus;
enim inter initia, inquit, factum saepe annua
nonnunquam perpetuam valetudine tutam pra-
stat. Non admodum dissentit Aetius libr. 3
ser. 4. c. 23. ubi omnibus diei horis (non obser-
vato scilicet tempore aliàs consueto) venā secan-
dam esse statuit iis, qui vehementibus doloribus
arthriticis infestantur.

Limitatio
problematis.

V. Sed nota pro decisione controversiae, quo-
medica curatio non semper causam conjunctam
proximam respiciat, verum ut plurimum quoque
in remotis, & antecedentibus corrigendis est la-
borandum. Quapropter venasectioni quoque loci-
damus in doloribus arthriticis, tum temporis
potissimum, ubi materia antecedens est sangui-
nis superfluitas, cujus ratione defluens humor
parte affecta repellitur, & causa fovens proxi-
miorum aliquomodo subtrahitur, ita ut natura
ab onere & copia quodammodo levata crudita-
tes magis concoquat, adeoque sanguinis impurita-
tes per loca consueta melius secernat. Conjunge
Card. l. 1. tr. 3. contradict. 24.

*Ita de quibusdam sensuum affectionibus
corrigendis agere volumus.*



Σὺν Διῷ

DECAS QVARTA.

continens controversas quæstio-
nes morborum quorundam or-
ganorum vocis & re-
spirationis.

RESPONDENTE

M. DONATO FREIWAL-
do, Misnensi.

ἡ πόλις μισν.

✓ T sensuum beneficio species sensi-
biles apprehendimus, & conceptuum no-
strorum initia formamus: ita formatas
tiones ope partium voci ac respirationi in-
venientiū vicissim loquelā exprimimus, & hoc
modo animi nostri sententiam aliis communi-
mus. Non igitur extra methodi legem esse Ratio con-
datur, de morbis quibusdam sermonem ac re- tinuatio-
rationem lædentibus consequenter quædam nis.
oblemata subjicere, cum de sensuum læsioni-
s præcedenti exercitatione dictum sit.

QVÆSTIO I.

*An ancyloglossis, qui vix loqui possunt,
sectiōne succurrendum?*

*Quamvis ad vocis & sermonis generatio-
nem plurima membra requirantur, ut lib. 1.*

G 3

de

Linguae pri-
marium
vocalis or-
ganum.

Quomodo
lingua vo-
cem for-
met.

ἄγκυλός
γλωσσόν
quid sit.

Modus se-
ctionis ex
Aetio &
Paulo.

de corpore & an. Exerc. 10. quæst. 9. monstravimus: inter illa tamen primatus lingue attribuitur, cuius beneficio vox in larynx adjuvantibus pulmonibus generata & a palato & gargarone conservata, cum aliis partibus servientibus articulata redditur & sermonem significentem constituit, quod pulchre declarat Dd. Conimb. lib. 2. de an. c. 8. quæst. 5.

II. Prestat autem lingua suum officium tissimum in sermone formando motu suo varietate, cuius beneficio reliquis partibus oris adjuvantibus vocem in larynge formatam variè frangit & pro verborum varietate dispescit & distribuit.

III. Impeditur autem hic motus lingue frequenter in quibusdam hominibus, quos ancylor glossos vocant, de quibus queritur, num is defectus sectione chirurgica succurrendum sit? Affirmativa videtur probabilis, propterea, quod ἄγκυλόγλωσσον Budæi interprete sit lingue vinculum nervosum p. n. quo motus eius impeditur, & per consequens, loquela redditur mutilata, præsertim tunc temporis, ubi litæ difficilioris pronunciationis, ut sunt l. r. k. e. primenda veniunt.

IV. Hinc Aetius Tetrab. 2. serm. 3. c. 3. & Paulus lib. 6 de remed. cap. 29. ἄγκυλωση vel lingue incurvationem, sive sit à natura, ubi detinentes linguam membrana dur

res & curtiores sunt ab initio nativitatũ, sive sit ex adventitia quadam causa, propter cicatricem aliquam duriores ex ulceratione sub ipsa lingua inductam, sectione artificiosa curant, linguam ad palatum adducendo, & nervosum vinculum transversim secando, si vitium est ab ortu, vel quicquid durum est, si cicatrix in causa, vi ferri absumendo, animadversione adhibita, ne simul subjacentes venae ledantur: quibus peractis aqua frigida aut posca os colluunt, & postea laxatorio & incarnatorio medicationis ductu curationem absolunt.

V. Hoc est quod nostri quoque tentant chirurgi non sine successu in infantibus quibusdam membranam linguam sustinentem duriores & mutilam habentibus, ita ut linguae contractionem lactis etiam suctioni non sufficiant, quemadmodum Forestus lib. 30. obser. 30. testatur.

VI. Sed notandum, quod interdum lingua Cautio ne-
contrahi, adeoque apparens ἀγκύλωσις gene- tanda.
rari possit ex humore lento & arefaciente, quod in febribus acutis frequenter apparet, ubi omnino noxia & pernicioſa est sectio, cum potius violaceum oleum, malvae decoctum, lac aliaque
similia humectandi & emolliendi
vi praedita conveniant.

QVÆSTIO II.

An vocis asperitas aceto scillitico corrigenda sit?

**Affirmati-
va quæsti-
onis.**

I. Affirmativa quæstionis pars veritati consentanea videtur: cum enim acetum Scilliticum teste Galeno lib. 7. de comp. med. sec. loca in fine maxime profit orthopnoicis & asthmaticis propterea quod diffecantibus medicamentis citra calefactionem insignem indigeant in quorum numero Scilla quoque habetur, quæ vim incisoriā abunde possidet, non tamen fortiter calidam ut habet Galen. libr. 8. Med. simpl. 6. Scilla. Paul. Æginera libr. 7. de re med. cap. 3. Aetius Tetrab. 1. serm. 1. Oris bas. lib. 2. collect. Idcirco videtur consequens Avicen. quoq; dictum verum esse, dum acetum scilliticū vocis asperitati convenire statuit, cum autore tertii libri facile parabilium, ubi idem innuitur, ut monet Cardanus libr. 1. tract. 3. contrad. 10.

**Vnde vox
rauca.**

II. Nec deest ratio: cum enim vox rauca & aspera fiat ob humiditates viscosas circa guttur & asperam arteriam collectas, ubi soni purioris generatio impeditur, propterea quod humidiora minus ad sonorum productionem apta sint, quam sicciora & duriora, ut habet Philosophus sect. 11. probl. 12. Ideo ratione contrarietatis indicatio medica diffecantia & attenuantia requirit, quod acetū scilliticū virtutibus

us imbutum optimè præstat, sine insigni par-
um calefactione,

II. Et quamvis maligna quedam acri-

monia sit in scilla, cujus ratione minus conve-

niens esse videtur faucium asperitati: non ta-

men obstat, quia semper necessarium est, ut le-

gitima preparatio & malignitatis separatio

precedat, potissimum in scillis palustri vel fæti-

loco generatis & nunquam transplantatis, in

quibus veterum ille modus præparandi, ubi pa-

panis involuta coquantur in farno calido,

non videtur esse sufficiens, sed multo melior est

ratio, quam præscribit. Quercetanus

Pharmac. dogm. cap. 13.

V. Cautiotamen adhibenda, quoad ge-

nerationem rauca vel aspera vocis secundum

Galē. 7. de comp. med. sen. loc. cap. 1.

et distinguamus raucedinem vel asperitatem

vocis, quæ sit communiter ob materiam deflu-

entem & organis dictis immersam (de qua o-

mnia quæ diximus accipienda sunt) ab illa vocis

esione, quæ vel ex clamore, vel ex phlegmone o-

ritur, cui dicta remedia minimè conveniunt.

Acrimonia
scillæ quo-
modo cor-
rigatur.

Limitatio
affirmatio-
nis.

QVÆSTIO III.

An frequens usus Eclegmarum con-
veniat in tussi?

GS

Tussim

Tussis cui
subiecto
sic tribuen-
da.

I. Tussim frequenter organis respirati-
accidere nullus est, qui nescit, quamvis de
jecto patiente nondum omnino conveniat in
medicos, dum Avicenna statuit esse passionem
vel affectionem pulmonum, innuens materiam
tussim producentem semper in ipsis esse pulmoni-
bus: contra Galenus potius pectoris & diaphrag-
matis esse voluit, dum ipsam respi-
tionem primo pectori & ex accidenti tantum
pulmoni tribuit, pulmonem sensu manifesto
nimè præditum statuens, ita ut sui ratio-
nem noxiam non percipere, nec perceptam ejus-
modi motu expellere queat. Vtriusque horum
verrores lib. 2. coll. cap. de juram. pul-
sase opponit, & potius cordis quam pulmonis
pectoris hanc affectionem dicit, propterea, quod
cordis causa pulmones proprium obtineant mo-
tum inspirationis & expirationis, quod cor, se-
tians nocumentum, tussim excitet ad rem-
vendam è vijs spiritalibus materiam noxi-
am.

II. Et si verò probabilem judicemus Ave-
rois opinionem, ubi peculiarem ac proprium
motum pulmonibus tribuit, quemadmodum per-
ter ex lib. 1. nostrarum Exerc. nob, &
corp. & an. exerc. 2. quæst. 8. ubi contra
versiam hanc resolvimus, non tamen videmus
cur cordi potius, quam pulmonibus attribuen-
da, propterea quod ipsa respiratio simpliciter

con-

considerata nullo modo cordi, tanquam proximo organo, sed semper pulmonibus adscribenda sit, quamvis nullus negare queat gratia cordis eandem fieri: at vero subjectum actionis simpliciter, est etiam subjectum actionis lese.

III. Quapropter concludimus cum Matthi.

de Gradibus in com. ad 9. Rhas. cap. 49. Tussis pul-

monum & pectoris, illius quod tussis sit affectio pulmonis & pectoris, illius autem immediate & primo, huius secundo, pectoris affectus.

quatenus pulmonem in expellenda re noxia pectoris motus adjuvat. Est enim tussis ve-

mens afflatio cum strepitu per fauces erumpens, tussis. Definitio

qua fit à constrictione pulmonis & pectoris præter naturam, quando vis expultrix à causa quadam vias respirationis intercipienti, humore videlicet affluxo vel affluente, sive alio corpore obstruente, aut aliena qualitate prima vel secunda spiritalibus organis accidente, irritatur.

Galen. lib. 2. de caul. sympt.

cap. 4.

IV. Queritur jam an in tali affectu præ-

sertim ubi ab humoribus affluxis & affluentibus oritur, frequens eclegmatum usus conveniat? Affirmatus

questio. Affirmativa placet plerique practici, quos

frequentissime pro tussi corrigenda loch vel ec-

legmata respectu cause diverse varia præ-

scribere videmus. Nec deest ratio, cum tali-

bus medicamentis in tussi illa frequentissima,

quo

qua à fluxionibus oritur, tam antecedenti quàm continenti causæ succurrere possint, vel etiam intentione mixta simul utramq; respiciant.

V. Sunt enim loch vel eclegmata aut attenuantia, incidentia ac detergentia humores viscidos obstruentes, quemadmodum apparet in loch de scilla, sano & experto, è pino, è prassio & similibus: aut sunt incrassantia & lenientia humores calidos & acres affluentes, ut sunt loch de papavere, de Psyllio, de Portulaca, Diacodion simpl, Galen. & alia: imò sæpius ex dictis medicamentis tertium generatur artificiosa compositio, quo partim ad materiam affluxa dissolvendam & expectorandam, partim ad affluentem incrassandam & inhibendam respicimus.

Improbatur frequens usus eclegmatum.

VI. Veruntamen cum lochoch & eclegmata frequenter & diu usurpata non tam pectori, quàm ventriculo illabantur: ideo cautio adhibenda est, ne usu illorum continuo viscerum robur dissolvatur, cum ratione dulcedinis, quæ facit ut simul crudi humores attrahantur, obstructions generentur, ita ut cruditatibus auctis caput magis repleatur & ob hepatis temperamentum alteratum hydrops subsequatur, sicuti monet Crato in opere Epist. à Scholzio editarum epist. 18.

Hinc

II. Hinc tutius esse videtur in ejusmodi
affectibus heceticis & sublingualibus uti, que
detinentur & sensim defluunt, quam quo-
 dianum eclegmatum usum continuare quam-
 vis non negemus eundem interdum minimè ne-
 gendum esse, præsertim ubi rarius, & singu-
 lari animadversione adhibitâ, nec citius ad
 ventriculum, quam pectus desluat materia me-
 camini, talia usurpamus.

QVÆSTIO. IV.

*An vena sectio tentanda sit in prin-
 cipio Anginae?*

Angina præ reliquis vitii morbus est a-
 tissimus, teste Alex. Tralliano lib. 4. cap.
 cum egros laquei funisq; more strangulare so-
 nt, unde Græcis merito $\kappa\upsilon\acute{\alpha}\chi\eta$ ἀπὸ τῆς
 $\kappa\upsilon\acute{\alpha}\chi\eta$, ἢ $\kappa\upsilon\acute{\alpha}\chi\eta$, hoc est, à suffocando
 dicta fuit. Est autem angina propriè dicta non Angina
 vitium gutturi vel faucibus accidens ac quid.
 spirationem impediens, quo sensu vox hæc se-
 us à veteribus usurpata invenitur, sed potius
 faucium sive gutturi compressio ab inflam-
 matione, secundum Galenum lib. 4. de loc.
 f. cap. 3. quæ ratione squinantia (ita enim
 corrupto græco vocabulo perperam latinis
 dicitur) Conciliatori diff. 188. dicitur præ-
 focatio

focatio circa guttur ex apostemate consurgens.

II. Cum vero per inflammationem faucium vel guttur varijs modis affici possit, idcirco plures anginae differentiae statuuntur ab autoribus quemadmodum videre licet apud Hippocratem lib. 3. progn. Galen. lib. 4. de loc. aff. cap. cit. & lib. 4. Aph. in com. 34. ubi simul & ille numerantur praefocationes, quae e organicis morbis, utpote luxatione vertebrae, colli & similibus oriuntur.

III. Verum de ijs speciebus anginae, quae maxime spectant usum medicum & secundum Galenum locis citatis, Aeginetam lib. 3. cap. 27. Trallianum loco supra citato & alios dividuntur in κρυάγχην ubi guttur interni musculi, in παρὰ κρυάγχην ubi guttur ejusdem externi musculi inflammantur in στυάγχην, ubi faucium interni musculi & in παρὰ στυάγχην, ubi faucium externi musculi inflammationem patiuntur, jam quaerimus num in principio venae sectio conveniat.

IV. Negativa videtur probabilis ex sententia Mesuici, qui interdum medicamentum praemittendum esse statuit, tunc temporis potissimum, ubi materia peccans simul cholericæ vel phlegmaticæ est, propterea quod materia cholericæ subtracto sanguine per venæ sectionem magis

Negantia
argumen-
ta.

gis ebullire & effervesce, phlegmatica vero
 iditatem majorem induere soleat. Imò si
 rum est, quod dicit Avicenna lib. 3. fen.
 tract. 1. cap. 11. melius esse, ut remaneat
 tus in corpore & per evacuationem peccans
 teria subtrahatur, omnino sequitur in An-
 ia ab inflammatione cholericā vel phlegmati-
 sanguinem in principio non esse mittendum,
 in hac ratione virtutis quædam imbecillitas
 sequatur & cholera vel phlegma non primo
 uentur, utpote quæ materia potius purga-
 nem, quam venæsectionem indicant.

Sed contrarium cum Matth. de Gra-
 bus in 9. Rhaf. tr. c. 48. Paulo Aegine-
 lib. 3. cap. 27. Actio tetrab. 2. ser. 4: um defen-
 p. 47. Celso lib. 4. cap. 4. & alijs recen-
 dicur.
 orum ac veterem libentius defendimus, quod
 licet in omni Angina, sive sanguis cum chole-
 vel phlegmate, sive solus peccet, initium à ve-
 sectione sit faciendum, modo virtus, ætas vel
 quod aliud impedimentum non repugnet:
 ia in principio statim eo respiciendum, ut af-
 fluxus humorum ad partem affectam inhibea-
 r, quod commodè Venæsectione fieri potest.
 vellendo videlicet materiam affluentem à par-
 affecta,

1. Ut enim in alijs inflammationibus
 nguis mittitur, non respectu illius materie,
 qua

quæ jam actu apostema in parte quadam produxit, sed præservationis ergo, ratione materiam adhuc affluentis & inflammationem augentem ita etiam hic venesectionem in principio præscribimus, ne affluentibus humoribus major fiat inflammatio & consequenter præsens suffocationis periculum immineat.

Satisfit rationibus
Mesnei.

VII. Hinc patet Mesnei rationes nihil aliud probare, quam quod phlebotomia evacuationem non requiratur, utpote, quæ tantum in plethora convenit: eo ipso tamen non tollitur hoc quod respectu affluentis materie, ne affectus reddatur deterior, derivatio per sanguinis missionem institui possit.

An semel
vel partitis
vicibus
sanguis ex-
trahendus.

VIII. An autem semel vel partitis vicibus educendus sit sanguis dubium est: Avicenna citato loco vetat sanguinem plurimum subtrahere, præsertim ubi virtus debilitari incipit: Si vero fortior est virtus ad animi defectum usque sanguinem mittendo progreditur. Reliqui principes maxima ex parte eò inclinant ut pluribus interpositis vicibus sanguinem evacuandum esse censeant: cum lata enim, inquit Altimarus cap. 46. universimque facta evacuatione animi defectionem excitat, suffocationisque periculum infert, quod in presenti morbo aliàs plurimum timendum est.

QVA

QVÆSTIO V.

An Asthmaticis vomitus proffit?

Ασθματικοὶ græcis, anhelosi latinis vo- Asthma.
cantur illi, qui citra febrim spiritum densum e-
mittunt, more illorum, qui velociter currendo
fatigati sunt: quod si levius est symptoma,
a ut citra sonum, exigue densa & crebra sit
spiratio, δύσπνοια laborare dicuntur: si vero δύσπνοια,
consistens & creberrima est spiratio, ita ut ob
imminentem suffocationem jacentes non nisi re-
a cervice respirare possint, ὀξυδύσπνοιοι vocan- ὀξυδύσπνοιοι
r, quemadmodum colligitur ex Galeno lib.
de diff. respirat. cap. 11.

Causa dictarum affectionum est angustia Causa com-
ra asperæ arteriæ propagines, potissimum in munis hæ-
onchiis vel per obstructionem à lentis & cras- rum affe-
humoribus ibidem collectis, vel etiam à fla- ctionum.
osa materia, vel per coarctationem à tuber-
lo quodam p. n. vel per subsidentiam à qua-
te valde resiccante producta. Etsi enim ra-
us à siccitate talis affectus generatur, non ta-
en impossibile videtur Avicenna lib. 3. fen. Sola siccitas
tract. 1. cap. 38. quod ulterius confirmat tas an fa-
lius in Altimar. cap. 38. non tantum ra- ciat Asth-
one, cum siccitas dilatationi & constrictioni ma.
lmonem impedimento esse possit, sed etiam
perientia, propterea quod Asthmaticus qui-
m juvenis solâ victus ratione humida ali-
ando curatus fuerit.

H

Que-

Negativa
questio-
nis.

III. Querimus jam num in Asthmate, illo
delicet quod frequenter accidit, per obstructi-
onem à viscida materia (à quo reliqui dicti a-
ctus tantum secundum magis & minus di-
runt, ut post veteres innuit Weccerus lib.
Syntax. par. 2.) agrotantibus vomitus p-
scribendus? Negativa sortassis veritati consen-
tanea videbitur, tum quod peccans materia
hereat in ventriculo, sed in pulmonum carti-
ginosis meatibus: at vomitus non pectoris
pulmonum, sed ventriculi particularis est ex-
cuvatio. Adde quod vomitus duplici modo
cere possit, tum quatenus caput replet & fluxus
nes auget, unde postea causa morbifica ob aff-
entem materiam deterior redditur: tum etiam
quod periculosus sit ob suffocationem immin-
te alias, quæ respectu vomitus excitati sit mai-

Affirmatur
questio.

IV. Contrarium tamen, quod videlicet a-
quando in Asthmate vomitus instituendus, habet
Paulus Aegineta lib. 3. de re med. cap. 2.
ubi vomitum radice raphani & similibus ex-
tandum esse statuit: idem innuit Oribasius
lib. 9. item Aetius tetrab. 2. serm. 4. c. 5.
ubi ex Archigene vomitum à radicibus per
tervalla suscitatum approbat.

Additur li-
mitatio.

V. Sed nota quod illud ipsum fiat tunc temp-
ris ubi copiosa pituita in ventriculo collecta est
cujus respectu suffocationis periculum imminet
majus redditur, idq; tentatur in assuetis, ubi t-

documenta ex vomitu non sunt expectanda: sic
nim natura ab onere levata citius materiam
proximam in ipsis pulmonum meatibus pectan-
m aggreditur, & alteratione sua ad expulsio-
em preparare conatur: adde quod hac ratio-
ventriculo repurgato fluxionum antecedens
usa & per consequens morbi continua aug-
mentatio tollatur, quatenus materia ulterius
fluens inhibetur.

I. Negativā ergo concedimus, si de proximā
usa morbifica crassā videlicet & viscosā mate-
i in bronchiis pulmonū harenē, sermo est, re-
ctu cuius vomitus minimē convenire videtur:
potius hic ea præscribenda, quæ citra rebe-
entē calefactionem extenuant & abstergant:
modico enim calore, ut & frigore, crassi &
aces humores crassescunt magis, cogunturq;
ut postea difficulter abstergi & avelli pos-
t, ut inquit Fuchsius lib. 2. meth. c. 7.

I. Hanc ob causam conveniens hic est, oxy-
l squilliticum, ipsa scilla preparata cum mel-
rita, & similia, inter quæ est etiam oxy-
el Ctatonis in difficultate spirandi reme-
m præsentissimum, si sensim cochlear inte-
m deglutiatur, quod sit ex Herba Hyssop. o-
an. Marub. puleg. veronic. scabiosæ card. ben.
M j rad. jreos incise ℥j. Agarici albiss. 3x.
ig. 3ij. Decoquatur in s. q. aceti affusa tertia

H 2

parte

parte aque, & adde mellis puriss. q. s. iterum
ad justam consistentiam coquatur & fiat oxymel.
mel.

QVÆSTIO VI.

*An hæmorrhagia narium conveniat
peripneumonia.*

Peripneu-
monia
quid.

I. ΠΕΡΙΠΝΕΥΜΟΝΙΑ ἢ ΠΝΕΥΜΟΝΙΑ vel affectus
ΠΕΡΙΠΝΕΥΜΟΝΙΑ, ut Celsus lib. 4. cap.
vult, est ille, quem latini pulmoniam vocant
ita ut sit in numero illorum morborum, qui
Galen. lib. 2. Meth. Med. à lesa parte a
ceta nomen accepisse statuit: Est enim Pau-
teste lib. 2. de re med. cap. 30. pulmonis
inflammatio, cum febris acuta quemadmodum
ait Actius, quod ex variis Galen. locis re-
tere voluerunt, quâ ratione Conciliator
quoque diff. 100. pulmonis phlegmone di-
tur. Malum sanè vebemens & acutum, quod
plus periculi, quam doloris habet, veluti Cel-
citato loco inquit, utpote cum teste Hi-
lib. 2. & 3. de morb. & lib. ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΟΝΙΑ
judicetur die septimo, aut decimo quarto,
ad summum vigesimo, ubi pauci effugiunt.

II. Dubitatur autem num in hoc affectu
veniens judicetur hæmorrhagia narium?
firmativum habet Actius tetrab. 2. ser-

Affirmatur cap. 56. ubi inquit: Si ad salutem permutetur
questio. morbus, sanguinis eruptio à naribus abundans

sequitur. Consentit Altimarus de med.
morb. cap. 51. iisdem verbis, item Fuchsius
lib. 2. de med. morb. cap. 9. & alij practi-
corum.

II. Verum Negativa potius Galeno placere Negatur ex
videtur lib. 3. de crisibus dum inquit: con- Galeno.
ingit interdum, ut per sanguinem fluentem e
curibus phrenitis solvatur: non tamen lethar-
us aut peripneumonia fluxum sanguinis amiat.
ec ratio deesse videtur: cum enim hemorrh-
ia narium cholericis inflammationibus à te-
nibus humoribus pro venientibus conducens
deatur, consequens est eandem nocere iis af-
fectionibus, quæ à pituitosis humoribus suam
ducunt originem. At vero peripneumonia, licet
omni humore fieri posse videatur, frequenter
men & maxima ex parte fit à phlegmate,
od Avicenna libr. 3. fen. 10. tract. 4.
p. 10. innuit, propterea quod in membro raro
subtili raro tenuis humor continuatur, sicuti
tra in substantiam crassam & densam raro
ssi humores irruunt.

Sed pro conciliatione notandum ex Fo- Concilia-
sto libr. 16. observ. 46. quod sit distin- tio per di-
stinctio
endum inter peripneumoniam biliosam & stinctio
guineam quæ hemorrhagia frequenter sol- nem peri-
ntur, quod voluit Aetius & inter phlegma- pneumo-
nia.
m, de qua loquitur Galenus eamq; cum le-
rgo conjungit, utpote cum quo respectu cause
H 3 conve-

convenit. Patet igitur utramq; partem quæstionis cum limitatione accipiendam esse

V. Quamvis autem Galenus citato loco tantum loquatur de phlegmatica pulmonia, non tamen cholericam & sanguineam negavit, propterea quod lib. 2. Aph. com. 19. acutos morbos hos enumeret ex calidis humoribus precreatos, in istisdenque pulmonum inflammationem addat. Quod rationem Avicenna attinet, illa nihil aliud concludit, quam quod frequentius ex pituitosis humoribus originem suam hic morbus habere possit, quam ex calidis, ut interpretes Coste & Mongius innuunt, etsi hoc fiat, non quia tunc tales sunt, sed pro ut ex accidenti putrescentes incalescunt, & inflammationem prædicant.

QVÆSTIO VII.

An & quomodo pleuriticis vena
secunda?

Pleuritis
quid

Signa pleu-
ritidis.

I. Affectus quem Celsus lateralem dolor vocat πλεσγίτις græcis dicitur, estq; propriè inflammatio membranae intrinsecus costas & latera succingentis, ut habet Galen. lib. 6. Aph. com. 33. & lib. 5. de loc. aff. cap. 3. Manifestatur a. hic morbus suis pathognomonicis signis, ut sunt dolor lateris pungens, quando pars membranosa inflammata est: febris acuta, propter cordis viciniam. læsa respi-

quatenus propter dolorem instrumenta re-
 rationis quodammodo impediuntur, & tussis
 cum subsequente spuito cruento, propter
 humiditatem tenuem a pulmones,
 ex Galeno lib. de const. ar.
 p. 75. & lib. 2. de loc. aff. c. 9. colligitur.

De hoc morbo quaeritur, num eidem vene-
 sectione succurrendum sit? Affirmativa vide-
 probabilis, propterea quod adsit vehemens
 ris, vehemens dolor & ingens ac periculosa
 inflammatio, quae omnia remedium magnum,
 ale est, venesectione, indicare videntur.

Affirmati-
 va quaestio-
 nis defen-
 ditur.

Nec obstat quod Hipp. lib. 2. vict. acut.
 idis fomentis in pleuritide dissolutionem ten-
 e jubeat: id enim fit ubi mitis videtur late-
 lis morbus, ita ut venesectione opus non ha-
 it, si enim talibus malum non cedit, nihilo-
 nus ad sanguinis evacuationem accedendum
 , quod patet ex historia Anaxionis, cui post
 bibita fomenta calida Hippocrates octa-
 die venam aperuit, ut videre licet in 3. de
 orb. vulg.

Ita & illud limitatione indiget, quod ha-
 lib. 2. de rat. vict. ubi ait: dolore ascendente
 jugulum venam secandam, eodem descen-
 te, purgante pharmaco utendum esse, quod
 ferius de pleuritide, ubi febris vehemens non
 intelligendum: alias enim, quod monet

H 4

Alti-

Altimarius, in vera pleuritide propter v
mentiam febris presentis venæsectio conv
entior est: qua ratione Aetius quoque
trab. 2. serm. 4. cap. 68. idem dicens int
gendus est.

Quænam
vena sit in-
cidenda in
pleuritide?

V. Ut autem practici in eo plurimum con
runt, in pleuritide venæsectionem conven
tem esse, sic de ipsis venis aperiendis plurim
disident, ubi principum Medicorum varia
cta discordiam generant. Avicenna libri
fen. 10. tract. 5. cap. 1. phlebotomiam in pr
cipio morbi statim ex latere adverso & maxi
ex saphenâ opposita in longitudine instituit.
retæus vero die prima morbi venam secand
esse statuit in brachio opposito lateri dolen
cum præstet sanguinem peccantem procul ab
cere ut inquit lib. 1. de curat. mor. acut. c
Galenus contra lib. de curat. rat. per
næsect. cap. 16. convenientissimum pleurit
esse statuit venam in brachio laborantis lato
aperire: idq; confirmat experientia, quod sec
in eodem latere sæpius & frequenter maxima
in adverso vero nullam vel obscuram utilitat
attulerit.

Concilia-
tio diver-
sorum opi-
nionum

VI. Verum ut ex hac autorum dissensione
extricemus, pro conciliatione notandum esse
detur, quod venæsectio vel sit evacuans, vel
vellens, vel derivans. Quod attinet venæsectio
que gratia evacuationis propter sanguinem

peccantē in toto instituitur, in illa vena mas-
 ses in cubito potissimum secantur, nisi vitium
 in inguinis in mulieribus a suppressione mensura
 originem, ubi venas in poplite vel talo in-
 dere magis convenit, cum hac ratione non tan-
 inutile tollatur, sed simul etiam consueta
 rursus procuretur, ut habet Galenus
 de curand. rat. per venæ. cap. 11.

Quod si revulsioni gratia venæsectio
 instituat, cum omnis revulsio respiciat humo-
 res ad partes affectam fluentes, merito illæ ve-
 næ eliguntur, per quarum sectionem fluxus ad
 affectam partem inhibetur. Tales sunt vena-
rum oppositarum, non quidem proxima-
 rum, sed remotiorum, inprimis respectu longi-
 tudinis & latitudinis ipsius corporis, cum obser-
 vata rectitudine non tam naturæ, qua dextra
 & sinistra sinistris opponuntur, que in
 revulsione remediis minimè negligenda
 esse videtur, quam respectu manifestorum du-
 ctuum & meatuum, qui sunt inter venas par-
 tes mittentis & oppositas.

VIII. Quemadmodum vero venæsectio res-
 pellens proprie dicta est ad partes remotas, ut
 materia non amplius affluat: ita derivans in-
 stituitur ad partes vicinas & proximas propter
 materiam ex affecta parte ad alium locum de-
 rivandam, ut inquit Galenus lib. 2. de arte
 curat. cap. 2.

Conclusio IX. Hijs præmissis concludimus in corpore plethorico, ubi evacuationis causa venesectione instituitur non plurimum interesse, num ex vel illa parte sanguis educatur, cum hic non modo ad morbum, sed ad sanguinis in tota abundantiam potius respiciendum sit: at si morbi spectu circa initium ob affluentem materiam inhibendam venesectione instituat, venæ brachii oppositi eligantur, quod voluit Aretæus, interdum etiam venæ poplitæ vel tali, ubi menstrua vel hemorrhoidum consuetæ evacuatio suppressa est, quemadmodum Avicenna voluit. in eodem vero latere venam setandam esse jubet derivatio, ubi ex ipsa parte affecta quippiam ad proximiorum locum derivare conamur, quo modo Galenus ejusdem lateris brachium pro phlebotomia eligit.

X. Vbi igitur materia adhuc in fluxu est, revellendam ad partes contrarias maximeque remotas: at si materia jam fluxit, & nihilominus nondum parti penitus impacta est, ad propinquas partes derivatio instituat, Vide Mongium & Costeum ad citatum Avicennæ locum Mercurialem lib. 2. pract. cap. 6. Capivac. lib. 2. pract. cap. 3. Anton: ab altomar. de med. mor. cap. 50. & alios.

QVÆSTIO VII

An

*In mulieribus spūto sanguinis labo-
rantibus menses mōven-
di?*

Vt sanguis naturæ thesaurus est, utpote
vita nostra quotidie restauratur, quatenus
eo singula partes nostri corporis nutriuntur
que conservantur: ita profusio ejus toto gene-
ræ fiat, in criticis quibusdam excretionibus
utorum, Galenus lib. 3. de caus. cap. 11.
peculiari naturæ intentione certis tempori-
bus instituat, quod in naturali menstruorum
fluxu muliebri satis apparet. Galen. lib. 3. de
caus. sympr. cap. 2.

Inter omnes autem sanguinis eruptio-
is præter naturam difficilima & periculosa sa-
est αιμοπτοη, & αιμορροια, η αιματ & Periculosus
αιματος sanguinis expuitio vel cruenta spuitio, affectus
videlicet sanguinis rejectio, quæ sursum per expuitio,
cum tussi sanguinis expuitur, ubi illa maxi-
me attendenda, quæ fit ob venas in pulmone vel
πνευμονι vel διουγκεσι patientes, & tam
periculosa est, ut mirari quis possit, quomodo sepius
natura tali in casu salutem sibi polliceri queat,
cum tamen ad quamlibet modicam etiā ac tu-
am sanguinis effusionem expavescamus, quod
visceris hujus, pulmonis videlicet πνευμονος
efficit, mortis securitatem falso promittendo.

Ei

Viri juve-
nes cur hoc
affectu la-
borent.

Mulieres
cur etiam
interdum
affician-
tur.

Affirmatur
questio.

II. Et si vero tali affectu frequentius
Potissimum juvenes, ut habet, Hipp. 3.
29. afficiantur, utpote qui magis in victu d
quunt, ut addit Galen. in com. & simu
iam sanguinem biliosum magis obtinent, 1
nimadvertit Mercurialis lib. 2. pract.
3, non tamen negandum quin mulieribus
que saepius tale quid accidere possit, praesen
ubi consueta sanguinis evacuatio menstrua
primitur, ita ut sanguis p. n. retentus inco
scat & effervescat, atque consequenter, aut
rione acedini ora vasorum aperiat, aut ead
vasa respectu sua plenitudinis extendendo ra
pat, & acrimonia exedat.

IV. Iam dubitatur num in tali casu m
strua purgatio provocanda sit? Affirmativ
habet Avicenna lib. 3. fen. 10. tract.
cap. 6. ubi inquit sanguis inferius reclinetur
mulieribus per provocationem menstruum
hora sua. Nec videtur opinio diversa ab affo
tione Hippocratica. qua lib. 1. Aph. 21. s
ruitur, materiam peccantem ijs vijs educa
dam esse, quo maxime vergere & naturali m
tu inclinare videtur. At verò quis negabit
obstructione mensium commodius peccantem
superfluum sanguinem retentum per uterum
utpote consuetum ac familiarem locum, qua
alijs vijs evacuari: ut enim Medicus ministr
naturae est, ita etiam quoad fieri potest, natu

imitari debet, præsertim in expellendis
 Hipp. p. n. propterea, quod hic sine iuvante
 virtute expultrice nihil præstare possit: at citi-
 cum illis remedijs conspirat natura, quæ faci-
 ad juvandas operationes consuetas quam
 alijs, ubi contra naturæ ordinem quippiam
 nitamur.

Contra negativa suadetur ex hoc fun- Negativa
 tamento, quod omnia illa, quæ faciunt ad san- questionis.
 uinis effervescentiam in hoc affectu angue pe-
 fugienda sint, quam ob causam à clamore,
 sequenti loquela, corporis commotione, iracun-
 & vehementibus animi affectibus cavendū:
 verò illa, quæ menses movent cum vehemen-
 a quadam calefaciunt & exiccant, qua ratio-
 e attenuando & abstergerendo aperiunt & san-
 uinem consequenter per consuetas uteri venas
 ducunt, ut sunt calamintha, artemisia, pule-
 ium, marrubium, melissa, sabina & similia.
 is autem adhibitis necessario sanguis insalescit,
 attenuatur, effervescit & consequenter acrior
 redditur, unde nocumentum potius, quam ad-
 amentum hic expectandum, cum à talibus in
 hoc casu penitus abstinendum esse videatur.

CXL. Sed pro decisione quæstionis, nota ex Decisio
 interpretibus Principis, quod dictum Avicen- questio-
 næ sit intelligendum de provocatione mensium, nis.
 non illa quæ fit internis medicamentis exhibitis,
 quia alias sibiipsi contradixisset, cum acria me-
 dicamen-

dicamenta omnia & per consequens etiam
 quæ menses movent, ægris his interdicit; se
 eā, quæ sit frictionibus inferiorum partium
 vel cucurbitarum appositione: imo saphenæ quæ
 quæ sectione, quæ ratione non tantum sanguis
 ad longinquiore partem revocatur & revulsio
 nem multo firmiorem efficit, ut habet Tralle
 nus lib. 7. cap. 1. sed insuper etiam ad consu
 tam viam, videlicet ad uterum ducitur, ita
 consequenter menstrua purgatio redeat, mo
 justo tempore, ubi alias menses fluere consue
 runt, instituatur, quemadmodum innuit G
 lenus lib. de curan. rat. per venæ. ca
 12.

QVÆSTIO IX.

*An saccharum rosarum conveniat
 phthisicis?*

1. Periculosissima est illa tabis species, quam
 græci φθίσις aut φθορά appellare consueverunt
 in qua adest consumptio totius corporis cum fe
 bri lenta ex ulcere pulmonis originem trahens
 Hanc alij incurabilem omnino statuunt, idq; po
 tissimum ex Galeni mente colligunt, qui ulce
 ra pulmonum incurabilia statuere videtur, lib.
 4, de loc. aff. cap. 8. & lib. 5. meth. Med.
 cap. 8 & 1. propterea quod pulmones ob con
 tinuam & perennem respirationem in perpetuo
 motu sint: at ea, quæ consolidantur, quietem po
 tius

Phthisis
 propriè di
 cta.
 An sit cu
 curabilis.

requirunt. Adde quod ratione tenuioris
stantia non facile fiet consolidatio: imò &
medicamentorum ad locum affectum diffi-
liter penetrat, ulceruq; purificatio satis labo-
rosa est.

Vt ut sit negari tamen non potest, in-
dum in periculosis etiam affectibus naturam
tutem suam exerere & medicamentorum
e sanitatem vix speratam recuperare. Quod
nam in phthysicis experientia confirmat, quo-
m aliquos præter spem aliquando restitutos
isse pristinae sanitati Autoritas & experien-
tam veterum quam recentiorum testatur,
emadmodum videre licet in Avicenna lib.
fen. 10. trac. 5. cap. 8. qui phthysicam mu-
rem morti propinquissimam restituit, in Con-
liatore diff. 194. Valescio lib. 3. philon.
p. 11. Valeriola lib. 2. & 3. observatio-
um, Montano consil. 152. Erasmo in com.
88. à Scholzio edit, Franc. Arcaeo tract.
de feb & lib. 2. de curand. vuln. Fraca-
or. lib. 3. de morb. contag. cap. 8. qui po-
riores ligni Guajaci decoctum plurimi faci-
t in ulceribus pulmonum curandis.

Quamvis igitur difficilis curatio phthysicorū
Galenī sententia, non tamen omnino impos-
sibilis omnis ulcerū pulmonis consolidatio statu-
da est, præsertim cum peritissimorū Medicorū
servationibus non temere contradicendū esse

Difficilia
non tamen
impossibi-
lis est phthi-
sis curatio.

visca-

videatur. Cum ergo benevolentia & humanitatis sit in extremis etiā morbis ad experimenta procedere, quemadmodum Aetius tertius 4. serm. cap. 120, innuit: idcirco phthisi quoque omni ingenio succurrendum.

Negativa
quaestio-
nis
ponitur,

IV. Inter alia vero, quae plurimum commendantur à practicis est etiam saccharum rosarum (alias conserva rosarum) de quo quodammodo rimus, num phthificis ulcere pulmonum laborantibus conveniat? Negativa videtur probabilis, eam ob causam, quod ulcus pulmonum mundificatione & puris educatione digeat: haec enim duo potissimum in casu sunt, quod plurima pulmonum ulcera sint sanabilia, ut ipse Galenus lib 5. Meth. Med. cap. 8. innuit. At saccharum rosarum imbecillius est, quam ut mundificare & sufficienter eas abstergere possit.

V. Adde quod novum rosarum saccharum album solvat, cuius fluxus in phthificis periculosus est: antiquum vero exiccando & astringendo vias comprimat angustioresque reddit, unde materiae educio impeditur & sanies intro perit. Imò cum frigidum sit saccharum rosarum, inconueniens videtur, propterea quod Hippocrate teste, 5. Aph. 24. frigida pectora noceant.

Affirmati-
ua quaestio-
nis defen-
ditur.

VI. Contra affirmativa quaestioni pariter veritati consonat, quam ob causam principium Med.

medicorum eandem quoque confirmant, ut patet
Avicenna citato loco, quem plerique pra-
corum sequuntur. Id enim convenit phthi-
si, inquit Conciliator diff. citat. quod mun-
scat, abstergit, glutinat, intemperiem intro-
itam corrigit, & quodammodo simul nutri-
um est: atqui haec omnia saccharum rosace-
um praestat, unde concludimus usum conserva-
rum in curatione phthiſeos plurimi facien-
um esse, quod non solum classicorum autorum
testimonium, sed quotidiana quoque experientia
statatur.

I. Notandum tamen, quod monet Mesues, Limitatio
post enim Conciliator, saccharum rosarum questio.
non esse concedendum antequam alia medicamenta nis.
abstergentia & mundificantia fortiora praecesser-
int, & ulcus à pure repurgatum fuerit, ita ut le-
vis abstergendi, plurimum vero glutinandi facul-
tas requiratur, quod optime praestat saccharum
rosarum inter novum & vetus medium, quoti-
e quacunque forma id fieri potest, usurpatum.

III. Hinc patet, quid respondendum sit ad Resolutio-
nem primam rationem negantem, quam dicitur saccha- tur instan-
rum rosarum ad sufficientem abstersionem & tiz.
mundificationem ulceris non sufficere, ut etiam
illud, quo recens & antiqua conserva rosa-
rum improbantur. Quod autem Hipp. frigida
pectoris inimica dicat, id non de tali frigiditate
em, & ita, quae inest rosaceo saccharo, intelli-
gendum

gendum, sed de excedente, quam nix & glacies
representant, ut in ipso aphorismo additur

QVÆSTIO X.

An lateris incisio in empyemate tenenda?

Empyema
quid

I. Εμπύημα greci, suppuratio vel purulencia latinis dicitur, & propriè loquendo denotat collectionem puris in spatio thoracis atque pulmonis intermedio, unde suppuratos vel πύρρως illos vocant potissimum, quibus in thoracem ac pulmonem pus coacervatum est, patet ex Galen. in com. 45. Aph. 7. & Aph. 6. & alibi passim.

Vnde fiat

Empyema:

II. Fit autem puris collectio vel ob sanguinis educationem, ulcere quodam ad cicatricem non perducto dictu in locis, vel ab inflammatione progressa, & ad abscessum mutata ac rupta, vel ob materiam ex defluxionibus ibidem collectam & in saniem conversam, ut patet ex Paulo lib. 3. de re med. cap. 32.

III. Frequenter à ruptis abscessibus empyema suam ducit originem, qui vel sursum rumpuntur in vacuum thoracis locum, & periculosum producunt empyema, vel deorsum, ubi partim per alvum, partim quoque per urinam purulenta materia evacuat, transsumptione per vasa quaedam contingente, quæadmodum statuunt Paulus cicato loco & Aetius tetrab. 2. serm. 4. cap. 65.

Quo

Quomodo tam inferius, quam superius purulenta materia evacuetur, non ita planum est, quamvis experientia teste tam per urinam, quam per sputum illud ipsum fieri frequenter videamus. Quo ad expurgationem per urinas Galeni mens est lib. 5. de loc. aff. cap. 4. quod pus per arteriam venosam ad sinistrum cordis ventriculum perveniat, & exinde per arteriam magnam ad emulgentes, per quas ad renes & vesicam ablegari potest. At cum cordis mobilitas ac potissimum sinistri ventriculi praesentia non facile talem purulentam materiam transitum sustinere queat: idcirco potius periorum vasorum communionem hoc fieri statuendum est, idque maxime per illam venam, quam Fallopius à pectore in emulgentem descendere notavit, quae etiamnum hodie frequenter in corporibus humanis demonstrari potest.

Vbi versus superiora rumpitur abscessus & pus in cavitate thoracis colligitur per sputum pus evacuatur, non quidem transeundo per venas thoracis mediante corde ad pulmones, ut olim Galenistratus voluit, sed transsudando per pulmonum tunicas, teste Galeno lib. 5. de loc. aff. cap. 3. eomodo, quo per musculos & cutim fracturis ossium cruentam materiam manare videmus, ita ut fascia ex ea saepius humectentur, nisi conspicui meatus nulli adsint.

An sectio
pectoris
conveniat.

VI. Cum autem hic modus evacuationis periculosus, ideo non immerito queritur, nonne forte convenientior dari possit? Hic sectio pectoris sese offert, quam forte fortuna inventum esse putant à milite quodam empyemático, de salute restitutionis desperans, serè tabe consumptus ad bellum accessisse dicitur, ubi ab hoc punctum laesus in thorace puri exitum molitus, & ab empyemate liberatus fuit.

Affirmatur
ex Hippo-
crate.

VII. Quod autem Hippocrates hoc remedium approbavit ex lib. 6. Aph. 27. colligitur, cui Galenus in comm. consentit, & administrandi modum simul declarat. Non autem præter rationem hoc accidit, quia vulnera thoracis per se lethalia non sunt, & ipsa purulenta materia copiosa commodiorem exitum habere vix potest: nec præter experientiam, quia non tantum veterum, sed etiam recentiorum scripti testantur, hac ratione plurimos fuisse conservatos, quemadmodum patet ex Foresto lib. 1. obser. 48. Rondeletio cap. de purulentis, Amato Lusitano centur. 1. curat. 61.

Cautio nota.

VIII. Nota tamen ex Capiavaccio lib. 2. pract. cap. 4. tunc esse thoracem perforandum, ubi materia est copiosa, ita ut in quadraginta diebus per sputum evacuari nequeat, secundum Avicennam & Galenum: pus autem evacuetur sensim & per vices, ut monet Hipp. Aphor. citato, propter virium infirmitatem facta

ista sectione per scalpellam (quam semper u-
sione commodiorem judicamus) inter costam
tertiam & quartam circiter, inferne sursum
numerando costas legitimas, in loco à spinali
medulla remotiori. His peractis vulnus chirurgo
committendum, & more aliorum pectoris vul-
nerum tractandum, internis medicamentis pur-
gantibus non neglectis.

Tantum de controversis questionibus
therapeuticis morborum Vocis & Respi-
rationis.



Σὺν Δεῶ

DECAS QUINTA.

Controversas aliquot quæstiones
ad cordis & ventriculi affectiones
cognoscendas & curandas
pertinentes deter-
minans,

RESPONDENTE

I. WOLFGANGO SCHALLE-
RO, Freibergensi, Misnico.

Ἐποὶ μίον.

Or vitæ nostræ principium, & per
consequens ratione necessitatis præcipuè
I 5 cer-

corporis humani membrum rectissime statuitur Philosophi. Hanc ob causam natura providit non tantum eo in loco cum reliquis membris. Cor disposuit, ubi non facile ab externis iniuriis læditur, nimirum in ipso thorace, in quo tanquam rex in arce sua residet, & exterius, aliisque reliquis scilicet partibus, per sua ministrantia membra facultatibus omnibus, spiritus & calorem communicando, præest: sed insuper quoque principium internum vitale copiosum concessit, ita ut minus quam alia corporis pars morbis obnoxium esset. Quasdam tamen affectiones p. n. nihilominus sustinet, per quas facultatis vitalis operatio immediatè læditur, de quibus aliquot quæstionibus agemus: insuper demq; consideratis ad quædam nutritivæ facultatis symptomata propter ventriculi dispositiones præter naturam accidentales progredientes.

QVÆSTIO I.

An acetum rosaceum in omni syncope conveniat, & obiter, quæ sit acetis natura?

Syncope
Quid.

I. *συνκοπή* à verbo *συνκόπτω* serio, verbero, concido derivatur, & acutissimus est cordis affectus, ut patet ex lib. 2. Aphor. 41. com. latinis, cum proprio nomine careant, syncope quoque dicitur, estque præceptus virium confusus, ut habet Galenus lib. 12. Meth. Med. cap. 5. & lib. 1. artis curat. cap. 14. Pauli lib. 3.

b. 3. de re med. cap. 34. Differt à defe-
ctu animi, quem greci ἀποδυσία καὶ ἀπο-
χία vocant, quod hic adsit quidem lapsus
animi, levior tamen, quam in syncope, utpote
his, qui syncopen plerumque precedat. Hinc
etius tetrab. 2. ser. 1. cap. 51. lipothymiam
syncope differre dicit, quod absque sudore de-
pendente deliquitum animi constituat: at synco-
pe non sine sudoribus syncopit, is gravis est omni-
um virium, praesertim vitalium lapsus.

Syncope
quid d'ffe-
rat à defe-
ctu animi.

Apparent enim in syncope sudores frigi-
di, Hipp. & Galen. 1. progn. attestanti-
bus, propterea quod ob vires magnopere lasas,
 calor innatus ad cor tanquam ad propriam ar-
tem intro confugiat, unde humidum in parti-
bus solidis, quasi suo conservante calore destitu-
tum, retineri nequit, sed sudoris specie exit,
actu frigidi, quia calidum innatum aut ex-
tinguitur, aut extinctioni proximum est, ut
notat Altimar. de med. hum. corp. mal.
p. 55.

Vnde su-
dores fri-
gidi in
syncope

Est verò plurimas ob causas hoc malum
incidere possit, commodissime tamen ad tres
classes cum Paræo lib. 8. Chirurg. cap. 14.
reducimus: vel enim fit syncope spiritu-
um calori, q. dissipatione, ut in evacuationibus
precedentibus, vel eorundem spirituum oppres-
sione, ut in timore, aliisque affectibus, in quibus
calidum principium suum repetit, vel denique

Causæ syn-
copes.

corruptione caloris nativi, quod in cacochy-
 quibusdam vulneribusq; venenatis fieri con-
 pit: idq; solet accidere vel primario, quando
 ipsum magna quadam intemperie cum vel
 materia, aut venenata qualitate afficitur
 per consensum laborantibus partibus aliis, ut
 tet in syncope stomachica, item in illa, quae
 suffocationem comitatur, & in aliis. Vide
 len. lib. 12. Meth. cap. 5. lib. 1. artis
 cap. 14. lib. 5. de loc. aff. cap. 1. & 2.

IV. Quamvis autem in syncope valida ma-
 gine locus non sit, ut inquit Paulus lib. 3. c.
 34. interdum tamen, ubi vires adhuc ali-
 modo consistunt, auxilia medica expetit, quae
 ob causam celerrime, ubi spes quadam salu-
 superest agrotantibus in tali affectu succurr-
 dum. Et cum in tam gravi morbo his pecc-
 non facile liceat, querimus num acetum re-
 faceum, quod vulgariter in omni synco-
 pe adhibetur intentioni rationali ser-
 per respondere possit?

V. Simpliciter hic decisivam responsionem a-
 derem nisi questio de natura aceti satis intri-
 ca esset apud autores classici quam ob causa
 paucis determinandum restat, quam vim op-
 randi possideat acetum, ubi corporibus nostri
 adhibetur.

Aceti fa-
 cultates ex
 Galeno.

VI. Galenus mistam operandi potentiam ace-
 to attribuit, ita ut vim refrigerandi & calef-
 sciendi

endi, reprimendi & attenuandi atq; inciden-
 possideat, ut patet ex lib. 11. Meth. Med.
 p. 18. lib. 4. simpl. cap. 2. lib. 10. Meth.
 ed. cap. 9. lib. 14. Meth. Med. cap. 7. lib.
 e atten. vict. & aliis in locis sexcentis.
 quuntur Galenum reliqui Medicorum princi-
 s, hinc Paulus Aegin. libr. 6. de re med.
 cap. 3. acetum mixtæ facultatis est frigida &
 calida, quæ ambo tenuium partium existunt:
 prædominatur tamen frigida calida: in tertio
 vero ordine siccatur, iisdem verbis consentit Ori-
 asius lib. 15. collect. cap. 1. & lib. 4. Sy-
 op cap 32. Aetius tetrab. 1. ferm. Actua-
 ius etiam lib. 6. de meth. med. cap. 1.
 dicit, dum inquit: Habet acetum, quod in
 coincidentium ordine recensetur, egregium quip-
 iam, quod præterquam quod discutiat, repri-
 nat, repellatq; influxum, utpote substantia sua
 modicè calidum, & plurimum habens frigoris,
 tenuium partium.

VII. Hæc est principum assertio de aceto, unde
 de varia variorum opiniones nascuntur, dum a-
 ly mordicus acetum calidum esse pronunciant:
 alij contra illud ipsum frigidum statuunt. Ut
 autem dicta magis intelligamus aceti generatio-
 nem considerabimus.

VIII. Hanc Galenus lib. 4. simp. cap. 2.
 declarat ea ratione, quod acetum fiat ex vino,
 ita ut ingenita vini caliditas amittatur, & alia

An acetum
 calidum
 vel frigi-
 dum.

Assertio
 Galeni de
 generatio-
 ne vini.

ex putredine vini, partiali scilicet, partibus
manentibus aquosis acquiratur: quippe, in
vinosa vini partes, dum ipsum in acetam tra
sit, refrigerantur: at aqueum recrementum
putrescens ascititiam caliditatem acquirit,
luti quæ putrescunt omnia, fitq; acetum quidam
ex contrariis facultatibus mistum, partim re
gerantibus, partim calefacientibus.

Assertio
Zabarellæ
de genera
tione vini.

IX. Planius hanc vini mutationem in acetum
declarare conatur. Zabarella lib. 3. de m
sti gen. & inter cap. 7. & seq. ubi præsuppo
nit, vinum habere duos calores & duas humida
tates, calorem videlicet elementarem seu tem
peraturæ, & calorem animale, ab anima vini
sibi insitum atq; impressum, eo modo, quo semen
animantium & plantarum calorem vivificantem
præter elementarem sibi communicatum habent
etiamsi anima actu destituatur. Habet insuper
duas quoq; humiditates, quas Galenus etiam in
tellexit, ubi substantiam vinosam & substantiam
aquosam à se invicem distinguit: Substantia vi
nosa est illud humidum, quo fit conjunctio par
tium; at humidum aquosum est illud, quod ex
alimentis contractum est tunc temporis, ubi cum
vite vinum adhuc iungebatur. His præsuppo
sitis dicendum putat autor citatus acetum fieri
per interitum caloris vitalis, manente calore e
lementari, sine separatione humidi continuant
is à sicco: quod si præterea calor temperatura
quoq;

que corrumpere, humidum continuans
separaretur & vinum verè putridum red-
etur.

Verum cum & hæc assertio suis dubitatio-
us non destituatur, eò allaborandum esse vi-
ut, ut alio modo sensibus atque rationi forte

venientiori naturam aceti declaremus. His

his aridet assertio Hermeticorum, de qua vi-

Quercetani libr. 1. defens. cap. 20. p. 10.

tract. 2. designatur. inter. in Tetrad. c. 7.

alibi, qua statuitur, quod vinum acidum red-

separato suo spiritu, quemadmodum ex-

rientia testatur, quo enim diutius soli aut lo-

calidis exponitur, eò maiorem acrimoniam

nsim contrahit, ac detractâ æthereâ essentiâ,

uâ mirâ suavitate perfundebatur, tandem a-

escit, cuius aciditatis causa non est elementaris

quædam frigiditas, sed pendet ab acidis spiriti-

bus salis, qui vinculo sulphureæ substantiæ, hoc

est vini spiritu proprio in officio continebantur,

& tantum gratissimè palatum afficiebant, qua

soluto luxuriare effrenes solent, & occultam an-

te suam naturam manifestam faciunt.

XI. Est igitur sal quidam acidus, quem vi-

triolum vocant, quod in vitriolo maxime ab-

undet, qui in aceto cum aquosâ substantiâ (de-

tractâ sulphureâ essentiâ) acore suo se conspici-

endum præbet, quemadmodum hæc pulchrè de-

clarat Autor citatus.

His

Hermeti-
corum o-
pino de-
mutatione
vini in a-
cerum.

Cur acetū
contrarias
operandi
facultates
habeat.

XII. His positis facili negotio demonstra-
quomodo acetum contrarias operandi faci-
res possideat, & quæ sit ratio diversarum
rum parrium, quæ jam calesciunt & incid-
jam refrigerant atque reprimunt: quod e-
acetum cum acrimonia sit acidum, & co-
quenter vim attenuantem atque dissolvem-
habeat, hoc sit ratione salis acidi, cum quo
funditur, respectu cuius tenuissimæ essentia
nitissimas ac durissimas etiam partes penetr-
potest: quod autem insuper quoque refriger-
propterea sit, quia sulphurea & ignea vini quæ
litas separata est in aceto, remanente copia
aqua frigida elementari, respectu cuius fr-
quens immoderatus vini usus diuturnorum fr-
gidorum morborum causa est, ut annotat Pet-
Severinus in Idæa cap. 7.

XIII. Hæc aquæ frigiditas, juvante vi pen-
trandi, quæ propter dictas causas inest, in pe-
nitissimas partes fertur ac penetrat, & conse-
quenter strenuè refrigerat. Adde, quod ace-
tum ex accidenti quoque tales operationes pra-
stet, quatenus ratione suæ aciditatis vitriolatæ
potentiam obtinet colligendi vel coagulanda
fervidas exhalationes, & dissolvendi corpora
ita enim in inflammationibus coagulat, & con-
sequenter compefcit exhalationes nitrosulphu-
reas calidissimas, ac dissolvit materiam, ex qua
tanquam ex minera tales fervores exhalant,
ando

le causam calefacientem tollendo refrige-

7. Ex dictis apparet, rectissime veteres accu-
ualitates contrarias attribuisse, quemadmo-
in supra demonstravimus, idcirco jam tan-
ad questionem accedimus, nam scilicet a-
um rosaceum in omni syncope conveniat? Ne-
vivè respondemus: cum enim causa contrarie
nisi per contraria remedia tollantur, ideo
manifestum est aliter spirituum resolutionem,
ter quoq, eorundem suffocationem atq, inse-
onem curari debere.

Quæstio
primaria
negatur.

Quam ob causam cum Capiavaccio lib. 1.
pract. cap. 9. concludimus, quod syncope à

Conclusio,
& limita-
tio proble-
matis.

rituum resolutione facta per usum refrige-
ntium, potissimum fronti, faciei, regioni cor-
& pulsum applicatorum optimè corrige-
r, ubi acetum rosaceum convenit, quod pro-
per aceti qualitates penetrat, & respectu ro-
rum vim refrigerandi, colligendiq, spiritus
majorem acquirit. Quod si suffocatio in causa
necessario requiritur attenuatio ac dissolu-
materiae morbifica, quæ per frigida minimè
estatur: quare hic ad nasturtium, nigellam,
api, Mithridaticam confectionem, aq. cinam,
tre morum frictionem & alia hujus generis
cedendum est. Tandem si malignitas in cau-
bezoartici & appropriatis cordi prospicien-

lano

XVI. Jam ergo non mirum, quod sepius
absentia Medicorum acri lapsu virium pere-
re potest enim fieri, ut communi remedio refr-
rante adhibito spiritus, alias suffocati, c-
principium suum ulterius conglobentur, &
vix hac ratione vitalis facultas suppressa

QVÆSTIO II.

*An calida cordis intemperies semper
frigerantia indicet?*

Affirmatur I. Videtur Quæstionis pars affirmativa ma-
quæstio. me probabilis, præsertim ubi nobis in mentem
revocamus commune illud principium contra-
contrariis curari, quod quasi fundamentum
tius curationis medicæ constituit, ut passim
Galeno & Hippocrate colligitur, & pecu-
liariter adhuc demonstratur à Conciliator
diff. 153. Vidio lib. 12. de cur. gen. cap. 4.
Vallesio lib. 8. controvers. cap. 4. & aliis
Hinc Medicina Hippocrati lib. de flat. ad-
jectio & detractio vocatur, ut operationes aff-
ectibus contrarias innuat, quod magis patet lib.
2. Aph. 22. ubi inquit: ὅτι τὸ πλεονεξία καὶ
ἐστὶν αὖ νοσήματα γένεσιν κένωσις ἢ τὰ
καὶ ὁκόσα τὸ κένωσις, τὸ πλεονεξία καὶ
τῶν ἄλλων ἢ ὑπεναντίως.

II. Ratio quoque in promptu est, propterea quod
contrarium à suo contrario tollatur; cum ergo
morbum

in corpore sit expellendus, necessarium
consequens remedio contrario illud ipsum fie-
lebere, quandoquidem omnis actio corrupti-
contrariorum est. Quod natura beluas etiam
uit, unde tempore hyemis, ut frigiditati me-
am afferant, solem, aestate vero umbram di-
enter perquirunt.

Nec obstat, quod mala quaedam per simi-
curari videantur, qua ratione Hipp. 5. A-
or. 21. nervorum rigorem affusa aqua fri-
la curat &

Cur qua-
dam per
similia cu-
rentur.

lnera dum sanas dolor est Medicina doloris.
inquam, hoc obstat, quia saepius medica-
antum videtur simile, quod tamen revera,
atenus medetur, contrarium est, quo modo
gida aqua in eusarco corpore affusa, non re-
gerando succurrit in rigore nervorum, sed ex
identi calefaciendo, quatenus calorem ad su-
principium revocat, & ex consequenti au-
Interdum quoque morbum tollimus causam
corrigendo, ubi remedium non morbo, sed
se contrarium esse debet.

Quamvis autem ex dictis problematis pars **Rationes**
firmativa deduct queat, fortassis tamen alte- **pro nega-**
us quis dubitare posset contrarium potius sta- **tiva.**
endum esse, propterea quod Medicus natu-
minister rectissime dicatur, & in curatio-
morborum nihil aliud praestet, quam quod
aturam dirigat & suis medicamentis ejus

ope

operationes adjuvet: atqui naturæ operati-
calido potius, quā frigido perficiuntur, unde
animantium à Philosopho definitur ἡ μὲν
δυσπληκὴς ψυχὴς οὐκ ἐστὶν δυνάμει, permanens
vegetativæ animæ cū calore: nulla enim est
talis actio cui non frigus per se adversetur, quæ
vis idem ex accidenti, quatenus calorem tem-
perat, vitæ conservandæ inservire possit, de
controversia vide quæst. 2. Exerc. 4. lib.
de corpor. & an.

V. Hinc videtur consequens in cordis et
affectibus audacter refrigerandum non esse, pro-
pterea, quod in eo quasi fons & officina caloris
omnium actionum communissimi instrumentum
Imò cum cordis virtus tanquam membri non
ulissimi maxime conservanda, sive affectus ca-
li sive frigidi sint, consequens videtur, calidum
ut plurimum cordi succurrendum esse, ut
quod respectu naturæ propriæ calidum est,
conservationem per similia expetit.

Quæstio-
nis decla-
ratio.

VI. Pro quæstionis intellectu notandum
Conciliatore diff. 196. licet in ægitudi-
bus cordis frigidis absolutè convenient calida
non tamen in calidis morbis eadem ratione frigi-
da præscribenda sunt, propterea quod in cor-
rectione morbi calidi non tantum eo respici-
endum, ut frigiditatem introducamus, sed
simul diligenter animadvertendum, ne calo-

secundum naturam inest cordi, nocumentum
quod patitur à contrario, adeoque non tantum
tollatur, sed simul quoque calor natus
ringuatur, quia non sufficit, ut in curatione
respiciamus, sed diligenter quoque virtus
conservanda est: sit autem conservatio beneficio
Conciliatorem diff.

Vallesium lib. 6. controvers. cap. 2. Non semper perficitur quod
duum lib. 12. de curat. gen. cap. 6.

Et quamvis morbus quatenus morbus
licet contrarium æquale, quemadmodum ex
Vallesio lib. 3. simpl. ratoria.

ult. colligitur: non tamen illud ipsum pro-
bit, ubi virtutis conservatio diversum suadet,
od ex Vallesio lib. 8. controvers. cap.
ato apparet. Dicimus igitur in affectibus
dis calidis frigida medicamenta locum suum
bere ratione morbi, quod probant argumenta
principio proposita, quæ tamen temperantur
dis calidis cordi libus respectu virtutis con-
vande, quæ consistit in defensione caloris in-
ti, spirituumque vitalium.

QVÆSTIO III.

An in cordis palpitatione venæ sectio
tentanda?

παλῦς κρηδίας, latinis Palpitatio Palpitatio
dis, est motus cordis depravatus ex dilatatio- cordis quid
et subsidentiâ compositus, originem suam du- sit.
is à vapore multo & crasso celeritate qua-
dam

An causa
palpitatio-
nis cordis
sit calida
vel frigida.

dum partem dilatationi idoneam commoveretur
quemadmodum è Galeno lib. 2. de co-
sympt. cap. 2. & lib. de tremore cap.
& 5. item lib. 5. de loc. aff. cap. 2. col-
tur. Hinc patet, quid sentiendum de con-
versis, quæ est inter autores de causa palpitatio-
nis cordis, dum alij tantum à frigidis causis
palpitationem provenire statuunt, idque ex ma-
Galeni, ut patet ex Altimaro, Jacchincio
alijs: at reliqui sequuntur Arabum scholam
non solum frigiditati, sed etiam caliditati
palpitationis affectum adscribunt, in quorum
mero est Rondeletius, Hollerius, Forestus
Fuchsius & alij.

Decisio per I.
distinctionem.

Hic enim non de causâ proximâ,
de remotioribus controvertitur, quas plures
posse non negamus, easq; tam refrigerantes
quam calefacientes, ita tamen ut tandem
omnes in causâ proximâ producendâ conveni-
ant: at vero cum vapor & flatuosus spiritus
productus calefacientibus ac tenuantibus me-
dicamentis absumatur, non inconvenienter
etiam videtur, à frigidis potius, quam calidis
causis talem affectionem oriri, quoniam vis nega-
tum non sit vi caloris agentis in crudam vel
turbidam materiam ejusmodi vaporosum ac
flatuosum spiritum palpitationis causam produci
posse.

Querit

Queritur autem an etiam in tali affe- Venæsecti-
cordis venæsectio conveniat? Fortassis nega- onem non
a probabilis videbitur, propterea quod indi- convenire.
ns venæsectionis, nimirum sanguinis abun-
tia in presentia non peccet: quis enim affir-
abit flatuosam materiam, quæ causa est im-
mediata affectionis venæsectionis tolli pos-

7. Contrarium tamen Galenus innue- Contrario
videtur, dum lib. 5. de loc. aff. cap. 2. um juxta
firmat omnes palpitatione cordis laborantes Galenum
venæsectione & alimentis ac medicamentis at-
tenuantibus curatos ac liberatos esse. Idque
in sine ratione affirmatur: cum enim sanguis
na peccat, sui detractorem indicat copiosam,
virtus suffocatione pereat, ut vult AVICEN-
na. Quod si nulla plenitudo insignis adest,
venæsectio tamen nihilominus convenit, propte-
a quod respectu partis affectæ magnus adsit
morbus, quia princeps viscus afficitur, ubi res
sione cavendum ne copia humorum ad ipsam
r aliàs debilitatum magis affluat.

V; Imò cum discutientibus respec-
tu cause proximæ uti debeamus neces-
sarium esse videtur, ut per venæsecti-
nem precedentem primò peccantes humores
I 2 a parte

à parte affecta revellamus, quia aliàs cor, ag-
 ribus medicamentis in humorum copiam detend-
 us haberet. Coniunge Ant. ab Alconno
 cap. 45. Capivac. lib. 2. pract. c. 8.

QVÆSTIO VI.

*An cordis palpitatio ab utero per con-
 sensum orta medicamentis cordiali-
 bus communibus corri-
 genda?*

I. Per uteri consensum in mulieribus fre-
 quenter cordis palpitationem dari quotidiana
 testatur experientia, tunc temporis potissimum
 ubi propter mensium retentionem exhalationes
 tetra cordis thalamum petunt, & tum palpitatio-
 tionem, tum etiam imminentem suffocationem
 producant. Queritur hic num talis cordis pa-
 pitatio medicamentis cordialibus communibus
 corrigenda?

Rationes
 pro parte
 affirmati-
 va.

II. Fortè probabilis videbitur affirmati-
 propterea quod respectu proximæ causæ læde-
 tis, ipsi cordi tanquam principalissimo mem-
 statim succurrendum esse videatur per ea, quæ
 singulari proprietate virtutem ejus confortant
 & evaporationum malignitatem corrigere vi-
 leant, qualia sunt pleraque odorata & arom-
 tica, quæ balsamica suâ virtute calidum inn-
 tum confortant, & respectu caliditatis pro-

pro-

... materiam vaporosam discutiunt & absu-
nt.

Sed contra negativa veritati magis
sentanea est, propterea quod in omnibus
rebus per consensum primo pars mandans re-
spondenda sit, cui intentioni postea succedit alte-
ra que tendit ad materiam peccantem diver-
dam & evacuandam, ipsamque partem per
consensum affectam confortandam.

Negativa
defenditur.

Cum igitur hic uterus in causa sit, quo
generationem palpitatiois, necessarium est,
primo mizeram morbi in utero latitantem
irrigamus, postea exhalationes noxias ad cor
spirantes frictionibus partium infernarum
inhibitis, vinculisq; circa femora, injectis re-
lamus, & illud, quod diverti revelliq; nequit
supernus & consumamus.

Hoc postremum alias optime per odora-
& aromatica perficitur: sed quia jam uteri
institutio morbosa adest, ab ijs quo ad fieri po-
t, abstinendum, propterea quod talia superius
hibita statim uteri suffocationem vehemen-
tem, & ex consequenti palpitationem cordis
majorem introducant: cum enim rebus odora-
cerebrum suaviter afficitur, per consensum,
i est inter uterum & cerebrum vapores ma-
licis morbose latitantes excitantur, excitati
forum obstructionem augent, & ad principa-
lia membra, praesertim ad cor exhalant, atque

Cur odora-
ta non con-
veniant.

hoc modo gravibus symptomatibus originem
præbent, de quo vide lib. 1. de corp. &
Ex. 7. q. 5.

Cur foetida
quodam
convenie
ant.

VI. Confugiendum igitur hic ad illa,
ad absorptionem & discussionem illius vapores
se substantiæ malignæ faciunt, ita tamen ut
terro non noceant, qualia sunt quedam ferula
& graveolentia, quæ huic intentioni satisfaciunt,
tum quod inimica quasi naturæ vim expulsi-
tricem suscitent, ita ut ad expellendas res noxi-
magis insurgat, tum etiam quod pleraque
attenuandi, vehementerque dissipandi habeant
quod patet in Castoreo, Galbano, Asa fetida
similibus.

VII. Quare præmissis frictionibus &
gamentis mox nodulus ex asa fetida, galbano
& castoreo, paululum calefactus naribus fric-
quenter adhibeatur: interius extractum castorei
vel decoctum eius cum floribus chamomillæ
concedatur, præmissa tamen tum totius, tum
iam uteri evacuatione modica per medicamina
appropriata facta. Bezoartica quoque non neg-
gantur, ea potissimum, quæ non admodum ar-
omatica. amara potius quam dulcia, utpote quæ
intero satis amica.

QVÆSTIO V.

vulnera thoraci circa cordis regionem
inflicta, quamprimum ut alia con-
solidanda?

Cum maxima sit cordis, tanquam prin-
cipalis vitalis dignitas, manifestum vulnera tho-
racis inflicta periculosa magis alijs esse, quam ob
causam non immerito dubitatur, num etiam ea-
rum aliorum more tractanda & eodem modo
temporim consolidanda sint? Quibusdam affirma-
re placebit: cum enim locus sit nobilissimus,
circo unice eò respiciendum, ne externis inju-
ris ipse caloris fons, cor scilicet, laedatur, quam
causam ejusmodi vulnera, qua fieri potest
te, consolidare conantur.

Affirma-
tur quæ-
stio.

Veruntamen cum thoracis vulnera tan-
tum saniem quotidie effundant, quantam vix
alijs deprehendere licet, propterea quod na-
tura tam propter conservationem partis, quam
dolorem plurimum sanguinis quotidie eò
transmittat, qui malignitate & sordibus inqui-
atus, aut ob partis imbecillitatem non altera-
tus citissime corrumpitur: idcirco potius cum ne-
ante parte consentimus, quæ statuit talia vul-
nera diu aperta esse debere, ut sanguini corrupto
& saniei pateat exitus: non enim negandum,
quin retentus ibi præter naturam sanguis vel
umor quidam corruptus majoris mali causa
reddatur.

Negativa
defenditur
cum limi-
tatione.

III. Vnde Paræus lib. 9. Chirurg. c. 31. pro decisione subicit, quod prior sententia vera sit, quando nullus humor præter naturam in thorace continetur amplius: posterior con-
merito locum habet, ubi cavitas thoracis thoracibus & sanie replatur.

QVÆSTIO VI.

An vomitoria convenient in cholera?

*Cholera
quid?*

I. Inter affectiones ventriculi est etiam cholera, malum sat periculosum & acutum ubi fluxione & commotione biliosi humoris potius superius & inferius ad excernendum ger singulis momentis torquetur atq; excitatur. Etsi verò fluxus præter naturam astrictione coarctetur, non tamen hic statim ad reprimentum procedendum, propterea quod in eiusmodi casibus primò non tam affectus, quam causa morbi respeciat: quæ enim præter naturam in corpore coacervantur, necessario evacuari debent, siue hoc fiat ipsa natura, siue medicamentorum ope.

II. Verum cum conatus hos excernendi summa virium imbecillitas sæpius cum convulsionibus atque syncope subsequatur, ideo quaeritur, num etiam naturam adjuvare debeamus, quod per vomitorium fieri posse putant? Negativa mul-

videtur probabilis, utpote cum vomitus vehem-
entior non solum fluxum per inferiora impe-
dit, sed etiam imminentis convulsionis atque
pericopes causa esse queat.

Negativa
quorum-
dam.

Nos distinguimus inter vomitoria ve-
mentiora & leviora, quorum illa quidem hic
probamus ob causas jam dictas. hac autem in
morbo cum Pereda lib. 1. pract. cap. 35.

Affirmati-
ua cum di-
stinctione
defenditur.

isq; practici commedamus, tunc temporis po-
timum, ubi ager alias nauseabundus fluctu-
tem habet ventriculum, ubi sufficit aq. de-
cocti hordei tepida, cum paucis saccharo & oleo,
quibus extergendi & acrimoniam humoris ob-
vencendi facultas insidet.

Hoc modo sat evacuata materia nihil
operest, quam ut virium respectum habeamus,
præter dietam recte ordinatam, tam interi-
us quam exterius, ea usurpemus, quæ intempe-
ram calidam præter naturam corrigere ac nu-
tritionis membra rursus confortare queant, ut
interius conservari possint. spec. diarrh. ab. di-
st. rion. santalor. spiritus virioli, tinctura coral-
lorum &c. Exterius vero non neglegantur in-
unctiones circa ventriculi regionem factæ per
Masticis, cydoniorum, & similia, aut appli-
cetur panis tostus calidus cum aceto asper-

Quid agen-
dum post
evacua-
tam.

so, sæpiusq; renove-
tur.

K s

QVA-

An & quomodo dejectam appetentiam Spiritus vitrioli corrigit?

**Vivens
semper nutri-
trisi-**

1. Quamquam vivens ex sententiâ Philosophorum perpetuo nutritur, cum essentia partium continuo absumatur, quatenus calor omnino tempore vim suam exerit in absorptione humidi, unde vis vegetativa non ita quiescit à suis partibus, ut animalis, sed semper materia patiente data eodem modo agit, nec ad utrumque oppositorum aptitudinem obtinet, ita ut medicina quocumque sive naturalis inde dicta fuerit, quatenus admodum lib. 2. nob. Exerc. de corp.

Quod appetitus alimenti externi interdum aboleatur.

an. Ex. 3. quæst. 5. demonstravimus: non tamen negari potest, interdum appetentiam alimenti externi aliquandiu penitus quasi abolentur, quod primo testantur animantia quedam hiberno tempore sine cibo & potu latitantia, sicut patet ex Aristotele lib. 8. hist. an. cap. 7. Plinio lib. 8. Natur. hist. capit. 35.

36.

II. Deinde hominum quoque atrophici laborantium vita superstes idem innuit, utpote cum multi in febribus acutis, alijsque morbis plurimos dies absque omni alimento assumptam vitam protrahant, ut inde Fernelius lib. Physiolog. cap. 13n. commotus fuerit, ut videtur.

matricem facultatem à vitali revera distin-
guam poneret, cuius contrarium suo loco proba-
bitur.

1. Imò magis miranda sunt hic exempla
ra hominum absque cibo & potu longo tem-
pore viventium, cuius generis est illud, quod re-
fert Albertus lib. 7. de Animalibus, tract.
cap. 3. feminam quandam Coloniensem tem-
pore Imperatoris Friderici Undecimi interdum
per triginta dies ab omni cibo & potu abstinu-
isse; ut & alterum, quod refert Langius, Bu-
boldianus & alij autores, de puella Spirensi,
que Imperante Ferdinando, cibum & potum
precedente ventris leviq; capitis dolore, fastidire
prorsus cessantibus alvi excrementis abdicare
cepit.

Rara & ad-
miranda
inedia.

V. Sed quid opus est ut exempla prioris se-
culi adducamus, cum adhuc hodie res ipsa lo-
quatur? refert enim Quercetanus in dia-
et. polyhist. sect. 2. cap. 4. de puella
rimum vel quatuor annorum, quam Consta-
ntin. viderit, que per annum integrum ejusmodi
bjeetum appetitum habuerit, ut nihil omnino
ibi potusq; assumpserit, vita nihilominus super-
stite, cui ventris inferioris regio depressa, rotum-
que abdomen lapidis instar induratum depre-
sum fuerit, ac tandem appetitus, & pristina
sanitas redierit.

Addit

Admiran-
tia obfer-
vatio præ-
sentis secu-
li.

V. Addit adhuc aliam historiam, mihi quæ
que notissimam, de virgine illa, cujus mentem
ne fecimus in tractatu de Cruentatione
conservatione cadaverum, quæ vivebat
sexturn annu abſque omni cibo & potu, cui
ante biennium ex Sabaudia Germaniam rep-
terem & Helvetiam pertransire, de cuius
ſus circumſtantiis tunc temporis Bernæ cum Cl-
riß. Dn. Paulo Lentulo, ibidem Medico O-
dinario diligentem inquisitionem inſtitui, præ-
pterea quod viderem eundem ſingularem hac
re tractatum edidiſſe, qui tunc temporis Eribu-
gi Aventicorum, ubi typis ſubjectus erat, for-
fortunâ ad manus noſtras perveniebat.

Declaran-
tur circum-
ſtantia ca-
ſus.

VI. Cæpit hæc Apollonia Schreieriana, a
vocabatur, honeſtorum parentum nec non medici
eri fortunâ præditorum in pago Gats dirionis Bernæ
natum filia, ſenſim panis, deinde ciborum aliorum &
fructuum quoque uſum averſari: poſtea aliquandiu
juſculis nutrita vivebat: tandem aliquot vi-
cochlearibus aqua diluti vitam ſuſtentavit
poſtremo prorsus omnia reſpuens ſtomacho
ex dolore & cruciatu potum non ferente citra
ullius rei ingeſtionem vixit ad illud uſque tem-
pus, ubi eandem in Helvetia invenimus, appro-
bantibus hæc omnia tum mihi, tum comiti meo
viro conſultiſſimo Domino Johanni Hage-
meiſtero, Iuris utriusque Doctore eximio, ami-
co meo ſuaviſſimo, multis ocularibus teſtibus
non plebei tantum, ſed etiam doctis, inter quos
fuiſſe

dictus ille Dn. Lentulus & vir peritiss.
 L. V Vilhelmns Fabricius, Medicus &
 Chirurgus Paterniacensis Ordinarius,

I. Qui autem fiat, quod vita per tot
 annum & annorum spacium absq; cibo & potu
 lineatur satis est dubium. Inveniuntur, qui
 negant, propterea quod nullas rationes
 eant, in quorum numero est etiam Valerio-

Admiran-
 de inedia
 causa.

Opinio I.

in annotat. ad paradoxa Joberti. Sunt
 qui naturaliter tale quid accidere posse sta-
 unt, in quorum numero est Langius lib. 2.
 tit. 27. Jobertus decad. 1. paradoxo 2.
 ponunt imperfecta nutritione propter co-
 um pituitosorum humorum collectam, calo-
 & diminutionem aliquandiu tales homines
 que cibo & potu vivere posse, cedentibus vi-
 licet crudis illis humoribus in partium sub-
 ntiam, quod fortassis de quibusdam animali-
 s hyemis tempore dormiendo vita transigen-
 us, & hominibus tali constitutione praeditis ac
 aliquandiu inedia laborantibus concedi posset.

Opinio II.

II. At vero de ijs, qui per multos annos
 unt absque cibo & potu, eo modo, quemad-
 odum patet ex adductis exemplis, plurimum
 hic dubitatur, praesertim cum hic peculiaris
 adam causa dejectum appetitum introdu-
 ns primo adesse videatur. Quod si absq;
 stigijs magicis haec accidunt, ut vero consen-
 neum videtur, non a ratione alienus est di-
 scur-

Opinio III.

ptx reliquis
 verisimilis.

scursus Iosephi Quercetani de causis ejus
modi rare medie, quem habet in dietetico
lybistorico, quo statuit, membra destinata cu-
rum & potionum attractioni atq; alterationi
coagulari & exiccari posse, ita ut sint quasi
mortua, quemadmodum refertur de infante
qui in lapidem coagulatus in utero materno
tra sui matrisq; corruptionem diu perstitit.
tam vero non cooperantibus membris concoctio-
ni primæ, secundæq; dicatis superesse posse
monstrat ex eo, quod potissimæ corporis partes
in quibus vita potissimum sedem suam obtinuit
cor videlicet, pectus & caput in ejusmodi habi-
tudinib. admodum vivide sint, ita ut ratione
multitudinis consequenter easdem spiritu & a-
re foveri & nutriri posse videatur à veritate non
dissentaneum, præsertim cum alias planum
apud medicos aëre per inspirationem, tam ma-
nifestam quam occultam attractio, substantiam
nostram refocillari, restaurari & conservari
qua ratione odores etiam, quorum aër est vel
culum, celerrime vires confortare dicimus.

IX. Non tamen negandum, quod propri-
viscera nutritionis depravata bona sui nutri-
menti parte destituantur viscera vitalia, qua
ob causam omnes totius corporis facultates la-
guent, hinc etiam puella illa Helvetica sensu
& leviter respirat, submissa voce vix loquitur.

sensum tarda, ad motum corporis inepta

Causam coagulationis, exiccationisq;
umbrorum coctioni dicaturum dictus autor ci-
o loco refert ad fates tartareas densas ac spissas,
quibus circumquaque viscera involvuntur,
de tam diu perit appetitus, donec vel arte vel
tura sensim evanescentibus illis excrementis
umbrarepurgentur & pristinae facultates, a-
uandiu quasi sepultae, destinatas functiones
issim obeant. Quamvis autem ulterius du-
tare possimus, non tamen omnino improbabile
sunt ea, quae diximus, propterea, quod videa-
us ex causa simili frequenter ad aliquot dies
agrotantibus appetitum dejici, quemadmo-
m ex sequentibus patet.

I. Etiam si verò talia exempla diuturnae
edie rarissime occurrant, frequens tamen est
petitus dejectio in multis morbis, ubi saepius
r plurimos dies ab omnihus alimentis agri ab-
rrent, de qua affectione questionem movemus
εξακρουτικόν, an & quomodo Spiritus vitrio-
dejectam appetentiam corrigat?

An Spiritus
vitrioli co-
veniat?

II. Plurimi reperiuntur, qui usum vi-
iolati spiritus angue pejus fugiendum esse sta-
unt, ut patet ex Sylvatico controvers. 48.
ys, qui ex noxijs qualitatibus vitrioli com-
munis

Negativus
refutatur.

impunis non preparati & à suis impuritatibus
numè separati plurima deducunt inconveni-
tia: sed frustra aliud n. est cōsiderare dicta
Ieni. Dioscoridis, Pauli, Aetij, Aetiani
Celsi, Orabasi & aliorū principum, ubi t.
tū de vitriolo crudo loquantur: aliud est p-
pendere vitriolum preparatum, cuius magis
est varietas, ita ut illud solum pluribus Hern-
ticis sufficiens videatur ad officinam phar-
maceuticam exornandam.

Afferitur
affirmati-
va.

XIII. De spiritu vitrioli, cuius usus hodie
frequens est, quærimus, hunc plurimum ad m-
ximas putredines inhibendas inservire cum e-
perientia rectissime testatur Crato in opere
Epist. à Scholz, edit. Epist. 146, quamvis
ficcioribus naturis cautio major quam in h-
mudioribus observanda sit. Hunc etiam in a-
petitu dejecto plurimum præstare quotidie ex-
perimur, tunc temporis potissimum, ubi fecibus
pituitosis & mucilaginosi interne partes ven-
triculi quasi obvolvuntur & obstruuntur, ita
spiritus famem producentes, hoc est, innat-
ventriculi calor obruatur, & ad operatione
suam perficiendam ineptus reddatur. Quat-
enus enim in se continet vim penetrantem, inc-
dentem & mundificantem, eatenus materias &
cruditates illas mucilaginosas attenuat, digerit
& absorbit, unde consequenter spiritus esurien-
tes antea quasi sepultos excitat, qui fructu
consequuntur.

in suetos in extimulando orificij sensu produ-
unt & famem generant.

V. Imò extremis etiam inflammationibus
currit, ubi calidissimis exhalationibus appe-
tus ciborum deicitur, quatenus aciditate sua
spiritus effervescentes compescere, & per conse-
quens fructus eorum, videlicet incendia præter
naturam extinguere potest. Hinc etiam præ-
cipi in correctione dejecti appetitus à causa ca-
lida cibos cum aceto paratos frequenter conce-
dere, & præscribendos esse statuunt, ut patet
Paulo Ægineta lib. 3. de re med. c. 37.
Alexandro Trall. lib. 7. cap. 5. & aliis ple-
rumque, quatenus videlicet acetum abundat ejus-
dem vitriolata aciditate, cujus ratione servi-
ent exhalationes coagulat, earumque fructus in-
pellit, refrigerando simul ex accidente, quem-
admodum ex præmissa questione prima manife-
stum est.

Spiritus
vitrioli
quomodo
succurrat
inflammationibus.

QVÆSTIO VIII.

An & quo tempore in appetitu canino
vinum exhibendum?

Accidit interdum hominibus fames præter
naturam, græcis καὶ ὡς ὁ γέλις, canina appe-
titia, quâ vehementi & insatiabili appetitu
menta appetunt, ut Galen. habet in com.
2. Aph. 21. propterea, quod continuo mor-
quidam adsit circa ventriculi superius orifi-

Canina
appetentia
quid sit, &
unde pro-
veniat.

L

cium,

cium, productus maximâ ex parte ab acidis mordicantibus humoribus in tunicis ventriculi collectis, ex quibus fortassis famelici & insatiabiles progrediuntur spiritus, qui exaltati in rabiem quasi acti cuncta alimenta repercutiunt & alterant, iisdemq; alteratis & si actis os ventriculi vicissim eximulant atq; modo famam continuam producant.

Affirmatur I. In hoc affectu dubitatur, num vini potio conveniat? **quæstio.** Affirmat Hippocrates libr.

Aph. 21. ubi inquit: λιμὸν δώρηται λῦσις: mem, scilicet præter naturam, vino potio solvit. Idem Galenus in comm. innuit, multum videlicet magis accommodatum esse remedium vini potionem, quam ciborum multitudinem additque se multos sanasse, vinum abundantius exhibendo illudq; calidum flavi vel rubri coloris, absq; astringente, præmissis videlicet pinguis edulivantequam sitire inciperent.

III. Rationem addit Matth. de gradibus in 9. Rhas. cap. de app. can. quod vinum ejusmodi maximam nutriendi vim habeat, assumptum post pingua alimenta diu in ventriculo remaneat, ut ita suam alterationem ad quædam sustinere cogatur? imò & causam frigidam mucilaginosam videlicet vel pituitosam materiam collectam attenuare atq; incidere præstat, quia ratione materiam foventem corrigit & per consequens ad affectionem illam tollendam inservit.

Quæ

Quid si adderemus generosum vinum spi-
 rus proprio copioso mordicantem illam aci-
 ditatem corrigere, temperare, fructus illius im-
 mittere, eundemque naturæ amicam & convenien-
 tem reddere? an illud absurdum sit, non video.
 Certum cum sensus testetur aciditatem mor-
 dentem aceti, quam diu cum vino conjuncta
 ita temperatam & correctam esse, ut palato
 rem jucundissimum, naturæque nostræ maxi-
 convenientem exhibeat. Adde quod agens
 effectui sui adequati patientis maximè vim su-
 perexerat in rebus naturalibus, quemadmodum
 philosophi probant: at vero vini spirituosam pro-
 priam substantiam naturaliter hanc virtutem ha-
 bere, ut aciditatem illam temperatam atque ju-
 dam reddere queat.

Singularis
 quæstionis
 confirma-
 tio.

QVÆSTIO IX.

vehemens sitis oxycrato ebibito com-
 pescenda?

Immoderata & vehemens sitis frequenter
 officium ventriculi sinistrum vel per se, vel
 consensum affectum accidit, de qua quæri-
 tur, nū oxycrato ebibito cōpescenda sit? Affirma-
 tur deducitur ex Gal. lib. 1. de simpl. med.
 propterea quod oxycratum ex aceto & aqua
 compositum vim refrigerandi & humectandi pos-
 se, non sine insigni vi penetrandi, cujus ratio-
 nem inter intimas partes sese insinuat, & fontem mali

Affirmatus
 quæstio.

corrigit. Quatenus enim aceto constat, et
 nus fervidas exhalationes coagulat & refri-
 rat, indeque generatam sitim exstinguit: qu-
 tenus autem aquam admixtam habet, eate-
 humectandi refrigerandique maiorem facul-
 tem continet, utpote cum aqua inter humect-
 tia sit humidissima.

II. Et quamvis aqua per se sola considerata
 spectu refrigerantis & humectantis facultatis
 satisfacere videatur, quatenus ab excedente
 liditate & siccitate oritur: non tamen sola
 surpatur, propterea quod vi sua condensandi
 moretur in præcordiis, & obstruendo calorem
 præter naturam colligat, destitutaq; penetra-
 di facultate ad partes intimas sese insinuare
 sciat. Additur ergo acetum, & hoc modo o-
 cratum producit, quod non tantum refri-
 rat & humectat, sed simul attenuandi pe-
 trandique potestatem obtinet. Notandum
 men in eâ siti præ. n. potissimum hoc remedium
 convenire, quando caliditas & siccitas excedit
 affectioni præbent originem, quod frequenter
 in febribus ardentibus per consensum fieri co-
 suevit.

QVÆSTIO X.

*An in inflammatione ventriculi semper
 vena secanda?*

I. Quemadmodum aliæ corporis partes

Si

omachus vel ventriculus quoque φλεγμονήν
 inflammationem interdum patitur, eamq;
 sanguineam, ubi dolor ac tumor circa par-
 tem affectam, cum sensu gravitatis, multique
 doloris, accedente siti valida, febris ardente &
 usu deprehenduntur, vel cholericam, ubi ve-
 nientior ardor ac sitis, febris quoq; ardentissi-
 ma, sed tumor ac gravitas minor est, ut Alti-
 mar. lib. 2. de med. mor. cap. de Stomach.
 inflam. innuit.

Querimus hic an etiam in hoc affectu ve- Affirmatus
 sectio conveniat? Affirmamus cum Matth. questio.

Grad. in lib. 9 Rhaf. cap. de dolore
 Apoltemate Stomachi, cum Altimaro
 nato loco & reliquis practici, propterea quod
 principio statim eo allaborandum sit, ut pec-
 nis & affluens materia à parte Inflammatio-
 obseſſa per revulsionem avertatur, quod com-
 modissime venesectione fieri potest, praesertim
 sanguinis abundantia simul conjuncta, ubi
 sanguis educendus pro ut vires ferunt, copiose,
 cumq; opus, necessitate requirente, renovan-
 dum ac denuo reiterandum est.

1. Imò non tantum in sanguinea, sed etiam
 cholerica inflammatione sanguinis missio ap-
 obatur, cum etiam in hac materia affluens ad
 partes remotas per phlebotomiam revellatur, &
 error humorum contemperetur: ut enim cho-
 ra per se sola considerata non introducit in-

flammationem. sed quatenus cum sanguine
undat, ita etiam sanguinis motum sequitur,
evacuato vel alia ratione correcto suam quæ
correctionem sustinet.

Ita de cordis & ventriculi quibusdam a
ctionibus ansam disputandi præbere volui
consequenter, DEO volente, de morbis inte
norum & mesenterij, de jecoris & lienis a
ctionibus, de renum & vesicæ dispositionibus præ
naturam, de muliebribus malis, ac tandem
morbis venenatis peculiares quinq; deca
des problematum elabora
bimus.



PAR



PARS POSTERIOR

*continens quinq; Decades in Acade-
miâ Gießena elaboratas &
propositas.*

ΣΥΝ ΔΙΩ

DECAS SEXTA

DE MORBIS QVIBVS-
buldam Intestinatorum,
Mesenterii & Omenti,

RESPONDENTE

LVDOVICO IVNGERMAN-
NO, Lipsensi.

ὑπομνηματιον.

VT intestina vicinaq; partes Cur inte-
aliae non solum à corde, caloris stina vici-
vitæq; principio, plurimum di- naq; par-
stant, sed insuper excrementis ab tes pluri-
alimentorū concoctionibus pro- morum
leuntibus quotidie scatent, ita mirum non est, morborum
isidem varios gravissimosq; morbos accidera, origo?
ie quibus præsentem *συστήτησι* singularibus
quibusdam quaestionibus tam cognitioni, quàm
curationi plurimum inservientibus institue-
mus.

L 4

QVA-

QVÆSTIO I.

An Spiritus salis conveniat in colicis doloribus?

Colici doloris nomen.

I. Κολικὴ διάθεσις Æginetæ, morbus testini plenioris Celsi, communi nomine dolor colicus dicitur. & ab Hippocrate & Galeno sub dolore intestinorum comprehenditur, quem admodum vult Mercurialis lib. 3. pract. 2. ut non verisimilis sit assertio Plinii libr. 2. natur. hist. c. 1. qui scribit, morbum hunc primum omnium esse expertum Tyberium Imperatorem, cui etiam Scribonius Largus suffragatur, qui multas antidotos propter dicti Imperatoris colicam compositas proponit.

Colicus dolor quid.

II. Est autem colica passio dolor ingens, intestinum colon una cum fecum retentione occupans, cujus causa antecedens potissimum consistit vel in crasso & pituitosis humoribus intestini coli membranulas subsidentibus, vel in materia flatulenta præter naturam ibidem contenta, vel in inflammatione dicti membri, vel tandem in acrimoniaque fæco dictum intestinum afficiente.

Causa doloris colici.

Sententia Hermeci.

III. Sed non raro accidit, ut causæ dictæ miscantur, potissimum tunc temporis, cum morbus diuturnior est, ubi frequenter una cum crassitate materiae jungitur etiam acrimonia flatulenta cum inflammatione. Hanc ob causam juxta Scho-

holum Hermeticorum δὲ αἰεὶ κοιλίῃ ex corum, de
 uicilagine Tartarea, styptici & acerosi spiri- causa coli-
 us permixta produciuntur. ci doloris.

7. Quarimus autem in presentia num er Rationes
 m in hoc morbo Spiritus salis conve- quæstionis
 at? Fortassis negativa quibusdam placebit, negantes.
 opterea quod juxta Galenum l. 12. Merh.
 edend. cap. 8. in hoc casu abstinendum ab
 qñ admodum calefaciunt, quatenus illa cras-
 humores in flatus convertunt & exacerba-
 nem affectus majorem introducunt: at salem
 lesfaciendi & resolvendi qualitate præditum
 ad omnes constat, unde sequitur spiritum ejus
 cessu & præminentiā quadam δυνάμει sa-
 possidentem his minimè convenire. Adde
 d Spiritus salis maximè penetret, adeoq; pec-
 ntes humores magis exacerbare videatur.

Contra quod spiritus salis spagyricè præpa- Affirmatur.
 tus optimè conveniat in colicis doloribus con- quæstio.
 denter asserimus, tum quod attenuandi, resol-
 endiq; potestate peccantes humores corrigat,
 tum etiam quod discutiendi facultate flatulen-
 tiam materiam digerat. Adde quod materiam
 utrescentem alteret, & plurimùm à putredine
 superfluos humores præservet. Imò vi aperiendi
 causam morbosicam disponit, ut eò citius ab ea-
 em natura sese liberare queat. Tandem qua-
 enus fervidas & sulphureas exhalationes depri-
 nit, seu fixas reddit, eatenus optimum quoque

L 5

contra

contra vehementissimum dolorem ab acribus
fervidis mucilaginis tartarea spiritibus ori
anodynum constituit.

Determi-
natur qua-
stio per
cancelam.

VI. Nota tamen pro limitatione questionis
quod in affectu dicto primum eo respiciendum
sit, ut medicamenta lenientibus, potissimum
steribus, alvum aperiamus, & ea quæ metho
medendi requirit, tanquam universalia non me
gligamus, priusquam accedamus ad usum spi
ritus salis, qui iusto tempore usurpatus propter
Etas rationes plurimum præstat, præsertim
colica, quam crassa & viscida materia cum ac
mordacitate conjuncta generat, ubi paucis ta
tum guttis, in vino vel aquis appropriatis, Ch
momille scilicet, vel similis, jejuno stomacho ex
hibetur, de quo vide plura in Medulla deltil
latoria pag. 86. tract. 3. in Basil. Chym
Crollii pag. 149.

Solvuntur
argumenta
negantia.

VII. Ad dubitationes propositas respondemus
& licet primum admodum calefacientia non
concedantur à Galeno: non tamen hæc assertio
simplicitur proponitur, quia Galenus ea tantum
calefacientia rejicit, quæ liquant in flatu ver
sunt humores peccantes, non autem discutunt.
Hanc ob causam addit, colicum dolorem, per
quæ incidunt, concoquunt, flatu discutunt, ex
sicant q̄ citra valentem calefactionem rectissime
curari: at verò qualitates hæ maxime conspi
ciuntur in spiritus salis; cum enim salis propri
sit

Salis vir-
tus

inter ceteras facultates quas possidet deter-
re, obstructions expedire, putrefactionem &
erruptionem arceret ut inquit Quercetanus
br. i. d. fens. cap. 20. multo magis talia
restabit spiritus ejus, qui in pluribus naturam
illis superat, acrimonia videlicet destitutus,
αλυστικῶς sapore summe penetrans, *hunc*
nullam vel calorem generans, sed potius extin-
guens, quod in hydropicis apparet. Hinc ergo
non tinnendum, quod vi sua penetrandi peccan-
tes humores magis exacerbare possit, cum & ipse
potius ferocientes spiritus consumat & colligat,
ut eo citius à natura superentur & extinguan-
tur.

QVÆSTIO II.

An vinum conveniat in dolore Iliaco?

"ΕΙΛΕΘ & interdum χόρδα & voca. Nomen
ur vehemens intestinorum dolor, quem Latini Ilei.
volvulum à tortura Ilei intestini, quidam mise-
rere mei, quod affectus sit peracutus gravissi-
mus dolores lethales inferens, quasi *ΕΙΛΕΘ*
dicatur ἀπὸ τοῦ εἰλέεσθαι. quod est misereri,
quemadmodum placuit Rhasi, licet denomi-
natio vocis potius cum Galeno lib. 2 Meth.
Medic. cap. 2. ab εἰλέω quod significat ver-
to seu volvo deducenda videatur, Barbari pas-
sionem Iliacam nominant: Et non aliunde
provenit quàm à superfluitatibus, quæ per al-
tiam excerni debent, præternaturali retentione,
quam

2^a Sp^o
Salu

Causa pro-
xima Ilei.

quam lesa virtus expultrix introducit, ut
bet Salius de affect. part. cap. 11. Causas
secedentes obtinet cum colico dolore plurim
convenientes, sed vehementiores, quatenus o
dent intestina tenuia magis exquisito sensu p
dita, quocirca dolor hic magnitudine, temp
& situ à colico dolore distinguitur.

Rationes
negantes.

II. Num autem in eiusmodi dolore Ili
co patientibus vinum concedendum d
bium est, praesertim ubi consideramus asserti
nem Cœli Aureliani lib. 3. de acut. pa
cap. 15. negativam statuentis. 1. propter
quod vinum inflammationibus minime con
niat; At verò dolor Iliacus ut plurimum ab in
flammatione oritur, vel saltem non est absq; in
flammatione. 2. Adde quod vinum sopore
inducat, exhalationibus suis ad sensuum offic
nam sublatum: At somnus & sopor ad deobstru
enda intestina videtur inconueniens.

Retinetur
affirmati
va.

III. Contrarium verò statuit Hippocrate
lib. 3. de morbis & lib. 2. Epid. ubi lauda
potum generosum in hoc morbo, donec superve
niat sopor. Nec sine ratione, quia primò hu
mores obstruentes frigidi per usum vini genero
si funduntur & colliquantur: Deinde cum do
lor Iliacus jungatur cum obstructione vehemen
ti, necessarium est, ut ejusmodi nutrimentum
adhibeatur, quod facillimè nutriat, & non tam
per alvum, quam alia ratione partes suas excre
men-

entitias, nimirum per vias urinarias & sudor-
em deponat, quod maximè de vino concedi-
r.

Notandum verò ex Mercurial. lib. 3. de Limitatio-
ne infirmi ventris cap. 27. quod Hip- quæstionis.
cr. commendat vinum generosum non in omni
casu, sed quando peccans humor frigidus est. Li-
t enim interdum inflammatio quoque concur-
rit, nihil tamen obstat, quin vinum concedi pos-
sit, quatenus causam obstruentem respicimus.
~~quod soporem modicum attrinet, illum nullo mo-
do improbamus, propterea quod ad dolorem, à
quo vires enervantur & corrumpuntur, conve-~~
nit.

QVÆSTIO III.

Num al quando venæ sectio tentanda
in diarrhæa?

Multiplex est alvi profluvium, quod Diar- Diarrhæa
rhæa nomine circumfertur, & in eo distingui quid?
tur ab aliis, quod copiosa excretionem sine exul-
teratione & inflammatione τὸν ἐν τῇ αἵματι agnis
molestum sit. Hujus curationem non peragit
Medicus manu imposita, cruceque impresso, qua
ratione Monachus quidam Dominicanus ali-
quando mulierem ab hac affectione diuturna te-
te Benivenio cap. 45. de abd. liberavit, sed
inconvenienti remediorum usu, secundum indica-
tiones curativas instituto.

Inter

Negantes
rationes.

II. Inter Indicata verò dubitatur, num etiam interdum venæ sectio conueniat. Negativa confirmabitur hoc modo. I. Vi contrariorum contraria sunt remedia, ita sequitur evacuationem per evacuationem minimè curandam esse: atqui diarrhæa est evacuatio. Ergo consequens est eandem per sanguinis detractionem minimè curari. II. Accedit quod in omni fluxu morbifico vires deſiciantur: horum debilitas obſtat, quo minus venæ ſectio tentari queat. III. Adde Galeni decretum lib. 4. de victus ratione, ubi dicit, alvo ſtuen- te ſanguinem non eſſe detrahendum.

Aſſirmâtes
rationes.

III. Contra quòd affirmativa deſendi poſſit, argumentis ſequentibus probatur. 1. Quia ſecpius requiritur, ut fluxus humorum ad partes oppoſitas reuellatur, quod venæ ſectione fieri po- teſt. 2. Quia diarrhæa propter copiam ſanguinis in toto ſuperabundantis oriri poteſt: at ejuſmodi plethora venæ ſectionem indicat, tam reſpectu ſui, quam propter laborantem retentri- cem inteſtinorum. 3. Quia venæ ſectione mor- daces humores temperantur, & ad meliorem ſtatum à natura reducuntur.

Deciſio IV. Notandum igitur juxta Foreſtum lib. quaſtionis. 22. obſerv. 6. & Altimar. cap. de diarrh. ad venæ ſectionem in alvi fluxu procedendum eſſe, quando ſanguinis adeſt abundantia, ſucciq; præ multitudi- ne in vaſ. & non retinentur, viri-

bue

& etate non prohibentibus, ut ipsam pro-
vium cohibeatur, & qui confluunt ad ven-
peccantes humores revellantur, juxta Hip-
cr. 6. de morb. vulg.

Ad argumenta negantia patet responsum. Responde-
1. Licet vene sectio sit evacuatio, non tamen tur argu-
mentis ne-
gantibus.

1. Licet vene sectio sit evacuatio, non tamen tur argu-
mentis ne-
gantibus.

QVÆSTIO IV.

trum lac in lienteria concedendum?

Λιεντερία quasi λεότης τὸν ἐντέραν est Lienteria
fluxus alvi esculentorum non mutatorum ab in- quid?
finorum retentrice abolitâ dependens, ut ha-
Capiuacc. lib. 3. Pract. c. 16.

In hoc affectu num lactis usus con- Negantia
cedendus quæritur? Negatur quæstio se- argumen-
mentibus. 1. Quia in lienteria plurimam il- ta.
vitanda sunt, quæ ad alvum subducendam
ciunt: at lactis usus alvum subducit, qua-
nus respectu copiosi seri detergit, humectat
aperit. 2. Quia lac assumptum refrigerat:

at refrigerantia merito vitantur in lienteria cum alias in hoc affectu facultatis concoquendi debilitas adsit.

**Rationes
affirman-
tes.**

III. Contra lactis usum commendat Fuch-
us l. 3. de medend. morb. cap. 14. cui
assertio confirmari potest. 1. quia in lienteria
eo respiciendum, ut adhibeatur nutrimentum
aliquod facili alterationis, propterea quod pro-
pter imbecillitatem retentivis alimenta in ven-
triculo & intestinis diu remanere nequeant: ac
qui tale est lac, utpote quod teste Galeno lib. 6.
de plac. citra alterationem ventriculi in
jecur transiens in sanguinem converti potest.
2. quia respectu caseosae substantiae superabun-
dantis lac aliquo modo vim obstruendi tenet.
3. quia tenues & acres humores expultrici
facultatem irritantes temperat.

Limitatio. IV. Notandum tamen haec omnia non de lacte
simpliciter, sed de lacte cocto concedenda esse
quando, scilicet per coctionem, serosa lactis abun-
dantia, quae propter nitrosam qualitatem de-
tegit & aperit, sensim exhalat, unitis interim
& bene coagulatis partibus reliquis ad nutritio-
nem aptioribus, & lientericis bene convenienti-
bus, tunc temporis potissimum, ubi deiectiones
acres & biliosae sunt. Vnde patet, quid
ad argumenta opposita re-
spondendum.

QVAE

QVÆSTIO V.

An Dysentericis internus cera usus
conveniat?

Gravissimum satiq; molestum & pericu- **Dysenterie**
um est malum, quod Græcis δυσεντερία, La- **quid.**
in per translationem intestinorum difficultas
itur, estq; nihil aliud juxta Galenum lib.
de locis affect. cap. 2. propriè loquendo,
am exulceratio intestinorum cum cruentis
dejectionibus.]

Oritur hic affectus, quo ad causam in- **Causa dys**
ternam ab acris & erodentibus humoribus **senteriae.**
gōis à reliquo corpore ad intestina confluen-
tus, qui visciditatem & lentorem quendam
inciscuntur, cujus ratione plus solito intestinis
herent, eademq; exulcerant, ut habet Mer-
tus lib. 3. de intern. morb. curat. cap. Cur acres
unde patet, qui fiat, quod sæpius in diarrhæa humores in
ccantes humores mordacissimi ac fervidissimi diarrhæa
ntiantur, & nihilominus exulcerationem in- non intro-
stinorum non introducant, quatenus scilicet ducant dy-
usmodi viscida qualitate destituuntur, & in- senteriam?
stinorum tunicis aliquandiu adherere neque-
nt.

Il. Quomodo verd patientibus methodica **Quid in dy-**
ratione per ea, quæ materias peccantes edu- **senteria a-**
unt, acrimoniam eluant, ulcera detergent & **gendum?**

M

con-

Affirmatur
quæstio.

Monstra-
tur utendi
ratio.

consolidant, succurrendum, juxta præsens
stitutum non demonstrabimus, sed tantum quæ-
stionis hujus determinationem subijcimus, nam
scilicet internus cere usus dysentericis cōvenit
IV. Affirmativa confirmatur à Dioscorido
lib. 2. de mat. med. c. 76. ubi inquit, ceram
prohibitionibus commodissime dysentericis
ari. Galenus quoque non dissentire videtur
lib. 2. simplic. c. 12. ubi concedit, interdum
ceram elotam intestinis infundi posse, quatenus
mordicantes & erodentes humores temperari
potest. His autoritatibus non contemnenda
ratio subijciatur, propterea quod cera, iuxta G-
alen. lib. 4. simpl. c. 5. sit ex numero eorum
quæ citra mordacitatē exsiccent & consolident
atq; hoc modo medicamentum Emplasticum con-
stituatur, quale pro curatione dysenteria, respectu
exulcerationis requiritur. Adde quod pingui-
tudine sua temperata plurimum intestina affec-
tlemat, quæ de causâ propter utramq; rationem
genus hoc remedium à muliere quadam medic-
eundam agro propinatum minime rejiciendum
esse statuit Valeriolus lib. 3. observat. 4.
V. Cautio tamen adhibenda est in utendi mo-
do, quæ cognita facili negotio contradicentibus
instantius satisfieri potest, ubi notandum, quod
primum in cera iuxta requiratur preparatio
quæ lotioni convenienti fieri potest, ut lentior &
visciditas eius eò melius deponatur, quod in alba
cera patet: deinde cera hæc preparata juxta
commu-

communem opinionem pomum curtispendulum
paratum impletur, igne lento assatur, donec
liquata per substantiam pomi diffusa sit,
que hoc modo pomum assatum dysentericis
medendum offertur, non semper, nec in principio,
in contumaci dysenteria, tunc temporis, cum
ulceratio satis elota ac deteresa videtur.

Valeriola citato loco pro pomo commen- Modus Va-
malum Coroneum, ut simul adstrictoria & leriola.
rinatoria facultate remedium prae dictum sit,
tamen cum pomo illud ipsum utile esse diffi-
tur, quatenus molliori pomi substantia facilius
aditus atq; transitus cera praebetur.

I. Quercetanus etiam in Pharmacop. dogm. Modus
8. ejusdem remedii utilitatem commendat, Querceta-
drachmam unam cerae albae pulverisate ni.
m miscet cum eadem quantitate gummi Ara-
bi, eodemq; modo cum pomo assato, praemissis
mediis universalibus propinat.

II. Nos anno superiori, cum Epidemia dy-
senteria plures apud nos invaderet, multis, in
quibus contumacior affectus videbatur, magno
in successu ceram albam cum pulvere gummi
Abici vel Tragacanthae in pyris assatis post u-
niversalia & particularia remedia convenien-
ter praebuimus, ut adhuc hodie nobiscum vivant,
eodem remedio, tunc temporis ejusdem igno-
ra, ex cymba Charontis revocati sibi videan-

An in tenesmo interdum purgandum?

**Tenesmus
quid.**

I. Tenesmus vel tenasmus ἀπὸ τῆς τεῖναις
quod sit frequens et inanis excernendi cupiditas
juxta Paulum lib. 3. de re med. cap. 1.
dicitur & symptomata dysenteriae similia, ne-
pe cruentas & mucosas excretiones infert, cum
nixu tamen multo vehementiori, magisq; in-
sicuti Galenus habet lib. 3. de caus. sy-
ptom. cap. 2.

**Causa Te-
nesmi.**

II. Causa tenesmi serè convenit cum
quæ dysenteriam excitat, nisi quod variatio
quatur respectu partis affectæ, quatenus ex-
cerantes causæ solum intestinum rectum in
nesmo, reliqua verò indifferenter in dysente-
præter naturam afficiuntur.

**Negantes
rationes.**

III. An autem aliquando in hoc affe-
purgandum dubitatur? Negativa probari po-
rit hoc modo: 1. quia per purgationem impe-
tur ulceris mundificatio, & consolidatio, quæ
tenus peccantes humores è reliquo corpore ma-
affluunt. 2. quia per purgantia deterior fit
ulceratio, quatenus incalescit & irritatur.
quia per purgantia natura magis ad exco-
nendum extimulatur, unde symptoma cona-
irriti deterius redditur.

IV. Contra questionis affirmativa, quæ
sepe

in tenesmo purgandum, sequentibus con-
 atur: 1. quia tenesmus frequenter post dy-
 riam oritur ab acrisanie relictâ vel humo-
 peccantibus intempestivè restrictis: at hic
 ratio requiritur. 2. quia magna ex parte
 itosis accidit tenesmus, propterea quod in
 stino recto crassa & viscida pituita coacer-
 : at hac purgatione tollitur, ergo sequitur
 nesmo purgandum esse.

Affirman-
 tes ratio-
 nes.

Pro questionis resolutione notandum,
 quod alia sit purgatio propriè sic dicta
 narctica, alia lenitiva, quarum hac, & non
 in tenesmo non raro requiritur, utpote quæ
 ex toto corpore, sed ex primis tantum viis
 teriam peccantem educit: deinde distin-
 dum inter causas tenasmi, quæ sæpius ta-
 sunt, ut evacuatione lenitiva non indige-

Deciditur
 questio.

Ad argumenta contraria negantia
 bondemus. Ad 1. Procedit argumentum de
 harcticis propriè sic dictis, quæ tam in te-
 mo quàm in dysenteria non concedimus. Ad
 licet irrietur ulcus etiàm per lenitiva, nō ta-
 in affectus deterior redditur, propterea quod
 ratione causa conatus irriti, mordax videli-
 & extimulans materia tollatur. Ad 3. Exti-
 ulatur per purgantia natura, non tamen co-
 tibus irritis, sed eo fine, ut noxia rejiciantur.

Responsio
 ad opinio-
 nem negan-
 tem.

M s

QVÆ

QVÆSTIO VII.

Num ijs qui vermibus intestinorum
laborant, dulcia concedenda?

Vbi gene-
ratur ver-
mes

I. Quamvis Avicenna: lib. 3. fena-
tract. 5. cap. 2. ferè tantum in colo &
vermium generationem fieri statuat, non
men hac assertio simpliciter acceptanda, si
notat Savanorola tract. 6. Pract. ma-
cap. 16. Sed respectu tantum, quatenus
ciores extra colon & cæcum generantur. A-
negari nequit in omnibus intestinis inter
vermes oriri posse, quia in omnibus cause
ductiva vermium concurrere possunt, Phleg-
felices putridum, tenacitate sua lateribus in-
finorum adherens, quod ulteriores mora in-
corrumpitur, et ab agente calore in vermes co-
mutatur.

II. Inò non tantum in intestinis, sed etiam
in alijs partibus corporis vermes generatos
clasicorum auctorum experientia testatur,
notatu digna est historia, quam refert Be-
ven. de abd. cap. 2. de verme quodam in-
stroso, per vomitionem è ventriculo ejecto, qui
Barxus lib. 19. depingit; ut & altera, qui
habet Marcellus Donatus lib. 4. histo-
rabilium cap. 26. de alio vermium ma-
stro per vomitum à Patruio quodam Mantua-
no reddito.

III. Nec obstat hoc loco Philosophi aucto-

lib. 4. Meteoror. cap. 3 inquit. ὅσον δὲ An vermes
 ἔν τῃ ὥψῃ, ὥσπερ τῖνες φασὶν in ventri-
 ἔν τῃ ἀπορίῃ σήπομένῃ ἐν τῇ κάρῳ culo gene-
 α, quia dictū hoc intelligitur de stomacho rentur?

invisi, in quo nunquā vel rarō generantur
 mes, ut recte monet citato loco Savonarola.

Dubitamus autē in praesentia num iis, qui
 mibus afficiuntur, dulcia concedenda
 , propterea quod vermes ad cōtenta toto ge-
 prater naturā referantur, quā ob causam
 blationē indicant, ubi requiritur, ut occidā-
 & expellantur, ut verō quae dulcia sunt, ver-
 & lumbricos in corpore nostro nutriant, au-
 t & conservant, quocirca passim ab autoribus
 ara, nimirum semen Centaurii minoris, ru-
 absinthii, Aloe & similia commendantur.

Sed notandam ex Paræol. lib. 19. Chi- Resolutio
 rg. cap. 5. quod vermibus naturaliter infi- quæstionis.
 n sit, ut amara fugiant, & dulcia persequan-
 : hanc ob causam cautio est adhibenda, ne
 exhibita amara lumbricos recedentes ad
 rtes nobiliores & principes depellamus. Non
 itur inconveniens erit, primò statim clysterē ex
 cte, melle ex saccharo, sine oleis & amaris me-
 camentis infundere, ut vermes eo magis infe-
 ora petant, & consequenter citius expelli que-
 nt: & cum dulcedine illecti facilius id quod ne-
 m inferre potest, devorent, ideo quae amaritie
 ermes necare possunt, cum lacte saccharato per
 exhibere conveniet.

M 4 QVÆ.

QVÆSTIO IIX.

*An diuturnus Hemorrhoidum fluxus
constringendus?*

I. Ut in mulieribus sanguinem superfluum singulis plerumque mensibus provida natura uterum evacuat, ita viris quibusdam, præsen-
senibus, in quibus ob caloris debilitatem aliquis sanguinis non digesti, seu in partium naturam non conversi superabundat, illud ipsum per
xum venarum hemorrhoidalium accidit.

Rationes
affirman-
tes.

II. Querimus autem, num diuturnus
ejusmodi fluxus hemorrhoidalis co-
stringendus? Videtur quod sic: 1. quia
fluxus sanguinis immodicus toto genere præter
naturam est: at verò quæ toto genere præter
naturam nobis accidunt, per contraria corrigemur
sunt. 2. Quia diuturnus hemorrhoidum fluxus
natura debilitatur ob resolutionem spirituum
um: at medicus est minister conservationis na-
ture. 3. Quia per immodicum sanguinis
fluxum corpus non solum refrigeratur, sed pa-
tes quoque debito suo nutrimento destituuntur.

Rationes
negantes.

III. Contra quod diuturnus hic fluxus non protinus constringendus, præ-
batur sequentibus: 1. Quia Hippocrati: e-
aphorismus lib. 6. aphor. 12. Sanato
diuturnis hemorrhoidibus, nisi una quæpiam
serva

rvetur, periculum aquae inter cutem vel tabis
pendet. II. Quia quod Galenus in com-
mentario subjicit, sanguis peccans ad jecur alia-
ue membra nobilia regurgitaret, caloremq;
ativum suffocando debilitaret, ac tandem ex-
angueret. III. Hinc obstructionem haemor-
roidum affectus varii, praecipue quartana, &
ex liene icterus sequuntur, ut habet Jobertus
lib. de quart. cap. 9.

V. Pro controversiae resolutione notan-
um, quod haemorrhoidum fluxus, quatenus sit
expultrice coacta à sanguine superfluo & no-
cio proprie & absolute loquendo sit praeter natu-
ram, ut habet Savonorola tract. 6. Pract.
major. cap. 17. in fine. Quapropter in eo
differt à fluxu menstruo, quod hic communiter
sanis etiam constitutionibus conveniat, quate-
nus natura provida boni sanguinis abundantia
mulieribus concessit, eandemq; per uterum
ablegare voluit, ut suo tempore foetus generatio-
ni, nutritioni & augmentationi, tanquam alte-
rum ortus nostri principium inserviret, sicut
fusus demonstravimus, lib. 1. de corpor. & a-
nim. Exerc. 1. quaestio 6. Hinc etiam opti-
mè valentibus beneq; constitutis haemorrhoida-
lis fluxus non accidit, nec conciliari procurari-
vè debet, ut inquit Solenander sect. 3. con-
sil. 20. Quibus autem naturis peculiare est
hoc profluvium, & per consuetudinem quoque

Quaestio
decisio.

M S

naturale

naturale, in iis singulari dexteritate & prudentia Medica ita regatur, ne vel diutius suppressatur, quàm corpori sit utile, vel copiosius humorum fundat, quàm valetudinis præcepta requirant. Recte igitur Jachinus in 9. Rha. cap. 72. asserit, nunc permittendum esse fluxum hæmorrhoidalem, si per periodos id faciat, neque superfluum sit: nunc suppressendum si vires lædat, ut inde concoctio vitietur, & hydrose sequatur.

Responsio
ad argu-
menta in
utramque
partem
proposita.

V. Ad argumenta in utramq; partem proposita patet responsio, quando perpendimus, quod affirmantia tantum concludant de fluxu laudabilis sanguinis in consuetis naturis sine periodis accidente: Et quod negantia loquantur de iis hæmorrhoidibus, quæ sanguinem peccantem in naturis consuetis, & neutrali quadam corporis constitutione præditis certis temporibus evacuant.

QVÆSTIO IX.

An mesenterii obstructio Melancholicam hypochondriacam generet?

Cur plures
fiat mesen-
terii mor-
bi

I. Circa mesenterium varias affectiones præter naturam generari dubium non est, ubi consideramus, quod mesenterium sit quasi sentina totius corporis, in quam tanquam sedem ignobiliorem natura deponit illud, quod interdum partibus nobilioribus noxium & inimicum est.

1. Testatur hoc maxime observatio Paræi lib.
 2. Chirurg. cap. 39. qui quondam in disse-
 ctione cujusdam mulieris cadavere in ipso mesente-
 ro abscessus infinitos à se invicem differentes
 invenit: item Philipp. Ingrass. de Tumor.
 tract. 1. Tom. 1. c. 1. qui in publica suspensi-
 onis cujusdam anatomia mesenterium varis scro-
 bulis & abscessibus repletum demonstravit:
 Marcellus Donatus, qui lib. 4. cap. 7.
 histor. mirabil. confitetur, se in cadavere cu-
 jusdam febricitantis ac tandem cruenta pura-
 entis dejection. morientis in dissectione sordi-
 dum ulcus mesenterii ea parte qua rectum at-
 tingit intestinum invenisse: Et Coiter in ob-
 servat. Anatom. eidem rei fidem facit, ubi
 monstrat, quod in Patria Noribergensi homi-
 ne intemperatissimo, cacochymo & cachectico
 post mortem aperto collectam materiam puru-
 lentam & foetidam inter duas mesenterii tuni-
 cas invenerit, quæ majorem infimi ventris par-
 tem occupavit. sicuti quoque Benivenius cap.
 33. de abdit. in historia juvenis ex alvi tormi-
 nibus mortui & dissecti.

11. Inter illa verò quæ mesenterio præter natu-
 ram accidunt est etiam obstructio, de qua qua-
 ritur, an melancholicam hypochondria-
 cam generare possit? Negativa probabi-
 lis videtur ex Mercato lib. 2. de morb.
 muliebr. capit. 6. ubi monstratur, quod
 obstructio.

Negatur
 quæstio

obstructio Meseræi & Melancholia hypochondriaca plurimum differant in mulieribus & virginibus, propterea, quod fiat melancholia hypochondriaca, quando sanguis sæculentus in hypochondriis exuratur & effervescat, ex cuius halitibus postea caput & cor afficiantur, ita melancholici subinde terrores mœstitiaq; subjunguntur: at in virginibus alba febre laborantibus adest quidem obstructio circa mesenterium, sed sanguis ibidem collectus refrigeratur & rancrescit, ac universum generat affectum frigidum, quod color earundem subalbidus crudorum humorum soboles testatur.

II. Notandum igitur quod obstructio mesenterii, quatenus talis, non generat Melancholiam hypochondriacam, sed prout constat ejusmodi materia obstruente, quæ exustione & fervore melancholicis fumis & halitibus arcem Minervæ perturbat, & operationes principes depravatas reddit.

QVÆSTIO X.

An tumor omenti curabilis?

Omentum
quid.

An omentum
tumore affici-
sunt

I. Omentum græcis ἐπιπλοον, quoniam intestinis & ventriculi fundo ἐπιπλεῖ, hoc est, innatat substantia membranæ ex duabus tunicis quamplurimis venis, arteriis, nervis, & adipe copiosa contexta constat. Hanc partem corporis tumore præter naturam affici posse facillimè patet, quando perpendimus copiosa vasorum serie

ie corpus illud membranosum præditum esse,
mirum non sit materiam præter naturam
hanc partem deponi posse, præsertim cum a-
pud omnes in confesso sit, nobiliores partes
quod noxium est, ad ignobiliores ablegare.
quod maximè quoque colligitur ex ipso Hippo-
crate l. de glandul. dum inquit, copiosorem
miditatem, ab intestinis ad glandulas propri-
as influentem, in omento velut astua-
to conservari.

Licet autem huius tumoris omenti nulla
re fiat mentio atud Practicos, negari tamen
non potest, eundem non raro accidere, cuius rei
confirmationem non solum ratio dicta suadet,
sed experientia quoque comprobatur, ubi notatu
dignam subjicimus historiam de tumore satis
monstruoso post dissectionem in fœmina mortua
invento. Vivebat nobiscum anno superiore fi-
lii cuiusdam uxor, vivebat inquam sed satis
miserè, cum ejusmodi ventris tumore, ut asciti-
um ingentem quantitate mentiretur. Molem
hanc ventris per annos aliquot foverat & pede-
ntim auxerat, frustra præscriptis & adhibitis
variis remediis ad resolutionem et dissipationem
tumoris à pluribus ordinatis, eò usque ut ponde-
is illius extensione non solum doloribus varia-
um partium consumeretur, sed insuper com-
pressionem pectoris ac diaphragmatis ob deprava-
am sanguificationem & reliqui corporis
preceden-

Observatio
singularis.

precedente, tandem extingueretur. Nec pa
ante mortem septimanis tum à me, tum eti
ab alijs anxie petebatur, ut post mortem tumor
aperiremus & in salutem generis humani si
gularum affectum consideraremus: Id quod p
ruiq; tunc temporis nostris philiatris & nobis M
dicis Professoribus ordinariis presentibus factu
fuit anno superiori millesimo sexcentesimo octi
vo, d. 26. Aug. ubi post cutis & musculorum
abdominis incisionem à Chirurgo tentatam, pri
mo intestina juxta dextrum latus ascendenti
occurrerant, quibus remotis loco secundo tum
ingens propria tunica satis crassa totam capaci
tatem infimi ventris complens, in conspectum ve
niebat, qui parte inferiori, ut & in lateribus si
cili negotio, sine reliquarum partium lesione
separabatur, at superius à fundo ventriculi par
tibusq; circumjacentibus non sine laceratione di
vellebatur. Exemptus hic tumor tantæ ma
gnitudinis erat, at libras quinquaginta sex pen
deret, cum omnium admiratione, & stupore.
Exterius undiq; satis crassa robustaq; membra
na constabat, quâ dissecta primum adiposa sub
stantia, postea scirrhosus & glandulosus tumor
observabatur, donec in medio cavitas foetida sor
didâq; sanie repleta se offerret.

Quod tu-
mor omen-
ti fuerit.

III. Tumorem hunc monstrosam in oment
collectum fuisse, satis probabile est, quando stru
cturam oment ejusdemq; connexionem cum alijs
partibus

otibus consideramus, quemadmodum pulchrè
iscum faciunt viri experientissimi Dominus
shinus, ac Dominus Fabricius, quorum epi-
as & observationes hac de re ad me datas le-
i candido inferius cum alijs notatu dignis
icere volui.

An autem hic vel similis tumor curabi- Responsio
it, valde dubium est, præsertim cum tales ad questio-
rescentia non aliter quam ferro, seu sectis- nem.
urari velint: at quomodo in ejusmodi tu-
re interno sine vitæ periculo hoc fieri possit
video. Si quis tamen sagaci conjectura prin-
tium tumoris observabit, non dubitandum,
n usu continuo discutientium & resolventi-
um sortiorum aliquid præstare possit. Tan-
tum de præsentî materia.



Συὺ Δεῶ

DECAS SEPTIMA

De quibusdam jecoris & lienis
affectibus,

RESPONDENTE

HENRICO ZIMMERMAN
Thuringo.

Utrum ventriculi, intestinorum & a-
liarum circumjacentium partium functio-
nes

Ratio ordinis.

ones ad Iecoris & Lienis operationes ordinantur, quatenus materiam præparando & communicando sanguificationi servant; consequens est, ut jam quodque methodi ratione gravissimos quosdam partium dictarum affectus consideremus, qui profecto, ut frequentiores & non minoris momenti ad vitam, ita maiorem diligentiam, in artifice requirunt, quam calamitosam ærumnosamque, quam præstare præcavere; aut ad meliorem mutare possint. *Mercat. lib. 4. de morb. intern. curat. principio.*

QVÆSTIO I.

*An hepaticis frigidis convenient am-
dala & pistacia?*

Quinam dicantur hepatici.

Quæ sit causa affectionis hepaticæ?

I. Quibus citra manifestum tumorem imbecillum sit viscus aut organon sanguificationis, hos juxta veteres hepaticos vocat Jachin cap. 50. in lib. non Rhaf. Oritur autem hæc imbecillitas uno è duobus modis, nimirum, ut facultas $\alpha\mu\alpha\rho\omega\tau\omega\iota\sigma\tau\iota\kappa\acute{\alpha}$ à munere suo erret, vel propter innati caloris detrimentum, quæ ratione post febres ardentes, diuturnos vi fluxus, aliæque similia sæpius homines hepatici redduntur; vel propter excessum qualitatis temperiei, caliditatis scilicet, humiditatis & citatis, quibus excedentibus facillimè vitia jecoris actio, propterea quod humor qualitati excedenti respondens copiosius generetur, utquit Merc. de Curator. facult. quæst. 2.

e parer cur mala intemperie sine materia Iecoris in
 r non admodum afficiatur, quatenus scilicet temperies
 dentem qualitatem contentorum vitia sub- raro sine
 untur. materia.

Licet autem calida intemperies affectionem
 iticam interdum generare possit, prout calor
 modicus causa est cruditatis duplici ratione,
 e Mercuriali lib. 3. pract. cap. 17. sus-
 ando videlicet & hebetando calorem nati-
 i jecoris, cujus respectu privatio quaedam ca-
 s concoquentis adest, & excessu virtutem
 coctricæ debilitando, qua ratione chylus per-
 e non concoquitur, nec sanguis ad absolutio-
 n perducitur: frequenter tamen à frigidita-
 i sferis hujus ejusmodi morbus dependet, unde
 vanorola tract. 6. pract. major. cap. 14.
 ibrica 4. inquit: secundum plurimum ma-
 complexio frigida causa est debilitatis hepa-
 ubi tamen simul illam quoque frigiditatem
 ludit, qua jecur per innati caloris resolutio-
 m in frigidari à caliditate p. naturam exce-
 nte.

Cum igitur frequens sit causa frigida, Rationes
 eritò querimus num in hepaticis frigidis a- negantes
 ygdale & pistacia conveniant? Negat Ali-
 arus cap. prop. cujus assertionis rationes
 les afferri possunt: Quæ facile corrumpuntur
 in conveniunt in hepaticis frigidis: at amy-
 lalæ & pistacia s. ille corrumpuntur. 2. Add-

N

quod

quod insuper etiam oleaginosa sint: at ver-
gida jecoris constitutio hu maxime leditur
pterea quod obstructions ejus, quæ ut pluri
conjunguntur, teste Rondel. cap 30. li
meth. med. ejusmodi qualitate augeantur
quod promptissime in bilem convertantur.

Confirma-
tur affir-
mativa.

IV. Contra quod affirmativa potius defen-
da colligitur ex Savanorola cit. loco,
amygdalas inter alia medicamenta conven-
tia prescribit. Confirmatur autem affirma-
va pars sequentibus: 1. Quia amygdale, p-
sertim amara, vim habent extenuandi, & c-
sos viscidosq; jecoris humores expurgandi, ju-
Galen. lib. 2. de aliment. facult. cap.
& 30. in quo de Pistaciis idem affirmatur,
ratione commotus Fallopius tract. de mor-
Gall. cap. 57. amygdalas & pistacia prescri-
in victus ratione eorum, qui ligni decocto uti-
tur. 2. Quia secundum Diosc. lib. 1. de
med. cap. 139. amygdale urinam ciere possu-
ut & pistacia: at quæ urinam movent frigi-
hepaticis optime conveniunt, ubi iusto temp-
prescribuntur, propterea quod non solum jec-
roborent, sed obstructions ejus simul quoq; res-
vant, de quo vide plura ap. Renod. lib. 1.
mater. med. sect. 6. cap 25. 26.

V. Hinc Fuchsius lib. 3. de med. mor-
cap. 24. inter cætera medicamenta ad au-
rendas obstructions mire pistacia conferre a-

si scilicet decem aut duodecim per noctem in
ultravico macerata in aurora jejuno stomacho
manantur.

Rationibus Altimari satisfacit Salius in
not. cap. 82. Ad 1. Negatur, propterea quod
amygdalæ & pistacia difficulter concoquantur:
e autem difficulter conficiuntur, illa quoque
difficulter corrumpuntur, quatenus omnis coctio
mentorum fit mediante corruptione, termi-
m à quo considerando. Ad 2. Ab humido o-
leagineo non admodum timenda est obstructio:
ia oleagineum accedit ad caliditatem: nec
cent, quod citissime in bilem convertantur:
ia nihil timendum in hepate refrigerato, quod
menta & medicamenta calefacientia & ab-
ergentia requirit, quorum usum amygdalæ &
stacia præstant, vi scilicet calefaciendi & ab-
ergendi prædita.

Responde-
tur argu-
mentis opo-
positis.

QVÆSTIO II.

Cum in jecoris & lienis obstructione
ferri & chalybis usus conve-
niat?

Pro quaestione negativa sic argumentari
i. Metalla intra corpus assumpta noxia
sunt: at ferrum & chalybs sunt metalla. Pro-
tetur antecedens: quia metalla ex latentibus
cavum subterraneorum meandris à solari lu-

Argumen-
ta negan-
tia.

N S

mine

mine longius remota, & per consequens nocua
 qualitate corporibus humanis molesta protrahitur. 2. Quae vim obtinent refrigerandi maxime
 conveniunt in obstructionibus viscerum: ferrum refrigerat. Probatur Major ex autoritate
 Philof. 4. Meteor. cap. 6. ubi inquit, quod
 ferrum sit de genere eorum, quae concrefcunt
 frigore per evaporationem totius caloris. 3. Ad
 dicamenta terrea & crassa non conveniunt
 obstructionibus: at ferrum juxta Galen.
 Simp. cap. 18. est corpus terreum & crassum
 utpote quod consistentiam suam à frigore ob-
 ner, l. 9. Meth. c. 17. 4. Quicquid obtinet vim
 astringendi, illud in obstructionibus non pro-
 scribendum: at ferrum & chalybs vim astrin-
 gendi possident. Ergo non conferunt in hoc ca-
 su. Minor satis patet ex aqua Chalybeata, quae
 exhibemus dysentericis, & ex croco Martis, quae
 commodissime in astringendo praescribitur.

Rationes
 affirman-
 tes.

II. Contra quod affirmativa pars potius ad-
 fendenda satis patet ex Classicorum Medicorum
 monumentis, qui ferrum & chalybem in hoc
 morbo plurimum commendant, ut sunt Me-
 cat. lib. 2. de usu praesid. c. 7. & lib. 2. de
 morb. mulieb. cap. 18. Capivac. l. 3. praesid.
 c. 26. & plerique Practicorum. 1. Quia fer-
 rum & chalybs non pondere suo partes obstra-
 ctas permeando (qua ratione veteres, ut ex Au-
 tio patet, rusticis hominibus chalybem crassiori-
 bus particulis preparatum exhibebant) sed ab-

ster

gendi virtute plurimum pollent. 2. Repur-
 di quoque meatus obstructos facultas non le-
 ferro inest, ob maximam qua fruitur copiam
 phuris & Mercurij, ut vult Mercat. lib. 2.
 morb. mulier. cap. cit. Cum enim fer-
 n sit rudius metallum, habet ob id plurimum
 materia principiorum metallicorum, quorum
 ione liquandi, fundendi, attenuandi quod
 idum & crassum est, maximam potentiam
 efficaciam possidet. 3. Adde quod ferrum
 n Cupro maximam habeat convenientiam,
 uidem unum in aliud facilius transmuta-
 , alteriusque naturam induit, ut exinde Poë-
 Veneris & Martis amores mystico quodam
 su confinxisse videantur, rationem fortassis
 mutuo consensu metallorum dictorum colli-
 tes, ut habet Querc. in Tetrade cap. 20.
 autem Cupri seu Veneris Ens primum vi-
 olum est, cujus facultas in reserandis obstru-
 onibus efficax, ita verisimile est, tale quid
 irti quoque seu ferro convenire.

Pro quaestioni ulteriori declaratione no-
 idum, quod ferrum & chalybs, ut & alia me-
 ta, priusquam in corpus assumantur, justam
 convenientem requirant preparationem, cum
 metallorum usus, ut rectissime post alios Medicos
 pertos Quercetanus notat in Tetrad.
 p. 32. citra noxam in Medicina non sit, nisi
 minuantur, alcerentur, & naturam metallicam

Quaestio-
 nis decla-
 ratio.

Opinio
Mercati.

deposita in aliam essentiam transmutentur. E
autem preparatio diversa, pro diversitate fini
cujus gratia medicamentum querimus. Ita
ferrum vel chalybs ad fluxum alvi vel alterius
partis sistendum requiratur, alia opus est pre
paratione, quam tunc temporis ubi partes ob
structas ab infarctu liberare & repurgare o
namur, quod Mercatus citato loco sequen
tibus declarat, ubi dicit: Nam Chymistæ
alvum sistant ex toto nituntur vim sulphuris
argenti vivi auferre, exstinguere & separare
& ob id grandi igne aut aqua valida conterunt
& in crocum Martis convertunt, quo sanè præ
sidio validissime fluxus quivis sistitur & partes
valide roborantur. Hinc Quercetanus
pharmacop. crocum Martis astringentem, in
igne reverberij vel cum liquore sulphuris acid
lo fieri docet, tunc temporis scilicet, ubi me
dicamentum contra fluxus dysentericos, hepaticos
& similes exoptamus, ut ab omni sulphuris
excremento & Mercurio belle purgetur, cui
vatione alias mordax & venenosa est con
tione, ac non parum purgat, vomitumq; m
vet. Quod si viscerum obstructions resera
de veniant, alia præparandi ratio requiritur
nimirum ut partem chalybis abstergentem, ap
rientem & repurgantem queramus, quæ con
sistit in principis ejusdem mineralibus, repur
gatis à partibus excrementitiis; est enim in f

inquit Mercatus) duobus modis sulphur & martius: uno, quatenus jam vera est ferris-
santia, altero veluti futurum, ut sic loquar,
mentum, quod crudius, crassius & pernicio-
sit, unde merito separatione requirit. Fit a.
separatio modis variis, inter quos commu-
le quem Fallopius habet lib. de fossil.
metall. cap. 19. Mercato probatur lib. 2.
recto præsid. usu cap. 7. ubi aceti lotionis
tura primum purificatur, ac deinde cum
generoso per tempus certum infunditur, cu-
nsusi matutino haustu partim evacuando,
im discutiendo scirrhi lienis & jecoris resol-
tur. Præfert tamen Mercat. citato loco
preparandi rationi suam, qua chalybs ju-
nodo preparatus in vino coquitur, donec spu-
um & pingue quid supernatet, ex qua spu-
chalybis syrupos & electuaria cum aliis con-
ientibus ad viscerum obstructions depellen-
componit.

Hæc ut magis intelligamus notandum in Opinio
ro & chalybe respectu salis proprii, diversiq; propria.
parandi modi diversas reperiri partes, qua-
us quædam sunt tenuiores, & à terrea sub-
ntia separabiles, quædam verò magis fixæ
cum terrestri materia magis unitæ: illa-
n respectu referendi & attenuandi poten-
m, harum ratione vim astringendi contra-
adiq; possidet. Hanc ob causam rectè statuit

N a

Quere.

Querc. in diæt. polyhist. f. 3. c. ult. quod
num chalybeatum ad hepatis & lienis obst
ctiones reserandas cum aliis appropriatis fiat
limatura chalybis vetustissima & rubigine
iusto modo purificata, per infusionem octid
nam, præsertim cum hac ratione nullo m
partes in terrestri substantia fixæ (cum app
priatum menstruum ad metalla solvenda
affundatur) sed tantum tenuiores & superf
quodammodo per rubiginem in calcem reda
separentur. Et in pharm. logm. c. ult. c
cum Martis attenuandi, aperiendi & deop
landi virtute præditum non per Calcinatione
reverberij, sed laminis ferri candentibus in
gdaleones Sulphuris immixtis, vel affusione
venientium aquarum diuturna conficiend
esse docet, quem etiam addita cautione in an
doto Splenitica majori præscribit.

Balsamus
Martis.

V. Matthiolus lib. 5. dioscor. ad ca
54. & Reusn. lib. de Scorbuto exerc
pag. 790. Balsamum vel oleum quodam M
tis cum calcinatione conficiunt, limatam scob
chalybis ad calcem igne reverberij redigent
calcem factam cum aceto destillato ad rube
nem digerentes, aceto abstracto per aquam si
latitiam acrimoniam eluentes, & coagulum p
retortam in oleum rubicundissimum destilla
tes, quo operandi modo medicamentum exim
um ad jecoris & lienis obstructions conficita

qua

tenus hac ratione nihil aliud quàm oleum
is Martis extrahitur, quòd aliàs materia li-
mentis obrutum operandi facultate destitui-
t. Nec obstat quòd hoc oleum Martis per cal-
cinationem fiat, qua aliàs chalybis limatura
preparatur ad fluxus alvi sistendos, propterea
quòd post calcinationem nova salis in re cal-
cinata residui subsistentis extractio spagyrica
constituatur, quòd in croco Martis, qui dysente-
is vel diarrhæis confert, minimè tentandum

I. Superest jam ut ad argumenta negantia
questionis respondeamus. Ad. 1. Negamus ma-
ximam propositionem, propterea quòd simpliciter
concedi nequeat, metallorum usum internum
semper esse noxium, quia volens volens ipse Era-
sus quoque Epist. ad Monavium 271. in
opere Scholtzii tandem asserit, quòd metal-
licis medicamentis, ut ipse loquitur nocentibus,
uti cogamur, cum aliter agrum sanitati resti-
tuere non possemus, minus malum cum majore
intermutando: sed quàm fronte noxium vocatur il-
lud remedium, quo sanitati laborans restitui-
tur: distinguendum igitur inter metalla cruda
& justo modo preparata, quarum hæc tantum
singulari medica prudentia pro diversitate mor-
borum diversimodè præscribuntur, ut patet ex
libav. lib. 1. conflict. medall. in fine. Licet
enim concedamus plerag, metallorum noxium

Responsio
ad argu-
menta cō-
traria.

N 5

quod-

quoddam venenum possidere, non tamen absurdum est, quin illud ipsum artis ingenio corrigatur, quod pulchrè monet Zvvinger. in exar princip. Chym. cap. 5. quatenus preparati-
 ne medicamentum in sua principia resolvi pote-
 ubi necessario qualitas maligna toti composi-
 conveniens in principis eadem ratione non invenitur, quia proprietates alie remediis insunt respectu mixtionis, alie meritò principiorum constituentium: illæ cum prius non adessent principis, jam ex mutuo illorum congressu enatæ unum cum formare triumphant, incolumi vigent, & versa languent: hæ verò cū prius adessent principis ex mutuo eorum concursu minuuntur, & quamvis in mixto permaneant, non tamen nigræ sunt. Hinc rectè concludit Ruland. in progymnas. Alchym. quæst. 20. Metallica remedia non esse noxia, quatenus per Spagyricam preparationem nocentes qualitates depouunt, quod vel maxime probant thermæ metallica, quando legitimus usus non raro desperatis affectibus succurrit, propterea quod in iis proprietates & virtutes salutares metallorum à prima minera metallicâ naturaliter separata vel per spirituosas exhalationes vel corporalem materiam admistam vigeant, ut habet Tabernæmontanus in Thesauro thermarum germanico c. 1. Nec obstat quod ex latentibus terra specubus metalla producantur, quia

locus eorundem generationi naturaliter
venit, & principiorum metallicorum con-
tinenti maxime idoneus est, ut habet citato lo-
cus Zvvingerus: sunt enim metalla à virtu-
tibus quadam metallifera & analogo calore, qui
eius abscondite proprius est, ut inquit Li-
berius libro 1. conflictuum Metallicorum.
12. quod non obscurum est in terra, mine-
ralitate pregnante, quæ cumulo per tem-
poris aliquod collecta ad separationem mineralium
facilior & aptior redditur, quam ubi dispersa
exponitur, sicut in artificiali vitrioli præpa-
ratione patet, ubi terra vitriolata post separa-
tionem calchanti, quæ fit lixivio multiplici, vi-
trioli cumulo coacervatur, & post tempus de-
terminatum iterum atque iterum vitriolum prio-
rum non raro purius exhibet.

1. Ad 2. Licet major propositio simpliciter ve-
ri non sit, præsertim cum plurima sint frigida
& viscerum obstructionibus conveniunt, ut patet
in radicibus Cichorei, Endivie, seminibus frigi-
dis majoribus & similibus, respondemus tamen
certissimum ad minorem, cujus confirmatio suffi-
ciens esse non videtur, propterea quod philosophus
dicitur à frigore per evaporationem totius caloris
minuere dicat, respiciendo causam solventem,
non internam caliditatem, unde negat eo calore
solvi posse, quæ aliàs fuit solutum, quatenus idem
ingens consideramus, ut monet Liba. lib. 1. con-
flict. metall. cap. 17.

An ferrum
calidum
vel frigi-
dum?

VIII. An autem ferrum frigidum sit vel calidum adhuc disputatur. Fallop. tractat. metall. & fossil. cap. 21. asserit, ferrum habere partes diversas nimirum frigidas & calidas, sicut in aceto sunt partes aliquot calidae plures frigidae. Contra conantur alij demonstrare ferrum esse calidae naturae, qui primuntur autoritatibus variis, nimirum Pauli lib. 1. de re med. cap. 52. ubi inter calefacientes aquas enumerat etiam ferreas, Halyab. 5. Theor. cap. 14. qui aquam ferri siccare lienem calefacere dicit, qua ratione Monagnana quoque & alij practicorum in peccant viscido phlegmate praescribunt aquam chalybeatam, Media sententia est quorundam, qui statuunt ferrum in minera repertum calidae consistere naturae, propter calidiora principia constituentia, quod verò arte conficitur & à reliquis mineralibus secernitur frigidum esse, quoniam terrea crassiora in eo abundantius permanent, subtiliori parte per vim ignis absumpta, quod placet Ronseolibel. de magnis lib. 1. pag. 82. Non missis aliorum placitis ferrum diversis qualitatibus vel operandi potentia praeditum esse dicimus, prout diversimodè preparatur, ejusdemquè partes à se invicem separantur, id quod ex superioribus colligitur.

IX. Ad 3. concludit argumentum de ferro vel chalybe crudo, non preparato, cui merito crassum

tien...

n medicamento minimè convenientem con-
sumus: at v viscerum obstructionibus non nisi
o modo præparatum hoc metallum conveni-
tissimus.

Ad 4. Confert etiam in astringendo ferru,
non respectu illarum partium, quibus alias
rit: ubi diligenter notandum primam aqua
lybeatam, in qua ferrum novum extingui-
abjiciendam esse, cum non levem solvendi
aperiendi vim obtineat, monente Mercato ci-
is locis, quod ex superioribus facilimè cogno-
tur.

QVÆSTIO III.

um in inflammatione jecoris purgan-
tia cum cibis miscenda?

Cum corde excepto nullam viscus in corpore
stro sit calidius jecore, mirum non est illud i-
um inflammatione frequenter affici, quando
licet sanguis in jecoris substantiam extra re-
is p. n. effunditur, inflammatur & putrescit.
namvis autem in hoc affectu secundum A gi-
etam in principio nunquam purgantibus me-
dicamentis utendum esse videatur, propterea
uod ductis humoribus per partem affectam in-
flammatio deterior fiat: interdum tamen pur-
gentia præscribenda esse censet Mercat lib.
de morb. intern. curat. cap. 2. Mercu-
ial. lib. 3. pract. cap. 19. Altimar. cap. de
Inflam.

Cur jecur
inflammæ-
tioni ob-
noxium.

Quando
purgandū
in Inflam-
matione
jecoris.

Inflam. hepat. & alii practicum, ex
tione, ut fiat hoc ipsum inflammatione consi
te in concava jecoris parte, phlegmone in reso
tionem tendente, quocirca necessario requiri
ut humores primū exacte preparati &
quoque expedita sint:

**Affirmatur
quaestio.**

II. Querimus autem num talia purgantia
dicamenta cum cibis commista convenient.
detur hoc approbare Galen l. 13. meth. c.
ubi inquit: procedente tempore (loquitur de
coris inflammatione) ubi Phlegmone jam con
quitur, etiam valentioribus uti licet, asaro
celtica nardo & phu, quod vocant, & petrosel
no & Smyrno & Meo: sicut etiam per ventr
vacuare, si cavum afficitur, chico cibis admi
& urtica & Mercuriali & filicula, praeterea q
modice alvum dejiciunt, magis in remission
bus his ipsis audacius quam antea utendum, tu
vero quae his sunt valentiora, partim in ptisa
incoctis, partim in molliissimum pulverem red
ctis: exhibenda vero & haec sunt vel ex ptisan
vel ex aqua. Ego namque etiam filiculae aliqu
in ptisana aliquando incoxi, & nigri verat
corticem.

**Negantes
rationes.**

III. Hanc assertionem Galeni, licet à cita
autoribus approbetur, citante Mercuriali repr
hendit Constantinus Africanus Monac
in lib. meth. quos in compendium redegit, p
tissimum duabus rationibus, propterea quod

is misceantur medicamenta purgantia, cibum sequatur corruptio, & proinde membra venienti alimento destituantur, atque ipsa medicamenta prescripta sint calida, quae jecori inflammato maxime aduersentur.

Pro quaestione intellectione notandum pro- Quaestio
deciditur
le dicta cathartica cum cibo non esse commi-

nda, propterea quod medicamenti vis à cibo n-
undatur, ipseque cibus à medicamento & hu-

ribus attractu, inquinetur & corrumpatur.

Hinc ob causam communiter juxta prescri-

ptum Avicen. Pauli & aliorum medicamenta

purgantia jejuno stomacho propinantur, cum

adit. cautione, ne comedant vel bibant donec

operatio sit perfecta. Quamvis autem has ob

causas in cathartici exhibendis jejunum sto-

machum observemus: notandum tamen inter-

im non incommode cum alimentis quoque pur-

gantia potissimum lenitiva concedi posse, quate-

us in prandio (quod moderatum ex jussulis &

vis levioribus apparatus) vina medicata pur-

gantia, vel etiam brodia cum incoctis evacuan-

tibus aut similia in principio conceduntur, cum

et ratione medicamentum non solum juctu-

um reddatur, sed insuper quoque promptissimum

vaporibus à cibo exhalantibus nanciscatur ve-

culum, quo citius ad intimas viscerum partes

perneat, & levi negotio sine torminibus peccan-

tes humores expellit. Hinc etiam Aetius Te-

trab.

trab. 1. serm. 3. cap. 57. in cibo medicam
tum optimum esse dicit iis, qui naturaliter
vum habent astrictam, fortassis & iis, qui ex
uturno morbo laborant.

Responde-
tur ad in-
stantias
Monachi.

V. Quoad instantias Monachi Constan-
ni respondet Mercurialis, melius fuisse ut boni
hic Monachus lectitasset libros Prophetarum
quia prima ratio concluderet aliquid, si semper
& quotidie cum cibis medicamenta propinar-
tur: at verò non admodum obest, licet semel
que iterum assumpta alimenta non nutria-
quia & ipsa inedia evacuatio est. Secundo li-
aliquantisper calida sint medicamenta à Gal-
prescripta, corrigitur tamen eorundem cali-
tas in admista prisana & similibus: imò &
lida sapius in calido morbo non respectu mor-
sed respectu causse morbificæ præscribuntur.

QVÆSTIO IV.

An vomica jecoris extrinsecus aperta
possit?

1. Jecur exulcerari novum non est, sed fre-
quentius accidit, maximo tamen cum vitæ pe-
tulo, quatenus pars princeps ejusmodi solutio-
continui lethaliter afficitur, ipsaq; materia po-
tans difficulter expurgari potest. Nam quæ-
vi Beramus l. 13. Med. c. 7. Gemma lib.
Colmebris. cap. 6. Quercetanus de vi-

Sclopetar. cap. 2. & alij quosdam à vul-
 nus jecoris supervixisse testentur, sunt ta-
 ejusmodi casus rarissimi, qui singulari na-
 robori Medicorumq; dexteritati tribuun-

Hanc ob causam in presenti questione pars **Negatur**
 negativa potius defendenda videtur, propterea **questio:**
 Fernelio lib. 6. de part. morb. cap. 4.
 e, cui etiam Forestus l. 19. observ. 10.
 tribit, ulcus ex abscessu contractum, quo-
 n alimento continenter alluitur, perpetuo
 vie multa sordescat, neq; unquam sanescere
 t, propterea quod jecoris substantia sperma-
 sit, & non magis quam aliarum partium
 rari queat. Cum igitur ejusmodi affectus
 e lethalis, merito medicus ab externâ inci-
 vel ustione abstinet, ne occidisse videatur,
 in affectus vehementia tollit.

Contra quod in suppuratione facta jeco- **Affirmatur**
 ubi possibile non est per urinam vel alia ra- **questio.**
 e pus evacuare, per peritum & cordatum
 rurgum apertio per ferrum candens institu-
 e sit Mercatus innuit lib. 4. de curat.
 rb. inter. cap. 2. juxta Aretæum lib. 1.
 sign. & caus. chron cap. 13. ubi inquit:
 si extra feratur abscessus, ipsum non secare
 e malum est, quia si præmittatur inci-
 a pure jecur eroditur, nullaq; moris dilatio
 si secare autem malis (scilicet sine ferro can-
 dente)

de re) profluvij sanguinis periculum instat, tumq; hominem perdi continget. Idem Hippocrates etiam innuit lib. de affect. internis, quod Celsus quoq; sequitur lib. 4. de remed. qui vomicam jecoris ferro aperiendam esse innuit. Rhases aperta intus vomica extrinsece etiam apertionem consulere videtur, quem secutus est Medicus ille Clariss. Venetus, cujus p. vac. l. 3. pract. cap. 23. meminit, qui Patrum vii cuidam deplorato jecoris ulcere laboranti homini robusto alias & nauticis laboribus addicto, præter reliquorum Medicorum consilia, præcepit abdominis partem in regione jecoris non calidam aperiri, ut plurimum puris per vulnus efflueret, unde postmodum bene curato vulnere homo superstes mansit, ac triennio post saltavit & laboravit, nihil sentiens incommodi.

Admini-
strationis
chirurgicæ
cautela.

IV. Hic ergo, majorum habito consilio (ut vobis Mercati concludamus) satius erit anceps experiri auxilium, maxime viribus constantibus in corporibus ætate florentibus, quam in cæcâ desperatione versari. Foramen si id tentaverit exteriorius amplius facito, interiorius verò angustius tandem facto & extracto modico pure, obdunabis lineis panniculis, succo plantaginis & roborum intinctis, ne fluxio sanguinis majus accedat periculum & postea aqua hordei, & saccharo cum succo rosar. & syrupo earundem ulceri ablues & abstergere repurgareq; curabis.

pus exire jam destiterit, protinus ne calor
foramen expiret, ulcus ad cicatricem quam
visimè reducere curabis. Hæc ille.

QVÆSTIO V.

um in Ictero flavo bilis purganda?

Icterus flavus est symptoma qualitatis mu- Icterus fla-
qua color cutis in facie totq; corpore pro- vus quid.
humoris biliosi excrementicij cum sangui-
permistione flavus p. n. redditur.

An autem in hoc affectu chalogoga medi- Affirmatur
enta præscribenda dubitamus? Affirmati- quæstio.
onfirmari potest ex eo, quod adsit hoc loco bi-
perabundans, quæ per Chologoga evacuari
t: Hinc Iachinus in lib. 9. Rhaf. cap.
præscribit purgationes ex Scammonio, E-
uario de succo rosarum & similibus. Mer-
alis quoq; lib. 3. de meth. medend. c. 33.
modi proponit cathartica, quæ bilem edu-
ut hac ratione subducantur humores, qui
nt bilem ad cutim effusam, quo eadem eo ci-
possea ab ipsa natura discutiatur.

Contra negativa quæstionis concluditur Negatur
lipp. lib. de intern. aff. ubi dissuadet in quæstio.
o medicamenta bilem ducentia, ne corpus
is conturbetur. Adde quod frequenter in
o non copia bilis, sed propter obstructionem
uum vesicæ fellæ succedens ejus effusio
noceat:

noceat: at illas obstructions non per Cholag
toll mus.

Quæstio-
nis decisio.

IV. Nota pro quæstionis declaratione ju
Merc. l. 4. de mor. intern. cur. c. 4. q.
in Ictero duobus modis purgandum sit, pro
cathartickiis, quæ crassos & obstruentes hu
res ducunt, abstergunt & repurgant, ut ap
obstructione, biliosus humor qui gignitur, a
bi naturalia loca liberè permittet, quo solo a
lio, si exactè attenuantia & incidentia adhibe
ris, morbum curabis. Deinde ejusmodi me
dicamentis etiam opus est, quæ bilem, quàm na
turalia vasa capere nequeunt, imminuunt & e
cuanant, idq; post obstructions apertionem, p
Hippocratis dictum innuit, posteriùs Jac
nus & Mercurialis volunt.

Qualia
purgantia
conveniât.

V. An autem fortibus medicamentis cathar
ticis hoc fieri debeat dubium est. Altimar. c.
proprio ex sententia Aetii affirmativam
net, propterea, quod ob ventris siccitatem p
gationes debiliores nihil in Ictericis præsent
natura materiam ad circumferentiam corp
transferens non admodum has evacuationes
juvet. Sed è diametro contra Altimarum
cludit Mercatus, statuens in Ictericis val
purgationes admodum noxias esse, propt
quod in obstructo corpore satius sit, paulatim
longinquo bilem allicere, & crassum humo
ab obstructo vase educere, quam subito evo
ex

cremento maiorem & prestiore efficere ob-
sionem, ut non raro incautis & imperitis
dit. Quapropter per vices aliquot leviores
libere purgationes, quam violentia quadam
bum reddere deteriore consultius erit.

QVÆSTIO VI.

*An Icterus niger eandem cum Scorbu-
to curationem habeat?*

Quamvis quidam Scorbutum & Icterum Icterus &
um pro uno eodemq; morbo habuerint, me- Scorbutus
tamen cum Ronseo lib. de mag. lienib. differunt.
& Albert. l. de Scorb. num. 165. &
differentiam agnoscimus, propterea quod
ria nigri arcuati τεμνίς sint color circa
em niger, & maxime circa partes velut in
bra occultatas, oculi virore pallidi, gustus sub-
terus & amarus, excreta nigra & variega-
frigue in toto corpore, sine febris & contagio,
naq; totum Αίμα μελάνχρον, quasi
gine felli admista infectum. Talia Scorbuto
iunctim non conveniunt, ut patet ex tracta-
nostro de Scorbuto exerc. i. licet alia
dam communia signa in ambobus morbis in-
iantur, tarditas videlicet & lassitudo, diffi-
exudatio & similia, quæ comoverunt quos-
n, ut inter Scorbutum & Icterum nigrum
linguerent.

An utriusque eadem curatio?

II. Horum assertionem ulterius confirmant illa, quibus ad speciem probari potest curationem Icteri nigri non esse differentem à curatione Scorbuti, ubi tale argumentum sese offert: Eadem indicationes constituunt eandem curationem, at in Ictero & Scorbuto sunt eadem indicationes. Minor probatur: quia in Scorbuto requiritur, ut lien à materia obstruente liberetur & confortetur, quod etiam necessarium est Ictero nigro, quemadmodum ex libris Practicorum patet.

Questionis declaratio.

III. Hic notandum pro questionis intellectu, quod inter Scorbutum & Icterum nigrum sit quaedam convenientia, quatenus uterque morbus sit vitio potissimum lienis, ob cuius imbecillitatem in utroque reliquum corpus afficitur: runtamen cum modus lesionis, ut ex signis ductis patet, maximè diversus sit, ideo sequitur πρῶτον δευτέρων utriusque affectus, ipsum scilicet lienem diversimodè laborare. Diversitas diversitatem curationis introducit, quatenus Scorbuto non simpliciter ad copiam Melancholici sanguinis & lienis obstructions, ut in Icteria nigra respicimus, sed maximè solliciti cogimur de specifica quadam corruptione Scorbuti materiae propria, quae peculiaris & appropriata sua remedia requirit, quemadmodum alibi fusiùs demonstravimus.

QV

QVÆSTIO VII.

An hydrops calefacientibus curetur?

Negativa quæstionis pars ex eo confirmatur, quod hydrops juxta quosdam à caliditate generatur, at morbus per contrarias qualitates à calore pellitur. Quod autem caliditas hydro-
 causa sit Cardanus lib. 2. progn. com. 1. in aphor. pagin. 615. demonstrare conatur, quapropter eandem frigidis medicamentis curandum esse statuit, pro cuius assertione sentientes rationes adducuntur. 1. quia juxta Hippoc. in progn. hydrops sequitur ad morbum acutos. 2. quia secundum Arist. 3. probl. 5. hydrops à potu vini generosi producitur, at potus vini calefacit. 3. quia calor p. n. calorem hepatis dissolvere, & per consequens sanguificationem depravare potest: hinc Arhenæus in 2. progn. hydropem à calore fieri dicit, quatenus eodem ex accidenti jecur refrigeratur. 4. quia calor p. n. intensus in humiditatem agens flatum producit, ex quo tympanites nascitur, ut vult Averr. Collect. 1.

Causam
 hydropis
 esse calidi-
 tatem.

Contra quæstionis affirmativam ex eo con-
 cludere licet, quod unanimi fere Medicorum con-
 sensu generatio hydropis intemperiei lecoris fri-
 gida tribuatur, unde ratione contrarietatis mor-
 bus indicabit Calefacientia. Antecedens
 probatur seq. 1. quia nunquam fit hydrops juxta
 Gal. lib. 5. de loc. aff. nisi frigida quadam in-

Causa hy-
 dropis esse
 frigiditatem.

Q 4

tem-

temperie jecur afficiatur, sive hoc fiat prima
sive per consensum. 2. quia necessum est ut
drops fiat propter sanguificationem debilitatam
at vero quemadmodum ἐκ μὲν τῶν οἷς perficitur
à calido naturali visceris, ita sequitur dimi-
tam sanguificationem à caloris defectu depen-
re. 3. quia in hydropse loco sanguinis genera-
aquosus humor, idcirco sequitur à jecore re-
gerato hoc fieri, quatenus genitum sequitur
turam generanti.

Descriptio
questionis.

III. Pro conciliatione nota ex Horatio
genio Tom. 2. Epist. l. 8. quod proxima
sa, quæ sanguificationem impedit, sit frigida
cinoris intemperies in omni hydropse, quan-
nihil impediat, quin antecedens causa possit
calida, quod etiam Mercurialis innuit
de med. mor. c. 24. Frigida scilicet inte-
peries, prout denotat caloris naturalis defectus
qui omnem qualitatum excessum præter nat-
sequitur, eodem Augenio attestante. H-
etiam lib. 3. Epist. tom. 2. inquit: quid im-
dimento esse potest, quin ascites ex acuto mo-
statim fiat, quemadmodum ab Hippocr.
Gal. scriptum fuit: Si enim omnis immoder-
intemperies actum impedit propriæ virtutis,
non impiedetur ex intemperie calida sangui-
catio? Pater igitur quod argumenta negan-
priora concludant de causa antecedente
autem proxima: postremum vero negatur, quod
fla

us non intensi, sed potius debilioris caloris effectus est. His ergo positis consequens est, ut re-
tis causis antecedentibus eò dirigamus medi-
camentorum usum, quò defectus caloris, quam
frigiditatem vocant, in jecore corrigatur, quam
causam appropriata calefacientia prescri-
benda veniunt.

Veruntamen cum curandi leges, ipsaque Singularis
dubitatio.
medicamenta tam à veteribus quam recentiori-
bus Medicis prescripta non simpliciter tantum
correctionem frigiditatis, sed resolutionem pe-
culiaris materie in hoc affectu peccantis respici-
unt, quatenus per evacuantia, resolventia &
scutientia jecori succurrere conamur, idcirco
dubitatur, an vera sit sententia Spagyricorum,
quæ statuitur hydropis generationem ut pluri-
mum fieri propter collectionem serosæ & tarta-
reæ materie in jecore quodammodo coagulatae,
cujus ratione consequenter chylus loco boni san-
guinis in ejusmodi similem salsum & aquosum
humorem maxima ex parte convertatur? hoc
solum an penitus improbabile sit, ij dijudicent
qui sitim hydropicorum immensam non frigidi-
tatis & humiditatis, sed salsedinis à tartareo su-
perabundantis effectum in ejusmodi laborantibus
frequenter observârunt, qui urinas hydropico-
rum crassas & cum rubedine ferè nigricantes
quas reddunt ubi malum confirmatum est, i-
dem (scilicet materia jecur obstruens resolvitur) non su-
per-

superficialiter tantum aspexerunt, sed artificia-
li evaporatione paucissimi liquoris in mera su-
stantiam salinam commutatas viderunt; quod
vulneribus hydropicorum rebellibus propter ac-
rimoniam humoris abundantis (quam aqua so-
la non prestaret) frustra consolidantia remedia
prescripserunt; qui tandem non simplici
tantum calefaciendo, sed per ea quae tartarum
coagulatum resolvunt, & per vias urinaria
sudores aliave ratione perpellunt, ejusmodi li-
borantibus succurrere didicerunt, usu scilicet
spiritus Terzbinthinae, Arcano Tartari, sa-
cichorei, Restae bovis, Agrimoniae, cardui ben-
dicti & similibus.

QVÆSTIO IIX.

Hydropis

different x.

Num in ascite $\omega\gamma\alpha\kappa\epsilon\nu\theta\omicron\iota\varsigma$ tentanda?

1. Hydropis vel aque inter cutem tres num-
rantur species vel differentie, nimirum Ascite,
cum inter peritonaeum & intestina plurimus a-
quosus & serosus humor coacervatur, (quod
 $\omega\gamma\alpha\kappa\epsilon\nu\theta\omicron\iota\varsigma$ vel utri modo venter impleatur) Tympani-
tes, ubi flatus & impurus spiritus potissimum in
dictis locis colligitur, & abdomen instar tympani
extensum apparet, & Anasarca, quando per u-
niversum corporis habitum humor superflua-
diffeminatur, ut instar spongie caro univer-
humida tumidaq; appareat. Omnes hæc differe-
rentie sunt affecto jecore (quemadmodum con-
tra alios ex Cardano patet lib. 2. contra d-

tract

St. 3. contrad. 21.) à quo peccans materia
ore producent alius partibus communicatur.

Modus communicationis aquosae ma-
e quo ad Anasarcam non admodum diffici-
st, quando perpendimus una cum sangui-
qui totum in corpus distribuitur, simul quo-
materiam aquosam peccantem ad habi-
corporis facillime derivari posse. Sed quo-
asciten diverse sunt opiniones autorum, ubi
dimus à Fernel. l. 6. pathol. c. 8. statu-
e, quod aquosus humor in abdomine colliga-
propterea, quod rupta vel exesa sit jecoris
edam vena, per cuius fissuram derelictam
osus humor tanquam tenue quid, continuu
inscoletur, quod ob scirrhum vel nimiam siccit-
em viscerum interdum quoque fieri posse sub-
it, quam assertionem solidissime Augenius
8. Epist. Tom. 2. & Mercurialis lib.
de med. morb. c. 24. refutant, & potius
iuxta Galen. sententiam cum plerique asserimus
uosam materiam in abdomine colligi maxi-
ex parte per transcolationem cecorum mea-
um, quod facillime fieri potest, propterea
quod aquosa serosaque materia copiose superab-
undans à membris & ulterioribus venis, velut
nutritionem inepta non attrahatur, ut in-
uit Jachmus in 9. Rhaf. cap. 52 nulle re-
manet copiose circa primas venas, per quas Dia-
ndus & roru instar in abdominis cavitate de-
uit.

Quomodo
materia a-
quosa in
hydrupedi-
tribuat?

Hinc

Hinc patet cur sensim & paulatim ejusmodi
at collectio, quod non accidit ubi per disrupti-
nem viscerum vel venarum incurabilis veni-
tumor hydropicus oritur.

III. Queritur autem num in hac hydropis
cie nimirum in Ascite $\omega\alpha\gamma\kappa\epsilon\upsilon\tau\eta\sigma\iota\varsigma$ tenta-
da sit? Negabat hoc olim Erasistratus, his &
inilibus argumentis commotus, 1. quia per
quosae materiae effusionem spiritus simul di-
pantur, & per consequens facultates omnes a-
bilitantur. 2. quia jecur deinceps ob subtra-
mutationem diaphragma cum pulmonibus a-
orsum trahit, unde $\delta\upsilon\sigma\pi\nu\omicron\iota\alpha$ & sicca tussis, quae
hydropicus periculosa. 3. quia peritonaei substan-
tia citra periculum non inciditur, nec incisa fa-
cilime consolidatur. 4. Adde quod hydrops,
ex precedenti quaestione patet, in mala jecoris dis-
positione consistat, unde frustra de seroso humore
effundendo solliciti sumus, hepate neglecto.

Affirmatur
quaestio.

IV. Contra $\omega\alpha\gamma\kappa\epsilon\upsilon\tau\eta\sigma\iota\varsigma$ interdum tentanda
dam esse patet ex Hippoc. l. 6. aph. 27. 7. aph.
8. & alibi, Galeno lib. 14. meth. Med.
cap. 13. Aetio Terrabib. 3. ferm. 2. cap. 20.
Paulo l. 3. de re med. c. 38. hanc ob causam
à recentioribus multis approbatur, ut patet
Paræo lib. 7. Chirurg. c. 12. Capiv. l. 3. pract.
c. 19. Mercuriali l. 3. de med. mor. cap. 24.
Foresto l. 13. Observ. 42. & aliis, sed certi
suis conditionibus, cum sit remedium magnum
in qu

quo non temerè; sed singulari prudentia pro-
 endum est. Quod autem interdum abdomen Ratio affir-
 riendum sit, inde colligitur, quod non raro mationis.
 ta serosi humoris copia colligatur in abdomi-
 que nullius medicamenti virtute possit edu-
 at cum affectus non curetur, teste Cello lib.
 de re med. c. 21. nisi copiosa materia pec-
 educatur, idè parum prudenter, ut inquit
 ræus cit. l. de perforatione abdominis am-
 itur, cum eò necessitatis ager redactus, ut eà
 à ipsi succurri possit.

Notandum tamen juxta Hipp. 6. Epid. Limitatio
 Et 7. tex. 8. ut cum cautione hoc fiat, quan- affirmatio-
 scilicet brevi tempore tumor ad insignem ma- tionis.
 tudinem pervenit, & priusquàm materia pu-
 escat, febris succedit, viresq; graviter deici-
 untur. Fiat autem evacuatio non unica vice, sed
 mulatim: qui enim secundum Aph. 27. lib. 6.
 mpyci vel hydropici uruntur aut secantur, si
 us aut aqua & dōws effluxerit universim su-
 itò moriuntur, ob spiritus unà dissipatos.

¶ I. Hic quidam loco sectionis adhibent quo-
 tidianas sacrficationes totius infimi vètris, que
 ratione Medicum celeberrimum superioris Au-
 triæ D. Iohannem Micheliū quasdam de-
 beratos hydropicos restituere memini.

¶ II. Iam ad rationes in contrarium adductas
 respondemus. Ad 1. Nihil timendum ubi par-
 tis vicibus evacuatio materie peragitur, quod
 expè-

experientia multorum hac ratione liberatorum
testatur. Ad 2. Vitatur hoc incommodum, juxta
Pezaeum, agro in lecto recumbente, praesertim
cum ejusmodi subita evacuatio non instituat.
Ad 3. Negatur: quia absurdum non est me-
branosas partes consolidari posse, praesertim
cum musculis arētissime coherent, quod in pe-
toneo accidit. Ad 4. Licet mala jecoris dispo-
sio primo sit respicienda, minimè tamen tan-
geri copia negligenda est, propterea quod me-
cinam humor intus inclusus juxta Celsum imp-
diat, & procedente tempore interitū portenda

QVÆSTIO IX.

*An in lienis obstructionibus diuretica
medicamenta praescribenda?*

Aff. ut supra dicitur.
1. Affirmativa videtur approbanda, cum con-
sideramus illa medicamenta quae juxta Avicen-
& alios à practicis multis in lienis obstructio-
ne praescribuntur: nec deest ratio quia lienis ob-
structio fortioribus indiget remediis, juxta Gal-
lib. 13. meth. Meth. c. 16. & lib. 2. de art-
curat. cap. 5. quàm obstructio jecoris: at ve-
rò quatenus aperientia jecoris fortiora reddun-
tur, eatenus diuretica sunt.

2. Verum pars negativa potius cum Galen.
defenditur, qui citato loco lienem non per renes
& vias urinarias, sed per alvum tantum ex-
purgari posse statuit. Confirmatur hoc ulterius

à Sava

Avanarola tr. 6. pract. major. cap. 15.
ne, quia materia quæ est in splene, non po-
evacuari per urinam, nisi primum ad ca-
n jecoris perveniat: at verò cum grossa
ateria citius deorsum descendat, & tanquam
ia à jecore non facile recipiatur, ipseq; lien
Mesaraicus venis cohereat, verisimile est,
dem melius & leviori negotio per alvum se-
ri.

Notandum tamen, quod interdum exhiben-
sint ea, quæ materiam per vias urinarias ex-
bant, quatenus natura quandoq; peccantes
nones eò ablegare conatur, ubi non exhiben-
juxta Avanarolam, ut sunt diuretica,
quatenus obstructions lienis vehementer a-
iunt. Capivaccius lib. 3. pract. cap. 25.
retica concedit non respectu materie con-
ctæ, quæ lienì inhaeret, sed propter materiam
ecedentem, ut fluxus ulterior avertatur, &
nor minus augeatur. Paret igitur qua limi-
ione medicamenta diuretica dupliciter in lie-
obstructionibus concedi possint, quam ob caus-
n interdum à practici non immerito præscri-
ntur.

Quod autem rationem adductam attinet, Responde-
mirum lienis obstructions vehementibus ape- tur ad affir-
ntribus indigere, id sit ratione materie, que mativam.
ngi cruda & rebellis est, non respectu modi
cuandi. Quapropter licet fortiter incidamus

atq;

atq; aperiamus, non tamen statim per urina
 materia ducitur, quia via dantur proximior
 nisi fortè singulare quid natura moliat,ur,
 mediantibus arteriis emulgentibus attenuata
 materiam ex ipso liene recipiat, quod tamen
 rō accidit.

QVÆSTIO X.

An lienosis usus aceti conveniat?

Negatio
 quæstio.
 nis.

I. Videtur quod non: cum enim iuxta Gal.
 Simp 12. ejusmodi vires acetum obtineat, ut j
 dice Mercat lib. 6. de febr. gignendo mela
 cholicō succo sit accommodatissimum, conseque
 est illud ipsum lienosis minimè convenire. C
 ratio ejusdem Mercati lib. 1. de morb. in
 tern. curat. c. 17. succedit similitudo scilicet
 aceti & melancholicæ, cūjus respectu intempesti
 vus acidorum usus melancholiam generat.

II. Contra lienosis acetum convenire manif
 stis verbis asserit Galen. lib. 11. Method. u
 spleneticis medicamentis aliquid aceti cōmiscen
 dum esse statuit, quod idem repetit lib. 9. d
 med. comp. κ. 7. c. 7. Hanc assertionem Galen
 pleriq; practicoꝝ sequuntur, usum aceti lienosis
 concedendo, non simpliciter, sed quatenus
 acetum de siccitatē, attenuat, & crassitiem ac vi
 scositatem incidit, quas operationes ex veris su
 is principiis decade 5. quæstione 1. deducit
 mus.

Pr

Συμ Νεφ

crenum & vesicæ Dispositioni-
bus præternaturam,

RESPONDENTE

CHRISTOPHORO BILTZER, Silesio.

P

про-

Renum &
vesicæ offi-
cium.

Post considerationem illorum a-
ctuum, qui Iecoris & Lienis operatio-
impediunt, non incommode considerantur
dispositiones præter naturam, quæ Renibus
Vesicæ, viisq; urinariis accidunt, utpote, quæ
rum partium functiones ad priora sanguifi-
cationis organa singulari naturæ providentia
dinatæ sunt, quatenus ad ulteriorem sangui-
depositionem, humiditatem serosam separan-
do, serviunt.

QVÆSTIO I.

*An in calculo renum spiritus Terebin-
thina conveniens?*

Materia
calculi.

I. Quo rectius quæstionem præsentem
terminemus, ante omnia requiritur, ut gene-
tionem calculi, quæ sit in corpore nostro, penitus
consideremus & perpendamus. Quemadmo-
dum verò cuncta, quæ sunt naturaliter ex ce-
determinatâq; materiâ producuntur, sic eti-
calculi, qui frequenter in renibus & vesicâ u-
naria, non raro in aliis quoque partibus corpo-
juxta Medicorum observationes, inveniuntur
ex viscosa, lenta, limosaq; materia concre-
unde verè dicit Alsaravius lib. practico
Med. tract. 20. cap. 10 cautelum à passio-
lapidis renalis in evitacione viscosorum ciborum
consistere.

Etenim

Etenim ejusmodi materia non aliam
 noscit originem, quam alimenta quotidie as-
 sumpta, in quibus plus minus, pro cuiusq; cibi po-
 tate & natura seculentum & limosum quid ab-
 dat, quod ubi iusto modo secerni nequit, ge-
 nerationi calculi præbet originem. Hæc materia
 superabundans in scholâ Spagyricorum pluri-
 mum de natura salis participare dicitur, quoni-
 am in forma liquoris hinc inde distribuitur, &
 eorum coagulatur, quod instantum convenit,
 in quibus principium salis superabundat, teste
 Serapionem in consil. de Arthr. & Calc.
 communiter Tartarum vocatur, ab analogia,
 nam humores & sanguis noster cum substantia
 habent, in qua materia ejusmodi pluri-
 mum abundant Tartari nomine insignitur.

Vnde oris-
 tur mate-
 ria calculi

Qualis sit
 materia
 calculi se-
 cundum
 Hermetia-
 cos.

I. Licet autem in hac materia Calculi.
 e consentiant autores classici, plurimum ta-
 men inter sese dissident, quo ad causam genera-
 tionis & efficientem, dum alij à frigore calculos
 crescere statuunt alij contra calorem exce-
 dentem ponunt, alij neutram harum opinionem
 probant. Quod frigus ad generationem calculi
 fiat, Aræteus & Rufus innuere videntur, An sit fri-
 giditas.
 asserunt in senib. fieri lapides renales eo, quod
 humores viscosi & crassi facile congelentur à
 frigore: nec Galenus admodum dissentire vide-
 tur. dam l. 6. Epid. com. 1. text. 6. lapides
 renum

Negatur.

renū eo pacto concreſcere dicit, quo fiunt tophi.
 At hi fiunt frigiditatis, quaratione Hipp. lib.
 Epid. lect. 3. oſium naturam frigidam ad g-
 nerationem tophorū inſervire pronunciat. V-
 rum cum tantus frigoris exceſſus, qui ad calo-
 li congelationem faciat, in corpore vivente fi-
 gi nequeat, idcirco concludimus frigore gen-
 rationem calculi fieri non poſſe, concedendo t-
 men quod caloris imbecillitas ad materie calen-
 ſe collectionem inſerviat, quod authoritatib-
 dictis demonſtratur.

An ſit cali-
 ditas?

Negatur.

IV. Alij calori poſſimum hoc munus
 in efficiendo calculo tribuunt, ut patet in Pauli
 Aegin. lib. 3. cap. 45. Tralliano lib. 9. ca-
 4. juxta quos ignea renū caliditas calculos g-
 nerat, abſumens videlicet in glutinoſa conſiſte-
 tia humorum id quod tenue eſt & aqueum,
 habet Jacchinus in com. in lib. 9. Rha-
 cap. 64. & alij ſexcenti. Sed & horum op-
 nio difficultatibus ſuis non caret, propterea quod
 vero minimè conſentaneum ſit, tantum in co-
 pore noſtro ſuperabundare calorem, qui calculi
 veluti lateres coquat, & humidiores partes a-
 ſumendo ſolidos, quod ſupereſt, vertat in lap-
 des. Adde quod renes & vie urinarie quo-
 diana ſcateant humiditate, quatenus excreme-
 tis humidioribus & ſeroſis tranſitum præber-
 qua de cauſa minus ejuſmodi exiccatio time-
 da.

Qui neutram opinionem approbant, eo In materia
 linant ut nec frigus nec calorem pro causa calculi vim
 maria agnoscant, sed ipsi materiae calculi coagulatio-
 niam vim coagulandi concedunt; ut enim nis esse.
 allium, juxta Cordæum in comm. 7. in
 pp. lib. 1. de morb. mulieb. aëri expo-
sum lapidescit, non quod ambientis aëris qua-
 ntibus attingatur, sed propter absconditam
eam, quæ à circumstante aëre affecta indu-
 tionem producit; ita verisimile est, in ipsa
 calculi materia vim coagulandi residere, quæ
 tibus necessarijs requisitis ad illius generatio-
 nem primario faciat.

I. Hæc vis concretionis à Spagyricis sali
 tribuitur, unde calculum fieri dicunt, quatenus
 materia salsa tartarea suapte natura vergit ad Opinio spa-
 gulationem, qua ratione Dn. Platerus quoq; gyricorum
 calculos generari statuit, propterea quod acris de genera-
 salsus succus terrestritati in sero & urina tione Lapi-
 permisceatur, à quo postea calculus comping- dis.
 ur & concreseat. Si enim juxta Matthiolum
 Præfat. in 5. Dioscor. succus quidam lapi-
 escens, qui corpus aliquod penetrans in lapide-
 m naturam convertit extra corpus humanum
 latur, cur non illud ipsum etiam concedendum
 nobis. Sane in thermis, fontibus acidulis,
 salis &c. tophos ac lapides minere cujuslibet
 respondentes circa margines accrescere vide-

Urinæ.

Urina emissa.

mus, quod caliditati vel frigiditati tribui
quit, sed proprietati materie mineralium
quarum. Imò in vino quoque circa doliolum
terra sæculenta & salsa materia concrevit in
pideam substantiam, quam tartarum appella-
non caliditate vel frigidityte sed vi coagula-
di, quæ materie Tartareæ inest. Nec opus
ut longius abeamus: in ipsis urinis è corpore h
mano emissis illud ipsum patet, quæ licet puri-
ma videantur emissa, procedente tamen temp-
re coagulantur in matulis, & sabulosam ma-
riam, tartaro vel calculi non dissimilem dep-
nunt.

*Vera calculi genera-
tio.*

VII, Ex quibus omnibus patet, eò magis
hanc opinionem præ reliquis retinendam, quæ
magis cum ratione & experientia consenti-
Etenim ex dictis pulcherrimè patet, calculos
nobis generari, quatenus sæculenta, limosa
materia terrea salso succo permixta loca angu-
stiora & sicciora pervadit, inq; adhærescit, &
se se adglutinat, id quod frequenter in renibus
& vesica fit, utpote per quæ loca sæculenta li-
mosaq; illa materia tartarea cum urina alia
quoque à sanguine ablegatur.

*Causa ad-
juvantes
calculi ge-
neratio-
nem.*

VIII, Ergo quo magis alimenta ta-
materia abundant, & quo minus eadem o-
stimbecillitatem concoctricis facultatis separa-
tur, eo citius calculus potissimum in renibus
& ve-

lica generabitur, maxime in iis qui hanc
 iâ quadam dispositione partes illas imbeci-
 , & ad expellendum segiores obtinent.
 amvis Galenus passim generationem cal-
 alori adscribat, non tamen obscure lib. 6.
 lem. com. 3. text. 15. innuit, in pueris
 los vesicæ generari, non propter calorem
 quæ, sed qualitate materiæ, quæ ipsa sibi
 actionis causa est, quatenus crassities uri-
 unum coiens coagmentandi concrescen-
 principium statuitur. at quomodo concre-
 t hæc materia, nisi vim coagulandi respec-
 talis obtineret?

His quo ad calculi generationem præ-
 queritur:

An spiritus Terebinthinae conveniat
 in calculo renum?

Affirmatio
 Questio.
 nis.

Affirmamus propterea quod sit medica-
 rum resolvens, atque penetrans, & insi-
 m virtutem obtineat in visceribus purifican-
 tartaroque collecto resolvendo, & per vias u-
 rias expellendo. Quemadmodum autem
 i medicamenta diuretica non exhibentur
 us quam primæ viæ per lenientia sint exina-
 e, sic etiam hoc loco requiritur, ut antequam
 continuū & quotidianū usum spiritus Tere-
 thinae, qui nihil aliud est, quā oleū ejus purif-
 simum

Cautela.

num perveniamus, lenitiva purgantia præparantur, quamvis in usu ipsius Terebinthinae substantia non semper hoc requiratur, ut te que & ipsa vim alvum subducendi præ-

n det, præsertim ubi cum Rhabarb. pulv. miscetur juxta descriptionem Cratonis in pere Consil. à Scholzio editorum, c.

Instantia
Solvitur.

fil. 152. Nec obstat, quod Spiritus vel oleum Terebinthinae levissimo calore præsertim balneum vaporosum destillatum, teste Quercetano lib. de med. spag. præpar. par. cap. 3. Sit calidum, frigidusq; propterea nervorum & articularum affectibus medeatur, quod caliditas Terebinthinae temperata membrum

sectioni dicatis amica est, quam ob causam quoq; respectu calculosis convenit, quatenus coctiones adjuvat, ut materia peccans eo minus à sanguine separetur: quod maxime patet

Historia Monachi nephritide & articulari morbo laborantis, qui post multa remedia frustrata, tandem assiduo Terebinthinae usu, quam singulis diebus per menses aliquot nuci magnitudine jejunos cum saccharo deglutiebat, teste mato Lusitano centur. 1. curar. 63, à

Articulari laborante in affectibus liberatus est, & convaluit.

QUESTIO II.

Quenam venæ in inflammatione renum secanda?

Int

Inter alia præsidia, quibus inflammatio-
renum succurritur, frequens est vena sectio,
qua dubitatur, quomodo sit instituenda &
venam vena sit aperienda? Primo quod cir-
poplitem vel malleolum vena sit per-
videnda Galenus innuere videtur lib. 13.
Methodi Med. cap. 11. & 6. Aph. 36. in
mm, asserens, quod in affectis membris su-
jecur cubiti, inferioribus autem partibus in-
inflammatis poplitis aut malleoli venæ sint secan-
Nec ratio deesse videtur, propterea quod in
inflammationibus ab illis locis sanguis mitten-
us esse videatur, à quibus materia peccans pro-
me potest evacuari

Venam po-
plitis vel
malleoli a-
periendam
esse.

Contra quod in rerum inflammatione
potius à vena cubiti sanguis mittendus esse vi-
deatur Aretæus, Ruffus, Aetius, & omnes
re Arabes innuunt, propterea quod in ijs, qui
venum inflammatione laborant, sanguinis
multitudo congregata videatur, cui talis vena-
sectio commoda videtur.

Contra ve-
nam cubiti
secandam
esse.

II. Has opiniones discrepantes autor li-
ori de ren. aff. dign. & Med. cap. 4. con-
siliare conatur, ubi dicit; tunc temporis in re-
um affectibus malleoli vel poplitis venam ape-
riendam esse, cum valida est virtus, sin imbecil-
is, venam in cubito potius secandam statuit;
nam si virtute debili infra evacuabimus reten-
rix facultas, quæ est imbecillis non retinebit,
sed universa materia in præceps rapietur, &

Cōciliatio
authoris lib.
de ren. aff.
dign. &
med.

partem assiduo defluxu impetet, succis videlicet
in locum imbecillem perpetuo procumbentibus.
Verum cum semper, secundum Galenum viri-
um robur ad venesectionem requiratur, non vi-
det Altimarus cur venacubitus sit incidendus
tunc temporis, ubi vires imbecilliores ipsam san-
guinis evacuationem dissuadent.

Concessio IV Potius igitur conciliationem ex Galeno
vera juxta deducere conabimur cum Altimaro de lap-
Calcaum. ren. Mercuriali lib. 3. de med. morb. cap.
29. & aliis, qui retinent Galeni decretum in
lib. de sang. miss. per venas. quo in locis
scribit, in omnibus inflammationibus infra re-
nes, mittendum esse sanguinem à partibus in-
ferioribus in inflammationibus supra renes, à
partibus superioribus; in renibus vero inflam-
matis utroque modo agi posse, quasi renes ipsi
medii sint inter partes superiores & inferiores,
adeo ut sententia sit Galeni in renibus inflam-
matis debere interdum mitti sanguinem à par-
tibus superioribus, interdum ab inferioribus.

**Determina-
tio veri-
tatis.**

V Mittitur autem sanguis ex vena bra-
chii ubi retens est inflammatio cum humorum
fluxione totiusque plenitudine, ut innuit Fore-
stus lib. 24. obs. 30. quod non fit, ubi facta
est inflammatio, nec ulterior fluxio humorum
corporisque plenitudo copulata est, quia tunc re-
quiritur ut materia evacuetur & derivetur per
loca proximiora, quod fit pertusis venis inferio-
rum

partium, quemadmodum ex adductis quoq;
in locis thesi prima confirmatur. Quod au-
tem reliquorum Principum assertionem attinet,
venam brachiorum potius inciden-
te, illa vera est de inflammatione incipien-
tem plethora totius & fluxione materia, quo-
modo propter evacuationem à toto sanguine
trahitur.

QVÆSTIO III.

Lactis usus in exulceratione renum
prescribendus?

Exulceratio renibus varias ob causas ac-
tas, quas Mercatus lib. 4. de morb, cu-
cap. 7. tribus classibus comprehendit, ita
annis renum exulceratio vel fiat ex abscessu
re, vel ex humorum acrimia, erodentium &
affluxu; vel tandem à re solvente con-
sumum, vi & impetu quodam, sive casus sit, sive
usio aut vulnus. Vicumq; tamen fiant ul-
renum, curationem sibi communem vendi-
ut, ut ulterior materia peccanti affluxus per
venientem victus rationem & pharmaciam
beatur, & ea quæ faciunt ad ulceris abster-
em, purificationem & consolidationem ad-
strentur.

Causæ ex-
ulceratio-
nis renum.

Ulcera
renum cu-
ratio gene-
ralis.

Queritur autem num hoc loco la: Affirmatur
s usus conveniat? Affirmativa pla- Questio.
Medicis, sed certa limitatione subjecta:

nam

nam quoad initia factæ exulcerationis, quæ
 nus majori abstersione opus est, veteres lac asini
 vel equæ cum melle præscripserunt, cuius
 hodie cum saccharo caprillum exhibetur, ut
 quod nitrosa sua substantia magnam etiam
 stergendi potentiam obtinet. Quod si ulcus
 tersum videtur, potius lac bubulum cum melle
 vel saccharo singulis diebus exhibendum.
 enim hoc præsidium, (inquit Mercatus) ut
 alimentum & ut medicamentum effi-
 cissimum, quippe serosa parte, absterge-
 caseosa consolidat, butyrosa vero & præ-
 gui dolores ac morsus lenit, viresque
 facit.

Instantia
 solvitur.

III. Nec obstat quod lac difficulter ad re-
 transeat, inprimisq; visceribus noceat: primum
 enim facillimè corrigitur, ubi miscentur

IV. Lacte succus melonum & alia quæ perducunt
 renes; alterum non timendum, cum lac post
 dicamenta universalia præbeatur, eo modo, quo
 illud ipsum determinavimus. Hinc Mercatus

Diversitas
 lactis diver-
 sis intenci-
 onibus in-
 servit.

ialis; ubi viscera sordida satis sunt convenit
 lud lac, quod magis abstergere potest, ut asini
 num, equinum, camelinum; ubi autem non
 sordida sunt ulcera, convenit lac quod minus
 abstergit, magisq; carnem generat, ut est cap-
 num; ubi tandem ulcera prorsus sunt emunda-
 ta, convenit id lactis genus, quod optime nutri-
 ut lac ovium & vaccinum.

QV

QVÆSTIO IV.

Succini sal & Oleum præscribendum
in renum viscidis obstructio-
nibus?

Ambra citrina vulgò dicta Græcis Ele-
m, Persis & Mauritanis Carabe, Latinis
num, Germanis Agstein/ Bernstein oder
statar dicitur, de cuius origine & natura
sæ fuerunt opiniones apud veteres, quemad-
modum videri licet in Plinio lib. 37. natural.
histor. & Libavio part. 1. singular. tract.
succino, cap. 1. ut & parte 3. singul. lib.
Nobis sufficit, ut in præsentia determinemus,
minum nihil aliud esse quam succum bitumi-
nim concretum in certis terræ locis instar aliorum
minum, quod pluribus loco posteriori confirma-
t à Libavio. Vires hujus multiplices & admi-
randa sunt in pluribus humani corporis imbe-
cilitatibus, præsertim ubi hægyrica succedit
paratio, quæ materia terrestris & impurior
puriori & nobiliori segregatur.

Fit hoc potissimum ubi succini albi (quod Succini
aliquis præfertur) fragmenta selecta crasso mo- præparatio
contunduntur, cucurbita non nimis alta re- spargyrica.
tuntur, aqua rosacea vel Beronica q. s. affu-
& apposito capitello juncturis obturatis per
venam, servato ignis gradu, nec tamen admo-
um crescente, destillantur: hic primum
aqua

Succinum
quid.

aqua & oleum album cum spiritibus nubis
instar egreditur, quibus desinentibus, deinde
quiritur oleum flavum, ac tandem rubeonigrum
cum sale per sublimationem ascendente, de quo
bus plenius agit Cunnradus in Medull. c.
still. tract. 9. de suc. & Crullius in Bal.
chym. pag. 190. ubi maximè rectificatio
rioris olei, & salis purificatio notanda venit.

**Affirmatur
Quæstio.**

III. Queritur autem: num oleum h
ut & sal succini conveniat in renum o
structionibus? Afferit hoc præter alios m
ros de oleo Libavius part. 3. singul. lib.
cap. 28. dum inquit: renum lapides confring
oleum succini vel pulvis cum aqua raphani
malvatico: nec deest ratio, quia meatus urin
les aperit, & materiam peccantem resolvit, c
loremq; concoctionis autorem adjuvat. At v
rò magis adhuc salem ejus commendat Crullius
quem remorata urinam promovere, meatu
umq; urinalium obstructions mirabiliter exp
dire pronunciat, à granis tribus ad decem in
qua Petroselini seu Ononidis usurpatum.
merito, quia teste Libavio citato loco cap. 2
Sal iste subtilis est essentia, nitrosamq; qualita
tem cum Calchantina aciditate temperata pos
sident, unde vi abstersoria & acri pollet, ut idem
part. 1. singul. tract. de suc. cap. 7. habet, & ni
hil aliud, quam olei pars subtilior, pruinæ mod
concreta esse videtur.

Sci

Sed obstat in presentia, quod ejusmodi
 etrantia & attenuantia renum obstructio-
 nis videantur incommoda, cum peccantes
 materias ad vias urinarias commoveant, quod
 nimè conducit, utpotè cum per partes lesas
 actio fieri non debeat. Adde quod curatio
 contrarietate perficiatur, quocirca vomitus po-
 tius quam diureticorum usus præscribendus.
 notandum juxta Conciliatorem diff.
 S. Savanorolam tr. 6. præct. Major. c. Solvitur.
 quod ejusmodi medicamenta diuretica non
 veniant in obstructionibus renum, nisi pro-
 pter plethoram vel cacochymiam universalis
 sufficientia præmittantur, quemadmodum ple-
 thoris determinat Mercatus de carat. facult.
 ælt. 2. 7. unde patet quid ad instantiam pri-
 mam respondendum, nimirum purificatis inter-
 mediis viis, ulteriorem renum obturationem
 nimè timendum esse. Secundam quod at-
 ter, illa nihil concludit, cum contrarietas cu-
 rationis non semper motum materiae peccantis
 opposita loca requirat: eò enim ducenda ma-
 teria quo maxime suapte sponte vergit, juxta
 Hippocratem lib. 1. Aph. 21.

QVÆSTIO V.

An propriè dicta diuretica ad calculum
 vesicae frangendum adhi-
 benda?

An calcul-
lus vesicæ
semper e
renibus ru-
dimentum
habeat?

Negatur
quæstio.

Quando
diuretica
conveni-
unt.

I. *Ut in renibus sic etiam in vesica sæpius calculus generatur, non quidem, ut voluit Fernandus lib. 6. pathol. cap. 13. semper ea ratione quatenus rudimentum aliquod lapidis è renibus in vesicam per ureteres derivatur, quæ assertio non immerito ab Horatio Aug. lib. 6. tom. 2. Epistolar. Rondeletio l. 5. Meth. curand. cap. 44. & Mercuriali lib. 3. practica. 33. refutatur, præsertim cum pueris frequentè vesicæ calculus adsit, in quibus tam præcedens renum calculus non observatur.*

H. *An autem in hoc calculo frangendo diuretica propriè sic dicta præscribenda dubium est? Horat. Aug. tom. 1. Epist. 4. lib. 12. negativam proponit propterea quod propriè dicta diuretica sint maxime calida & sicca, magisq; materiam indurent, quam resolvant, utpote quibus sanguis teste Galeno non tantum extenuetur, sed & succidatur, secernatur & per consequens incrassetur non secus atque lac quod coagulatur seroso videlicet & tenui seorsum segregato, crasso vero sese coennte.*

III. *Pater igitur talia non convenire, nisi calculo jam rupto, & in partes minimas redacto, quo tempore necessarium est, ut natura adjuvemur, ut à viis & receptaculis urinariis per diuretica medicamenta peccans materies purgetur. Nota tamen, quod interdum*

frat

gendo calculo præscribantur etiam diuretici
quatenus alia medicamenta mollientia &
alia ad vias urinarias ducunt; & illud quod
tum & liberatum est; expurgant.

QVÆSTIO VI.

in urina stillicidium per aromatica as-
sumpta corrigendum?

Stillicidium urinae, quod Græci σπυγγία
tur; variis de causis fieri potest, quæ à Gale-
5. Aph. 58. & l. 3. Aph. 16. ad duas clas-
reducuntur; nimirum ad retentivam imbe-
tatem & vesicae morsum; seu urinae acrimo-
niam, quod posterius frequenter accidit, quocir-
claretur, num etiam aromatica in tali
u convenient? Videtur probabiliter nega-
propterea quod ignis igni non sit adden-
quatenus igitur alias adest peccantium hu-
um fervor & acrimonia, cuius ratione mor-
à pluribus ardor urinae vocatur, eadem ve-
nele videtur; alia potius convenire remedia;
m ob causam hæc affectio sæpius per decocta
llentia & refrigerantia corrigitur; ut patet
Oresto lib. 25. observ.

Causa
franguriae

Negative
quæstio
nis.

Verumtamen licet negandum non sit stram
iam ab acrimonia fieri frequenter fieri, non
ne ex eo sequitur, causam antecedentem, ad
scuratio dirigitur; semper esse calidita-

Resolutio
quæstio
nis.

Q

16m

te, quia fieri potest, imò frequētissimè fit, ut c
 sities humorum frigidorum ad acrimoniam
 ligendam ac retinendam inserviat, ita ut ac
 urina generet stranguriam, non quatenus ta
 sed pro ut exitus ejus, quam ejus acrimonia
 celerat, ob admistas partes crassiores impedi
 Ut enim acres & biliosi humores dysenteri
 non generant, ubi fluxum alvi concitant,
 visciditas quædam accedat, cujus respectu pa
 tibus intestinorum adhærent, eaq; exulcera
 sic etiam serum sua natura peculiarem acrim
 niam possidens non generat urine stillicidium
 nisi peccantes humores crassiores accedant.

Recens ce-
 revisia quo
 modo ge-
 neret strā-
 guriam.

III. Hinc patet quomodo recens cerevisia si
 llicidium urine generet, ~~crassitie videlicet~~
~~frigiditate sua meatus urinarios obstruendo~~
 consequenter fecum minimè depuratarum
 crimonia serum exacerbando, ubi vinum gen
 rosum ebibitum oppidò juvat, utpotè quod cal
 facit, attenuat, cruditates concoquit, adeoq;
 causam antecedentem corrigit.

Aromati-
 cis in strā-
 guriam quo
 tempore
 utendum.

IV. Hac ratione sæpius non inconueniens
 aromaticorum usus, quando scilicet urine stil
 lidium ab ejusmodi causa antecedente frigidi
 & obstruente dependet, non obstante, quod m
 teria peccans proxima sit acris & fortassis cal
 da: frequenter enim accidit, ut in calido mo
 bo calidum quoq; præscribatur remedium, no
 morbi respectu juxta curativas indicationes, se
 propri

propter causas antecedentes peccantes, ut super
Decad. 5. quæst. 2. innuimus.

QVÆSTIO VII.

An guttur galli crematum & pulveri-
satum proprietate quadam occulta
sanet immictionem?

Vitium quod Grecis *εὐσφορία* dicitur, La-
tis vocatur *Immiectio*, quando quedam urinae
continentia adest, præsertim tempore somni,
fit propterea quod musculus vesicæ clu-
ns præter naturam affectus sit. Afficitur au-
dictus musculus vel externis vel internis cau-
sæ: externis, quando frigiditas quedam seden-
tis super marmora, seu natantibus introduci-
tur, aut percussione, casu, vel solutione continui-
tate prægnantibus in difficili partu, & calculo
(horantibus à Lithotomis frequenter accidit)
Tus musculus læditur, ut vel influentem fa-
cultatem à nervis recipere nequeat, vel eadem
non possit: Internis, quando fri-
da intemperies interna cū succis frigidis humi-
dæ superabundantibus in causa est, ut musculus ve-
re resolvatur, emolliatur & laxetur, quod fre-
quenter pueris, natura scilicet humidioribus acci-
dit, & puellis atq; virginibus, in quibus affectus
cōtumacior ob superabundantes p̄uitosus her-
editates; imò & senibus quo ad calorem nativum

Immiectio
quid.

Quomodo
lædatur
musculus
in immi-
ctione.

Q 2

debet

debilitatis, interdum accidit, excrementi-
humores facillime colligentibus.

Cur somni. II. De hac immixtione, quæ ab ejusmodi ca-
antibus ci- sa interna frequenter in somno accidit, in
tius aeci- quo tempore spiritibus alio revocatis facultas
dat immi- rentrix ob musculi mollitiem officii sui facili
tio?

Questionis
Affirmati-
va.

consil. Med. II. qui non negat universa
mendicamenta maxime requiri, quæ facia-
ad crassorum humorum attenuationem, leni-
rum incisionem, collectæq; materie dissipati-
nem & evacuationem, subiicit tamen his verbi-
verum proponam medicamentum par-
tu facile, quo ego in artis operibus fel-
cissimum virum cum juramento prosp-
re in hoc affectu Romæ usum observavi
D. Gilbertum Hollandum Medicum:
accipiebat guttur galli, urebat, ut no-
consumptum sed tostum, exiccatum qu-
teri posset, exhibebat pulvisculum su-
noctem ante cœnam cum tantillo vin-
rubelli subastringentis: si illo uti hau-
posset, exhibebat in haustu dilutissim-
poscæ, idquæ reiterato paucis diebus fa-
ciebat. Illud nulla manifesta causa, sed
proprietas quadam sanat affectum. Ha-

*Assertio Solenandri, cum qua convenit et quodammodo Forestus lib. 25. obser. 21. inquit: consuluimus septuagenario iam urinam continere non potenti, gallinæ guttur combustum cum aqua dasumeret jejunos: hoc enim à pro-
state valet.*

*Quamvis autem hoc medicamentum post Quæstio-
versalia præmissa magnificandum esse vi- nis decisio.
tur, ob tantorum Medicorum experientiam,
tamen video, cur statuendum non manife-
qualitate sed peculiari proprietate illud i-
juvare, præsertim cum vi sua calefaciendi
xiccandi frigidis & emolliis partibus suc-
at & introductam laxationem musculi cor-
te. Accedit quod medicamenta singulari pro-
tate totius substantiæ agentia non manife-
sed occultis morbis, illius proprietatis respe-
succurrant: at morbis hic, ut ex superioribus
et, occultus non est.*

*Nec obstat quod affectus plurimos jam per Instantia
medicamenta manifestarum qualitatatum, jam solvitur.
illa quæ agunt totius substantiæ proprietate
ure conemur: hoc enim duplici ratione fieri
est, quatenus scilicet morbi totius substantiæ
ul etiam includunt dispositiones p.n qualita-
manifestarū, quibus per sua contraria suc-
rendum, unde præter alexipharmaca tem-
pe pestis ea quoque præscribuntur, quæ sympto-*

Quædam
medica-
menta ma-
nifestas &
occultas
qualitates
possident.

mata supervenienti manifestis qualitatibus le-
niunt, vel etiam quatenus medicamenta diver-
sas possident qualitates, manifestas & occultas
uti patet in ligno Guajaco, quod convenit lu-
Gallica laborantibus occulta proprietate, quod
venenum illud oppugnat; at frigidis humidis
naturis præscribitur, quatenus respectu mani-
festarum qualitarum vim exsiccandi calefacien-
diq^{ue} possidet.

Q^UÆSTIO VIII.

An & quomodo oleum scorpionum in
unctum conveniat in Ischu-
ria?

Ischuria
quid.

Negativa
quæstio-
nis.

I. Ischuria proprie loquendo talis est urinæ
suppressio, quæ propter vesicæ affectum accidet
ubi quaeritur an oleum scorpionum in e-
iusmodi casu conveniat? Videtur negati-
va concludenda, propterea quod oleum Scorpio-
num sit medicamentum alexipharmacum in spe-
cie veneno Scorpionis resistens; unde Paræus libr.
20. Chirurg. cap. 22. commune sed cer-
tum alexiterium contra venenatum Scor-
pionis morsum & plagam inungere ipso
Scorpionum oleo. Cum autem in hoc affe-
ctu tale venenum absit, consequens erit, illud
ipsum frustra præscribi, propterea quod quod
libet agens in determinatum suum patiens ope-
retur.

Innu-

Innuat etiam prius post alios multos Mat-
 ulus lib. 2. Dioscorid. com. ad cap. 11.
 inquit: Vsu exploratum habeo, quod
 am scorpionum per me factum, in
 id sane magnus ingreditur scorpio-
 numerus, cordi duntaxat & pulsan-
 s temporum, manuum ac pedum ar-
 s illitum, ab omnibus liberat vene-
 idummodo erodenti facultate vacant:
 & eos sanat, qui tam a viperis quam
 a ceteris venenosis animalibus vel icti vel
 morfi fuerint. Præstat item maxime
 oleum, cum in homines pestilencia
 at, &c.

Contra questionis affirmativa colligitur Affirmati-
 omnibus ferè practicus, & quotidiana expe- va confir-
 tia confirmatur, quod scilicet in hoc casu matur.
 mentissimū remedium constituat oleum scor-
 um, si juxta sententiam Meluei renibus &
 illinatur. Altimarus per colem Rutaceū,
 orpionibus, aut Nardinum seu Irinum oleū
 paucis Castoreo infundit, ut vesicæ actio re-
 tur. Hinc Valer. Cordus: oleum scor-
 num lapidem renum & vesicæ fran-
 & expellit, lumbis, pubi, peritonæo
 tū, aut per meatū urinarium injectū.

Notandum hic, quod etiam questione Questio-
 cedente monuimus: medicamentum ali- nis decie-
 d. diversis qualitatibus, occultis nimirum sio.

et manifestis prae dictum esse posse, quod si
in praesentia repetimus, demonstrando scorp
num oleum non solum occulta proprietate ve
ni resistere, sed etiam quod ad manifestas ope
rationes vim resolvendi aperiendiq; possideret, prae
sertim dum praepararetur assuso angusturarum an
gdalarum oleo, quod per se quoq; vim calefa
cendi, detergendiq; possidet. Quod autem oleum
scorpionum à Matthiolo maxime tantum in
venenarum affectionibus commendatur, non im
pugnemus, ubi perpendimus illius compositionem
pro ut ab eodem in comment. praefat. lib.
Dioscorid. describitur, quae minime simpli
sed plurima venenarum resistentia pharmaca in
praeparationis dexteritate recipit.

QVÆSTIO IX.

*An in frigida Dysuria conveniant
diuretica?*

Affirma
tiva.

I. Placet Affirmativa Altimaro cap. de dy
suria, dum inquit. Pro medicamento, cui u
tur quae calefaciendi ac urinam ciendi vim ha
bent, quemadmodum est scordij & Artemi
decostum, Hyssopi, Pulegij, Feniculi, Origani
vel thymi cum aqua mulsæ; nec minus interdi
Theriaca aut Mithridatica, Diagalanga, &
Diacinnamomum, aut Diacalamenthum, &
Dianisum preberi poterit, praedictorum sci

21. assumens cum vini albi uncis tribus, aut
tundum predictae aquae mulse.

Contrarius est Galius in annot. in Alti. *Negativa.*
r. cap. 97. qui precedentem assertionem
iam esse statuit, quoniam ista (inquit) licet
efaciant, ducunt tamen copiosam materiam
locum affectum, qui cum sit debilis & male
se excernere, magis ex hac materia copia af-
feratur.

Sed nota pro conciliatione, iuxta Alti. *Concilia-*
m, quod tunc temporis, ubi cum frigida in- *fla-*
perie simul pituitosi succi redundant, non
um in vesica, verum etiam in toto corpore,
ta medicamenta minime sint prescribenda,
primum peccantes humores convenientibus
restivis preparati, & catharticiis accommo-
di evacuati fuerint.

QVÆSTIO X.

An inflammatione vesicae cucurbitula
cum scarificatione pubi af-
figenda?

Inter alios affectus p. n. quibus vesica labo- *Vesicam*
r. est etiam inflammatio, quam non minus inflamma-
am alia corporis partes interna sustinet, cum ri posse.
ultas obtineat venas, situmque suum propè ma-
as venarum ramos habeat, ut inquit Ron-
eletius lib. 3. Method. curand. cap. 46.

Q f

Affe-

Signa inflammationis vesicæ.

Affectus est periculosissimus, quem febris acuta, vigilia, delirium & urina suppressio comitantur una cum irritato egerendi conatu, ardore, dolo duritie & gravitate circa pubem & inguina, ex Paulo repetit cum aliis multis Fuchsi lib. 3. de med. Morb. cap. 43.

Affirmatur questio.

II. Queritur autem nū in hoc affectu cucurbitula cū scarificatione pubi aliquando affigenda? Affirmat Altimarus dum inquit, cap. de inflam. vesicæ, à vene sectione in decocto seminis lini, fenugræci, in hydrelæo paucò addito Aniso aut dauci semine insidere agram facito, &c. deinceps vesicæ locos irrigat ex oleo Chamemelino, Anethino, seminis lini aut eo, in quo Althæa fuerit incocta; itē somenta adhibeantur per aquā & oleum in vesicæ semiplenis admota, vel spongis: & ubi hæc non suffecerint, cucurbitam circa pectinē aut pubem una cum scarificatione affigemus. Idem quoque Mercatus in nui. lib. 4. de morb. intern. curat. c. 9. inquit: in primo mali accessu sanguinē mittes &c. quo factò omni diligentia studendum est ventrem emolli. re clystere injecto ex hydrelæo in parvissima copia, aut ex oleo seminis lini & lacte, vel ex butyro & oleo amygdalorum dulcium: sed tutius fore arbitror in sectionibus id opus exequi, maxime his, quæ recipiunt decoctum fenugræci & violarum.

Præstabis item fomenta ex eisdem
vesica aut spongia & partes dolen-
tes rigabis oleo Chamæmelino, anethi-
vel amygdalarū dulcium in quo fer-
uit Althæa. Quod si adhuc hic factis
non quieverit, cucurbitam juxta
sinem affixam scarificabis.

Verum & huic assertioni contradicit Sa-
citar lib. c. 102. qui nequaquam affirma-
re concedendam esse putat, quoniam cucur-
bita cum scarificatione affixa inflammationem
perando & materiam plurimam ad locum
tum attrahendo seuiorem reddat morbum:
hoc præcipue si in principio & augmento in-
flammationis, & dum adhuc materia fluit, ad-
stretur.

Sed notandum pro questionis resolutione,
minime major affectus exacerbatio cum Sa-
citarum, quia nec Altimarus nec etiam
reatus statim in principio cucurbitam sca-
rificationem adhibent, verum alii præmissis tam
generalibus, quam topicis medicamentis. Con-
tinentur igitur affirmative, quatenus hoc me-
dicamentum per derivationem materia emollita & præ-
parata minuitur, adjuvante venarum commu-
nicatione, qua ramus epigastricus & hypogastricus
in principio nimirum iliaco venæ cavæ pro-
prie junguntur.

Quantum de Renum & vesicæ dispositionibus præter
naturam.

QVÆ-



Συν Δεῶ

DECAS NONA.

De quibusdam affectionibus
muliebribus;

RESPONDENTE

M. PHILIPPO VVEBERO

Idistriniano, Nassoico.

ἰατρού.

Cur mulie-
res præ vi-
ris mor-
bosæ.

Mulieres multorum morborum particeps esse rectè pronunciat Hippocrates, qui propterea reprehendit Medicos, non exactè causam muliebrium morborum percontantes, sed eosdem veluti viriles affectus curantes. Ratio hujus miseriæ, quæ præ viris mulier afficitur potissimùm à duobus depēdet, tum quod mulier sua natura quo ad ortus & generationis principia, propter accidentalem corporis dispositionem viro sit imperfectior, cum teste *Thoma par* 1. 92. ex virtutis activæ debilitate, materiæ ineptitudine producat, adeoque causis morboficis irruentibus eò minus resistat: tum etiam quod actionibus naturalibus membrorum generationi destinatorum in feminis varia vitia succurrant, ex quibus fæminarum corpus millum morborum sortibus premitur, ut inquit *Menæcius lib. 1. de morb. mulier. cap. 2.* Necessarium igitur, ut post alias quæstiones therapeuticas in præsentia gravissimorum quorundam affectionum muliebrium per aliquot problematum declarationem mentionem faciamus.

QVÆ

QVÆSTIO I.

*n & quomodo in suppressione men-
struorum vena secanda?*

Cur femina sanguinem menstruum effun-
dit alibi plenius diximus, nimirum propter so-
lutionem generationis, qua de causa natura provi-
dit mulierem frigidiorē viro genuit, ut debili-
tate generet quidem, teste Galeno lib. 2. de
diff. cap. 5. non tamen vicissim resolvat abun-
dantiam sanguinis, ubi corpora muliebria duo-
decim plurimum inserviunt. Quia ve-
ro mulier membra generationis imbecillia possi-
det, eodem Galeno testante, idcirco per eas
sanguis superabundans certis temporibus eva-
poratur, ubi tamen imbecillitas & imperfectio
sua absolute non consideratur, sed tantum
in effectu individui, quæ propter speciei propaga-
tionem singulari naturæ providentia require-
tur: non enim credendum est, inquit
lib. 1. 14. de usu part. c. 6. opificem par-
tem totius generis nostri dimidiā spon-
te imperfectam ac velut mancā fuisse
constitutum, nisi imperfectionem hanc ma-
gis quædam utilitas fuisset secutura.

Idcirco patet obiter, in constitutione naturali
fluxum sanguinis menstrui fluxum certis ad-
certis temporibus, tam diu, quam diu propter æta-
tem ad prolem concipiendam non sunt ineptæ:

De sangui-
ne men-
struo vide
lib. 1. de
corp. hum.
exerc. 1.
quæst.

Cur per u-
terum san-
guis super-
fluous ex-
purgetur?

An sanguis
menstruus
sit alius ab
eo, quo for-
tus nutri-
tur?

Est enim unus idemque sanguis essentia, quem
 galis mensibus tanquam superfluum natura
 cernit, & quo fetus in utero completur, &
 tra uterum in lac converso nutritur, licet ne
 re nequeamus, eundem tam à priori, propter
 cochymericam constitutionem subjecti, quam
 posteriori, propter causas externas aeris
 entis, ubi iam secretus est, variis modis corru
 pi posse, quod sesellus Fernelius & alios,
 statuunt, sanguinem, qui singulis mensibus
 cernitur, ob noxiam & venenatam naturam
 nutrimentum fetus ineptum esse, quam as
 tionem alibi refutavimus.

Lib. 1. de 11. Evacuatur autem hic sanguis superfluus
 corp. & 2. turaliter per uterum, ut diximus, eam ob
 nim. exerc. sam, quò tempore conceptionis ad generationem
 1. quæst. 7. inservire queat, unde colligitur præter naturam
 Præter na- fieri, quando dictus sanguis per loca alia pro
 turales ex- it, sive hoc fiat per oculos, ut observavit Bra
 cretiones vol. in com. 4. aph. Hipp. aph. 25. Dode
 menstrua. in observ. Med. cap. 15. Mercatus lib. 1.
 mulieb. affect. cap. 7. Sive per os, quasi
 imitatione quadam prodeat, quod notavit A
 tæus lib. 2. cap. 2. Sive per os & nares sim
 quemadmodum experientia Paræi libr.
 Chirurg. cap. 52. Roderici à Castr. lib.
 part. 7. de morb. mulier. cap. 3. Amati L.
 sicant. cent. 2. corat. 17. testatur, seu etiam
 quemadmodum alij scribunt, per ubera, vias

urias, digitos, hæmorrhoides, aut alvum pro- Observa-
 natur, quod postremum precedenti æstate in tio pro-
 alla nobili & nubile quindecim amorem hic pria.
 lassia observavimus, quæ per annum spaciū
 exiles uteri venas à viscidis humoribus obstru-
 singulis mensibus per sedem sanguine copio-
 projecerat, quam Dei gratia, præmissi uni-
 salibus per incidentia, attenuantia & laxan-
 tam interius quàm exterius potissimum cir-
 tempus mensium instans, exhibita, sanitati
 titumimus.

Hæc menstrua sanguinis abundantis eva-
 tio non raro præter naturam in mulieribus
 orimitur, quam ob causam hic quærimus, an
 quomodo in eadem venæ sectio con-
 niat? Quidam in omni menstruorū suppress- Affirmatur
 e à quacungq; causa fiat, venæ sectionem con- questio.
 unt, etiam in causa frigida, quia sanguine
 tracto (inquit Rodericus à Castr. part. 1.
 .cap. 4.) hoc semper consequitur, quod na-
 , ut vacuum repleat undiq; sanguinem mo-
 , ideoq; fluxibilior redditur, ubi tamen no-
 dum, quod in venæ sectione instituenda duo
 ssumum considerata veniant, nimirum ut
 d ipsum præstemus vel quod sanguis copia sua
 et, vel quod motum habeat inordinatum,
 d posterius semper adest & venæ sectionem
 cat, licet frequenter fiat, ut propter contra-
 cantia ad actum eadem traduci nequeat.

Quenam
venam
venam sit in
cubito
incidenda.

IV. At quenam vena secanda sit, dubium
Galen. lib. de curand. rat. per venas. i.
quaquam in cubito venam incidit, ed quod pi-
gationem menstruam comprimat & sanguinem
ad partem superiorem retrahat, quam ob ca-
sam plurimi practicoꝝ in mensibus suppressis
licet plenitudo adsit, semper venas tali vel mi-
leoli secandas esse suadent, ut patet ex Fuchsi
Mercuriali & aliis. Contra Aetius mul-
ribus ob plenitudinem hoc affectu laborantibus
copiosa sanguinis missione succurrendum esse prae-
nunciat, quapropter tum cubiti tum, tali vena
incidendam esse statuit. Huic assertioni sa-
scribit Mercatus lib. i. de morb. mulie.
cap. 9. dum inquit: redundante in to-
corpore sanguine, ut obstructionem
utero aut vicinis partibus efficiat, à dis-
tantiſſimis partibus, ab ea quæ affecta
est aut obstructa, sanguinem revellere
& evacuare oportebit, ut Aetii est con-
siliū, internam cubiti venam esse secan-
dam: verum redundante sanguine in
tero ipso, aut in toto corpore propter
teri ipsius obstructionem, à venis ta-
li sanguinem commodius extrahes, ut vi-
dit Galenus.

Conciliatorem
hic tenet Alimarius,
Aetii scilicet magnam supposuisse plenitudinem
quæ cum copiosa evacuatione indigeat, prius
cubi

in venas, deinceps eas, quæ in talo, secare ius-
 unt ex utrisq; simul tanta possit sanguinis co-
 evacuari, quantum unica sectione plenitudo
 nirebat: Galenus verò non admodum ma-
 gnæ plenitudinē inspiciens (inquit Altima-
 r.) & ex adverso vires robustas in mulieribus
 plenitudine laborantibus supponens, eandem in-
 mulieribus seu tali venis venæsectionem fieri de-
 tum reliquit. Eadem decisio legitur etiam
 ad Rodericum à Castr. citato loco, dum
 ait: Si confertam vacuationem mu-
 lier ferre nequeat, non erit abs re Basili-
 um primò tundere, quod propterea ple-
 numque fit, aut fieri debet, quia copio-
 sissimè illæ evacuationes, quibus Hippo-
 crates & Galenus utebantur, in usu jam
 non sunt. Patet igitur Salium in annot.
 p. 107. frustra reprehendere Altimarum, dum
 ait, Aëtium respicere plenitudinem quæ in-
 causa est obstructionis mensium, sibi vias præ-
 cedendo, contra Galenum ejusmodi plenitudi-
 nem intelligere, quæ ex obstructione mensium
 sequatur: frustra, inquam, Altimarus re-
 henditur, quia nihil alienum ab hac asser-
 tione posuit.

Hoc ergo posito, queritur de tempore ve-
 næsectionis. Paulus ex Ægina lib. 3. de re-
 med. cap. 60. decem diebus posteaquam con-
 veniens tempus circuitus muliebris præterierit
 Quo tem-
 pore talis
 venæsectio
 sit institu-
 enda?

R

venam

vinam incidit: at Galenus citato libro
duo quatrduove ante consuetam periodum
guinis missionem incisa vena tentat, quem
rig³ practiorum sequuntur, ut patet ex Me-
cato, Fuchfio, Altimaro & aliis. Notanda
hic quod assertio Pauli de venasectione eva-
ante respectu totius, vel revellente respectu ut
sit intelligenda; contra, Galenus ad uterum
rivantem intelligit, hinc etiam Rodericus
quit: Vena gibberi tundenda est, infestante
suppressione febris, & longissime ab eo tempe-
quo mulier purgationem expectat.

Quomodo VII, Patet hic obiter quod revulsio fiat
fiat revulsi- utero non per venas crurum apertas, ut plac-
o ab utero? Fuchfio lib. 3. de med. morb. cap.

propterea quod crura rationem contrarii res-
ctu matricis habere nequeant, & peccans ma-
ria ex toto per ejusmodi venasectionem tra-
tur ad locum affectum, quod est contra na-
ram revulsionis, sed potius per incisionem gi-
beri.

Conducit autem secta vena popli-
vel tali, quatenus derivando servit, & sang-
in utero redundans ad pedes ducitur, quod fit
inflammatione uteri, vel in toto superabun-
dans ad uterum consequenter evoca-
tur, quod fit in mensium sup-
pressionem.

QVÆSTIO II.

An opiata narcotica conveniunt in
fluxu mensium ni-
mio?

Opii qualitates ab aliis aliter declaran-
dum quibusdam frigidum, aliis calidum, a-
diversarū proprietatum statuitur: frigidum Cur opium
erisq; medicorum pronuntiatur, ut patet à multis
Galeno passim, Dioscoride lib. 4. frigidum
60. aliisq; sexcentis, qui omnes ex effectu statuatur:
iungunt, opium summè frigidum esse, propte-
quod calorem nativum opprimat, somnum
fundum introducat, totumq; cerebrum &
sensus stupefaciat. Hinc Scribonius
ergus lib. de compos. medic. cap. 48.
at opium gravedinem, gelationem &
orem artuum, frigidosque sudores
nare, præterea spitationem impedit,
antem soporat, sensusque alienat.

Aliis, qui non penitus in verba majorum
se videntur, opium potius qualitatis calidæ Matthiolo
frigidæ statuitur, in quorum numero est potius cali-
thiolus in comm. ad Dioscor, citato dum est o-
ubi inquit, quamvis opium quarto ex-
frigidum statuatur, tamen si ex sa-
& effectu rerum temperamenta &
R. 2 quali-

qualitates cognoscuntur, opium nos-
 usus (quantum ego quidemprehend
 re potui) non modo gustu amarum pe-
 cipitur, sed etiam acre, adeò ut paululu-
 in ore derentam linguam & palatum
 ulceret, unde haud dubiè colligi po-
 putaverim, calidissimas illi melle qu-
 litates, cujus rei fidem augere potest, qu-
 ex eo prodit odoris gravitas. Veruntan-
 ne impudentis aut arrogantis nomē si-
 eam, quod in hoc omniū ferè medico-
 sententiā destruere velim, eorū judic-
 rem hanc æstimandam relinquam, &
 ante nos opii tum qualitates, tum fac-
 rates diligentissimè expenderunt.
 ille. *Subscribit quoque Libavius lib. 2.*
nach. cap. 13. dicens: de opio multi m-
ta: ego verò cum non penitendæ eru-
tionis & experientiæ viris id effectum
tius, quam qualitate, & eo etiam ana-
go frigidum statuo, alias potius calidu-
quanquam sensus obrundat, quod n-
fit frigore primæ qualitatis, sed natu-
spiritu adverso,

Libavio

quo que ca-
 lidum est
 opium.

Opium ha-
 bere diver-
 sas quali-
 tates alio-
 rum asser-
 tio.

II. *Quidam præterea medium re-*
sonantur, dum qualitates opii diversas pron-
ciunt, ut patet in Capiavaccio l. 7. præf. c.
9. & Renodæo lib. 1. de mat. med. l.
10. cap. 1. quibus opium est mista qualita-

est caliditatem leviolem & fugacem, frigiditatem contra validiorem & contumacem habet. Hinc etiam frigidum absolute pronunciamus, secundum Capivaccium, quia frigida vires & quantitate plures sunt, & qualitate gradu intensiores quam calida: frigida enim in quarto gradu sunt: calida in tertio.

In hoc Auctorum discrepantia paucis, quid probabilius videatur, aperiemus, nimirum opinio, ut & alii quibusdam narcoticis inesse caliditatem non subjective, sed affectivam, quatenus occidenti Spiritus vivificos sistendo & mortificando, partes nostri corporis refrigerant. Quod

Assertio
veritatis.

Cur opium narcoticum & soporiferum a qualitate caliditate, hoc non fit ea ratione, quatenus illud est frigidum, sed prout copiosum sulphur narcoticum indigestum, ac foetidum possidet. & sumus sulphureus (inquit Quercet. Pharmacop. dogm. cap. 24.) carbonum vapor sulphureus tam vini, quam croci, multo citius hominem in somnum precipitabit, quam fundum & leneum, quam aqua nivis aut ciei montium, quantumvis in summo excessu frigidißima. Nec enim frigiditas caret spiritibus vaporosis & sulphureis, qui cerebri ventriculo opplentes ejusmodi soporiferas inducunt effectiones, quique aquae in vino, carbonibus & co reperiuntur, licet non tam noxii & lethali.

Cur opium
Narcoticum?

Hinc Petrus Severinus in Idea

R 3

Medi-

Opium cur Medicinæ cap. 7. Opium cum tanta amar-
 stupefaci tudine stupefaciendi virtutem habere dicit, pr-
 at, & nihil pterea quod in artificiali separatione illius su-
 ominus et- phur oleosum planè narcoticum deprehe-
 iam sudo- datur, cum sale quodam diaphoretico, cui
 res moveat. ratione subtili resolutione sudores movere po-
 test. Quod enim in papaveribus (inqu-
 Quercetanus lib. 1. defens. cap. 20.) atque
 opio narcoticum est, id nihil aliud est, quam
 pars quedam oleosa ac sulphurea flammam com-
 cipiens. Hec vim stupefaciendi possidet, non qu-
 renus calida vel frigida: sed totius nature pot-
 state, ut loquitur Libavius. Eò igitur tande-
 res recidit, in opio substantiam esse oleagineam
 quam sulphur narcoticum vocant, cuius ratio-
 qualitate non manifesta, sed occulta tatiùs sub-
 stantia spirituum & caloris motus inhibeat, an-
 sistatur, unde mirum non est, quod ob caloris
 spirituum immobilitatem introductam vari-
 frigiditatis effectus evenire videantur.

Proprietas
 Narcotica
 quomodo
 corrigi-
 tur.

V. Hæc proprietas narcotica suam corre-
 ctionem requirit, antequam cedat in usum me-
 dicum, quam veteres per addita medicamenta
 calidissima tentarunt, falso præsupposito funda-
 mento, quod scilicet in excessu frigiditatis stu-
 pefactiva qualitas opii resideat, quapropter Eu-
 phorbiū, utrumq; piper, cinamomum, cariophyl-
 los & similia miscuerunt in antidotis opiat-
 Rectius

ius juxta recentiores sulphuris illius narco-
 analignitas in opio corrigitur, aceto tam
 uri, quàm montano, alijsq; succis vitrio-
 proprietatem possidentibus, quibus vapo-
 halitus, narcotici sistuntur & infringun-

Acetum
 pii corre-
 ctivum.

primis autem commendatur opii essen-
 tiae fit per extractionem cum aceto fortissi-
 a tamen, ut primum, frustulatim incisum
 in lento igne in patina torrefiat, quò sulphur
 eum eo melius expirare possit. de quo vide
 exercitan. in Pharmacopœa.

Opii essen-
 tia.

Talis opii essentia ad opiata narcotica
 rationenda maxime convenit, de quibus quari-
 an etiam influxu mensium excedente cor-
 ant? Affirmant communiter practici, quia
 medicamenta conferunt ad omnis generis
 orrhagias, in quacunque corporis parte sub-
 ant, quatenus proprietate singulari spirituum
 isq; commotionem inhibent, & per conse-
 facultatis expultricis actionem impedi-
 Ut enim insuper purgantibus contingit (te-
 acchino com. in 9. Rhaf. cap. 67) ut ir-
 a natura non pellat modo excrementa pro-
 rum humorum, quæ à medicamento tra-
 ur, sed præterea & utilia simul: sic
 hic evenit, ut incipiat quidem natura
 R 4 purgare

Quæstio
 principalis
 affirmatur.

purgare inutile, sed ex prorinatione quasi
 tribunda opere expellendi excedit, ut opus natu-
 rale symptomaticum evadat. Hic necessa-
 rium est, ut motus nature depravatus sistatur
 quod post alia communiora medicamenta
 usum narcoticorum fieri potest: Notandum tam-
 quod in hoc casu usus opiatorum considerari pro-
 scribi debeat, cum aliorum medicamentorum
 nihil efficitur, propterea quod mulieres natu-
 quo ad calorem innatum, debiliores sint, &
 consequens stupefacientibus vehementius affi-
 antur.

Sup. Inno-
 cius de fre-
 quens usus
 opii in
 Mauri-
 nis

VII. Obiter hic quaeritur, qui fiat quod
 universam Mauritaniam & Asiam frequens
 opii usus: siquidem ejus usui (teste Garcia
 Horto lib. 1. arom. cap. 4.) ita assueverunt
 ut eo abstinentes periculum vite incurran-
 quod etiam Christophorus à Costal. aron
 de opio scribit, dum inquit: Vulgarissi-
 mus est apud Africanos & Asiaticos
 opii usus, & ejus usui ita assueverunt,
 etiam abstinere nequeant, sine manif-
 esto vitæ discrimine. Id ipsa experien-
 tia cõperi dum indico mari in Lusitaniam
 am redirem. Etenim eadem navi ve-
 hebantur captivi, Turcus quidam natu-
 in Aden, & alii tum Turci tum Persæ
 Arabes, qui clam aliquantulum opii se-
 cum detulerant, quo propter penuriam
 velu-

uti medicamento usi erant. Eo ab-
supto, Turcus ille Adensis ad me, heus
inquit) quandoquidem curandorum
eorum in hac navi provincia tibi da-
tum est certò scias, nisi mihi & meis soda-
tis opium præbueris, biduum nos non
servicturos, Cum verò negarem o-
mne me habere, respondit: illud ergo
unicum remedium, quo nos, qui o-
pium assuevimus liberari queamus, si
singulis diebus manè cuique puri vini
distum propines, licet nobis admodum
dulce sit & tædiosum, quod arti no-
stræ adversetur, sed quoniam nostra sa-
lute ex eo dependeat, necessario ferendū
est. Ex illius igitur præscripto vinum o-
mnibus dedi liberatique sunt, & intra
transis spacium vinum amplius gustare
voluerunt, nec illis obsuit opii defectus,
cujus usus jam in desuetudinem abierat:
tò cum illis deinde vinum & opium da-
re vellem neutrum cupiverunt. Hec ille.

III. Hic eò respiciendum esse putamus, quod in
his hominibus agiles omnino, mobilesq; sint spi-
ritus, omnium operationum autores, quorum
virescentiam & reparationem per usum opij sibi con-
sulant, quapropter Garcia eam ob causam fre-
quentem opij usum Mauritanis esse dicit, ut lasi-
tudinem ex laboribus animiq; fastidia tollant.

R. S.

Quod

Consuetudo altera natura.

Quod autē ex ejusdem defectu vitæ pericula incurrunt & ex frequentiori usu nihil dampercipiunt, consuetudo in causa est, quam recte naturam alteram appellamus.

Opium potius calidū quam frigidum.

IX. Tandem ergo manifestum redditur op qualitates primas potius calidas esse quā frigidas, cum insignem amaritiē & aliquam acridinem habeat, faciliē flammam concipiat, odorem gravem ac foetidum expiret: etenim ipse Galenus amaritiem non frigoris sed caloris effectum statuit, quicquid contradicat Averrhoes lib. 5. coll. cap. 27. quem sequitur Valeriolus lib. 1. enarr. 4. Odor autem Philosophorum decretis consentientibus caloris est soboles, unde frigida sunt inodora, ut patet in glacie, nive, aqua plurimisq; metallicis. Verū de caliditate & frigiditate non opus est ut admodum solliciti simus, propterea quod effectum quem quaerimus, totius naturæ facultatem seu qualitatem occultam sulphuris narcotici in opio contenti sequatur.

QVÆSTIO III.

An in uteri suffocatione sanguis mittendus?

I. Inter muliebria mala, de quibus agimus

11146

communissimum est ὑπερπνεῖα, stran- Uteri suffo-
 tus vel suffocatio matricis, qua correpta catio quid
 res cum noxa sensus & motus, debili pul- sit.

respiratione aliquando nulla apparente, N.

de tanquam mortua procumbunt, cujus

causam Galenus lib. 6. de loc. aff.

5. ad plenitudinem & collectionem men-

struorum, vel seminis retentionem sequentem

est, quae gravissima suffocationis uteri Sym-

ptoma generat, quatenus teste Jacchino in

lib. 9. Rhal. cap. 69. ejusmodi mate-

riam veneni naturam contrahit, et tam diu la-

tit, quo usque à natura dimoveri incipiat, u-

teraria succrescunt accidentia pro qualitate

quantitate illius venenatae materiae latit-

antis. Cum autem proxima causa consi-

deretur in ejusmodi corruptione materiae latitan-

tem in utero, mirum non est, quod interdum

affectus adsit, ubi nec menstruorum nec se-

minis retentio suspecta est, quemadmodum

Avicenna lib. 6. Path. cap. 16. monet, ut

et cum quivis humor in utero corruptus ejus

vaporem ex loci natura venenatum ex-

ire possit. Hinc Mercat. lib. 2. de

orb. mulier. cap. 3. non semper, sed fre-

quentius à sanguine vel semine retento Sym-

ptomata uterina suffocationis provenire sta-

nt, quod ipse Galenus quoque voluit.

*1. Concoctione
menstrui. 2. Reten-
tione seminis.*

*Causa suf-
focationis
uteri.*

Prima ca.

*H. e. p. q. q.
in ipso purpura
m. i. s. t. u. m. c. a. r. u. a.
s. u. s. p. i. c. i. t. u. r.
p. s. e. n. t. i. a, t. n. q. a.
s. a. p. p. o. s. i. t. u. r.
e. l. i. q. u. e. n. t.
p. o. s. t. c. o. r. r. u. p. t. i. o.
n. e. s. s. a. i. p. a. t. i. e. s. u.
h. o. n. e. m. a. l. i.
s. t. a. g. n. o. s. l. a. p. o. r. u. s.
E. x. i. n. d. e. s. e. c.*

II. Vapor

Qualis sit
vapor ma-
lignus pec-
cans.

Non à sola
refrigera-
tione de-
bet hoc
malum.

II. Vapor malignus, qui graviora & ho-
renda symptomata paroxysmi producit, tel-
Fernelio, plurimorum venenorum conditio
frigidus est ac melancholicus, unde Capiva-
cius lib. 4. Pract. cap. 10. Suffocationem
teritotius refrigerationem esse dicit, à veni-
frigido propter obstructionem vasorum ad ut-
rum pertinentium dependentem. Unde m-

nifestum est, quod præter effectus malum
refrigerationis etiam appareant notæ, quib-
tamen minimi movemur, ut soli refrigerati-
ni matricis malum hoc adscribamus, quon-
admodum facit Antocius ab Alcoma-
ri; libr. de med. morb. capit. pro-
prio, quia concedimus quidem cum Steggi-
lib. 7. med. pract. c. 4. Similem affectum
frigida uteri temperie ac flatibus generari po-
se, quem tamen pro Strangulatu matricis no-
agnoscimus, propterea quod gravissimis Sym-
ptomatibus huic affectui propriis careat. Hin-
etiam uteri præfocationem, quam Aetius e-
refrigeratione mensibus prodeuntibus fieri po-
se statuit, cum Capivaccio cir. loc. non ve-
rum uteri strangulatum, sed syncopen hysteri-
corum, ob viarum inanitionem accidentem, pro-
nunciamus.

III. Dubitatur autem in hoc affectu, nun-
ciam sanguinis missio locum haber-
queat.

at? Dissentiunt plurimi, propterea quod Negantes rationes,
 bus collapsis detractio sanguinis vix atque
 ix quidem approbetur: at quis hic vires ad
 efectionem validas in semimortua judicabit.
 edit & hoc quod uteri suffocatio, non
 à sanguine, quàm à retentione seminis fi-
 ut diximus, quod apparet in virginibus vera
 passerculis lascivioribus & viduis juniori-
 , consueti viri amplexu privatis: at seminis
 xa per sanguinis missionem non corrigi-
 r.

Pro resolutione quæstionis notandū, quod Resolutio quæstionis.
 ut in aliis morbis, sic etiam hic eò maxime re-
 ciendum, ut antecedens causa tollatur, qua-
 propter concludimus, quod in omni suffocatione
 atricis præ reliquis operationibus medicis ob-
 ructio solvenda & materie copiosior affluxus
 hibendus veniat, quibus intentionibus in suffo-
 catione proveniente ex retentione sanguinis
 enstrui commodum succurritur per sanguinis
 missionem, tam in paroxysmo necessitate urgen-
 e, atque caloris nativi, propter copiam sangui-
 nis, extinctione imminente: quàm extra eun-
 dem, utpote quàm superfluous sanguis præter na-
 turam retentus evacuetur, ab utero alio trans-
 fertur & imminens spirituum atq; caloris suffo-
 catio solvitur. Hic virium imbecillitas inten-
 tionem Medici mutare nequit, propterea quod
 talis

Virium im-
 becillitas
 cur inter-
 dum venæ-
 sectionem
 permit-
 tat.

Virium imbecillitas ob eorundem, ratione plenitudinis, congregationem præter naturam, liberamq; commotionem impeditam, quæ venæsectione corrigi permittat proveniat. Quod si suffocatio fiat semine corrupto remedium hoc primo non conducit: Si tamen corpus *ἑυοχαρον*, non ne rem, quin hic etiam *δευτέρος* conducatur, quæ nus affluxum humorum obstructionis causam augmentem ad alias partes dirigere potest.

QVÆSTIO IV.

An vinum hystericis conveniat?

Affirmatur
quæstio.

I. *Mulieres prædicto malo obnoxias, hystericas vocamus, de quibus queritur, An vinum uti debeant? Affirmativam Hippocrate lib. i. de mulier, morb, innuere videtur, dum inquit: si uteri ad hepar accesserint, multa derepente fit mulier & dentes conserrit: tum manibus subtus depelle, & infra hepar ac hypochondria fasciâ mulierem constringito, ac ore aperto vinum odoriferum infunde, naribus graveolentia offer, subtus verò aromatis benevolentibus suffico.*

Neque hoc sine ratione dicitur, præsertim

cum vinum non solum respectu confortatio-
nabilissimum sit, verum etiam vi sua discuti-
endi deobstruat, atque ita spiritibus vitalibus
e suffocatis succurrat.

Contrarium Avicenna inquit, dum
inquit, cave ne de eis (hystericis) vinum, Negatur
questio.
nam aqua est eis convenientior, ne-
que carnes grossas & ea quæ addunt in
carne & spermate. Cujus assertionis
ratio in eo consistere videtur, quod vinum opti-
mè nutriat, & per consequens copiam seminis
que sanguinis augeat: at verò talia minime
veniunt.

1. Hic pro decisione questionis notat Decisio
Angius lib. 1. epist. 23. & Mercat. lib. 2. questionis,
dion morb. mul. cap. 3. verbis iisdem, quod in & autorum
Hippocratem & Avicennam nullum sit dissi- conciliatio.
m: nam quia inquiunt in hujus morbi pa- (ejus quæ-
stionis de-
cisio.
cysmo ob virtutis languorem spiritusq; coar-
ctationem, Syncope crebro accidere solet, Hip-
ocrates accepta à virtute defecta indicatione,
ceteris præpollet, pro reficiendo virtutis
ore, aperto agrotantis ore vinum odorife-
m instillare jubet: Avicenna verò, cum
sanguinis redundantia & coacervati in
spermatibus copia matricis præfocatio ob-
staculo fuerit, dum ea quæ sanguinem & sper-
matem in viduis & virginibus adaugent rectè
reputat, qualia sunt præcipue caro & vinum.

Rhode-

Rodericus à Cast. part. 2. de morb. t. cap. 1. lib. 1. concedit quidem, rectissime co-
 liationem fieri posse, cum dicimus Hippocr-
 à deficiente virtute & languore facultatis
 malis indicationem sumpsisse, Avicenam con-
 ad copiam sanguinis & seminis minimè au-
 dam respexisse: non tamen necessarium i-
 cat, ut distinguamus inter fœminam in acce-
 ne & extra acceptionem, quia vinum non in
 mini paroxysmo conducit. Sed hæc instantia
 nimè videtur probabilis, propterea quod
 pocratis verba manifestè paroxysmum de-
 bant, unde potius cum Mercato & Langio p-
 sentem questionem concludendam esse st-
 mus, juxta quos colophonidis loco notanda
 quod in uteri præfocatione ex obstructione
 narum ejus, à sanguine grosso facta potus
 albi tenuis (quod ὀλιγορόρου Græci vocant)
 tius quàm aquæ præscribendus esse videat-
 præcipuè si in illo, quæ menses promovent, ut
 te libanotis, Schenananthum, pulegium, junip-
 bacca, & similia macerentur.

QVÆSTIO V.

*An Tartarum vitriolatum conveni-
 in morbo virgineo?*

Dari mor-
 bos inno-
 minatos.

1. Quilibet Medicorum id, quod Langius li-
 1. epist. 2. innuit, quotidie experitur, multas

morborum catalogo aegritudines, nomine & non Dari mor-
 carentes inveniri, quemadmodum accidit bos inno-
 que in affectu, quem communiter morbum minatos.
 ineum vocant, quod virginibus viro maturis
 ueuter molestus sit, qui, febris alba dicitur
 hantinorum matronis, ob faciei pallo-
 & quae denominatio descenditur à Mer- Morbus
 & Roderico à Castro, non quod ve- virgineus
 febris adsit (hoc enim absurdum, cum sit eur febris
 tus frigidus) sed quia tales egrotantes spe- alba voce-
 febrientium præ se ferunt, nimirum debili- tur?
 m ac pulsus celeritatem & frequentiam, ob Cur febris
 utilationis defectum. Vocatur & aliis febris amatoria
 toria, non propter colorem, quod palleat o- dicatur?
 s amans, quemadmodum aliquibus placuit,
 quia virginibus amantibus & amabilibus,
 est, puchrioribus, frequens est: quæ enim
 mosior est corporis constitutio, eò citius ex-
 nentitiae superfluitates colliguntur, propte- Cur forma N.
 quod (teste Mercato lib. 2. de morb. flores ex-
 l. cap. 6. in temperatioribus partibus lau- cremento-
 lius requiratur alimentum, unde per ac- rum copiae
 ns major cruditatum copia colligitur, reli- obnoxiae?
 videlicet sanguinis portionibus impuris, quas
 riores in alimentum quoque commutare
 unt.

Est autem morbus virgineus nihil a- Morbus
 quam obstructio venarum circa matricem, virgineus
 us ratione sanguis superfluous ad venas ma- quid sit.
 jores

jores regurgitat & operationem viscerum sanguificationi servientium interturbat, ut in crudus colligatur humor, qui distributus corpus reliquum colorem rubicum dum veniens in pallidum (unde quibusdam lēterus albus catur) & pro indole sua varia producit Symptomata, videlicet totius refrigerationem

Deducuntur sym-
ptomata
morbi vir-
ginei.

sanguinem viscidum & crudum minus evacuat, quo consequenter calor nātivus opprimatur, parvam ac crebram respirationem propter compressionem diaphragmatis à coacta materia circa viscerum regionem in hypochondriis collecta, cordis palpitationem, ob coarctationem sanguinis & inde profilientem flatum spiritum, quem cordis motus extrudere natur, lassitudinem insignem totius, copiam crudi sanguinis, qua facultas animi opprimatur, cibi fastidium, ob excrementorum colluviem pituitosam in ventriculo collecta capitis gravitatem atque dolorem, quando flatuosus spiritus cerebrum replens, acriminiam simul nanciscitur,

Mensium
obstructio
præcipua
causa mor-
bi virginei.

III. Inprimis autem hic respiciendum mensium obstructionem: nam juxta Lagium præsens morbus generatur eo tempore quando sanguis menstruus ad matricis loculos venas ab hepate defluit, qui cum ob illarum angusta oscula, quæ nondum paruerunt, viscosus quoque & crudis humoribus obstructa & denique sanguinis grossitiem erumpere non possit, tum ra-

su

per vene cava, majoriq; arteria propagi-
ad cor, epar, diaphragma & precordioru ve-
regurgitat, capiti quoq; bona pars imperti-
& circa viscera gravia parit accidentia, dy-
ga, tremulum cordis pulsum, inflationem,
machi fastidium, cardialgiam, nec raro cum
entia Epilepsiam & delirium. Hec ille.

Queritur autem an in hoc affectu tar. Affirmatus
um vitriolatum conveniat? Affirmativam questio.

temus propterea, quod in hoc morbo talia me-
amenta converiant, quæ frigidos ac viscosos Tartari vi-
mores incidant, attenuent, cruditates conco- triolati
ant, obstructions aperiant, & materias ad- facultas.

ferentes abstergant. At hæc omnia præstat ef-
ficacissimè tartarum vitriolatum: etenim si
tartarum vini per se consideratum, vim aperi-
endi & abstergendi non levem possidet; cujus ra-
tione communiter à practicis in morbis scorbu-
tis & hydropicis præscribitur, multò magis
hoc tartaro vitriolato concedendum est, ubi præ-
paratum, & optimè purificatum oleum tartari
r oleum vitrioli guttatim affusum non sine ex-
tindescencia figitur, & in coagulum albißimū
mutatur, cujus præparandi modum facilimum
deas in Medulla destillat. Cunnradi tract.
& in Basilica Chym. Crollij pag. 115.

Notandum tamen in hoc morbo temerè
non protinus ad usum hujus medicamenti pro- Cautela
cedendum esse, sed ante omnia necessarium
est, ut primæ viæ per medicamenta lenientia
necessaria.

purificentur, quo peracto semel atque iterum
petitis evacuationibus levibus, ad usum tartari
vitriolati procedendum est, ita tamen, ut
diversitate naturarum, illius scrupulum in
gram vel dimidium cum appropriatis aquis
stillatis, vel brodiis, quibus convenientes radices
& herbae coctae vel maceratae fuerint, singulis
diebus horis tribus ante cibum bis exhibeantur
per tempus aliquot, eò respiciendo, quò materia
preparata, si necessitas hoc urget, interdum
dilutum Rhabarbari repurgetur, & mensuram
structio, circa tempus conveniens, per balnea, f
ctiones aliaque convenientia resolvatur.

QVÆSTIO VI.

*An pica pregnantium eodem modo
curetur ut in aliis?*

Pica præ-
gnantium
quid.

I. Frequens est malum pregnantibus, quod
pica vel malaciam vocant, ut varia appetita
edulia prava, carnem videlicet crudam, terram
carbones, lateres, cretam, calcem vivam, &c.
nescio quid non ulterius: fitque propter affectum
oris ventriculi, cum appetitis rebus contrariis
vel etiam similis vitiosus succus in Stomacho
colligitur & maximè iis accidit, quæ partem
producunt pulcherrimos. Licet enim tale
temperamento plerumque laudabili constent, mi-
hilominus toto gravidationis tempore variis af-
ficiuntur

antur symptomatibus, tum quod alii citius Cur etiam
 colligant, ut precedenti questione temperatis
 avimus, tum etiam, quod partus præstantio- prægnanti-
 sanguinis partem ad se alliciat, impuriore bus acci-
 magis faculentâ relictâ secundum Hippo- dat?
 tem lib. 1. de morb. mul. Addo quod
 in hoc unicū, foetus nimirum generatio-
 & absorptionem intentâ, reliquas facul-
 nutritivæ debilitentur, adeoq; minus cor-
 sanguinis & humorum redundantium
 stant, unde tot θρεπτικὸς δυνάμειος acci-
 tia præter naturam in prægnantibus conspi-
 atur.

Diximus autem appetitis rebus contrariū Cur diver-
 similem vitiosum succū in orificio ventriculi sus sit ap-
 gi posse: quia contrarium peccantis materiæ petitus de-
 lectæ mulieres appetunt, quatenus potentia pravatus.
 naturalis nondum perversa est, teste Merca-
 quæ propter sui conservationem illud appe-
 quod materiæ collectæ repugnat, propterea
 od peccantes humores nondum connaturales
 ti sint: at ubi penitus infecerunt orificium
 triculī, similia cupiunt, quia jam quasi na-
 rales facti sunt, unde sequitur appetitus si-
 lis: verum enim est quod Galenus artis
 ed. cap. 63 innuit, malas temperaturas,
 morbi ratione ventriculum occupant hoc
 ferre ab ijs, quæ naturales existant, quoni-
 a contraria nō autem similia appetunt, quem-
 modum naturales.

S 3

Cum

III, Cum verò non solàm utero geren-
bus, sed etiam alius interdum hic affectus ac-
dat, masculis nimirùm & femellis teste La-
gio lib. 2. epist. 12. quando rugosa veniunt
tunica circa orificium acidu, acerbis, aqua
lentis, alijsq; peccantibus humoribus imbu-
fuerint (quod etiam Mercato approbat, dicit
inquit, se sæpius hunc affectu in virginibus a
febre correptis & viris atro humore infestis
observasse) Idcirco queritur, an in prægnan-
tibus eadem sint præscribenda remedia
quæ conveniunt aliis?

Quæstio
principalis
negatur.

Negative respondemus cum Mercato, propterea
ea quòd in his, neque purgationibus, neque alijs
quæ vehementer abstergunt pharmacis uti-
dum esse videatur, ob abortus periculum; Etenim
nim cum primis mensibus vigeant hæc accidentia
in prægnantibus, consequens est caute proce-
dendum esse, præsertim cum circa tempus
illud Hippocrates purgationem interdicit.
Quarto verò mense, circa quem tutior esset me-
dicamentorum usus, sponte sua cessat affectus
utpote per frequentes vomitiones absumpta ma-
teria vel agente concoctrice facultate (cum ex-
guum cibi propter fastidium conjunctum ejus-
modi mulieres assumant) plurimùm alteratur
simul adjuvante fœtus attractione copiosiori,
propter majorem augmentationem plurimum
sanguinis tunc temporis attrahit & absumit.

Nota

andum igitur in pregnantibus hunc affe-
 ctum aliter tractari non posse, quam victus ra-
 tione convenienti ad materiam peccantem at-
 terendam instituta, levi abstersione & faci-
 litate vomitus provocatione, si scilicet eo natura in-
 terius at, non neglectis in, quæ ad stomachi corrobo-
 rationem interius & exterius inservire queunt.

QVÆSTIO VII.

*Si mulier utero gerens acuto morbo
 correpta purganda sit?*

Cum præcedenti questione dictum sit, ut
 utero gerentem non admodum alvi vacationem
 ferre posse, merito queritur in præsentia,
 an etiam prægnantem acuto morbo
 correptam purgare liceat? Hippocrates
 ad ipsum lib. 4. aph. 1. & lib. 5. aphor. 9.
 determinat, dum inquit: prægnantes pur-
 gabis, si materia turgat, quadrimestres
 usque ad septimum mensem sed has
 arcus. Minore vero aut grandiore
 conceptu abstinebis.

Hanc assertio-
 nem Hippocrati, Averrhoes lib. 7. coll. cap
 reprehendit, & purgantia medicamenta
 prægnantibus absolute interdicit his verbis;
 Pharmacica ad bonum finem pervenire
 sequitur, quoniam in se habet substanti-
 am venenosam, & fortasse faciet malos
 humores fluere ad embryonem, ut ipsum
 cedant, propterea quia medicina purgan-
 tes sunt medicina provocantes urinam,

Affirmatur
 questio.

Averrois
 instantia
 proponi-
 tur.

& quod provocaturina est de genere
provocantium menstrua, & quod pro-
vocat menstrua abortire facit. Verum

Solvitur in hac Averrhois assertio minime sufficit ad ap-
stantia A. risini veritatem infringendam, quemadmodum
verrhois. patebit ex ejusdem ulteriori declaratione, quae
ex sententia Sylvatici controversi. 84. Roderici
à Castro part. 2. lib. 3. de morb. mul. cap. 21.
21. Salij de affectib. partic. cap. 21. & a
subjicimus.

II. Etenim purgantur interdum praegnan-
tes, tunc temporis scilicet, ubi materia turgens
quoniam in tali casu pharmaco exhibito
magna sit in corpore commotio, propterea quod
humores turgentes sponte facillime hinc inde de-
fluant, naturaq; adjuvante levi medicamento
protinus educantur. Non autem hoc sufficit
sed opus est, ut respiciamus etiam ad tempus ge-
stationis, quia licet materia turgeat, non tamen
primis & ultimis mensibus purgandum, ut mo-
net Hippocrates in aphorismo, cum utrobique fa-
cillime subsequatur abortus, ob foetus ligamenta
quae primis mensibus propter molliem & hu-
morem, postremis ob siccitatem, foetusq; gra-
vitatem citissime totius commotione, propria
irritatione rumpuntur. Inter medios vero ge-
stationis menses cum Hippocrate excipimus, in
quibus humoribus turgentibus leviori aliquo
purgante medicamento praegnantem evacuan-
tur,

quia tum temporis validiora sunt foetus li-
quida, quam ob causam purgationis commo-
tionem sustinere queunt. Adhibetur autem
purgatio tunc temporis, ubi materia turget,
propter imminens periculum, quod ex ma-
teria turgente timendum, tum etiam, quod ta-
lia materia commota leuiori negotio purgetur
supra innuimus.

Nec obstat, quod quidam asserant, non
in mensibus intermediis purgantia con-
gredi posse, quando materia turget, sed etiam in
materia firmata, propterea quod experientia
confirmet, frequenter absq[ue] noxa praegnantem
eiusmodi casu purgatas fuisse: non, inquam,
obstat, quia potest fieri, ut robur infantis ac
matris ex accidenti resistat, adeoq[ue] natura se-
culam defendat, quod cum raro fiat, regulam
communem minime tollit. Verisimile enim est
non sine periculo purgans adhiberi, quando ma-
teria non turget, propterea quod leuia medica-
menta materiam firmatam mouere nequeant,
potiora vero vehementissimam agitationem intro-
ducendo tam foetum quam matrem afficiant. In
his vero medicamentis adhibendis ex Roderico
Castro nota, quod ab amaris solitariis, quae
foetum enecant, & nimium lubricantibus,
quae laxando vias ad abortum di-
sponunt, abstinendum
sit.

§ §

QVÆ-

An tan-
tum tur-
gētibus hu-
moribus
purgan-
dum?

QVÆSTIO VIII.

An pregnantibus vena secanda?

Negatur
quæstio ex
Hippocra-
te.

I. Negativam Hippocrates lib. 5. ap-
30. videtur innuere, dum inquit: mulier
tero ferens secta vena abortit, eo quod
magis si sit fœtus grandior. Nec affirmatur
hoc sine ratione, cum per venam sectam fœtus
subtrahatur alimentum, quo denegato fœtus di-
bilitatur & ante tempus & perfectam absol-
tionem expellitur. — Contra affirmativa

Affirmatur
quæstio ex
Celfo.

partem Celsus innuit lib. 2. de re med. ca-
9, qui ejusmodi auxilium tutò in gravidis, vir-
bus constantibus exerceri posse statuit, quod et-
iam inclinât Averroes lib. 6. colliget cap-
4. Hæc assertio confirmatur ab alijs illo funda-
mento, quod ex precedente quæstione sumitur,
concessa nimirum purgatione: si enim purgati-
conceditur gravidis, cur non etiam venæ secta
quod auxilium minus periculosum, & magis
artificij directione consistit.

Resolutio
quæstionis.

II. Notandum juxta sententiam Horatij
Aug. lib. 6. de missione sang. Sylvatic
contro. 83. Sali Diversi de aff. part. cap-
22. & alios, quod audacter vena sit incidend-
pregnantibus datis indicantibus temporis, ubi
tanta sanguinis adest copia, quæ licet imminua-
tur, pro fœtus alimento nihilominus sufficiat.
Hinc aphorismus Hippocraticus innuit, et

minu-

us praegnantēs venae sectionem ferre posse, si
 foetus est grandior, ut pote qui maiori nu-
 meri copis gaudet. Vbi autem foetus minor
 nimirum in primis mensibus, sanguis eva-
 ri potest per venae sectionem, si morbus acu-
 vel aliud quid hoc indicat, quia tunc tempo-
 foetus non admodum indiget copioso sangui-
 affluxu, quod eo maiori cum audacia peragi-
 , quando praegnans simul plethorica consti-
 tionis est. Etenim non raro fit, ut per venae se-
 ctionē in eiusmodi mulieribus plethoricis abortus
 necaveatur, quod hac ratione foetus imminens
 suffocatio corrigatur quemadmodum enim san-
 guinis inopiā foetus interit, sic minime negan-
 , quod idē repente sanguinis irruente copiā
 suffocari possit. Hinc in aliquibus mulieribus
 austriacis, cum superioribus annis ibidem medi-
 nam factitarem, aliter abortum praecaveri
 non potuisse quam venae sectione observavimus,
 unde facillime subscribimus Hor. Aug. lib. 1. b.
 de miss. sang. cap. 1. qui in una atq. al-
 tera muliere plethorica per sanguinis copiam ve-
 nae sectione diminutam primis mensibus abor-
 tum singulis annis alias tertio vel quarto men-
 se gestationis recurrentem, feliciter se praeca-
 visse testatur, cuius rei exemplū refert quoque
 Christophorus a Vega com. ad lib. 5.
 Hipp. aph. 31.

HN. Caret hoc ipsum admiratione praefer-
 tum cum videamus interdum in eiusmodi
 ple-

Quando
 & quomo-
 do praegna-
 tibus san-
 guis mit-
 tendus.

Quædam
prægnantes
sanguinis
cupia ab-
undant.

Quomodo
fit intelli-
gendus a-
phorismus
Hippocra-
tis.

plethoricis constitutionibus ipsam naturam sa-
guinis evacuationem moliri, quâ ratione quæ-
busdam toto gestationis tempore menses fluunt
teste Joberto in com. lib. 2. de natur.
facult. cap. 3. ex iis scilicet venis, quæ sunt
uteri collo, per quas etiam immensum sanguinis
fluxum patiebatur prægnans quædam Baronia
sa, curata à D. Jacobo Horstio, cujus obser-
vationem videas in Schenckio tom.
lib. 4. observ. 146. Quod attinet Hippocrati-
tis aphorismum, illum Salius loco citat.
Rodericus à Cast. part. 2. de morb. mul.
lib. 3. cap. 2. cum aliis multis tantum de la-
gâ sanguinis evacuatione, quæ veteribus in usu
fuit, intelligendum esse putant, quod tamen
minimè placet aliis & inter eos Sylvatico lo-
co citato, propterea quod veteribus non solum
larga sed etiam parca sanguinis missio fuerit in
usu, quam ob causam concludit, veriorum illo-
rum esse sententiam, qui statuunt aphorismum
Hippocratis minimè universalem esse, eamque ad-
mittere limitationem, quæ sumitur à dictis indi-
cantibus, quæ venesectionem in prægnantibus
suadent. Nec tamen propterea divinus senex
reprehendendus est, quia tantum respexit ad
illa, quæ communiter accidunt, ubi prægnantes
venesectionem non admodum sustinere posse vi-
dentur, propterea quod sanguinis quandam co-
piam pro fœtus nutritione requirant. Quæ
tenu

us enim pręgnans secundum naturam con-
stituta est, eatenus aphorismus recte pręcipit,
idem venę sectę abortire, maxime si hoc fiat
primis mensibus, ubi fœtus grandior copiam
guinis pro alimento majorem requirit.

Obiter hic patet, venesectionem in præ-
sentibus tutiorem esse purgatione, quippe cum
ratione fœtui nocere nequeat, quam ali-
menti subtractione, quod minime in prædictis
casibus timendum: at purgatio majorem corpo-
rum humorumq; commotionem efficit, nec eodem
modo pro nostrę voluntate cum venesectione
comparari potest. Hinc Averrhoes 7. colligit
tutam judicat venesectionem, quando re-
latio fœtui non necessaria conspicitur, qui ta-
men de pharmaco pręscribendo penitus dis-
cussit.

An venese-
sectio pur-
gatione tu-
tior sit in
pręgnanti-
bus?

QVÆSTIO IX.

An pręgnanti graviter decumbenti
liceat abortum provocare
care?

Quamvis quidam ex Medicis affir-
mativam quęstionis asserere voluerint, propte-
quod ipsis impossibile visum fuerit, utero ge-
ntem ab acuto morbo liberare, nisi fœtus primū
exclu-

Quęstio
negatur.

excluderetur, quo mater à tali statu liberius
 tutius omne remedium genus admitteret
 ita duobus malis propositis minus eligenda
 & potius foetus, quam una cum foetu ma-
 periret: veto tamen & rationi magis consen-
 neam negativam judicamus cum Salio
 verio, Roderico de Castro, sylvatico
 alius. Etenim primo iurejurando
 seps medicorum Hippocrates cautum esse
 luit, ne quis sœminæ, quo partum abigat,
 dicamentum exhiberet, quam ob causam
 Synodo Constantinopolitana sexta sancit
 est, ut abortum facientia medicamenta pro-
 nantes homicidij pœnis afficerentur.

Instantie
 solventur.

II. Nec obstat, quod in matris salutem
 conservationem aliquid videatur tentandu
 primo enim nō sunt facienda mala ut eveni-
 bona, nec nostrum est matrem salvare fa-
 dispendio: deinde spe quoque fallimur, p-
 pterea quod in acutis morbis ipse abortus
 thalis sit: quatenus enim uterq; affectu
 per se periculosus, morbus videlicet acu-
 & ipsa foetus imperfecti exclusio, quæ
 xime p. nō est, eatenus malum malo ad-
 iur & laborans in extremum periculum
 ducitur. Quocirca nunquam (teste

) nec pharmacum nec abortivum medicamentum ad hanc intentionem exhibeatur, sed semper incumbat Medicus conservationi foetus, quantum in eius potestate erit, omnia recte circumspectans & mensurans, foetusq; & matris vitam habens rationem, ne partu interfecit, unâ & matrem interficiat, ut saepe factum esse ab his medicis apparet. Quod si propositum nonnunquam visum sit, hoc non rationi, sed robori mulierum, per quod errata Medicorum tolerare potuerunt, adscribant. Nec ille.

I I I. His rationibus commotus, an- Observatio
triennium, cum Soliquella medicinam propria.
cerem, ad nobilem matronam pregnantem circa medium gestationis tempus acutissimo morbo laborantem & obscuros atque falsos partus dolores. percipientem vocatus, nullis precibus tum agrotantis tum adstantium eo adduci potui, ut medicamentum foetum interimens & expellens, praescriberem, sed potius natura totum negotium committens, quâ fieri potuit diligentia salutem & matri prospexi, qua ratione sensim gra vires revolvens iusto partus tempore ref-

re filium sanum edidit magno muliercularum
quarundam dedecore, quæ propter uteri Strangu-
laturum eandem, contra nostrum prognos-
cum, minimè prægnantem, sed fortè mola ta-
tum affectam pronuntiabant.

QVÆSTIO X.

*An mola laborantibus exercitium
conveniat?*

Mola quid. I. Molam appellamus carnem informe
atque inutilem in uteri capacitate conceptam
cujus causa est non solum sanguis menstruus
aut semen muliebre, sed viri semen invalidum
quod alimentum quidem trahere, nihil vero
conformare potest, ut habet Fernelius, id
juxta Hippocratem lib. de Sterilit. dicitur
inquit: mola conceptus causa hæc est
cum multi menses modicum & morbo-
sum semen conceperint, neque concep-
tus rectè fit & venter plenus est, vel
prægnantis. Hinc Galenus rectè lib.
14. de usu part. sine viro mulierem quan-

Vide lib. 1. dam molam seu fœtum concipere posse nega-
de corpo- propterea quod omne motionis principium
re hum. ex- à semine virili, quemadmodum alibi plenius
erc. 1. demonstravimus.

Querimus

Quærimus autem, an in mola curanda
 corporis exercitium conveniat? Videtur
 ipsum negare Anton. ab Altomari, quem
 citatur Forestus & alii practicum, juxta
 sententiã Avicennæ & Pauli, propterea quod
 plus quamlibet fluxionem concitet. Verũta-
 cum vera mola per exercitium non raro
 videtur potius cum Roderico & Salio statu-
 tum videtur, in excludenda mola corporis ex-
 ercitiũ inconueniens non esse, nisi fortè non
 prius dicta mola, sed tumor quidam indura-
 in matricis ostio subsistat, de quo Paulus e-
 videtur.

Quæstio-
 nis resolu-
 tio.

pro συζυγίῃ & muliebrum affectio-
 num hæc sufficiant.



Σὺν Δεῶ

DECAS VLTIMA.

de quibusdam contagiosis & mali-
 gnis affectibus,

RESPONDENTE

IOHANNES SCOTO

Franco.

T

pro-

Venena
qualitati-
bus ocul-
tis agere.

Morbi to-
tius sub-
stantia.

Postquam Scaliger Exerc. 218. Sect. 8. firmaverat omnia ad qualitates manifestas deducere summam esse impudentiam, tum subijcit venenorum exemplum, quæ divas ab Elementorum qualitatibus proprietatem obtinere dicit, ita ut lateant animos temperatos, illudant curiosis. Hoc non solum in Philosophorum scholis, sed etiã apud Medicos manifestissimum est, præsertim, ubi consideramus morbos contagiosos ac malignos, qui non manifesta qualitate caloris, frigoris, aut alterius sed occulta quãdam venenatâ proprietate vituli principio contrariante, miris modis corpora nostra lædunt & afficiunt. Horum naturã paucis per problemata subsequencia cõsiderabimus, pateat, quantum occultorum affectuum curatio distet ab illa medicatione quæ per calidum frigidum, humidum & siccum absolvitur.

QVÆSTIO I.

An peste correptis purgans medicamentum præscribendum?

Cur multi
de peste
scripserint.

Error mul-
torũ quod
pestis ad
manifestas
qualitates
pertineat.

I. Horrenda pestis effecta plurimos viros doctos commoverunt, ut in ejus naturam diligenter inquirerent, summisq; conatibus proprietates illius determinare conarentur, quod non omnibus eadem felicitate successit, ob affectus hujus horrendi penitus occultam & absconditam essentiam. Inprimis autem hoc ansam erroris multis præbuit, quod in eo laborarunt, quod pestis naturam à qualitatibus manifestis deducerent, quam

am ob causam in eo conveniunt, quod pestem
 putredine dependere statuunt, sed ob difficul-
 tem, quæ talis assertio laborat, in diversas ab-
 solut classes. Hinc Marcellus Capra lib. de **Opinio I.**
 morb. pand. fol. 18. & Alexander Masc-
 de abusu vesicant. fol. 8. peculiarem
 inum & gradum putredinis inexplicabi-
 addunt, unde non tam ad antidota, quàm
 ea que siccant, excrementa purgant, obstru-
 nes solvunt &c. respiciendum esse putant.
 eronym. Fracastorius leg. 2. de morb. **Opinio II.**
 ntag. cap. 3. pestem febrem sordidam & pro-
 da putrefactionis includentem seminaria a-
 issima contagionis asserit. Eustach. Ru- **Opinio III.**
 as lib. de febribus cap. 20 febris pestilen-
 tis essentiam putredinem esse dicit rei vene-
 æ cor insigniter ledentis. Ant. Portus lib. **Opinio IV.**
 peste putredinem ex qua pestis oritur, lar-
 n, profundam, sordidam, conclusam, ad mi-
 na elaboratam & in lentore constitutam sta-
 t. Horat. Augen, lib. 4. Epist. 1. tom. 1. **Opinio V.**
 lem vel pestilentem febrem omnem putredi-
 m continere dicit, sed excellentem & ma-
 am, aliquid corruptionis includentem. Ior- **Opinio VI.**
 nus tract. 1. de pestis φαινομ. cap. 4. essen-
 m febris pestilentis in calore acris, mordaciq;
 tuit, qui abstrusis & abditis corporis penetra-
 us latitans in propatulo parum admodum vel
 nquam versetur, intima horribili incendio

premat viscera, & à maligna putredine p.
in nobis generetur.

Omnes o-
piniones
dictæ ge-
neraliter
improban-
tur.

Quod ef-
fentia pe-
stis non
constitat
in putre-
dine.

II. Etsi autem præsens institutum specialius
mnium harum opinionum examen minimè con-
dit, generaliter tamè demonstrasse sufficiat, quod
pestis essentia ex putredine, qualis qualis eti-
illa sit, salva veritate deduci nequeat, quia
putredine nihil aliud est, quàm primarum
manifestarum qualitarum actio, quæ ad effectum
pestiferos declarandos minimè sufficit: hinc
pius non levis putredo partibus nostris acci-
(quod in ulceribus pulmonum apparet) con-
propinquissimis, à qua tamen pestem excitat
nunquam legimus. Adde quod sine febrilibus
adeoq; putrefactionis signis non rarò pestes
servatæ fuerint, ut patet ex practitorum m-
nimentis, unde consequens est, putredinem
Essentia pestis non esse. Imò putredo non tã
subito generatur, nec tã sordida & profunda
in nobis absq; manifestis indicibus latere potest,
exinde pestis accidentia deduci queant. Ta-
dem si sola putredo in causa est, cur omnes tã
quoad curationem, quàm quoad præservati-
nem non iis quæ putredini solùm resistunt, s-
venenum à totà substantia oppugnantibus utu-
tur.

III. Quocirca potius cum Sarraceno lib.
de peste cap. 2. Valeriol. in append. a
locos communes, Columba lib. 1. de pe-
ste

cap. 31. & aliis concludimus, pestem non putredinem, sed ad morbos totius substantiae erendam esse, quia non sensim, sed & ἀδρόως, morbum proximā vi ac celeritate, insitos vitalesq; spiri- totius sub-
 , ipsumq; adeo animae proprium instrumen- stantiae.
 , nempe calorem nativum primigenio hu-
 do inherentem primum ac per se retrā mali-
 aq; lue oppugnat, fatigat, ac plerumq; corrū-
 , ac prosternit. Etenim obiter notandum,
 od contra Fuchsiū l. 3. Inst. sect. 1. c. 4. Dari mor-
 ntaldum l. 2. de homine sano c. 9. & bos totius
 ios ex superius citatis necessario statuendum, substan-
 ri morbos quosdam totius substantiae, nō qui-
 m ea ratione, qua voluit Fernellius, partium
 bstantia seu formā sepius immediate & per se
 borare, cū sanitas & morbus non ad Essentia-
 m, sed accidentalem corporis constitutionē per-
 neant, sed quatenus qualitates nobiliores, for-
 a magis intimae, non manifestae, sed occultis
 alitatibus contrariis afficiuntur. Notandum n.
 od quēadmodum rebus naturalibus non tan-
 im quatuor Elementa insunt, sed & nobiliores
 rmae, quae earū τὸ εἶναι complent & absolvūt,
 c etiā non solum qualitates illae manifestae, ca-
 r, humor, frigus & siccitas, aliaeq; huius generis,
 d etiam nobiliores & illarum respectu magis
 ccultae reperiuntur, à formis nobilioribus ema-
 antes, ut nobiliorum operationum causae sine
 roxima. Ut autem manifestae illae sese mutuo

afficiunt, & è subjectis se invicem expellunt, & hæ sibi contrariantur, quod vel unice exprimarum rerum antipatheja colligitur: at vero quicquid talium qualitatum respectu fit, lud ipsum respectu totius substantiæ fieri dicitur, tum in corpore nostro, tum etiã in ipsis medicamentis, non quod tota substantia immediate agant, sed ut ejusmodi actiones ab actionibus manifestarum qualitatum distinguantur. Patet hoc demonstrat Stegghius leg. 3. Method. Theor. cap. 2. inquit: partes nostri corporis corrumpuntur tum per manifestas causas tum per occultas: hæ fiunt ratione qualitatis cujusdam procedentis immediate à forma substantiali parti cujusdam nostri corporis vel facultati vitæ adversæ, ut formam partis vel consequenter totius corrumpat, &c.

IV. Querimus autem hic num peste corruptis ptis purgans medicamentum conveniat? Inveniuntur qui purgationem approbant propterea quod peste correpti cacochymia laborarent, maximisq; corruptionibus humorum scaturiant. At verò talia purgationem indicant. Adde quod febris, internaq; viscerum inflammatio fiat deterior, per usum alexipharmacorum veneno resistentium & insigni caliditate præditorum, nisi per præcedentem purgationem humores peccantes evacuentur. Aliis contra-

Opinio affirmativa
quæstio-
nis.

rius

non placet, nimirum à purgantibus in peste Opinio ne-
 scendum, propterea quod causa peccans pe- gativa quæ
 ra consistat in maligna venenataq; proprie- tionis.
 , quæ non purgantibus, sed alexipharmacis
 veneno resistantibus expugnatur. Hanc ob caus-
 illa medicamenta statim prescribunt, quæ
 venenum pestiferum expellunt & abigunt, quem-
 quodum illud ipsum in aliis venenatis affecti-
 eodem modo requiritur. Et quamvis ve-
 nenum & specificum pestis alexipharmacum ho-
 mines latere hæcenus voluerit Deus Optim.
 us, cuius peculiare flagellum hic mor-
 est, nihilominus ad communia remedia ve-
 nis resistantia, quæq; multis experientia teste
 fuerunt in pestilentia confugiendum esse cen-
 t, ad illa scilicet, quæ tota Essentia cordi a-
 ca, venenisq; contraria sunt, illudq; per su-
 rem & occultam transpirationem inprimis
 pellunt.

Pro quæstionis decisione concedimus, quod Decilio
 ima indicatio in peste desumatur à veneno controver-
 stifero, cui nec calidum nec frigidum, nec pur- fix.
 tio, nec venæ sectio primò & immediate suc-
 erit, sed alexipharmacum simplex vel compo-
 um, prout illud ipsum pro diversitate circum-
 antiarum concurrentium indicatur. Verum
 ura cathartica (inquit Palmar. l. 2. de
 eberi pestil. cap. 24.) non modò venenis
 on obluantur, sed etiam venenata &

malefica vi prædita sunt, qua corporis vim, roburq; partium dissolvunt. Si rur pestis causa venenata est, cordis peculiariter infensa, nonne ejus remedium cordis & insiti caloris robur tueri, venenoq; adversari consentaneum est? At venenatum tantum abest, ut cathartico id concessum ut præterquam quod venenatae malignitatis particeps est, pestilentem etiam perniciosum cordi & spiritibus insertam, illinoq; in corporis ambitum naturæ impetu tendentem exagitet, confundat, & ad præcordia nimis proximo naturæ damno revocet, atq; revocet, &c. Notandum tamen ex Querc. in Al. l. 2. c. 7. quod medicus observare debeat, num sit cacochymicum & putridum, qui malum soveat, atq; sustentent & febre secum invehant, abunde humoribus: quia tunc temporis specificum a quod remedium prædictos humores expurgans ac simul qualitatem venenatam tundens exhibendum esse censet. Quo con-

Purgantia appropriata in peste. *lio Palmar. citato loco Rhabarbarum cum aqua Beroardicis infusum exhibet, vel etiam cum bellis Cassie & Rhabarbaro Mithridatium permiscet. Henrnius cape candidum Theriacæ drachma, paxilloq; pulvere Tormentilla & Dictamni reple & assatum affusis aqua Calendula, Cardui bened. paucog; aceto in mortario cotundit, & succum exprimit, in quo pharmaca solutiva convenienter dissolvit & exhibet, quæ ratione purgare, sudo*

prop

vocare, venenoq; resistere nititur. Sic etiā i-
 Querc. vel in decoctis, vel etiā aquis alexiph.
 B. M. cōuenientia solutiva per diē naturalem
 ūdit, & expressū datis indicationib. propinat.

Quod a. de purgantis medicamēti sumione
 nuimus, illud obiter quoq; de venæ sectione no-
 i potest, quā per se pestis alexipharmacū mi-
 nē statuiamus, licet plurimi, praesertim ex vul-
 sanguinis emissionē primū in pestis curatione
 tuant: ea siquidē (inquit Palmarius) nati-
 caloris substantiā, quā tueri operā pre-
 i est, imminuit, infringitq; vires, quas pe-
 is anuletū confirmare debet. Præterea
 solum quò natura & humor viā affectāt,
 ducere medicū oportet per loca natu-
 e lōgē cōmoda, & naturā probe suo fū-
 tē munere in morborū curatione per-
 uo imitari, sed etiā si quādo utilis ipsi.
 motus segnior aut infirmior exillit, eū
 itare atq; arte promovere. Quæ si vera
 nt, & naturæ pestis causam à se amoliri eo-
 antis motus intus foras fit, ut certē fieri faten-
 um est, quum e corporis centro ad peripheri-
 m e partibus præcipuis ac principibus ad igno-
 liles, imbuos veneno atque inquinatos humo-
 es, unaquē cum iis venenum ipsum propellat,
 uorum attinget statim initio curationis cathar-
 cis & sanguinis missione motus in corpore ci-
 re naturæ contrarios & salutarem ejus impe-
 um intercipere? Notandum tamen, quod san-
 guinis missio conducatur, quando subjectū laborā-

An vena
 secanda in
 peste.

Decisio *admodum plethoricum est, & non solum signum*
questionis, pestis, sed & implicitae constitutionis putridae.
Symptomata ab humore, aestu, fervoreq; praesentia
conspiciuntur, ubi statim in principio morbi
na secatur, viribus scilicet adhuc constantibus.
& sanguis plus minus, pro ratione plenitudinis
etatis, anni temporis, aliarumq; circumstantiarum
mittitur, de quo vide Horat. Augustinum, Mercatum,
Heurnium, Quercetum, Sarracenum, Palmarium, Iordanum
& alios. Si enim audacter omnibus viribus
na secatur, vel purgans exhibetur, Medicorum
experientia confirmatur, plures ex his interire
quam ex ijs qui penitus à purgantibus & sanguinis
evacuatione quiescant, quemadmodum videre licet in
Foresto, l. 6. obs. 9. & secundum Roder. Fonseca de tuenda san. c. 27. Palmario lib. de peste c. 24. Palmario l. 2. post feb. c. citato & alijs.

QVÆSTIO II.

*An morsus Canis rabidi templo Divi
 Dononi, vel Sacello Divi Belli-
 ni sanetur?*

Morsus ca- I. *Ad morbos occultos totius substantiae mor-*
nis rabidi *sum canis rabidi quoq; referimus: nec immerito*
morbis *to, cum videamus satis exiguam morfiunculam*
totius sub- *frequenter interitum adferre subsequenter ad*
stantia. *miran*

indis symptomatibus, delirio, metu aquæ, Sympto-
 matura hy-
 ulsione, anxietate implacabili, alios morfu dropho-
 andi desiderio, siti, singultu & aliis huius ge- bix,
 s, quæ satis testantur subesse, quandam af-
 onem occultam & ad solas qualitates pri-
 minime pertinentem. Hanc ob causam
 . l. ii. simpl. præceptorem Pelopem repre-
 dit, quod huius affectionis rationem ex cau-
 manifestis ambitiosè reddere conetur. Nec
 at locus Galeni lib. i. prorrh. comm. 2.
 . 17. quo commoti Marcellus Capra, A-
 . Massar. & Hercules Saxonia statuunt,
 us canino morfu inflictum intemperiem ex-
 su vehementi calidam & siccam introducere,
 a textus ille non ex propria sed aliorum Me-
 orum assertione producitur à Galeno, queni-
 modum ex verbis ejus manifestè colligitur.
 quod autem tali intemperie dictus morbus non
 solvatur, ex eo probat Palmarius lib. de
 morfu Canis rabidi c. i. Si enim (inquit
) verum est cæcam & inexplicabilem
 drophobiæ causam non nisi immodi-
 ficcitate nobis noxiam & venenatam
 se, quomodo impendens ea ficcante
 ancororū cinere aut alexipharmaco no-
 ro (pulvere scilicet ex foliis Rutæ, Verbena, Alexiphar-
 via min. Plantag. Polypod. Absinth. vulga- macum in
 , Menthe, Artemis. Melissopholli, Betonie, morfu ca-
 pyperici & Centaur. minoris partibus equali- nis rabidi.
 bus

bus confecto) prohiberi vel jam genita
tingui potest.

II. Hujus horrendi mali curationem in præ-
tia quodammodo inquirimus, quocirca dubi-
tur, quid sit sentiendum de iis, quæ Cælius
Rhodiginus de Bellini, & Matthiopolus
Dononi templo recitant. Ille l. 17. le-
antiq. c. 28 ubi plurib. de morsu canis rabie
agit, inter alia quoq; talem medendi rationem
prescribit; Est in Rhodiginis paludibus
(inquit ille) Divi Bellini templum, mi-
culorum frequētia celeberrimum &
fluxu hominum etiam notissimum. En-
tæ ædis causâ ferè publica est. Pulsus
Divus Patavio, grassantibus nobiliū pl-
risq; quod severius sanctiusq; quam
illis probari posset, Episcopum agere
insectantibusq; inimiciter adversariis,
palustre agri nostri solū, quindecim mi-
libus passuum Rhodigio distans, dive-
tit. Cum manus hominum evasisse vo-
deretur, canum rabiem non evasit, à quo
bus è vestigio convulsus discerptusque
mox in Divorum indigitamenta relatu-
templum in illis emeruit locis, in quo
arca marmorea ferreis occlusa cancellis
latet sanctissimū ejus corpus. Templi vo-
rò ex necis genere ea est proprietas co-
lestis, si quis clavem sibi quæsierit, qu-

Historia de
templo D.
Bellini.

ædi

is valvæ recludantur, ac ea candente,
 quid rabie agitari orsum sit, attige-
 præsentissimum est remediū, & nun-
 am non verum. Hic lib. 6. Diosc. c. 37. in
 subsequencia refert: Ierpauci nostro
 in tempore habentur à rabido cane demor-
 qui medicos consulant: nam est tanta
 igitur vis, ut omnes quos rabidi ca-
 memorderint, partim ad Divi Do-
 ni templum confugiant, partim verò
 Divi Bellini Sacellum, ubi quibusdam
 orcismis & panibus characteribus ob-
 natis à sacerdotibus perquam facile
 rantur, ut plurimorum testimonio e-
 idem fateri possum.

Hic ante omnia notandum, quod tale tan-
 periculum non sine periculo vincatur, ut
 quit Paræus lib. de venenis c. 15. quam
 causam sine mora statim eò allaborandum
 censemus in iis, qui morsu canis rabidi læ-
 untur, ut venenum per vulnus, interdum etiam
 isimum, inflictum foras evocetur, quocirca
 id ipsum, si necessitas hoc urget, amplifican-
 m, in circuitu scarificandum, & sanguis co-
 sè detrahendus, appositū iis, quæ singulari
 oprietate, venenatam qualitatem attrahunt,
 i præ cæteris theriaca vino generoso dissolu-
 commendatur, durius affricta parti læse,
 postea cruore detergo linamentis intinctis
 appli-

Historia
 altera ex
 Matthio-
 lo.

Vera cūra-
 tio morsus
 canis rabio-
 di.

Vfus alexi-
pharma-
ci Palma-
rii.

applicata, mox superpositis allis vel capis
sale & Terebinthina comixtis, & intritis, quæ
admodum Paræus habet. Interius verò mi-
nè negligentur illa, quæ virus hoc caninum
cultâ substantiâ vincunt, ubi Palmarius,
ceteris antidoris pulverem alexipharmacum
perius propositum commendat, de quo singu-
diebus drachmam dimidiâ hominibus & a
animalibus demorsis exhibuit tanto cum suc-
cessu, ut affirmaret nullum unquam animal
usum esse, quod non tam atrocis morbi pericu-
lum evitavit.

Judicium
de asser-
tione Cæ-
lii Rhodi-
gani.

III. Assertionem verò Cælii Rhodigini
clave templi D. Bellini quod attinet, illam
partim superstitiosam, partim quoque rationi
curationi convenientem judicamus: superstitio-
sam, propterea quod falsa plebis persuasionem vi-
tus quedam sanandi clavibus illius sacelli tri-
buatur, quod tamen fieri nequit, cum res arti-
ficialis, quatenus talis, proprietates quasda
qualitatibus rerum oppositas habere nequeat
licet enim ars naturam imitetur, nunquam ta-
men ipsa per se sola naturalem producit effe-
ctum: partim verò curationi naturali conveni-
entem judicamus illam assertionem, quatenus
ejusmodi clave candente morsus inflictus exur-
itur, qua ratione venenum elicitur, vulnus aper-
tum conservatur, & virus illud minus ad inter-
nas corporis partes se insinuat: Etenim verum

quod habet Dioscor. l. 6. c. 38. ubi inquit:
contra virulentos ictus ustio expeditis-
simum auxilium est, utpote cum ignis
cetera viribus præstet, siue quod virus
met & ferri penitus non pariat: si-
quod pars ignem experta postea non vulgare
damentum curationi præbeat, manente diu-
exulceratione. Adjuvat naturam in expel-
do firma phantasie persuasio, quæ vel sola
rimos gravissimosque morbos non raro curat,
madmodum supra decad. 2. quæst. 10.
ribus monuimus. Matthiolus porro sibi ipsi Matthiolus
habilititer respondet, inquit: Cogitanti sibi ipsi re-
spondet. quonam pacto id tam facile eveni-
nonnullæ se obtulerunt rationes,
as liberè dicam. Haud dubiè in pri-
divina auxiliatur gratia: quippe cum
a parum molestiæ, malique, morsu ca-
rabidi affectis inferre possint Caco-
mones, ut qui in atrabilariis humori-
suam habeant sedem, iique exorci-
is cedentes abeunt, & afflictorum
pora munda relinquunt, sublato se-
in veneno. Illud præterea addiderim,
od fortasse sacerdotes ipsi aliquod
ois occultum habent antidotum, quod
ibus illis admiscentes ægris devo-
dum præbent, vel id aliquo in potu
endum exhibent. His denique accedit
magna

magna laborantium fides, quam suscitavit
Deus Opt. max. cujus solius munere
omnia nostra delentur incommoda,
que omnes auferuntur ægritudines: Iste
ille.

QVÆSTIO III.

*An lue venerea correptis conveniat se
guinis missio?*

Origo
morbi Gal-
lici.

1. Luem Veneream alij morbum Gallicum
ly Neapolitanum vocant, propterea quod Ca-
lo VIII. Galliarum Rege cum Alphonso Nea-
politano bellum gerente circa 1496. annū; ju-
Benivenium, originem suam habuisse fe-
tur, licet Reusnerus Exerc. 1. de Scorb.
Indorum historiis confirmet, eundem affectum
longè antè fuisse, ita ut & ipsi Hippocrati
ignotus videatur, ubi considerantur illa, q
lib. 3. Epid. sect. 3. de signis Indici morbi p
feruntur. Ad quod verò genus morborum

An lues
venerea sit
intemperi-
es calida
& sicca?

affectus pertineat controversum est apud au-
res quidam eò inclinant, ut luem veneream
temperiem calidam & siccam statuere con-
tur, quos doctè refutat Palmarius lib. 1.
lue Venerea c. 1. quia calida sicca intempe-
es tam subito non afficit corpus, ut morbus G-
licus, neq; protinus tot diversa producit symp-
mata: imò quomodo calido sicco alexiteris,
mirum guajacino ligno malum hoc mitesceret
vel radicitus evelleretur?

Has & similes difficultates vidit Mercurialis lib. de morb. gall. c. 1. qui morbum hunc in qualibet intemperie constituit, sed tanta cautione, ut character huius morbi sit intemperiei certus quidam gradus & modus hic incognitus, per quam determinationem solitam omnes difficultates solvere conatur. Vntamen cum modus ille intemperiei unius actus causa statuatur, necessario sequitur, eadem peculiarem malignitatem ab omnibus intemperiebus diversam includere, qua ratione lens volens Mercurialis concedere cogitur, orbum hunc esse morbum ab intemperiebus diversum.

An certus gradus cuiusque intemperiei constituat hunc affectum?

I. Ut igitur hanc etiam difficultatem efferent Capivaccius lib. 5. Pract. par. 2. 1. Herc. Saxon. lib. de lue Vener. c. 1. seq. ac Montaldus lib. 2. de hom. Sano p. 11. idcirco putarunt, luem veneream non esse morbum, sed causam agentem a tota substantia producentem morbos diversos in intemperie, in compositione, in solutione continui tot, quot sunt ulcera, gummata, dolores & reliqua, hic hoc morbo affecti patiuntur. Sed quod hi quoque nodum in scirpo querant experientia confirmat, qua docemur ulcera, tumores atque intemperies venereas malignitatem quandam singularem includere, quod ratio quoque suadet, cum quodlibet agens sibi simile producere conatur.

An lues venerea non sit morbus, sed causa morbi?

V.

Hanc

Luem ve.
neream es-
se morbum
rotius sub-
stantia?

IV. Hanc ob causam recipimus sententiam Fallopii lib. de morbo Gallico c. 2 paræ lib. 18 Chirurg. c. 1. Palmarii loc. citato, Mercati lib. 1. de morb. gall. c. & 2. Columbæ lib. 1. de peste c. 24 & aliorum, qui statuunt morbum Gallicum esse morbum rotius substantia, quod maximè patet tum ex contagio, quod omnibus affectibus hinc concurrentibus convenit, tum etiam quod in manifestis qualitatibus primum nulla vehementi mutatio observetur, propterea quod agens occulto modo patiens suum adequatum afficiat. Quatenus autem ulcera & tumores in hoc affectu non sunt ejusdem generis cum alijs, eatenus etiam non cedunt medicamentis ratione inuentis, sed totus morbus ijs curatur, quæ ab occultis substantia agunt: Adde quod causam obtinent à tota substantia corpus humanum afficientem, scilicet peculiare quoddam venenum, quod juxta Saxoniâ in incipiente morbo vaporosam substantiam, in antiquato verò crassos potissimum & pituitosos humores corporis humani præter naturam afficiat.

Quenam
pars pri-
mò afficia-
tur in mor-
bo Galli-
co?

V. De parte laborante varia sunt opiniones, ubi nobis præ reliquis arridet assertio Mercati l. 1. de morbo gallico c. 1. & Fallop. tract. de morb. gall. c. 13, quo pri-

venenum luis venereæ jecur afficiat : quam-
 enim & aliæ partes ledantur, ut patet in
 vite, corde, pulmonibus, faucibus, partibus
 vitalibus &c. non tamen in illis perpetuus &
 stans est affectus, sed mutabilis & incertus :
 jecoris operationes in omnibus hac lue pollutis
 iantur, quod patet ex gravitate totius cor-
 is, coloris immutatione, plurimorum ex-
 mentorum collectione, & sanguinis à natu-
 rali statu declinatione, quam consequenter plu-
 alij effectus pro diversitate subjectorum di-
 si subsequuntur, quam ob causam verisimi-
 st, hoc venenum propter singularem & u-
 & connexionem, quam humores, cui
 ider, cum jecore tanquam officina propria
 ider, ipsum jecur afficere, maxime cum in-
 i jecur & u- & sortiatur cum jecore
 ciendi corporis majorem, quam cum quo-
 alio membro, secundum Mercatum. Ve-
 m tabes putrescentium pulmonum in phri-
 contagio pulmones, & dysentericus af-
 us intestinorum intestina aliorum & non a-
 corporis partes ex singulari proprietate
 it, sic etiam hic eadem videtur esse ra-

Querim⁹ autem an lue venereæ Pro Qua-
 treptis vena secanda? Quidam ex toto stione pri-
 V 2 ma ria ra-
 negent tiones ne-
 gantur.

negant, propterea quod affectus videatur esse frigidus, cui venesectio minimè convenire videatur. Adde quod plerunq; cum bubone venereo malū invadat: at hic minimè probatur venesectio, propterea quod natura motus, quo materiam peccantē materiā expellere conatur, impediat, venenū ad viscera vicissim revocetur, bubones tardius ad suppurationes perveniant.

Affirmati-
væ ratio-
nes.

VII. Alijs affirmativa placet, quibus Mercurius lib. 1. de morbo Gallico subscribit, huiusmodi verbis: Censemus primò mali accessum sanguinem esse mittendum, tum plenitudinis auferendæ ratione, tum vero ut purgantibus, quæ vehementiora debent esse, expedior liberiorque via subsistat, tum ultimo ut ex jecore major sanguinis portio educatur, ne in maiorem materiam copiam, aut ad plures corporis partes se veneni virulentia extendat, ut frequentissimè accidisse comperimus in his, qui ut infamiam fugiant, occultè & religiose se cavent, quo minus aliquis huius morbi principium intelligat, &c. Idem Fallopius innuit tractatu de morbo Gallico cap. 30. dicens: Cum evacuandum corpus, primum secamus venam lenitione aliquā præmissa vel per Cassiam vel per serum vel per Syr. rosat. solut. Secamus autem venam, ut primum temperemus ebullitionem

ionem in hepate, secundo ut imminuas materiam alterandam medicamentis ad evacuandam: tertio cum morbus per contagium & inficiat hepar, ad quod fit concursus humorum, fiet repressio à partibus intrinsecis ad extrinsecas.

III. *Has ob causas omnino sanguinis Affertio*
 sionem convenientem iudicamus, ubi sc. non propria.
 bitò sed per intervalla detrahatur, ut minus
 res labi contingat: imò non raro reiteratur
 sanguinis missio, cum ulcera inflammantur,
 dolores exacerbantur aut alia accidunt vene-
 ctionem indicantia, quia Mercato teste,
 audacius in his quam in sanis aut alio que-
 is morbo laborantibus sanguis mittitur: pra-
 tat enim inquit ille, corporibus pesti-
 lera hæc lues nescio quam virium firmi-
 tudinem & roboris integritatem. Nec
 obstat quod quidam hoc remedium improbent,
 propterea quod frigidus videntur affectus, ut-
 pote cum pituitosus sanguis abundans in ca-
 laveribus Gallicosorum incisus non semel inven-
 us sit, quemadmodum classicorum autorum
 quidam testantur; non, inquam, hoc obstat,
 quia tale quid potius ex accidenti fieri videtur,
 ob usum argenti vivi, quod pituitosorum hu-
 morum copiam oppidò colligit. Quod autem
 bubones attinet, in illorum præsentia dictas ob-

cauffas sanguis non detrahatur, quamdiu materia adhuc affluit: at fluxione cessante sanguis aliquando detrahendus, quia deconerata natura facilius in bubonibus pus conficit, quod maximi momenti est in eorum curatione, habet Mercatus. Plura qui vult videat apud Fallopium citato loco.

QVÆSTIO IV.

An caro viperina conducat Elephantiasis?

Carnem viperinam antiqui commendante.

I. Inter antiquos Galenus hos asserit praefertim lib. ii. simpl. § de carne viperarum quinque referens historias de Elephantiacis usque viperarum sanatis, quas copiosè resolvit Joh. Baptista Sylvaticus histor. 71. subscribuntque Gal. Paulus lib. 4. de re medica cap. 1. Oribasius in 6. Synops. c. 5. & lib. 3. de morb. curat. cap. 62. Aëtius 4. Tetrabib. 1. serm. 123. cap. qui modum preparandi singularem proponunt.

Contrarius est Palmarius.

II. Etsi v. Julius Palmarius lib. de Elephant. cap. 9 tam propria quam Fernelij auctoritate & experientia veterum assertionem improbet, dum inquit inter alia: Theriacam Elephantiacis multis, qua methodo veteres præcipiunt, præbui, sed nullo profectus, quæ res effecit, ut viperas ipsas aliter atque aliter apparatus experiri aggressus sim, quas tamen nihilo plus opis

his afferre comperi: *nihilominus tamen*
contraria experientia inter recentiores etiam ad-
 Vidus Vidius part. 2. med. sect. 2.
 s. cap. 8. *dicens*; habet vipera vim tora
 bitantia per quam efficit, ut extima
 corporis affecta, quasi serpentum
 resoluatur & decidat. *Plur-*
is autem modis datur &c. quod non
 tantum a Galeno relatum fuit, sed fre-
 quenter quoque Romae memoria no-
 ta a Gilberto Medico Germano, qui &
 alios hoc vitio laborantes eo reme-
 dio curavit, &c. *Idem Solenander habet*
 lib. 1. consil. 25. *dicens*: Mihi vero se-
 nienti experimento alius in simili & gra-
 uiori casu in Italia curatus est. Accipio
 tres vipers, vel totidem alios
 serpentes, concindo vivos, & adiecto
 multo hordeo decoquo in aqua quo ad
 hordeum tumeat accreper, hordeo eo &
 serpentina carne pullos Gallinaceos
 multo continuo alo, nec aliud alimen-
 tum suppedito. Solent pulli postquam
 quot dies enutriti sunt, implumes e-
 dere, & tandem rursus plumis vesti-
 ti. Vbi igitur per multos dies ita alti sunt,
 paulatim incipio agrum horum carne, &
 uinum eorum iuuenlis alere. Hoc re-
 medium comprobatum est experientia.

Contra
 Palmarium
 est Vidius
 & Solenander.

Decisio
questionis.

316

DECAS

III.

Nos licet observatione propria carere, tamen potius affirmativam quam negativam concludimus, perpendendo, quod omnibus fere medicis consentientibus trochisci de carne viperæ confecti basin theriacæ constituant, propterea quod maxime venenis resistent non manifestis qualitatibus, quibus juxta Gal. caro viperæ cat, vehementer digerit & mediocriter calidat, sed occulta quadam proprietate, quam terius post Vidium & Solenandrum declaratur conatur Quercetanus lib. pharm. dogm. Cap. 18. demonstrans, quod antiquiores naturam viperarum expiscari conati sint, eam causam, quod viderent, inter alios serpentes peram solum & colubrum, exuvias tempore non deponere & quasi juvenescere. Prasumerent hinc igitur atque credendum esse putat in viperis & colubris non tantum ad sui conservationem sed in aliorum quoque usum concessum esse naturalem quendam instinctum, quo pretiosioris naturæ balsamum, in quo omnia animantur vegetantur, copiose attrahunt, atque verno tempore potissimum, ubi illud ipsum in exaltatione sua est, ab igne cœlesti potenter elevatum & exaltatum (eodem abunde vigent, ita ut non solum renouentur, & exuvias suas abjiciant, sed insuper etiam universalem Medicinam, omnem scabiem, lepram, Elephantiasin, venen

nun

quæ constituent. Quod ipsum Horat. Aul. n. etiam innuit lib. 4. tom. 2. cap. 16. cens; neminem esse arbitror, qui nesciat viperam habere hanc facultatem novandi spoliū antiquo relicto; imò hoc proprium est omnium ferè serpentum. Indicatio pro sanando Elephante notissima est, removere totam superficiem corporis tanquam corruptam, dissolutis ex ipsa humoribus malis & venenatis, & horum loco substitutis novis: cum igitur vipera hanc facultatē habent efficiendi in seipsis, rationi consonum est eandem habere in aliis.

V. Hinc verisimile quoque redditur, quod habet Cælius Rodiginus lib. 18. lect. an. Singularis observatio de vipera. cap. 35. nimirum amare vipers balsamum in Arabia nascentem, quo aluntur plurimum, ejusque umbram: nam & in odoriferis sylvis (pergit idem). Serpentes, sive serpulas, ut veteres loquebantur, reperiri frequentissimas traditum est, & scribit Bibliothecæ quarto Diodorus. Vbi verò Arabibus appetat tempus Balsami succulentum excipiendi humorem, Scytalas fert unusquisque duas adversum vipers: quippe iuvicē iis allisis, sono illas abigunt. Interfecisse namque cavent cum primis, Balsamo sacras opinati. Quod si quem fortè mordicus apprehenderint

derint, fit vulnus perinde ac ferro il-
lū, sed veneni timor nullus: quādo cito
pastæ odoratis viperæ virulentiam leth-
lē aliās, mitiore permutant potestate &

In vipera-

rum carni-

bus esse a-

lexiphar-

macum.

Patet igitur non propterea viperarum ca-
nes Theriacam ingredi, ut tanquam venenum
per similitudinem alexipharmaca ad venenum
expellendum q̄ manu ducant, quod placuit
Bartholo Maranthæ, quem Thomas lo-
dā. de pestis phænomenon: sequitur, vel ut vene-
resistant quatenus nimirum venenum alteri ve-
neno contrarium esse potest, ut homo liberetur
propterea, quod duo venena contraria seip-
sū corrumpant in corpore nostro, quod placuit Jo-
herro dec. 2. Parod. 9. & lib. de pest. i.
fin. quæst. 5. cum hac ratione non præser-
vationis, sed tantum curationis gratia The-
riaca conveniret, sed quatenus in ijs non vene-
num, sed potius alexipharmacum contra vene-
num latitat. Non enim ex toto vipera venenata
est, sed in certis tantam partibus venenum ge-
rit, in capite potissimum respectu dentium &
gingivarum atque vesicula fellea quemadmo-
dum Angelus Abbatius de natura vipe-
rarum observavit: in reliquis partibus vis resi-
stendi veneno latet: hinc produnt Naturalium
aliqui (inquit Cœlius Rodiginus lib. 6.
lect. antiq. cap. 16.) eos qui aliquando vi-
pera

si jecur coctum hauserint, nunquam postea Bezoardi-
 ri à serpente. cum anie-
 male

Nec quotidiana deest experientia, quâ Be-
 zardicum animale, quod quidem ex vertebris
 de dorso, quidam ex corde, epate & lingua,
 quidam ex vertebris cum dictis partibus in pul-
 verem redactum contra omnis generis venena
 his laudibus extollunt, de quo viris doctis libe-
 re iudicium relinquimus.

QVÆSTIO V.

Si excretorum diligens ad occultiora loca
 remotio tempore dysenteria pesti-
 lentialis sit necessa-
 ria?

Affirmatur
 quæstio.

Omnino: videmus enim quod tempore dys-
 enteria pestilentialis quæ cum malignitate qua-
 rum plures in uno loco simul afficit, major sit vis
 contagij in expirationibus venenatis excreta-
 tum, quàm in quotidiana laborantiũ conversa-
 tione, quapropter astantes non admodum infi-
 ciuntur ab egrotantibus, nisi cloacis cum ysdem
 immundis utantur. Commodissimum igitur
 erit, ut quicquid ab egrotantibus dejicitur,
 ex terra obruatur.

I. Qui autem fiat, quod potius ab exhalationi-
 bus excretorũ, quàm ipsis laborantibus alijs infici-
 tur, quærimus, præsertim cum in peste & alijs
 affectibus

Cur potius
 ab exhala-
 tionibus
 excreto-
 rum infici-
 antur alijs

Responde-
tur.

affectibus malignis per expirationem oculis
a vivente corpore prodeuntem potissimum
contagii serpat, in alios. Sed notandum in
enteria malignitatem adesse non respectu
us, quia morbus hic universalis non est, sed
tione specifica & malignae corruptionis illor
humorum, qui intestinorum exulceratione
foetidam generarunt. Quatenus autem
corruptio specifica, singulari cuidam parti,
mirum intestinis, & non simpliciter toti con
ria & inimica est, eatenus facillime recipit un
vim suam exerit tunc temporis, ubi quis ali
modo dispositus ad cloacas egrotantium ac
dens, per inferiorem gutturem (ut Plautus
quitur) venenatas expirationes excretorum
cipit.

Cur pluri-
mum vale-
at imagina-
tio & ti-
mor tem-
pore Dyf-
enteriae?

III, Iuvat hanc infectionem admodum
mor et consternatio, quae in hoc affectu plura
pius praestat quam in ipsa peste, propterea qu
hic morbus magis in humorum & spirituum co
motione consistat, quae pro imperio phanta
diversimode fieri potest. Etenim in peste licet
sit timor & consternatio, non tamen infectio
eri potest, nisi vel per contagium, vel ex cor
ptione contentorum venenum pestiferum acci
dat: at in dysenteria hoc ipsum necessarium
non est, quia fieri potest, ut ex commotione si
ci acriores ad intestina confluant, exulcerat
nem ibidem producant, & consequenter si

211

Dysenterium efficiant; quid enim in com-
muni humores & spiritibus imaginatio
ut, alibi monstravimus.

Vide tract.
de conf. &
& crueor.
cadave-
rum.

QVÆSTIO VI.

An in sudore Anglico sal absinthij
conveniat?

Horrendus fuit affectus, qui anno Salu-
486. populariter in Anglia grassari capit
postea 1525. inferiorem Germaniam, Gal-
m, Hollandiam & finitimas regiones perva-
tus est, cum tantâ truculentia, ut vix cente-
nus quisq; valetudinem recuperaret, sicut ha-
Reusnerus lib. de Scorb. exer. 1. Erat
tem sudor tam funestus & lethalis, repente
m gravissimo capitis ardore & ventriculi in-
endio invadens, ut antequam à Medicis inve-
gando de eo aliquid conjiceretur, agros ani-
a exueret, ut inquit Quercetanus lib. di-
t. polyhist. sect. 2. c. 1. vocatur à V Vicro
b. de morb. incogn. febris diaria pestilen-
alis, cum intra viginti quatuor horas vel ad
ortem vel ad salutem terminetur, cui remedio
agis presenti succurri non potest, quàm pro-
ocatione & continuatione sudoris, omni frigo-
is ambientis qualitate penitus vitata. Hinc
t. loco Quercetanus; Remedium inveni-
um fuit huic malo, ut qui interdum cor-
ripie-

Sudor An-
glicus
quid sit.

Remedium
febris An-
glici.

eius reme-
dia.

ripiabantur, mox ita ut induti erant lectum peterent, qui verò noctu aut stratis deprehensi, siue ullo motu (nisi la vel minimâ iactatione) ad vitandum frigus, quod sudorem sensim & leniter distillatutum impediret, lecto affixi perseverarent, donec sic sudando quies 24. horis à cibo & potu omnino abstinendo, pristinae valetudini restituerentur.

Affirmatur I I. In hoc affectu num sal absinthii cor-
questio. veniat quarimus. Affirmativam cum VVierro tenemus, propterea quod hac ratione naturam adjuvemus in sudore promovendo, venenum per habitum corporis expellendo: nam eò summis viribus allaborandum, ut protinus venenum expellatur, & vires corporis adjuvantur.

Experimē-
tum VVier-
ri.

Præstat hoc VVierus primò per usum Electuarii quod recipit spec. liberantis ℥ij coral. præpar. Marg. præp. ana ℥ij. cort. citri, Rad. Tormētili ana ℥ij flor. sulphuris ℥j. Theriacæ Andron. ℥ij. Cum syr. acetosi. citri q. s. fiat Electuarium de quo D. I. cum aqua Card. bened. vel scabiose statim in principio præbeatur, ut natura citius per sudorem venenum expellat. Huius loco salem absinthij ℥j. in aq. appropriatis exhibet, ut & ejus salis oleum gutt. aliquot propinat, quod citius ab aegris assumitur, & miror effectus in venenis expellendis, & natura confirmanda possidet.

QVÆ-

QVÆSTIO VII.

In spasmus pestilentialis eandem cum
Scorbuto curationem ha-
beat?

Morbus convulsivus germ. dte Krie-
rauchheu/ Krampfſucht oder Ziehen- Morbus
nicht olim familiaris fuit in his regionibus: convulsi-
um anno 1596 & 97. VVestphaliae, Co-
am Agrippinensem, VVitgensteinensem &
aldaccensem Ducatum, Haſſiamq; noſtram.
ulariter invaſit, unde facultas Medica Mar-
genſis Academia tunc temporis de ſpasmol-
ſtilentiali tractatum conſcripſit. Eſt autem Spasmus
niente Reuſneio de Scorbuto. exer. 1. pestilentialis
ratio convellens ex peſtilentibus ichoribus & liſ quid.
lignis vaporibus nervos vellicantibus ſcaturi-
quod quaſi intento digito monſtrant affe-
in quos malum deſinit, ut ſunt morbus Her-
eus, reſolutio nervorum, veterius, mania,
abago, paralyſis & convulſiones artuumq;
quaffationes, vel ut Marpurgenſes deſini-
Spasmus peſtilentialis eſt intemperies con-
ioſa nervorum & tendinum, ex venenatis
cilaginibus & vaporibus perveniens, que
diverſitate naturarum cum præternaturali
ſione & convulſione membrorum, Epilepſia,
erno, delirio cum vel ſine febris manifeſta.

Pates

Antecedens causa
spasmi pestilentialis.
Causa ejus
antecedens.

II. Paret hic causa proxima affectus, remota seu fovens interna subjiicitur; nimirum contentorum circa ventriculum mesenterium, jecur ac lienem specifica corruptio, à causa interna, cruditate ciborum assumptorum ceteris temporibus, potissimum tempore famis oboritur. Cum autem antecedens Scorbuti causa consistat etiam in peccantibus humoribus circa coctionem viscerum, quemadmodum de Scorbutico exer. i. num. io. demonstravimus, circo queritur an Scorbuti curatio conveniat etiam in tali, pestilentiali spasmo, praesertim cum experientia testetur, convulsivos motus Scorbuticis etiam non raro observari.

Rationes
pro affirmativa.

Resolutio
questionis.

III. Videtur sane prima fronte defendenda questio affirmativa, propterea quod affectus uterq; quo ad causam antecedentem conveniunt, veruntamen notandum est, quod licet antecedentis causae respectu adsit similitudo, minimè tamen quoad specificam corruptionem eadem est ratio, quocirca curationis indicatio vocatur, quatenus hic non solum ad peccantem superfluum materiam antecedentem respiciendum, sed simul quoq; medicamentis alexipharmacis cordi contra venenatam qualitatem & appropriatis cephalicis capiti, nervosq; generi, succurrendum est. Formantur ergo curationis indicationes nimirum ut crudi peccans materiam

ex qua venenatae exhalationes prodeunt, per Indicatio-
 rasin evacuetur, membra αματῶσθαι dica- nes curati-
 onfortentur, ac nervosorum genus robore- vā in hoc
 affectu.

Hanc ob causam pro dictis intentionibus
 lex remedium genus a Marpurgensibus præ-
 bitur: 1. Electuarium purgans: 2. Antido- Remedia

1 nervosum genus corroborans. 3. Pulvis approprias
 fortans. Electuarium tale est R. El. Dia- ta in hoc
 n. solut. Vnc. iij. El. de succo ros. Vn. ij s. affectu.

idoti convulsivi Vnc. ij. pul. Hermodactyl.

à cort. super. mundat. Turbith. albi boni,

le mundat. & correct, ana ℥j. diagryd. Ca-

ei ana ℥j. costi, Zingib. Gariophyll. ana ℥j.

rutæ, Cymini, croci an. ℥s. Misce & cum

ros. solut, fiat Electuarium, dosis uncia de-

lia, plus minus. Antidotum convulsivum ta-

st. R. rad. pæon. visci querc. ana unc. ij. Ca-

Salviæ ana Vnc. i. baccar. lauri, cranii hu-

ni usti ana drachma ij. Theriacæ Mithridat.

Vnc. Xij. Mellis despumati q. s. fiat Electu-

um Theriacale. Pulvis convulsivus talis est.

pulv. ex radic. vincetox. Elenii, succisæ, ga-

phyllatæ, Pæon. an. Vnc. j. s. baccar. lauri

5. com. salviæ, serpilli, Hor. anthos ana

ij. spec. diamosn. dul. Pluresarchont. Dian-

is ana ℥j. misce & fiat pulvis.

Hæc remedia frequenti usu confirmata in Observa-

tiā lectoris transcribere volumus, præfer- tio pro-

X tim pria,

*Antidotum
convulsivum*

*pulvis
diapysma
a jejunio
et in jejunio*

tim cum ipsimet propriâ experientiâ anno præcedenti successum eorundem observaverimus. Quamvis enim hoc tempore Dei gratia malum omnino sileat, nihilominus anno superiori puella, Clariss. cujusdam Professoris in hac Academia filia, quæ olim eodem affectu laboravit, ætate juveni- tudinem patiebatur, cui morbo cognito statim aliquot vicibus Elect. extract. sol. sen. cujus tractatu de Scorbuto mentionem fecimus, per evacuandâ materiâ cum successu exhibuimus, tanta subsequente materiâ corruptâ dejectione ut tolerantiam ac vires integras admiraremur, deinde per octiduum pulveris convulsivi Marti purgensium drach. dimidiam jejuno stomacho cum haustu brodii cujusdam præbuimus, quibus per actum vacuationem reiteravimus, pulveris æti continuationem per septimanam unam alteram imperavimus, quibus remediis Dei gratia malum convulsivum mox ab usu medicamentorum sensim remisit, & puella in hanc usque diem à truculenta morbi exacerbatione libera fuit.

QVÆSTIO VIII.

An scorpionum ictus respectu similitudinis, inuncto Scorpionum oleo curetur?

Affirmatur I. Placet questionis affirmativa, propter quæstio: quod similem operationem respectu similitudinis

in quibusdam affectionibus manifestis quoe deprehendamus: etenim nullus est, qui non servaverit, partes nostri corporis valde refrigeratas aqua gelida immersione pristinum vi-rem recipere, quam ob causam facile credimus amico nostro Guilielmo Fabricio libr. Gang. cap. 10. ubi refert usitatissimum esse septentrionalium regionum incolis, manus, desq; imò interdum totum corpus, gelu rigidum in aquam frigidam aut nivem immergere, neque in diversorium ingredi, aut ignem propius accedere, nisi egregie prius manus, externum nasum & auriculas plurimā nive perfricuerint, atq; hinc hydromel cum pulvere cicutam. caryophyll. & Macis exhibere, & Judos in lecto provocare, corpusq; item calefacere. quamvis autem Lemnius lib. 4. de occult. lib. 1. cap. 20 ad antiperistasin hunc effectum reducere conetur, verisimilius tamen esse putamus, cū aliis illud ipsum potius similitudini tribuere, cum videamus ex ovis & pomis congelatis rigus foras sensibiliter evocari, quando gelidam in aquam aliquandiu merguntur.

1. Quod si quo ad qualitates manifestas talis apparet effectus, ut simile à simili afficiatur, cur non multo magis illud ipsum quoq; statuendum, de quibusdam alexipharmacis, & potissimum in praesentia de Scorpionum oleo, quod ictui leviser inunctum venenum respectu similitudinis

Observatio de mēbris refrigeratis.

Ratio affirmationis pro quaestione principali.

X 2

attra-

attrahit, adeoque corpus humanum ab eodem li-
berat. Imò & ipsum Scorpionis corpus contu-
sum & appositum idem præstat, quemadmodum
patet ex Foresto lib. 10. obser. 67. & Thad-
duno in miscel. cap. 9. Quæ enim alexiteri-
admota juvant, ea aut proprium virus extra-
hant, aut quadam naturæ similitudine vene-
num ad sese alliciunt ut inquit Iobertus dec-
2. parad. 9.

QVÆSTIO IX.

*An amuletum ex arsenico præserve
ab infectione pestiferâ?*

Ratio af-
firman-
tium.

I. Occasione præcedentis quæstionis ad hujus
declarationem devolvimur. propterea, quod plu-
res inter eos qui affirmativam tenent, id ipsum
ea ratione fieri statuunt, quatenus Arsenicum
per similitudinem venenatas evaporationes ex-
trahit, ubi regioni cordis & arteriarum mani-
festarum applicatur, ut patet ex Anton. Por-
ro lib. 2. de peste cap. 48. Cæsalp. lib. 3.
ar. med. cap. de ven. Iordan. tract. 3. de
peste Phænom. cap. 9. Ruland. de fab
Vngar. cap. 8. quæst. 78. licet aliam, sed mi-
nus probabilem rationem adducat Heurni-
us de peste cap. 8.

Asserunt
alii con-
trarium.

II. Etsi verò τὸ δῖοντῃ facilimè concedatur
nimirum ob similitudinem pestiferæ qualitat-
tale quid interdum fieri posse, non tamen omni-
no fir-

firmum esse videtur τὸ ὅτι, quod scilicet amuletum ex Arsenico singularem in preservandam virtutem habeat, quemadmodum satis patet iis, quæ Gerardus Columba lib. 2. de st. cap. 17. Hercules Saxon. lib. de Plu. cap. 53. & Horatius Augenius lib. 3. de ille cap. 27. in partem contrariam addunt, quibus commotus in preservatione tempestu nulli unquam amuletum ex Arsenico describere volui, sed felicissimo successu potius usus sum, quæ singulari balsamica virtute florem nativum roborant, spiritusq; conserunt, quale est amuletum D. Jacobi Horstii in. quod recipit. Benzoi, Storacis cal. ana ℥ s. adani Opt. ℥ i. ℥ ij s. cort. citri ℥ j. Santal. citrini Majoranæ, Rosmarini an. ℥ j. ol. cinam. att. VI. Maci gutt. VII. cum tragac. in aq. far. solut. f. massa, dentur ℥ ij. in syndone pro gione cordis. Liberum tamen & hic cuilibet relinquimus iudicium, nec inquirendi discentiq; studium pertinaci quadam opinione præcepta deponimus.

QVÆSTIO X.

An Carbunculus eandem cum Gangrena curationem habeat?

l. Anthrax, carbo, carbunculus, Avicennæ Anthrax
ana & ignis Persicus juxta Gal. lib. 2. de seu carbū-
t. curat. cap. 1. & lib. de tum. cap. 9. sit a culus quid.

anguine calido, quando nimirum fervens in

X 3.

partem

partem quandam irruit, eam exurit & crustosum ulcus excitat, in cuius circuitu phlegmon fervens, gravemq; dolorem excitas deprehenditur, testeloberto. Notandum verò quod præcipua pars carbunculi, quæ morbo dedit denominationem, usta, & in carbones quasi conversa videatur, quam ob causam sensus penitus expers est & sphaceli modo tractatur, aut medicamentis aut ferro siderationem circumscribentibus & limitantibus.

Negatur
questio.

II. Cum autem Gangrena iuxta Gal. lib. 2. d. art. cur ad Glauc. c. 9. fiat, quando pars aliqua dispositionem ad perfectam mortificationem obtinet, idcirco patet aliam hic esse curationem quam in Carbunculo, quia non raro fit ut Gangrena corrigatur, & pars in statum naturalem restituatur, evacuatis evacuatis, & admodis in quæ partem à putredine vindicant, quod alià atque alia ratione fieri solet, quatenus ipsius Gangrenæ causæ multiplex est, & non solum ad manifestarum qualitatum excessum refertur, sed multoties quoq; venenatis occultis agentibus aut in corpore nostro genitis, vel exterius acquisitis producit, de quo vide Guiliel. Fabric. tract. de Gang. & Sphacelo.

Hactenus in centum gravissimos nostri corporis affectus, quoad cognitionem & curationem inquirere voluimus, jã concludentes Deo ter opemur. Max. vero corporis animiq; Medico, per quem sumus, movemur & operamur, gratias immortales agimus.

S F

EQVVNTVR QVO-
VNDAM EPISTOLÆ ET OB-
servationes, ad aliquot problematum
ulteriore declarationem
inservientes.

DE PROBLEMATIBVS MEDI-
cis in genere, aliq. lucubrati-
onibus Auctoris.

ACHARIAS BRENDelius,
Philos. & Med. D. ac Professor in
Acad. Ienensi meritisissimus,

GREGORIO HORSTIO Med. D.
& Professori in Academiâ
Giessenâ.

Grata mihi fuerunt literæ tuæ, Cla-
rissime & Excellentissime Vir, Dn & ami-
ce honorande, tum quod constantis tui in me a-
moris, de quo nunquam dubitavi, testes essent,
tum quod de bona fortuna tua, & nova provin-
ciæ dignitatis plena referrent: tum deniq; alia
nunciarent publica, privataq; nimirum de in-
cremento Academiæ vestræ Orthodoxam Eccle-
siæ doctrinam foventū & propugnantū, de suc-
cessu operarum tuarum, & de Iungermanni
stus, planè nati ad Botanicen, commoditate.

X 4

Gra.

Gratias itaq; tibi ago pro sinceritate affectus et
gaudio me tui: Academia autem vestra, & tibi
Jungermanno, cui salutem adscribo, ex ani-
mo gratulor, atq; ut istam prosperitatem publi-
cè, privatimq; Deus fortunet ex animo precon-
do. De munere autem tuo tam præclaro, lucubra-
tionibus scilicet tuis, & accuratè elaborata de
Scorbuto Disputatione malo tacere, quam pan-
ca dicere. Placet enim mihi quod his ipsis uti-
lissimis laboribus excitare voluisti tum Medicorum
Candidatos, tum & Medicis etiam nonnullos
ad accuratius & penitus considerandam tum
Scorbuti, tum etiam aliorum affectionum natu-
ram, &c. Placet etiam vehementer, quo-
cumque vulgaribus remediis Chemica conjunger-
voluisti, quibus profectò in hac effata mundi se-
necta & hominum intemperantia carere non
possumus. Fortasse plura occurrent mihi præ-
dicatione digna, cum per otium istas lucubra-
tiones evolvam. Iam enim obiter & per tran-
sennam quedam inspexi, &c. Remitto pro-
gramma, adjectis quibusdam aliis, quæ pro hu-
manitate atq; candore tuo boni consules. Bene
vale, Iena 26. Martij 1609.

Commen-
datur usus
Chymia-
trix.

TOBIAS FISCHERVS D. ET
Medicus Reipub. Suidnicensis in Si-
lesia celeberr. Eidem.

S. Se-7

Serius ego literis tuis respondeo, Clariss.
 atq; Excellentiss. mi Domine Horsti, ami-
 ce singulariter honorande. Reddita mi-
 amq; & illa serò sunt, aliàs profectò non tam
 scribendi vices istas protulissim. Sed &
 curius id facere vetare atiquo modo videban-
 occupationes, cum meæ, quas mihi nuptia-
 filia meæ primogeniæ apparatus, tum tuæ,
 tibi nova illa & honesta Professionis tuæ
 ditio cumulatim aggregavit. De qua ex a-
 no tibi verè gratulor, & ut tibi in decus &
 tuorem, literariæq; Reipubl. commodum atq;
 incrementum illa cedat, Deum unicè precor.
 Interim ad problemata tua me converto Medi-
 quæ Deus bone! quam ad gustum & sali-
 in meam: novit ille, me non fallere, etsi hoc
 im vel auribus tuis, vel gratia aucupanda
 re, non propitium eum mihi optem. Miror
 summi facio, ut & quæ hætenus à te profe-
 sunt omnia, quæ sane etiam ætas & usus
 gis, magisq; confirmabit, ut te singulari fato
 illustrandam hocce modo artem nostram Me-
 cam excitatum esse certo mihi persuadeam.
 semper mihi placuere illi, qui principia Hip-
 cratica cum Hermeticis conjungere, ut qui
 ter etiam faciendum sentiat, cum ego nihil
 bere censeam. Quaeso te, ne curam hanc po-
 sed quod facis, strenue in opere hoc perge, &c.
 ad finem facio & te cum tuis diu valere opto.

Hippocra-
 tica cum
 Hermeti-
 cis esse jū-
 genda.

X

Dab.

Dab. Suidnicii Silesiorum 3. Non. Martias an
Epoches Christianæ, M D C I X.

MARTINUS SOLFLEIS, D. P.
Reipublicæ Ratisbonensis Physicus
Ordinarius Spectatiss.
eidem.

S Constantia tua, in excolenda amicitia
semel inter nos contracta, Excellentissime
Clarissime Dn. Doctor Gregori, sicut apud
me laudem meretur summam: ita eandem ego
si negligenter tractare, ingratiſſimus videri po-
sem, tantiq; viri complexu verè indignus. Quod
propter faciendum mihi minime puto, ut si
meis tabellariū ad vos reverti patiar, & pro
voto de felici præſentis anni auspicio atq; felici-
ſſimo ſucceſſu gratias non agam. Ago igitur
quas poſſum maximas, atque ex animo prece-
Deum opt. max. non tantum hoc anno tibi præ-
ſentem, & omnium rerum tuarum Directorem
verum etiam in poſterum per totum vicæ curr-
culum & agas & omnium tuorum conatu
actionum & meditationū, ut omnes concedant
in laudem ſacroſanctæ Trinitatis, & in emolu-
mentum proprium, utilitatemq; proximi. De-
inde cum animus ſit, in Academia, hoc eſt,
converſatione doctiſſimorum hominum, vitam
transigere, plurimūq; prodeſſe velle: etiā ad ea
re-

Commen-
dacio vitæ
Academi-
cæ.

honestæ Professionis Medicæ conditio ulterius
offeratur; tantam felicitatem tibi gratu-
Elegisti profectò vitæ genus, quod ego inter
ma recensendum & numerandum puto, in
desiderium illud cuius homini innatum,
m facilius consequi atq; explere pates, di-
e nimirum quotidie, atq; alios de rebus o-
nis docere atq; informare. Hanc itaq; feli-
tatem tibi perpetuam esse volo. Cæterum
doctissimis tuis lucubrationibus transmissis
hæc gratiam, quas diligenter & cum deside-
legam. Tibi quod remittam, Clarissime
r, habeo nihil, præter femina pauca, quæ Ma-
sificus D. D. Oberndorferus, amicus noster
munus, communicavit, quæ una cum literis
isdem ad te datus accipe, & æqui boniq; con-
sule. Hisce bene vale. Vir Excellentissi-
me. Dabam Ratisbonæ 3.
Martii 1607.

GEORGIUS BELTZERUS, D.
Medicus dextrimus & Physicus Or-
dinarius Reipubl. Misnenensis,
Eidem.

S. Quod hætenus ad binas tuas literas, tibi
Vir Clarissime atq; excellentissime, fautor
& amice semper observande, non respondi,
ex

Commen-
datio pro-
blematum
Medico-
rum.

ex unicâ hâc causa factum fuit, quod notum
lud negotium minus expeditum, &c. Iam quæ
superest, problemata Decadum quinq; prioribus
à T. Excel. nuper edita non tam libenter accep-
quam legi, & ex iis eruditos tuos & laudabili-
conatus multis commendavi, quanquam (quæ
ajunt) vix vendibili non opus sit suspensâ h-
derâ, meâq; commendatione nil egeant. Vi-
nam integra centuria ejusmodi questionum
quod polliceris, brevi in lucem prodiret. Vid-
enim hac ratione studium Medicinæ aliàs diffi-
cillimum & satis intricatum, facilimâ metho-
do & parvo labore ab exercitatus Medicinæ
Studiosis intelligi ac comprehendere posse, quod
lim mihi studioso contingere non potuit. Perg-
igitur, mi amicissime Dn. Doctor, & quocunq;
studio juvare potes (potes autem quam plur-
mum) artem Medicam verè divinam & lauda-
bilem juva, nec dubita, quin à multis præclar-
& doctis viris in multis regionibus nunquam in-
termorituram gloriam & favorem exinde si-
deportaturus. Hisce certè T. Ex. sibi persua-
deat velim, me etiam in posterum quocunq; vo-
luerit tempore omnia facturum, expediturum
que. Interim valeas & me ames, quem valere

& amare cupio eternum. Dabantur

raptim Misena 22. Maji,

Anno 608.

AD

AD DECADOS I.

Quæstionem IV.

JOHANNES MICHELIUS,

Phil. & Med. D. & P. P. Superioris Au-

striæ Archiarer Peritissimus, eidem

D. Gregorio Horstio.

Problemata tua Medica, Clarissime Horsti,
de quibusdam affectibus humani corporis in
specie publicata vidi, maximè cum deside-
legi. Plurimum vero quæstio quarta De-
los primæ placuit, in qua cornu Cervini na-
am inquiris, & eo potissimum inclinas, ut
liercularum assertionem improbes, quæ ma-
nâ ex parte crûdum potius quam prepara-
n cornu cervinum in variolis & morbillis, in
rbo ungarico & similibus affectibus appro-
nt. Ego, ut verum fatear, non semel sed ali-
oties rasuram cornu cervini crudi exhibitam,
absq; effectu & mutatione per alvum vicif-
a excretam observavi, quod revera propter
usam à te in quæstione dicta propositam acci-
s, quatenus tenaciori materia vi diaphoreti-
latens in cervino cornu penitus obruitur, &
n facile de potentiâ ad actum traducitur. Ve-
ntamen minime negandum esse videtur, quod
naturis robustioribus etiam crudi cornu cer-
vi rasura quandam efficaciam habeat, præfer-
n, ubi optime lavigatur, quod sesellit pluri-

De natura
& viribus
cornu cer-
vini.

nos,

mos, qui hanc ob causam calcinatum minus
 ficax iudicant. Sed haec omnia dextre tuis
 Decoctum stractionibus solvuntur: nec sine ratione &
 cornu cer- perientia, cum cornu cervinum combustum
 vini opti- solum in substantia assumptum sit diaphora
 me conve- cum, sed insuper etiam in decocto usurpat
 nit in mor- quotidiano potu plurimum putredini resist
 bo Vnga- & morbo Vngarico laborantibus convenienti
 rico.

Flores Mar-
 tis natura-
 les.

bus Martis naturalibus, quos nostri Eise-
 bliet vocant, propterea quod ex his apparen-
 bus in fodinis ipsam mineram ferri matura
 esse colligant, id breviter determino: nimirum
 quod a nostris Vulcani filii nil aliud expiscari
 potuerim, praeterquam quod his ipsis pulveris
 tis utantur tum interius ad diarrheas & alia
 fluxus, tum exterius ad vulnera & alias unit
 rum solutiones consolidandas, quocirca cum cr
 co Martis maxime convenire videntur. Verum
 tamen cum singularem gustui acrimoniam
 presentent, ab interno usu abstinere placuit
 Dabo tamen operam, ut occasione data copia
 quandam transmittam, quia non dubito, qu
 preparatio Spagyrica, plurimum etiam in h
 medicamento possit. Interim Vir Clariss.
 ce & affinis optatis. Vale, & me ama. Daba

rapiti

in Styra Superioris Austriae Cal. Maji,
anno MDCVIII.

AD DECADOS II.

Questionem VI.

*Observatio Auctoris de quodam Somnambulone, mirabiliter conserva-
to & curato.*

Ad Virum celeberr.

L. GUILIELMUM FABRICI-
cium, Med. & Chirurg. peritiss. &
Reipubl. Paterniacensis
Ordinarium.

Vt par pari referam, Peritissime Fabrici,
sautor & amice honorande, placet literis
meis responsoriis presentem casum subjicere,
in quod per se raro talia accidant, tum etiam
quod ex illo jucundae quaestiones oriantur, quas
reviter enodatas tibi ulterius perpendendas &
cum ratione atque experientia medica conjun-
dandas relinquo. Anno superiori 20. Aprilis ju-
venis quidam, consanguineus meus, in eadem
domo mecum vivens, vespere quodammodo in-
curiatus ad lectum se confert, optimè dormit, usq;
ad horam 12. circa quam è lecto surgit, hinc &
inde ambulat, & dormiendo tandem ad fenestrā
ascendit, eamq; egreditur: ego tunc in eodē cu-
culo dormiens insolito strepitu excitatus, quasi
per

Historia

per somnium recolligo, juvenem hunc in infan-
tia sæpius ὕπνοεῖται vel somnambulonem eg-
se, quam ob causam famulum meum nomi-
proprio appello, querendo num secum dormie-
tem adhuc habeat juvenem, qui excitatus neg-
tive respondet: quapropter statim surgo &
nestram accedo, ut hærentem ibidem retrah-
rem; sed proh dolor! eo ipso momento decidit
plateam lapidibus obductam ex contignatio-
domus tertiæ ad altitudinem ulnarum 14. tac-
primum, & immobilis instar mortui projectus
in uno eodemq; loco remanet, paulo post tamen
fortassis pluviarum frigiditate, quæ tunc fr-
quentes erant, refocillatus, sonum edit inart-
culatum, instar vituli jam sub manibus lan-
morientis. Descendi, potius ea intentione
confractum hominem colligerem, ac sepulturam
prepararem, quam ut curatione Medica vel chi-
rurgica eidem succurrerem. Sed quid sit; ho-
minem invenio quo ad membra exteriora omnia
ex parte illæsum, capite excepto, cui vulnus in-
fluctum erat ad os usq; bregmatis sinistram, sin-
ostus & periostii læsione. Quibus observatis in-
ferius hypocautum calefactum aperui, & advo-
cato tum verbi ministro, tum etiam Chirurgo
proximo, consternatione quodammodo remota
non penitus media adæquata intermittenda esse
duxi. Statim ergo cum suffocationem immi-
nentem viderem, pulvere, nescio quo, ingrati-
qui

ad manus erat, vomitum provocavi, ut ven-
 culus ab onere suo liberaretur, utpote quod de
 precedenti potatione vespertina supererat in ju-
 ve; Bacchi festivitibus minime assueto. Quo
 o, loqui cepit, & de doloribus ingentibus va-
 rum partium conquestus est, quod spem
 restitutionis mihi afferebat, quia
 tem nondum affectam videbam: qui enim
 res gravissimos sentiunt, ijs mens nondum
 rat ex Hippocratis sententia. Quare de

quatis alijs remedijs convenientibus cogita-
 capi, quam ob causam venesectionem astan-
 us suasi, & aliquot horas post clysterem a-
 m revellentem injiciendum esse putavi. Ne
 em tanta remedia in tam gravi casu solus
 berem statim Dn. D. Tobiam Tandle-
 m & affinitate & singulari amicitia mihi
 junctissimum advocare jussi, cui advenienti
 um proposui, qui auditis indicationibus me-
 on consensit. Quare statim venam media-

in sinistri brachij incidimus & uncias tres Venæ sectio
cur institu-
ta?
 guinis extraximus, tum ut motum sanguinis
 viscera principalia corrigeremus, tum
 am, ut dolorem circa lecoris regionem vehe-
 mentem leniremus. Post venesectionem

ne quievit, & imminens suffocatio una cum
 dolore dextri hypochondrij remisit. Tribus
 us à venesectione circa matutinum tempus

enema

enema exhibui, quod recipiebat Malva, malva Mercurialis, Violar. ana M^{ss}. Betula, Tusilag, ana M^j. fl. Chamomil. M^j s. F. L. coct. ad Vnc. x. In calatura dissolve Hieræ f. Diaphenic. ana ℥ ijs. de succo rosæ ℥ j s. ol. chamomil. violar. Anethi a ℥ ij. salis parum f. Enema. Hoc usurpato, xies cum facilitate alvum deposuit, & mam sensit alleviationem. Hic tandem ex & astantibus quæsiuit, unde eidem tanta congerit imbecillitas, (non semel enim animi de quum patiebatur) ignarus omnino sui lap periculosissimi: cui ne forte propter imaginat nem periculi gravius quid accideret, respon mus omnes unanimiter eundem tantum ex cto forte fortuna devolutum esse, quod etia credidit, sibiq; persuasit, se antea per aliquot primanas imbecillitatem quandam percepisse, quæ forte jam ab hac causa περκαταξεντην actum traducta sit. Hisce remediis primo contentus fui, nisi quod exterius vulnus capimore solito deligatum fuerit, digestum imposui totoque capite oleo rosaceo inuncto, sequenti 22. Aprilis, ut & nocte præcedenti de siti & anxietate conquerebatur, ita ut febris unâ conjuncta videretur, quod etiam urina testabatur, quæ rubicunda, sed ob sanguinis conturbat nem partiumq; debilitatem crassa apparebat. Ad d. o igitur respiciendum esse videbatur, tu

Febris acci dens, cur unica fue rit rubicun da & cras sa.

sanguinem in corpore p. n. collectum, unde
 anxietas pectoris, punctiones ac dolores grava-
 ri; tum etiam ad febrim. Quoad sangui-
nem collectum dissolvendum & expectorandum
interius adhibui decoctum lactis cum Meliloti
r. Chamomill. ana Mij. Marrub. Anethi ana
ij. quod comprehensum aliquot vesicis buhu-
per vices calidum Epithematis loco partibus
plentibus applicare iussi. interius primo diebus
aliquot matutino tempore pinguedinem huma-
nam (quam tum temporis a recenti corporis hu-
mani sectione copiosam in promptu habui) in
usculo cerevisie ad unc. 5. ebendam dedi.
quo remedio dolores & punctiones interne le-
uebantur & sanguis concretus ad exitum præ-
parabatur, ita ut consequenter per tussim &
oreatum concreti sanguinis frustra copiosè, &
atque cum facilitate rejicerentur. Quo ad fe-
brim, alvum lenientibus medicamentis apertam
retinui, & præterea medicamenta & alimenta
convenientia contraria præscripsi. Pro potu
igitur concessi Aq. hord. ℞jss. cum syr. Violar.
acetosæ. citri, de liquirizia ana ℥j. conserv.
Rosar. ℥ss. M. & F. lulapium, ut febrilem ca-
lorem corrigerem & pectus quoque lenirem:
exterius cum aceto vini & aqua rosacea spiritus
frequenter recreare conatus sum, ne natura in tã
gravi affectu sorte succumberet, quo fine Citrũ
cum saccharo præparatũ sæpius etiam exhibui.

F 2

Quam

Quamvis autem febrilia symptomata remitterent, nihilominus 24. Aprilis sopor quidam prae naturam, & vigilandi quaedam impotentia successit, quod postquam vidi, statim allaborandum esse duxi, ut quo ad fieri posset materia à capite revelleretur & somnus periret, quam ob causam primo præscripsi clysterem, qui R. Violariae, Chamomil. Lactucana M.ß. salviae, Beton. ana M.j. Centaur. min. M.ij. Parietar. M.j. Sem. lini ℥jss. Coq. in s. q. aq. ad ℥x. post colatur. apde Cass. extract. præ clyster ℥ß. Mass. pil. aurear. ℥. ol. Anethi Violar. ana ℥j salis ℥i, M. & F. Enema, quo injecto aliquoties alvum deiecit, sed operatione medicamenti absolutâ sapor ille rediit, quapropter frictiones & ligaturas pedum instituo, quibus continuatis per noctem subsequentem à periculo hoc symptomate juvenem hunc Dei gratia liberavi: quid enim ex ejusmodi sopore fuisset expectandum, quilibet facillimè colligit. Interim dum hæc peragebantur circa sinistrum humerum, ibidemq; circa articulationem brachij cum scapula, ut etiam circa spurias costas & femoris superiorem partem ejusdem lateris contusionem quandam factam fuisse deprehendens, tam ex tumore dictorum locorum p. n., tunc etiam ex dolore partiumq; impotentia, Etsi verò quasdam inunctiones hic suaderet Chirurgus, qui vulnus capitis tractabat, mihi tamen

Contusiones quomodo fuerint tractatae.

con-

convenientius videbatur emplastrum exsiccan-
 tus & absummentibus, ac tendones ac nervosas
 partes confortantibus adhibere, quod Germani
 stri **Dürband** vocant, ex farin. fabarum.
 blendin. bolo arm. symphyto majori & simi-
 lus, quæ continuato partes dictæ confortatæ
 erunt, ita ut alijs remedijs opus non esset.
 eadem admodum eodem remedio in dextra ma-
 tu cõtusa quodammodo respectu pollicis commo-
 quoque utebamur. Post octiduum febris cu-
 ta symptomatiq; gravibus correctis suspicio e-
 t adhuc de sanguine concreto, quam ob cau-
 m aliquoties pulverem ex ijs quæ sanguinis
 umos dissolvunt, ut sunt, oculi cano, præp.
 ub. tinct. sperm. ceti & similia adhibui & su-
 orem provocavi, simul eò respiciendo ut conve-
 ienti diætæ vires admodum collapsæ reficeren-
 ur. Quæ ratione præter spem multorum in-
 ra 14. dies juvenis hic perfectè convaluit, Dei
 ngulari providentiâ, cui laus & honor in æ-
 ernum. Ex hoc casu singulari sua sponte
 ullulant problemata quedam notatu digna,
 ue tuo iudicio, vir Clarissime, subjicio: quid
 nihi videatur breviter subscribam, pro ut illud
 am pennæ succurrit, dum hic Lipsiæ (absens à
 nea Bibliotheca) operam medicam egrotan-
 i cuidam famine primariæ præstando, tanquam
 hospes vivo.

Problema.

I.

Ergo primò queritur, cur juvenis hic citius inebriatus ὡς ποῦν vel somnambulonem egerit, quam alio tempore quod multis accidit? An quia spirituum perturbatio, propter pravas exhalationes ascendentes facultatem dijudicandi sesellit, ita ut phantasia bono quodam apparente commota neglectis alijs circumstantijs citius partes motu destinatas ad motum incitaret, adjuvante spiritu agilitate per copiam exhalationum introducta? Vt enim ebrj vigilantes adhuc sepius contra rationis præscriptum ea peragunt, quae phantasia imperat, quae tamen sobrii non aggredierentur: ita multò magis ysdem dormientibus hoc accidere posse verisimile est, tum quod per somnum cerebrum magis repleatur & spiritus magis conturbentur, tum etiam quod intelligendi facultas veraq; dijudicandi potestas tunc temporis magis quiescat. Hinc etiam tot actiones per somnia nobis recurrere videntur, praesertim bene potis, nisi omninò copia vaporum cerebrum quasi sepultum sit.

Problema

II.

II. Queritur, cur tanta celeritate juvenis hic dormiendo ambulans fenestram altiore ascendit: An quia somnambulones omnia intrepide audent & loca periculosa sepius ascendunt, propterea quod vis discernendi vaporum caligine consopita quasi jaceat unde incogitantia praebet audaciam, quam

spirituum constantia adjuvat? Nam quemadmodum phrenetici in suis actionibus sunt vehementissimi: quicquid enim apprehendunt, firmiter sibi retinent, propterea quod operatione intellectiva destituti sola utantur phantasia, quae hoc unicum peragendum esse censet, unde maxima spirituum copia ad partes apprehensionis inservientes a phantasia mittitur: sic etiam mnambulones frequenter ob aestimativam quiescentem periculosa loca ascendunt, periculi magnitudinem non perpendentes, idque praestant firmiter, quia phantasia huic unicae operationi tantum intenta est. Hinc etiam fit, ut nomine proprio vocati, cadant, utpote quod ipsis admodum familiare phantasia alio revocat, unde consequenter a somno excitantur, & excitati magnitudinem periculi cognoscentes formidare incipiunt, ac dissipatis spiritibus, atque alio revocatis facultatibus debilitatis cadunt & periclitantur.

III. Queritur, Cur dormiendo delapsus juvenis minus fuerit laesus? An quia periculum tantum non fuit animadversum? Etsi enim jacula praevisa minus noceant, non tamen illud ipsum hic procedit, quia vigilantibus ita prolabantibus ex consternatione & timore vehementissimo spiritus omnes intro ad principium suum recurrunt, unde partes externae

Problema
III.

magis debilitantur, & citius impressiones alienas p. n. sentiunt: talis autem consternatio & timor non adsuit dormienti. Quid si dicam, resistendi conatum non fuisse in dormiente, quam ob causam decidens primo pedibus terram attigit (quod lesio plantarum superficialiter testabatur) consequenter autem reliquis articulis non intensis & resistentibus, sed laxatis, statim in sinistrum latus decubuit. Quod si vigilans fuisset, intensis articulationibus eo fine violentiae resisterent, vehementior fuisset impressio: pro ut enim resistentia major est, ita etiam actio redditur vehementior.

Problema.

IV.

Si à vehementi imaginatione per somnium fit vox ὄρασις quaeritur cum actorum hic noctambulo fuerit oblitus. An quia diversae sunt operationes phantasiae & memoriae, ut citius fiat specierum compositio à phantasia, quam earundem tali vel tali modo compositarum à memoria conservatio? Imò cum tota anima non admodum sit intentata his actionibus, obliviscuntur plerumque eorum quae actus sunt, quemadmodum vigilantes interdum obliviscimur earum actionum, quas sine insigni intentione peragimus. Etsi vero praesens juvenis suae actionis nullam haberet recordationem primis diebus: restitutus tamen confitebatur, se eam nocte (in qua lapsus accidebat) somnium habuisse, quod ad abitum omnia prepararit, & cur-

ET OBSERVATIONES. 349

im celeriter ascenderit, ubi phantasia fefellit
mientem, ut ad fenestram ascendendo cur-
se ascendere putarit. Haeserunt enim speci-
lle firmiter in imaginatione, quia in man-
tis eidem datum erat, ut summo mane sur-
ret & necessaria ad iter prepararet.

Quæritur, unde post lapsum im-
potentia vigilandi & per consequens Le- Problema
margus incipiens fuerit? An à pituitosis V.
moribus in cerebri regione putrescentibus, per
contusionem ibidem sortè collectis, quod sanguis
primis diebus ex aure sinistra profluens testaba-
tur? Hinc igitur cerebri imbecillitas, unde pi-
tuitosæ exhalationes principium nervorum con-
tinuò affecerunt, ita ut facultates ad sensum in-
tæ reddite fuerint.

I. Quæritur, quomodo dictus æger à Problema
tot gravibus affectibus complicatis, fe- VI.
bri videlicet, sopore p. n. lipothymis
frequentibus, summaque totius imbe-
cillitate tam cito vires recuperare po-
tuerit? An quia hac symptomata omnia non
ex causis morbificis longâ serie propter parti-
m imbecillitatem & concoctionū depravatio-
nem, quod frequenter accidit, generabantur,
sed subita, propter lapsum insperatò accidebant?
Ergo cum vires & respectu juvenilis ætatis for-
tiores nec præcedentibus morbosis dispositioni-
bus absunt & essent, fieri potuit, ut citò sanitas
pristina recolligeretur. I 5 Quæ-

Problema
VII.

VII. Queritur, Cur in articulorum contusionibus & luxationibus potius cataplasmata, quam inunctiones approbaverimus, praesertim in principio? An qui inunctiones faciunt ad pororum obturationem nec eam exiccandi potentiam obtinent, quam alia medicamina? ne igitur impedita transpiratione materia potius colligatur, quam dissipetur, ideo ab inunctionibus abstinendum putamus, potissimum in principio, cum copia major affluit. Adde quod illa cataplasmata ex exiccantibus & discutientibus, id quod influxum est absumant, quod vero affluit, impedian. Haec sunt, quae raptim de hoc casu Tuae digni referri velui. boni consule & me, quod facis, ama.

Dabam Lipsiae Τάχισον calend. Maij

Anno 1608.

RESPONSUM

De somnambulonibus & nonnullis alijs
qui ab alto ceciderunt absq; magna
lesione

Ad Autorem,

GREGOR. HORSTIVM
Philos. & Med.

Cui

Guill. Fabricius Hildanus
S. P. D.

Re-

Esponsum tuum doctissimum ad observa-
tionem meam de Gangrana tibi inscri-
ptam, vir undique clarissime, & amice plu-
rimum honorande, accepi. Placuit omnino,
ut & observationi annexi. Accepi quoque ob-
servationem tuam de somnambulone, (elegan-
tissimè à te, non autem ut ab alijs Noctambulone
tracato) raram profecto, & annotatione di-
gnam. Quod T. Excell. ipsam mihi inscribere
voluit, ex eo summa sua me humanitas ac
benevolentia elucescit. Faxit DEVS OPT.
MAX. ut aliquando officijs, beneficjsq; respon-
dere possim, Problemata & nodos, quos ex præ-
scripto casu proponis, tu ipsemet tam doctè ac
perspicuè solvis, ut mihi opus non sit noctuas A-
thenas ferre. Ne tamen omnino nudà ad te mit-
tam Epistolam, addam exemplum unum aut al-
terum de somnambulonibus, & ijs qui ex alto absq;
causa insigne ceciderunt, convalueruntq;.

Quidam in agro Neocomensi ad fontem An-
treæ, Pierre Galantier nomine, vir probus
& robustus, & optimo corporis habitu præditus,
per quadragessimum annum ætatis agens, cum
anno 1605. Neapolin ad lacum Neodunensem,
amicos invisendi & nuptias celebrandi causa
profectus esset, & quadam die in convivio præter
voluntatem ad compotationes compelleretur, ur-
gereturq; effugit & se in cubiculum quoddam
secundæ contignationis domus, quò compota-
tiones superfluas effugere posset, abscondidit.

Historiæ de
quibusdam
somnia-
mbu-
lonibus.

ANNA

Circa mediam noctem, cum gravi ac profundo somno correptus esset, ac se ex convivio effugeret, & viridarium ingredi velle somniaret, e lecto surgens, fenestram ascendens, indeq; in terram cadit. Mox à somno expergefactus, ejulat & clamoribus suis domesticos excitat, qui accurrerentes ipsum semimortuum in hypocaustum transferunt. Vocato ejus loci Chirurgo, nulla deprehensa fuit læsio præter quàm quod cutis circa talos ad murum ex parte abrasa fuera. Hic itaq; emplastris applicatis, inunctis iterum lumbis, & venâ in cubito sectâ, intra paucos dies sanitati restitutus fuit, & ad hunc usq; diem sanus & incolumis vivit. Non enim adeo pridem, quàm in agrum Neocomensem ad nobilem virum Dn. Jsaïam Horicæum vocatus esset, prædictum Petrum Galantier ipsemet vidi, & illa, quæ acciderant, ab ipso, præsentem nobili viro excepi atque annotavi. Ab eo tamen tempore nunquam simile quid sibi accidisse, affirmavit.

II. Idem nobilis vir HORICÆVS mihi retulit, se ante annos 20. in ditione Episcopus Basileensis, paganam somnambulonen cognovisse, illamq; noctu surrexisse, & dormiendo rem familiarem administrasse, imò & aliquando in campos ad operarios expatiantem fuisse. Idq; se suis oculis vidisse mihi affirmavit.

Lustriaci

ET OBSERVATIONES. 353

Lustriaci propè Lausannam ad lacum Lemannum, civis quidam 28. annorum erat. à juventute somnambulonem egit. Qui quæpuer adhuc esset, frequenter noctu dormiens ex lecto surgebat, & per aedes ac plateas obambulabat, vociferabatur, ac distinctè loquebatur. Id quod à multis visum & observatum est. Qui hujusmodi adhuc perageret, nisi uxor illius illum coereret, noctuq; retineret. Hic somni mentis nunquam usque adeò composuit.

Ante annos 24. cum apud præstantissimum Dn. COSMAM SLOTANVM præ Chirurgicam exercerem, vocati sumus ad bellam, trium circiter annorum ætatis, quæ ex tremæ domus altioris contignatione, in pavimento lapideum decidit, cujus cerebrum alio modo commotum concussumq; fuerat, unde vomitus cibi indigesti subsequutus. Slotanus accersitus, abasis crinibus totum caput tertium usq; diem oleo rosæ inunxit, pulverem rosar. & Myrtillo, insperfit, & Enemata exhibuit. Tandem etiam capite per dies aliquot uncto oleo suo & floribus, ægra convaleuit.

Eodem anno vir quidam pius & magni nominis Medicus, nec non amicus meus singulari divinitus servatus fuit. Cum enim obscuræ tenebrosissimæq; nocte, montem quendam in fodine carbonum fossilium erant plurimæ, eques

equus transfiret, ac parum à via recta deflecteret, una cum equo suo in fodinam viginti cubito-
 (si recte inemini) altam, cecidit. Sed quia fo-
 na ista adeo angusta fuerat; ut homo solus ta-
 tum descendere posset, equus in medio tantum
 modo fixus ac haerens remansit. Famulus cum
 Dominum suum adhuc viventem intellexisset,
 protinus iterum equum suum conscendit,
 summa, quā potuit, festinatione, rusticos e pro-
 ximo accersit pago; qui secum restibus, omni-
 busque necessarijs allatis, vivum istum planè il-
 lum e fodina extraxerant, equo tamen mortuo.
 Hisce vale, Vir Amplissime, & diu feliciter vi-
 ve. Paterniaci Aventici. 14. Iulij 1609.

*Ad Decados III. Quaestionem
 octavam.*

Horrendus interdum affectus est sancius
 in febribus ardentibus, quam ob causam in pro-
 sentia pro complemento ad quaestionem de lin-
 guae inflammatione miraculosam historiam su-
 sequentem annotare lubet, quam anno Millesimo
 quingentesimo nonagesimo septimo in publi-
 cis praedicationibus ex ore dictantis Praeceptoris
 & Patris nostri honorandi, Dn. D. Jacobo
 Hortii, Profess. in Academia JULIA primario
 p. n. excepimus, in comm. lib. Hipp. τῶν ἐπὶ πῶ-
 τος, cap. de partium sub linguae inflam.

Obser

OBSERVATIO.

lingua per putrefactionem ad radicem
usque corrumpitur, & semestri vic-
tissim sufficientem integra-
tem nanciscitur?

Filius Secretarij Illustriss. Ducis Brun-
nicensis laborabant una cum fratre variolis, pa-
ter Chirurgi opera utitor, praesertim cum puer
e dolore faucium conquereretur. Chirurgus
atque variolas nimis copiose putrescere in lin-
gua, gargarismo utitur, & subinde magna
rusta ex ore aufert. Puer tandem obmute-
cit, nec cibos, nisi liquidos, deglutire potest,
quam ob causam parens sollicitus ad me venit,
& filij variolis periculose decumbentis, usque pu-
rescentibus in faucibus, ut prorsus mutus puer
esset redditus, curationem petit. Absens in me-
dium consulo (quia propter Illustriss. Iuniores
principes accedere non licuit) & admoneo tum
ipsum Patrem, tum etiam Chirurgum, quem
secum adduxerat, ut uvulae rationem haberet,
ne putredine absumpta loquelam adimeret. Se-
cunda die ad me redeunt uterque, & uvulam iam
perisse referunt. ego perterritus patri suasi,
ut alium quoque Chirurgum adhiberet, &
tum gargarismis, tum etiam linimentis ex Rob-
nucum & melle rosato mixtis cum aq, prunellae
partes exulceratas sanarent.

Tertio

Tertia die pater & novus Chirurgus rediit,
 linguamq; putredine totaliter absumptam pro-
 nunciant, atque tunc veniâ dimissionis mihi da-
 tâ accedo, puerum septem circiter annorum
 prorsus mutum & juscum aliquod sorbentem
 invenio: paulo post os apertum intueor, lin-
 guam planè absumptam usq; ad radicem video,
 atque in radice magnam putrefactionem sanie
 conspersam deprehendo. Gargarismos, quibus
 satis commodè Chirurghi utebantur, continuari
 jussi, & suasi ut unicum remedium adderent,
 scilicet linimentum nostrum quod recipit pul-
 flor. Malvæ arboreæ. Vnc. dimid. Balaniti
 drach. ij Aluminis drach. dimid. Cum
 melle despumato q. s. & M. f. linimentum
 molle. Planè enim mihi persuadebam hoc
 exulcerationem exiccari & carnem aliquo mo-
 do à naturâ in puerili corpore restitui posse. Ses-
 mestri post in aulam reversus, & sollicitus de
 hoc puero, patris ades accessi, & quæ tunc ade-
 rat, matrem interrogavi de statu filij, quæ de
 Scholâ domesticâ eundem advocat iterum satis
 expeditè loquentem: ore aperto linguam inte-
 gram, quæ de novo creverat, sed paulo minorem
 invenio, quæ hodie annis circiter tribus ad
 justam magnitudinem pervenisse
 dicitur.

Ad

AD DECADOS IV.

Quæstionem I.

Observatio

*De ligamenti sub lingua periculosa
sectione,*

WILIELMI FABRICJ, Medici
& Chirurghi experientiss. & Rei-
publ. Paterniacensis
Ordinarii.

AD AUTOREM
G. H. D.

Nulla Chirurgo committitur operatio, Am-
plissime atq; amantissime Dn. Horlti, quã
vulgus magis floccifacit, atq; sectionem li-
gamenti sub lingua, Ita etiam ut obstetricibus
et plurimum committatur: quæ ligamentum
hoc digito abrumpere solent: quod mihi tamen
non probatur. Sapissime enim vicinas partes si-
mul lacerant, atq; disrumpunt hinc dolor & in-
flammatiõ, ita ut pueri lac sugere non possint:
etiamq; morosi; extenuentur atq; debilitentur.
Prudenter itaq; hac in operatione agendum est;
neq; spernenda, etiam si minima omnium vi-
deatur. Inprimis autem explorandum conve-
nit, num ancyloglossus operatione hac indigeat,
nec ne. Multoties enim pueri aliam ob caus-
am quàm propter vinculum sub lingua, vocem

Z

ARTICULUS

Observa-
tio & hi-
storia sin-
gularis.

articulatam exprimere nequeunt: nullog² liga-
mento lingua annexa est. In his sectionem per-
riculosam esse, sequens exemplum demonstra-
vit Rustici cujusdam hic in vicinia à Corselles, Pe-
ter lieux nomine filius, duorum annorum æta-
tis, superiori mense Majo 1608. ad ades meas ad-
ductus fuit: idq² ad eum finem, ut ipsi ligamen-
tum sub lingua solverem. Quandoquidem aliter
scisso ligamento linguam officio suo fungi, in-
fantemq² brevi sermonem proferre posse, pluri-
mè sibi persuasum habebant parentes. Porro
ro aperto ore & elevata lingua, quæ crassa va-
de erat, nullum inventum est nervosum vincu-
lum. Quamobrem parentes cum infante rem-
issimus, manumq² adhibere recusavimus. Po-
mensem venit Empiricus, seu circumforaneus
adductus fuit infans. Is linguam mediante li-
gamento nerveo durissimog² annexam esse, pa-
rentibus persuadebat; Et dummodo pecunia
solvere vellent, ut infans brevi sermonem edere
facillime se efficere posse audacter ipsis affirma-
re ausus est. Numeratur pecunia: in sinum cu-
jusdam matronæ collocatur infans: Tum impe-
stor linguam ex utraq² & anteriori parte ali-
(ut mihi ab astantibus relatum fuit.) separavit.
Sed quid sit? puer iste, qui prius erectè inceden-
poterat, in ipso momēto, maximis & horrendis-
mis prius sublati clamoribus contrahitur: ut
ut genua versus inguina, & brachia versus pe-
ctus retraherentur. Cæterum quia dolores con-

tinui

& medicamenta adhibita non essent, valde
 enervatus atq; debilitatus fuit infans: nunc ta-
 men aliquo modo melius habet. Heri enim 28.
 mensis Iulij, ipsum unà cum doctissimo vi-
 ro Dn. Emanuele Vrsilio, artium liberalium
 magistro convictore meo, alijsq; ex mei dome-
 stici adivi; Et ea quæ jam recensere duxi ex
 mentum astantiumq; relatu excepi. Huc usq;
 & antehac, ne verbū quidem proferre potest.
 Ura brachiaq; adhuc contracta sunt: quæ ubi
 extenduntur protinus iterum contrahuntur;
 non adeo ut antehac: nullog; modo incedit.
 dolore tamen non usq; adeo conqueritur. &
 appetitus rediit, ita ut paulatim vires refician-
 tur. Lingua crassa, caput verò totaq; constitutio
 corporis Phlegmatica est. Ego, quia pauperes,
 meam ipsis obtuli: si accesserint, faciam
 ut quicquid in me erit, & lubenti animo exitum
 destolabor. Rarus enim est casus, cui similem
 mihi nunquā observare contigit. Ideoq; eo ma-
 gis T. Ex. illum cōmunicare mihi visū fuit, quod
 huiusmodi rebus summopere eam oblectari sciā.
 Denique de ancyloglossis inter cetera exemplum
 oddam peculiare referre possum, quod hic ad-
 ducere T. Exc. forsā non ingratum erit. Est
 mihi frater uterinus, qui in sua infantia admo-
 dum valetudinarius fuit. Inter ceteros a. mor-
 bus quibus obnoxius erat, ad quartū usq; annum
 parvulus, ne verbum quidem edere potuit. Ego cum
 Z 2 apud

Observa-
 tio singu-
 laris aliā.

apud Chirurgum quædam Practicum versare
 & singulis ferè diebus sectionem hujus ligamen-
 ti feliciter administrare viderem, cum die quæ-
 dam paternos lares visitassem linguam ejus in-
 spicere placuit. Tum mediante ligamento cra-
 sso spissog³, linguam adeo annexam reperi,
 vix ipsa dentes anteriores attingere posset. E-
 ea, quâ potui, diligentia ligamentum hoc abs-
 di, posteaq³ singulis diebus ter quaterq³ loca
 affectum melle rosaceo inunxi. Duobus me-
 sibus à prima abscissione, ligamentum aliquo
 modo iterum annexum inveni: quapropter
 eodem modo ut prius processi. Res, Dei benefi-
 cia feliciter cessit, ut brevi loqui inciperet, ta-
 demq³, & hucusq³, laus Deo vocem optime per-
 ferre, & articulate posset. Vacat autem om-
 nino periculo hac operatio: dummodò rectè admi-
 nistratur: præcipuè autem prospiciendum con-
 nit, ne nimis profundè incidatur: Ego
 vata lingua apice forficum ligamentum ut pri-
 mum in duobus, nonnunquam etiam in
 tribus locis incido, sic enim difficilior coale-
 scentia, quàm si uno tantummodo loco incisio
 facta esset. Incido autem saltem quicquid ner-
 vum est, ita ut carnem vix attingam. Quo
 primâ vice non satis abscissum aut iterum
 nexum fuerit, poterit postea eadem operatio
 nuò administrari. Inciso ligamento, jube
 nutritrix sæpius digito melle rosaceo, (aut e-

Modus se-
 ctionis.

(ini) madefacto linguam blandè eleuet: Sic e-
 agglutinatio atq; consolidatio impeditur.
 ad de scribendi, vir amplissime atq; aman-
 me, problemata tua medica undiquaq; do-
 sima, quaq; maximâ cum voluptate legi, an-
 mihi dederunt. Vale ex Museolo nostro
 Chaonico 29. Iulij 1608.

AD DECADOS V.

Quæstionem I.

Idem.

WILHELMUS FABRICIUS,
 Ad Autorem.

Problemata tua doctissima, amplissime atq;
 clarissime Dn. D. Horsti, gratissima mi-
 fuere multamq; eorum lectio me oblectavit.
 erge, queso, sic scriptis familiam ornare & fa-
 es rem multis gratissimam, atq; utilissimam.
 quod in ijs honorificam mei mentionem feceris,
 immortales ago gratias: inde humanitatem, &
 me benevolentiam tuam agnosco. Ad non-
 ulla horum problematum libenter exempla
 bi communicarem, sed occupationes nunc lon-
 as scribendi epistolas, non concedunt: dabitur
 orsan posthac otium atq; occasio: addam tamen
 num aut alterum. Quæstione i decad: quin-
 e, non absq; gratissimis causis in syncope ace-

Z 3

tum

Observa-
tio, de qua-
dam muli-
ere, quæ ab
aceto ab-
horruit.

Sal opti-
mum re-
medium
in Synco-
pe.

AS

Observa-
tio de syn-
cope per i-
maginati-
onem ob-
orta.

tum cum distinctione admovendum, rectè scri-
bis; Et tecum consentio, sed mirum forsàn tibi
videbitur, quod nunc subnectam. Matro-
nam piam atq; honestam cognosco Lausanna-
viduam Dn JOACHIMI ROHAUT
olim pharmacopæi. quæ acetum aded aversa
tur, ut ex solo ejus odore in Lipothymiam &
synopen incidat. Ideoq; ex ipsius culina pla-
nè proscriptum est. In Lipothymia tam ex re-
solutione spirituum, tum eorundem appres-
sione, Sal præstantissimum esse remedium, si labi-
eo fricentur, aut eger id masticaverit, auri-
sum affirmare: millies enim in his quibus ven-
incidenda, aut incisa fuerat, cum fructu obse-
rari: neque ullum hæcenus remedium inven-
quod citius effectus suos edat. Ceterum a-
miratione non vacat quod sæpius hi qui a-
stant, cum alicui vena inciditur, Lipothymia
Syncope corripiantur. Imò & nonnullos vi-
homines, qui ex solâ imaginatione atq; cogi-
tatione alicujus horrendi facinoris Lipothymia
corrupti sint. Exemplum unum non vulgare
annectam. Anno 1588. Genève in Sabaudia
am ad nobilem quendam vocatus, quum in
famulus ipsius nobilis, qui me ducebat eques,
latus mihi esset, ac ego de miserrimo ac dep-
rando statu militum Germanorum, quorum
mentio fit in tractatu de gangrena & Spha-
lo, narrarem, & eorum vulnera, & ulcera
scri-

liberem, ex sola narratione historie ipsemet
 nulus lipothymia correptus fuit, adeo ut pa-
 m abfuerit, quin ex equo in terram proster-
 retur. Ego una manu apprehenso freno du-
 ris mei semimortui, altera frenum equi
 ri, equos ambos retinui: & anxius animo, Vrina re-
 m nullum mihi ad manus esset aliud reme- medium
 um, urinam propriam manu excepi, eamq³ Syncopes,
faciem ejus immisi, quin etiam labia ea fri- ob balsam
substantia.

Hinc paulatim recollegit vires, & me-
 ad nobile perrexit, ubi, cum quid in via nobis
 ciderat, narrassem, mirum in modum ipsum
 riserunt domestici. Plura non licet. Cla-
 ssum Dn. Doct. LENTULUM tuo no-
 mine salutavi, qui te vicissim ex animo salvere
 cepit, & omnia humanitatis officia tibi offert.
 ppollonia Schreera, quae per multos annos in-
 liam passa, cujus tu mentionem facis Decade
 uinta, adhuc in eodem statu, ut tu illam vidi-
 i, vivit, nec ulla intervenit mutatio. Vale
 Vir amplissime, & feliciter vive, diu,
 meq³, ut facis, ama. Paternia-
 ci Aventicorum 20. Ju-
 lij An. 1608.



AD DECADOS VI.

Quæstionem X.

CASPARUS BAUHINUS D.
Anatom. & Botan. Prof. Basileensis, &
Illustrissimi Duc. VVirtembergici
Medicus celeberr.

GREGORIO HORSTIO Med. D.
& Professori in Academiâ
Giessensâ.

Suis elapso Septembri Giessæ datæ, Vir Clari-
sime, utrum responderim revera igno-
ro: ut ut sit, tibi de Professione gratia-
lor, & omnia felicissima precor. Quod conce-
nit casum, de quo scribis, dubitandum minime
est, quin omentum fuerit, in quo tumor &
nies collecta fuit; hoc docere potest ipsius pri-
mum connexio cum fundo ventriculi, cui adnascitur,
vel membrana superior adnascitur, vel potius
inde producit, quemadmodum ala inferior
coli membrana: docet hoc etiam ipsius forma
Marsupio aucupario similis: item ipsius substantia
partim membranosa, partim glandulosa.
Quæ causa fuerit quæris? Cum plurima va-
sa per omentum ferantur, ex vasis reſeratis sensim
materia inter has tunicas effundi & colligi
tuit, quæ nisi membranæ crassiores fuissent,
abdominis capacitatem fluxisset: & quia prius
guæ-

Causa ge-
nerationis
in omen-
to.

uedo, quæ ei adnascitur, canosa & putrescibi-
 lis est, non mirū saniem fetidam adsuisse. Hæc
 sunt, Vir Clarissime, quæ ad tuas respondere de-
 bui: his vale & salve. Basileæ octyus XIX. De-
 cembr. 609.

GVILIELMVS FABRICIVS

Medicus & Chirurgus Paternia-
 censis experientissimus
 ad eundem.

S Tue, vir Amplissime, 12. Septemb. Giesse
 data, 19. Octob. ad me perlata fuere, quæ
 gaudio maximo me affecerunt, præcipuè
 illam ob causam, quod Deus opt. max. nos pro-
 pius conjunxerit, & T. Excel. in florentissimam
 Academiam constituerit. Faxit Deus clemen-
 tissimus, ut vocatio illa tua ad ipsius gloriam,
 ædificationem proximi, inprimis familie Me-
 dicæ utilitatem, tuiq; salutem plurimum con-
 ducat. Caterum quod casum de monstroso o-
 mento communicatum attinet, is multum mihi
 placuit: est enim profectò rarus, nec unquam
 mihi similem videre contigit. Superiori tamen
 anno Bernæ matronam quinquagenariam, ro-
 bustam, sanam, obesam & pinguem valde invi-
 si. Illa ante multos annos in difficili partu re-
 laxationem umbilici contraxerat, ex qua rupta
 peritoneo & relaxato abdomine paulatim her-
 nia planè monstrosa facta fuerat, quandoqui-
 dem

Observa-
 tio de tu-
 more o-
 menti.

dem magnitudinem uteri, qui fœtum matu-
rum gestat, tumor iste superabat; venter mihi-
tominus suam servabat proportionem. Porro
tumorem huncce ex omento prolapsa & sensim
in istam magnitudinem aucto prognatum fuisse
verisimile mihi videtur: absque dolore enim,
tactuque mollis & undique equalis erat: coto-
re à naturali non discrepabat: murmur nul-
lum persentiebatur, ut in hernia sit intestina-
li: in ventrem retrocedebat nunquam, etiam-
si alvum exoneraret, vel in dorsum agra de-
cumberet, sed semper in eodem permanebat sta-
tu. Ex quibus apparet fuisse omentum, idq;
in illam molem & magnitudinem auctum.
Sed hæc obiter, quæ si non probabilia, verisimi-
lia tamen esse videntur. De generatione vero
tumoris omenti, cuius mentionem facis, nescio
quam aliam adferre debeam causam, præter-
quam illam ipsam, quam tu quoque statuisti.
Ludit enim aliquando natura, ut plus nutri-
menti ad partem aliquam, quam pro sua nu-
tritione opus, amandet. Hinc excrescentiæ
præternaturales & aliquando monstrosæ fi-
unt. Ante annos enim quatuordecim D. N.
GRIFFONIUS, Chirurgus præstantissimus,
olim Præceptor meus fidelissimus Lausannæ cui-
dā viro robusto & optimo corporis habitu prædi-
to excrescentiam ad homoplatam dextram vi-
ginti sex librarum pondere, præsentē Domino
Clau-

Causa ge-
nerationis
tumoris o-
menti.

Observa-
tio de ex-
crescentia
ad homo-
platam.

Claudio Auberio apud Lausannenses Doctore
 medico ceteberrimo, multisque aliis exaruit,
 convaluit homo iste, & forsan huc usque vivit.
 Tota autem excrescentia ista præter membra-
 nas nonnullas ad ignem in pinguedinem opti-
 mam & ad usum idoneam resoluta est. Cau-
 sam materiales huius tumoris putasne esse san-
 guinem æreum, ibique per venas copiose exu-
 latum, & à debili istius partis calore in adipem
 conversum? Sed finem facio, Deumque sup-
 pliciter oro, ut tuam Excel. ad reipubl utili-
 tatem diu conservare dignetur. Catalogum
 virorum doctorum Academia vestra accepi, quos
 omnes ut ille, qui fons est omnium scientiarum
 Spiritu suo magis magisq; illustrare, & in mal-
 tos annos incolumes servare velit, oro & effla-
 gito: quæso, ut illos omnes meo nomine demis-
 se salutare non graveris. Vale vir Amplissi-
 me, & me, ut facis, amare perge. Pa-
 terniaci Aventicorum 21. Oct.
 Anno 1608.

AD DECADOS VII.

Quæstionem VI.

Cum præfens quæstio quodammodo de Scor-
 buto tractet, non inconveniens nobis vide-
 tur,

tur, ea quae sequuntur, annectere, cum non parum lucus huic doctrinae adferant.

GREGORIUS FABER, Phil. &
Med. D. & Illustriss. Duc. Saxoniae
Archiater experientissimus,

GREGORIO HORSTIO,
Phil. & Med. D.

S Miraberis fortassis, Clarissime & Excel-
lentissime Dn. Doctor, miraberis inquam,
quid causae sit, quod ignotus ego, ad te facie
quidem mihi pariter ignotum, scriptis vero, e-
ruditisque lucubrationibus undiq; notissimum
scribere sim aggressus. Verum enimverò mi-
rari paulisper desine. Duplicem habeo causam,
unam publicam, alteram privatam. Illa est,
quod ab ineunte fere aetate mihi semper magna
fuerit cupiditas, tam in exteris quam nostris
regionibus cognoscendi & compellendi viros do-
ctos, & inter eos te nunc vel maxime praestan-
tissime Horsti, quem recondita quaedam erudi-
tio, inclytig; ac famigerati nominis celebritas
conspicuum mihi fecit: haec vero, privata scili-
cet, casum concernit medicum, cujus arbi-
trum te mihi exopto atq; deligo, &c. Res ve-
ro, ut ad rem ipsam deveniam, sic se habet: Ma-
trona quaedam honesta anno supra Millesimum
sexcen-

Proponi-
tur casus
Medicus.

sexcentessimum sexto circa veris initium de ni- Signa Scor
mia pectoris angustia, de dolore & inflatione si- buti.
nistri hypochondrij, interdum etiam de intensis
crurum pedumq; lancinationibus & convulsio-
nibus adeo caput conqueri, ut præ doloris magni-
tudine maxime sub noctem, quò se verteret ne-
sciret: inter eundum & movendum quoq; diffi-
culter respirabat; urina erat valde crassa, ru-
bra, turbulenta cum pingui superficie & sedi-
mento surfuraceo vel sabuloso: pulsus vero sem-
per debilis & inequalis existebat. Verum inter
hec incommoda gravida illa fœtum gestabat u-
tero. Quo animadverso, de medicamentis tutò
exhibendis diu multumq; cogitabam, atq; etiam
subdubitabam, sperans fore, si propitia Lucinâ
finito gestationis tempore convenienti modo fœ-
tum excluderet, omnia tunc commodiori via
posse institui ac perfici. Et, ut verum fatear,
de Scorbuto, morbo hæcenus apud nos insolito
& incognito, mihi nihil unquam tunc venerat
in mentem. Interea legitimam pariendi tem-
pus accedit, filiolumque vivum & valentem in
lucem feliciter edit. A partu vero symptoma-
ta illa, quibus antehac tam graviter erat con-
flictata, remittebant, seseq; meliuscule aliquan-
diu habebat, ita ut de integrè recuperatâ sani-
tate spem conciperemus haud exiguam. Paulo
post cum Illustrissimo nostro Principe mihi Co-
burgum proficiscendum, ibique propter vena-
tionem

Curatio
Scorbuti.

tionem æstivalem integrum bimestre subsistendum est. Dum ita absum, en lietas accipio, quæ recidivam omnium istorum symptomatum, quæ supra recitata sunt, mihi denunciant, quibus accesserant adhuc alia, macule seu liturae nimirum in cruribus, pulicum morsibus haud dissimiles, gingivarum absumptio & putrefactio, cum intolerabili dentium dolore & gravi fetore oris. Is ego nunc cognitis facili negotio de certo morbi genere confirmatus fui. Quare nullâ interpositâ morâ medicamenta ipsi præscribo ex herbis & radicibus incidentibus, attenuantibus & morbo huic appropriatis, non neglectâ etiam convenienti evacuatione, sanguinique missione. Quibus omnibus ita in mea absentia diligenter usam esse pro certo comperi. Brevi dehinc rediens offendo illam nihil aliud post usum istorum medicamentorum conquarentem, quàm de vehementissimis faucium doloribus & exulcerationibus, quas usu acrii gargarismatum & linimentorum ita exacerbatas fuisse seriò testabatur. Cum autem valde sollicitus essem hac de re senex quidam Barbitonsor aliorum suasu accersitur, cui rem omnem expono, rogans, ut si quid auxiliij longo rerum usu atque experientia ad propulsandum hoc malum didicisset, curationi manum admoveat. Annuit primo, sed statim subjungit, se quidem velle hunc morbum

hum curare, si modo curationi adfentirem:
ciscitanti autem de modo & processu respon-
dit: per usum suffumigij ex Cinnabari, auri-
pigmento, alijsq; venenatis, seseque multos ab
ejusmodi malis hoc unico medio liberasse &
pristinæ restituisse sanitati satis superciliosè ja-
ctitans. Ego hoc remedij genere deterritus ho-
minem dimitto, prætendens, me non posse con-
venire cum ipso de hoc morbo, multo minus cune
ejus curatione, propterea quod neque originem,
neque causam, neque signa hujus morbi satis co-
gnita atq; perspecta æque habuerit, ut ego. Quo-
circa discedente ipso cum gratia, casum hunc re-
fero Clariss. Dn. DD. Medicis Cassellanis Auli-
cis, Dn. D. Hermanno Wolffio & D. D. Mosa-
no, fautoribus & amicis meis honorandis, ipso-
rumq; judicia & consilia super hoc obnixè effla-
gito, qui sese faciles præbuerunt, mihiq; omnia
humanitatis & benevolentiae officia liberaliter
præstiterunt, ex quibus tandem honesta illa ma-
trona brevi temporis spacio (singulari Dei be-
neficio) penitus convaluit, & in hunc usq; diem
nihil mali aut incommodi omnino sentit, nisi
quod ipsi vox quodammodo imminuta, pauloq;
lenior reddita sit, verum nihil obstat, distin-
ctè atq; concinne loquitur, cibum potumve abs-
que ulla difficultate & impedimento assumit,
&c. Pro quibus beneficiis D E O optimo
maximo sit gratia & gloria in sempiternum.

His

Alia histo-
ria Scorbu-
tici cujus-
dam.

Confirma-
ti Scorbuti
signa.

His ita peractis, quid controversie inter me & veteranum illum tonsorem ex prædicto casu non ita pridem obortum sit intellige. Inciderat in eundem morbum hic Aulicus quidam non infirma sortis, verum longe vehementioribus & gravioribus epatis & vesicæ fellis obstructionibus corripiebatur. Ad hujus ego curationem vocatus & rogatus, ut quicquid ad valetudinem recuperandam pertinere putarem, nihil eorum missum facerem. Respondi: me quidem ex officio id debere, sed nihil certi de curatione & felici ejus successu posse ac velle promittere, e quod scirem servandis diætæ præceptis ingenium suum minime natum esse, adeoque longo tempore antè, quam decumbere ceperit, de morbo à me diligenter præmonitus obtemperare noluerit, malum in principio fuisse neglectum jam vero totum inveteratum: laboraverat enim jam diu sedâ oris graveolentiâ, dentium nigredine, atque gingivarum luxuriante quadam putredine, quæ omnia hujus morbi præsigna sunt non contemnenda. Vsus autem fueram aliquot hebdomadis operâ manuaria istius Barbitonsoris, cujus supra mentio facta, sed irritum plane conatu & successu. Cû multis igitur præmedicamentis non tantum agrotus ipse, sed & astantes quidam amici apud me instarent, humanitatis & pietatis officium esse duxi non minimum, vix in desperatis casibus opem non denegare, tum

æg

ri deserti, spem omnē & animum abiciant ac
 ferrimo eventu extinguantur, tūm quia in-
 ardum deplorata cadaverosa corpora ad sanita-
 um redire videmus, omnem ipsi operam & stu-
 um ex Christiana quadam commiseratione
 illicitus sum, modo ipsemet etiam suum offici-
 m facere, meūq; monitis posthac obsequentior
 se vellet, quod & se facturum datā dextrā mi-
 serio promisit. Consideratis itaq; hujus mor-
 symptomatibus, omnibusq; excusis curationem
 nomine Dei aggredior, eiq; medicamenta se-
 undum curationis methodum adorno, quæ nis
 irū crudos humores concoquant & incidant,
 incoctos expurgent, semper admiscendo et-
 m illa quæ huic morbo à proprietate convenire
 mihi videbantur. Horum usu per dies aliquot
 continuato ipsemet ager sese allevari ac melius
 habere palam consitebatur, pedum tumor qui
 um invaserat, totus evanescebat: oris vero ul-
 uscula & gingivarum putrefactio effloresce-
 ant adhuc & quasi incrudescabant. Idcirco à
 Barbitonfore suo persuasus, si nimirum quic-
 quam medicamentū intra corpus assumeret, ma-
 um istud oris & saucium sanari nunquam posse,
 e medicamentis & præscriptā curā sese omnino
 abstinuit. Quo facto miser ille suo suiq; tonso-
 ris genio & ingenio indulgens in hydropem de-
 lapsus intra paucos dies misere diem suum obiit:
 cerum non semel sub vitæ finem coram uxore &

A A

amicis

amicis multis querelis & lachrimis contestatus
 est, sibi eventum hunc a me statim in principi
 fuisse praedictum, & se male fecisse, quod barbi
 tonsori plus quam Medico fiderit, atq; obtempe
 rarit. Ob huius tonsoris iniquitatem Magi
 stratus sui officij admonetur, ne videlicet eju
 modi impostoribus fenestra ad nequitiam aperi
 atur, multò minus hoc tam grande facinu
 tonsoris (& morte piandum) impune relinqua
 tur. Hinc mihi summa Barbitonsoris illius in
 vidia & acerbissima injuria, dum non solum fa
 mam meam varijs contumelijs & convitijs pro
 scindere, sed & matronam illam honestam
 quam Scorbuto laborantem curavi, quod mor
 bo Gallico fuerit infecta, falsò traducere, & aude
 Mendacium suum hac ratione defendere cona
 tur: fauces, tonsillas atque ipsam uvulam null
 alio modo ladi posse, quam a lue Gallica, & pe
 consequens illam matronam tali morbo fuisse
 contaminatam. Quam absurdum & falsum
 hoc sit vel doctioribus & in arte nostra peritio
 ribus excutiendum relinquo. Annon ex con
 firmata quadam putrefactione & corruptione
 gingivarum in Scorbuto finitima quoque parte
 serpendo inficiuntur & ad ossa usq; cōsumuntur
 ut habet thes. 4. Exer. tuae 2. quasi vero non es
 quavis acri & maligna fluxione possit palatum
 quoq; ulcere affici, & ejus os erodi, ita ut conci
 dat, quemadmodum Doctiss. ille Italus Baptista
 Codron.

ET OBSERVATIONES. 378

Podronchius in lib. 2. de vitijis vocis cap. 6. lucu-
enter docet. Cum autem in hoc tam arduo &
difficili negotio nullius insuper judiciū atq; con-
siliū magis exoptē atq; expetā, quam tuū, quippe
qui non ita pridem de eadem materia tracta-
um absolutissimum, mihiq; instar totius alicu-
us commentarij certē gratissimum cum ma-
gno rei literariæ emolumento, tuāq; pereximiā
laude publicum edisti, majorem in modum abs-
te peto, vir Clariss. ut si à gravioribus nego-
cijs & studiis tantū respirare liceat, quid
facto opus censeas haud invitus rescribas: in
te meam observantiam à gratissimo tibiq;
deditissimo animo meo certus expectabis. Da-
bam ocyus inter turbas aulicas. Isenaci Calend.
Augusti MDCIX.

Clarissimo & Excellentissimo viro,
DN. GEORGIO FABRO
Phil. & Med. D. & Illustriss. Duci Sax.
Ernesti ac Reipub. Isenacensis Medi-
co meritissimo, amico suo
observando,
Gregorius Horstius D.

S. Et si, vir Clarissime & Excellentiss. fautor &
amice plurimū colende, minime talē me judi-
co, quā

co, qui opinioni, quam Tua Excel. de me conce-
pit κατὰ δυνάμιν respondeat, utpote qui mihi
benè conscius, vulgi pars ultima nostri, pars u-
tima turbæ Romanæ: gratissimæ tamen Exce-
l. tuæ literæ fuerunt, tam quod viri celebra-
tissimi nominis, licet non facietenus, mihi notissimi fa-
miliaritatem ac benevolentiam offerrent, quam
quod monstarent, quibus medijs eandem obla-
tam penitus mihi conciliare possem. Utinam
à me quicquam Ex. tuæ lectione dignum pro-
venire posset, ne dicam quod conceptam opinio-
nem de me confirmaret: Scio enim quid mihi
in re medica quotidie dubitandum & addiscen-
dum occurrat. Verum tuâ fretus benevolen-
tia, candide breviterq; subjiciam, quid ad u-
tramq; literarum partem respondendum mihi
videatur: tua Excel. boni consulat & festinant
calamo ignoscat. Primum, quod attinet affe-
ctum, quo matrona illa honesta superioribus an-
nis afflicta fuit, is scorbutico malo tam affinis vi-
detur, ut ovum ovo similis vix reperiatur. Cum
enim enumerata symptomata considero, vera
δύσπνοια signa reperio, quæ præsentiam in-
cipientis Scorbuti innuunt: inter cætera vero
maximè testatur hoc pulsus debilis & inæqualis,
cum reliquis, angustia scilicet pectoris, dolore &
inflatione sinistri hypochondrij, crurum, pedumq;
lancinationibus, potissimum sub noctem ingen-
tibus, difficili tempore motus respiratione & u-
rinâ

Scorbuti
descriptio.

rinâ turbulentâ cum innatante pinguedine fre-
quenter permista conjunctus. Etenim talis pul-
 us cum reliquis Eugaleno experientissimo lib.
 de Scor. verum & pathognomonicum hujus af-
 fectus signum constituit, ut patet ex ejusdem ob-
 serv. 30. quâ ferè casus idem proponitur.

Nec obstat rubram apparuisse urinam,
 quam alias in morbi principio frequentius al-
 iam observavimus: id enim ex accidenti fa-
 ctum, propterea quod agra pregnantis fuerit, in
 quibus lotium alias ob causas non ignotas tin-
 gitur. Ut autem in scorbuticis paroxysmis (u-
bi malum in principio, nec admodum invetera-
rum est) morbus sponte sua cessat, insigni qua-
dam evacuatione & mutatione totius superve-
niente; ita etiam mirum non est post partum
 symptomata quasi sopita fuisse, propterea quod
 succedente puerperâ purgatione plurimum for-
 tass de peccante turgentē materia fuit eva-
 cuatum, eadem ratione, qua viris ejusmodi
 morbus exacerbat per hemorrhoides apertas
 lenitur. Veruntamen quia fomes mali re-
 mansit, faciliè ratio recidivæ redditur, tunc
 temporis scilicet, ubi lactentem fortè puellum
 aluit, nova menstruarum evacuationum inter-
 missione succedente, scorbuticâq; materiâ in
 massa sanguinea, propter nobiliorem partem à
 mammis attractam & in lactis substantiâ con-
 versam admodum auctâ & exacerbatâ, quæ
 Aa 3 postea

Cur post
 partum ex-
 acerbatio
 sympto-
 matum in-
 termiserit.

postea non solum praedicta Symptomata red-
xit, sed insuper confirmati Scorbuti signa
maculas scilicet in cruribus propter ex^hu^mo
sanguinis infecti, gravemq; gingivarum assun-
ptionem, fauciumq; putredinem, seu potius pu-
trefactionem, tam propter singulare peccant
materiae proprietate, quã propter humidiorẽ fe-
te constitutionẽ agrotantis matronae honestissi-
mae, respectu fluxionum capitalium, quod Ex-
cellentiss. D. D. Hermannus VVolfius ex T. Ec-
cel. sententiã, quam in literis ipsius video, pra-
denter statuit: non enim video, cur non eju-
modi symptomaticus affectus in certã quãda
parte genitus ab alia causa superveniente au-
geri & foveri possit, quapropter lubens subscrib-
causam foventem illius oris exulcerationis pra-
ter opinionem brevi temporis spatio subori-
(quod in Scorbutico malo non admodum citò a-
liàs fieri solet) in defluxionibus continuis exti-
nisse. Quid enim tales pituitosae fluxiones in ori-
affectibus praestent, satis patet in causo, vete-
rum seu febre Vngarica recentiorum, ubi deter-
rima redditur oris & faucium inflammatio
subiecti laborantis cerebro temperie humida, flu-
xionibusq; obnoxia praedito; in pueris item hu-
midioribus variolis laborantibus, quibus inte-
gra saepius lingua putrefactione consumitur.
Sed quorsum haec pluribus enumerantur, cum
exitus curationis per appropriata & convenien-
tia remedia methodicè instituta feliciter actã

probarit, ut merito Deo opt. Max, Archiatro vero
 Tua excel. gratias immortales habeat? Hu igitur
 missis ad altera Epistola parte me converto,
 nec de Aulici illius effectu quicquam repeto, licet
 alia quaedam symptomata graviora passus fue-
 rit: quot enim formas hic morbus induat, & qua
 ratione sepius doctissimis etiam imponat, Euga-
 lenus ille testatur pulcherrime tum in tractatu,
 tum etiam in observationibus. Vnde non tam
 ignorantiam (quid enim aliud in ejusmodi ho-
 minibus expectabimus) quam audacem superbi-
 am in veterano illo barbitonfore miror, qui
 maledicendi animo eo usq; progressus est, ut
 deterior mihi videatur, quam totum crudele
 Chirurgorum vulgus, omnium literarum igna-
 ram, ac prorsus ἀνάλφεικτον, cujus mentio-
 nem facit Langius lib. i. Epistolarum, propterea
 quod illud ipsum tam absurde non concludat,
 fauces & circumjacentes partes alio modo le-
 di non posse, quam affectione Gallica, cum
 ab eodem in febris ardentis curatione non quo
 ad cognitionem inflammationis faucium,
 sed maxime quo ad curam, quod causam
 nimirum febrim negligant, jure meritoque
 reprehendatur. Ceterum licet meridia-
 na luce res ipsa clarior videatur, lubet ta-
 men sacrosae & veritatis causa subicere, mor-
 bum Gallicum (etiamsi symptomata que-
 dam cum alijs affectibus communia possidere
 videntur)

Morbus
Gallicus est
morbus to-
tius sub-
stantiae.

videatur) non solum à causa totâ substantiâ a-
gente produci, juxta Capivaceium, Saxonian
& Montaltum, sed revera quoque morbum ess
specifica quadam corruptione occultum, seu to-
tius substantiae, secundum Fallopium, Paracum,
Palmarium, Mercatum, Columbam, Machellan
& alios. Hoc praesupposito patet verum huius
morbi characterisum à Scorbuto longè aliud
esse, quemadmodum ex symptomatibus eorum
qui lue venerea laborant, ob singularis veneni
proprietaem ab aliorum morborum longè di-
versis colligitur. Hoc inter cetera patet etiâ in
ulceribus Gallicis, de quibus rectè Mercatus lib.
1. de morbo Gallico: Ulcera dum Gallicam na-
turam sortiuntur, id procul dubio hand obscu-
rè monstrant: nam admiratione dignum vide-
tur, pedum ulcuscula, quae minima sunt, licet
appareant purgata, cum hoc tamen neque coa-
lescere, neque cicatricem admittere, nisi cum
maxima difficultate videntur. Nam remanet
in eodem ulcere callosa quaedâ eminentia seu ci-
catrix, soboles & praeludium majoris mali, cum
cicatrix in omnibus alijs ulceribus certissimum
sit salutis indicium. Consimilem naturam ha-
bent oris ac narium ulcera, ne dicam de reliquis,
quae licet minima sint, absconditum habent &
latitans vitium ossis, vel membranarum corru-
ptionem, vel tanta putredine pollent, ut vix ea
ad sanitatem perducere queas: quod si aliquan-

do

do consequari, non communibus ulcerum auxi-
 lijs, sed eorum ope, quæ longe videntur peregrina. Haftenus Mercatus, ex quo colligere licet
 Scorbaticam & Gallicam pluri-
 mum differre, præsertim ubi simul annotamus
 oris illas affectiones præter naturam in hac Galli-
 ca quotidianas non esse, sed ut plurimum tunc tem-
 peris accidere, ubi qualitas Hydrargyri noxia sin-
 gulari quadam proprietate faucibus inimica, te-
 ste Langio, venenatum serosum humorem per sa-
 livationem expurgare conatur. Hinc Paræus &
 Capivaccius monstrant, quomodo in hoc casu lye-
 gallica laborantes ab oris ulceribus oris præser-
 vandi & curandi veniant, alio profecto curatio-
 nis modo ab illo, quem in Scorbatica
 observamus. Quæ cum ita sint, vir Excellentissi-
 me & Clarissime, satis superque patet, quam enor-
 miter Barbitonfor ille, quo ad cognitionem & cu-
 rationem dicti morbi hallucinatus, & quam
 inique & malitiose T. Excel. eruditionem allaz-
 trare, natronamque honestam affectu quodam
 suspecto quasi laborantem infamare conatus fu-
 erit. Nihil video, quod T. Excel. incumbat, quam
 revocationem ab imperito homine urgere & re-
 liqua Magistratui committere. Hisce vale, &
 me, quod facis, amare perge, chartasque trans-
 missas boni consule. Dabam raptim

Giesse 20. Augusti

MDCIX.

AA 5

Ad

AD DECADOS VIII.

Quaestionem quartam

§IV.

*Diuretica non temerè esse
adhibenda*

OBSERVATIO

ex prælectionibus JACOBI HORSTII

p. m. Præceptoris ac Patru

nostri honorandi.

Generosa matrona in Saxonia dolores in-
gentes circa lumbos sentit per dies ali-
quos, ut impatiens anxietate magna hinc &
inde moveatur. Huic laboranti alius Doctor
Medicus adest, qui recte statuit, eandem calculo-
renum laborare, quam ob causam purgantia &
calculus moventia præscribit: verum nihil
proficit: imò magis dolores augentur, nec quic-
quam calculi excernitur. Ego vocatus
accedo, cumque calculi obstructionem proti-
nus non aperiri posse videam, ad colorem fi-
xum leniendum me converto, & herbas deco-
ctas in aqua cum sacculis lumbis applico. R. Her-
bæ parietar. vera, Artemis. Agrimon. ana
Mj. Bismalve Mij. Petroselini sol. auri ana
Mj. flor. Chamomil. Mj. fiant sacculi, decoq.
in f. q. aquæ. Posteaquam bis terque applica-
verant

verant, lumbos inungo unguento, quod Recipit
olei violar. Vnc. 5. lilior. alb. amygdal. amar.
sesamini ana drach. ij. Scorpionum drach. sex,
Vnguenti dialtheæ, ping. gallinæ ana drach.
ij. ceræ q 5. & fiat Vnguentum. Iussi ut ea no-
cte reiteretur quinquies vel etiam septies. Sum-
mo mane sollicitus de agra, ne propter ingen-
tes dolores expiraret lectum accessi, Baro-
nissam Generosam dormientem inveni, sed pa-
rumper expergescens me certiore reddidit,
dolorem, licet non prorsus cessaverit, multo mi-
torem esse. Discedens igitur ad somnum ulteri-
orem illa adhortor. Secunda die dolores prorsus
cessabant. Quinq; diebus post, cum vires resecis-
set & urina magis cocta esset, calculos movimus,
quos per multos ferè sine dolore exsernebat &
convalescebat.

AD DECADOS NONÆ

Quæstionem quintam.

Frequentissimus est morbus, quæ vocant vir-
gineum, in his locis, ita ut ex proprijs ob-
servationibus plures historie adduci possent: sed
placet potius aliorum in arte peritiorum ex-
empla subicere, quam ob causam ex ejusdem
D. D. Jacobi Horstij prælectionibus subsequen-
tem observationem annectimus.

Ob-

EPISTOLAE
OBSERVATIO DE
morbo virgineo.

Nobilis virgo in Saxonia, dedita otio, & mœrore sæpius afflictæ, naturâ complexionis calide siccæ, magis tamen ad sanguineam vergentis sensim incipit albescere, palpitare corde &c. ac per biennium ab omnibus medicamentis abstinet. Interea consilio rudium domesticarum sanguinem è Basilica mittere conatur, non consulto Medico, sed sanguinis nihil, veruntamen serosus & pituitosus humor è venis effluxit. Quid multa? adhuc peius se habet, nec tantum albescit, totâ tum facie, tum oris labijs, tum genis, sed etiam parumpar intumescit, appetitus dejicitur, capite multum dolet, sed per intervalla, palpatio cordis magis magisq; crescit. Tertio autem anno consilium meum petit, Leucophlegmatiam seu febrem albam esse intelligo, eamq; valde confirmatam. Itaq; eam curandam suscipio, sed cum prædictione, spem scilicet curationis adesse, modo diuturnitate temporis non deterreatur: morbus enim & per se diuturnus & tanto tempore confirmatus prolixiorē curativam per intervalla temporis repetitam postulat. Aegra & ejus astantes obtemperant. Præma igitur die utitur Electuario purgante quod R. Elect. lenitivi, Indi ana drach. ij. Elessoph drach. j. cum sacch, q. s. fiat bolus. Secunda

ET OBSERVATIONES. 385

Secunda die lambit sympum de duabus radicibus
bis mane surgens & vespere itura cubitum duo-
bus vel tribus cochlearibus, ac triduo continuat,
Quinta die utitur potione purgante.

R. Rad. cichor drach. ij.

feniculi sarsas ana drach. ij.

Polypod. unc. s.

Sem. anisi drach. js.

Melonum drach. j.

Her. Betonica, Majorana, sumiterra ana M j.

Capill. veneris M s.

El. Anthos

Sorrag.

Rosarum rub. ana P. j.

Slechad. arab. drach. ij.

Hol. Sena select. Vnc. j.

Turbith drpach. ij

Passul. mun. Vnc. j.

Coq. in s. q. aq. & vini, ad 3. Post colen-
tur Vnc. XI & in Colatura per noctem in-
fundantur.

Agarici. troch. drach. i, s.

Rad. Mechoacan. drach. j.

Cinamomi Dj.

Macis

Galanga ana Dj.

Stent in infusione per noctem, mane colen-
tur.

R. Cola-

R. Colaturæ huius Vnc. iij.

Manna Vnc. j.

Syr. de 2. rad.

rosat. solut. ana Vnc. ʒ.

Misce & fiat potio.

Sexta & septima die utitur Rotulis aromatici rosati, quotidie bis duabus horis ante cibum.

Octava die iterum purgatur altera medietate potionis purgantis antedicta. Nonna die iterum purgatur pilulis, quæ tales.

R. Pil. Alerphang.

de hiera simpl.

de Rhabar. ana ʒj.

Cochiar. ʒs.

Cum aq. betonica q. s. fiant pilulæ.

num. XV.

Decima die usq; ad vicesimum utitur pulvere tali.

R. Specier. aromat. Caryophyl.

Diacinnam.

Dianthos ana drach. ʒ.

Diamarg. frigid.

Diagalange ana ʒs.

El. resumptivi ʒj.

Sacch. ad pondus omnium

Misce & s. pulvis.

Huius usus quotidie sunt duabus horis ante cibum cum similagine & vino Malvatico.

Hic

ET OBSERVATIONES. 387

His peractis cum nondum habitus bonus rediret iussa est à me, ut per mensem integrum à medicamentis quiescat, viresq; recolligat, ut natura sensim, diæta non neglecta crudos ac superfluos humores concoqueret.

Tertio mense vel fere in fine secundi redijt: rursum curativam institui ubi tantum purgans potio antedicta primâ die assumitur. Quatuor subsequentibus diebus usitur condito quod sequitur.

R. Conf. Betonica

Anthos ana Vnc. j.

Rosarum Vnc. j. s.

Nuc. Mosch. cond. drach. j.

Diacori drach. ij.

Spec. arom. caryophyl. ℥ s.

Cum syr. de beton. q. s.

fiat Conditum.

Modo alternis diebus Rotule aromatici caryophyllati usurpabantur. Sexta die iterum usa est purgantis potionis haustu? Septimo die pilulis antedictis. Postea rursus & conditum & rotulas septem diebus continuavit. Deniq; natura iterum omnia permisa sunt, diætâ diligenter observatâ. Sed cum duabus septimanis quievisset à medicamentis, postremam curativam aggressi sumus, in qua prima die sumit Electuariam.

R. El. lenitivi.

Diacathol. ana drach. ij.

Indt

Indj drach. j. s.

Cum sacch. q. s. bolus.

Secunda die reiterat potionem purgantem antedictam: tertia, quarta, quinta & sexta die pulverē superiorem continuat. Septima die rursus alteram potionis purgantis partem exhibui, & subsequentibus octavo & nono die rotulas Aromatici rosati praescripsi. Demum decima die Sudoriferum exhibui.

Rx. Theriace antiq.

Mithridat. ana ℥ij.

Vini Malvatici Vnc. iiij.

Aq. Veronicæ Vnc. ij.

M. & f. potio sudorifera.

Hanc matutino tempore ebibit, & per horas duas in lecto sudavit. Reliquum tempus dierum corroborationi tum per dietam, tum per reiterationem conditi antedicti & Rotul. Aromatic. Caryophyll. tribuimus, sensim melius se habuit, & ferè finita hyeme ac vere incipiente convaleuit rursus, adeo ut nihil illa salubrius, nihil pulchrius. Haecenus D. Iacobus Horstius in praelect. in lib. Hipp. περι παθων.

Ad Decados ultimæ

Quæstionem finalem.

Quod Gangræna sæpius causam occultam habeat.

Obser-

OBSERVATIO.

*Angrena ex contusione totum crus, scro-
um & inguen spacio 24. horarum mira-
cum celeritate invadit, atque a-
grum è medio tollit.*

GUILIELMUS FABRICIUS,
M.d. & Chirurg. Reipub. Pater-
niacensis celeberr.

AD

GREGORIVM HORSTIVM D. ET
Medicum Professore.

S Mente atq; amicitia te à nobis sejunctum
+minime esse, etsi altissimæ rupes nos dis-
jungant, Vir amplissime atq; humanissime,
literæ tuæ 14. Martij VVitebergæ datæ, ante
noies verò octo modo mihi redditæ, testantur,
munera item, quæ simul mittis plenius fidem
faciunt: Utinam ego T. Ex. pro dignitate sua,
ut decuisset, eo tempore, quo hic nos invise-
bat, excipere potuissem vel etiamnum officium
aliquod prestare valerem. Proxima tamen oc-
asione oblata, quâ D. D. Döring ad me perve-
nerit, intelliget tuam commendationem sibi
non parum profuisse. Tractatus tuus de casu
quodam admirando, liber planè Philosophicus,
doctus & elegans, mirum in modum gratissimus
mihi fuit, quem ed majori cum voluptate perle-

Bb

Si

Casus singularis.

gi, quod eo ipso tempore, quo mihi redditus, circa casum non vulgarem occupatus eram, in quibus nonnulla rara, & Ex. T. speculationibus non indigna occurrunt, eum communicare a ordine recensere minime gravabor. Superior mense Iulij 21. die Tivan Toppin, civis Staffiaensis, oppidi hic in vicinia ad lacum Neocomensem siti, quinquagenarius, robustus, & optimo corporis habitu praeditus cum in maximis messis occupationibus, plaustrum vacuum ipse met ducere tentasset, ac currendo in terram corruisset, rota internam partem surae sinistrae cruris dilaceravit, cum tibiae ossis, à periostio suo ad longitudinem spithamæ denudatione neutrum tamen os fractum aut fissum erat, ita ut pedes domum, à qua iter dimidia hora absuit, se conferret. Ego eadem die vocatus, illic totum crus, coxamque oleo rosarum inunxi. Vulneri prius vino rubello & aqua tepida à sordibus & arenâ purgato, digestivum sequens imposui. R. terebinth. lotæ Vnc. j. Cerae Vnc. sem. Gummi Etemi drach. 2. ole. rosar. Vnc. sem. Ol. de vitellis ovor. Vnc. i. Dissolvantur omnia igne lentissimo, postea admisce Croci scr. sem. Vitellos ovorum N. ij. Ut autem affluxum humorum impedirem, fasciâ posca imbuta, totum crus involui, victum tenuem ac optimum praescripsi, & pro potu ordinario, decoctum agrimonie & veronice ordinavi.

vi. Hinc dolor multum remisit, eam tamen noctem utcumque inquietam transegit. Circa scapulam quoque & humerum, licet nullum manifestum indicium contusionis apparuerit, quia tamen eò loci de dolore conquerebatur, eodem oleo rosarum inibi bis in die illum inunxi, aded ut dolor scapulae intra biduum cessaverit. Die 22. Iulii sequens medicamentum sumpsit. R. Syr. rosati solut. compos. cum rhabo Agarico & senna Vnc. sem. pulvere senna prepar. scrup. ij. cum decocto agrimonie, & veronica fiat potituncula, quâ corpus leniter purgatum fuit. Paulo post deligato vulnere, optima future digestionis signa apparuerunt. Denuò itaque prescriptum Digestivum imposui, totumque crus oleo rosar. inunxi, & fasciâ postea imbuta, omnia colligavi. Circa vesperam deinde eadem repetii, ea nocte optime quievit. Die 23. Iulii summo mane basilicam dextram (sinistram enim propter cicatricem ad cubitum nullo modo invenire potui) incidi, sanguinisque ad Vnc. vj. extraxi. Deligato dein vulnere partem illam surae dilaceratæ, & à subjecta carne disjunctæ, quia livefcebat ac in gangrænam tendebat, abscindere visum fuit. Abscissa presente D. Ioh. duMullin ejus loci presbytere, partemque aceto & sale mundata, ægyptiacum nostrum ad radicem putredinis, reliquæ v. parti vulneris digestivum imposui, postea sequens Cataplasma, quod putredini resistit, applicui.

B h 2

R. fa-

R. farine fabarum Vnc. iiij. Salis marini unc.
sem. pulverem summitatum absinth. vulg. Scor-
dij utriusq; rutæ ana unc. j. Coquantur in o-
xymell. simplici, fiatq; cataplasma addendo sub
finem myrrhæ, Aloes ana unc. sem. misc. fiat
Cataplasma. Circa vesperam rursus eadem
methodo processit; sed quia subsequens nox illi
non adeo quieta futura videbatur, grana ali-
quot Laudani ei exhibui. Nullos itaq; eâ no-
cte persensit dolores, sed quietè & securè dor-
mivit Die 24. Iulij manè vulnere deligato, pu-
tredinem inhibitam neq; gangrenam amplius
proserpere certis signis nobis conspiciere licuit,
ad maiorem tamen securitatem unguentum
Ægyptiacum, ut antea filamentis complicatis
ad radicem putredinis, totamq; partem lavam
supradictò cataplasmate cooperui, Intemperies
nulla neq; inflatio, aut dolor aderat. Domum
itaq; me confero. Circa tertiam horam pome-
ridianam illicò, & quidem me absente, in alte-
ra tibie, nimirum exteriorè suræ parte, dolore
acutissimo corripitur. Ego circa nonam noctis
horam ad illum veniens maximè quidem dolo-
ribus ipsum detineri, facile conicere potui, abs-
que ulli tamen intemperie manifestâ, aut in-
flatione conspicuâ. Vnde Hippocratis senten-
tiam animo volvens videl. contusam carnem
necesse esse putrescere & in pus converti, ab in-
ceptis desistere nolui, verum digestivum denud
impo-

Lib. de
voln ca-
pitis.

imposui tibiamq; oleo rosarum inunxi ac rur-
sus somni tempore aliquantum Laudani exhi-
bui. Verum tantum absuit ut somnum capeffe-
re potuerit, quin potius circa tertiam me ad se
vocare jusserit, si forsan dolorem aliquo modo
lenire possem. Deligata itaq; tibia, partem ex-
ternam suræ, & ipsum quidem locum dolentem
lividum invenio. At quia dolor magnus, ni-
hilque aliud mihi in promptu erat, illico Ca-
taplasma ex micâ panis lacte cocta, additis vi-
tellis ovorum, parumque butyri recentis, cali-
dè applicui. Hinc dolor aliquo modo sedatus
fuit, parumque quievit ager. Die 25. Iulij
circa septimam horam matutinam, deligatâ ti-
biâ, partem externam suræ, palmæ latitudine,
nigram & sphacelatam inveni. Subito ergo
me Paterniacum recepi ut ea, quæ pro morbi
magnitudine necessaria videbantur, prepara-
rem. Circa meridiem instructus omnibus ne-
cessariis, & ad agrum rediens, statim sic excla-
mantem audiui. O utinam ferram attulisses,
est enim abscindenda tibia hæc, quo possim hoc
dolore & cruciata levare. Deligata itaq; ti-
bia, totam externam partem suræ, & ipsum pe-
dem sphacelatum, & vesicis nigris, & maxi-
mis, nec non aqua loturæ carnis simili repletis
inveni. Interim tamen nonnullis in locis dolo-
res & maximi & continui aderant. Efflagi-
tantibus itaq; amicis, tum inprimis ipso agrote.

Bb 3

ut

ut tibiam amputarem, denuò me domum recepi, & instrumenta, omniaq; necessaria mecum attuli, atq; circa horam secundam pomeridianam, ad egrotum redivi, tumq; totam tibiam, præter illam partem vulneris cui præcedentibus diebus Ægyptiacum applicueram, sideratam, & amplius in loco sano abscindi non potuisse comperi. Supra genu quoq; ad externam partem in loco quodam novaculi crines abradens, sonum quasi vacuum aliquod subsuisset, percipere potui. Inde malum inibi subesse conjiciens, adstantibus & amicis significare cepi, amputationem planè infructuosam & inutilem futuram, & ut alios Medicos & Chirurgos in consilium advocarent, suasi. Post horas duas iterum deligata tibia, locus iste, in quo ante sonitum animadverteram, planè sphacelatus repertus est. Circa decimam horam noctis, in inguine ad scrotum, vesica ovi magnitudine, nigra, & aqua lotaræ carnis similis repleta illuc exorta est, quâ adaperatâ, subjecta caro nigra & sphacelata conspiciebatur. Intra duas horas scrotum in magnitudinem capitis intumuit, & sideratum fuit. Tum ager sudoribus primò calidis, postmodum frigidis correptus, circa tertiam post mediam noctem horam, quæ quarta dies sui morbi cum undecim horis erat, ab incepta verò gangræna hora vigesima quarta placidè & loquendo velu-

si ex-

expiravit. Post mortem totum latus
caput paulatim ita intumescere, ut altera die
tam cadaver inhumare vellent capulum am-
pliare necesse esset. Sub Hypochondrio si-
nistro vesica magnitudinem capitis adae-
quans, nigra & aqua sanguinolenta plena
orta est. Ex ore quoque & naribus a-
qua ista sanguinolenta tam copiose emanavit,
ut per cubiculum rivuli instar diffunderet. Ex
cadavere item talis fetor exhalavit, ut ad-
stantes in fugam verteret. Ab initio mor-
bi usque ad finem vitae vix febris in illo cogno-
sci potuit, nullumque Symptoma febrile velu-
ti dolor capitis, & renum sitis, siccitas & a-
riditas linguae, aut pulsus a naturali statu re-
cessus apparuerunt. Urinae tamen statim
ab initio morbi ad finem usque vitae sanguino-
lenta erant. In ista autem recitata historia,
nonnullae occurrunt difficultates quarum ali-
quae, quamvis ex doctissimo tuo tractatu faci-
le discuti possint, cupio tamen hac de re Tuae
Excellentiae iudicium atque sententiam, quan-
do ei per ocium licuerit, intelligere. **Primò Quæst. I.**
quidem, An Gangræna hac tam furiosa, tam-
que dira ac immanis, ut vix similis unquam
conspicua, ex contusione sola, vel ex causa a-
liqua interna & occulta orta sit? Ego ex
sola illa contusione tibiae, tam horrendum ma-
lum oriri non potuisse, planè sentio.

B. b. 4

Primò

Primò enim contusio in tibia, etsi magna, primum magnitudine tamen Gangræne non respondebat; Erat enim cutis tantummodo cum carneâ membrana, à subjecto musculo separata, ita quidem ne ramus ille insignis, qui per musculum suræ partem internam constituentem (qui crus moventium in ordine primus) superficiem descendit, dilaceratus quidem aut disruptus fuerit, denudatus tamen & integer conspiciebatur. Hanc quoque ob causam pars illa cutis dilacerata, & à subjectis partibus separata, nutrimento suo destituta, necessario gangræna & sphacelo correpta fuerat. Illa verò abscissa protinus gangræna inhibita, quemadmodum antea dixi, neque postea indicium ullum gangræne apparuit, usque dum totum crus invaserat. Secundò, si Gangræna ex internâ parte suræ, ad externam serpendo penetrasset, vulnus labe ista prius infectum fuisse, quam vicinas partes invadere potuisset, tam certum est, ut nihil certius. At penetratio illa quomodo sine dolore, inflammatione, & inflatione maximâ fieri potuisset nondum video. Post primam autem noctem usque ad 24. mensis diem, quæ fuit tertia morbi, dies nullum pro magnitudine vulneris dolorem, nullamque præterea inflammationem adfuisse, sed optima signa digestionis apparuisse testabuntur adstantes (quorum ex numero erant Reverendus D. Iohan. du Molin, ejus loci præbyter, & Dn. Emanuel Vrster.

Vrsifius Philosophiae Magister ac Medicin. Candidatus, convictor meus suavissimus.) Adde quoque quod in externâ parte surae, nullum unquam contusionis indicium apparuerit. Tertiò non potuit gangrena hæc ab externâ parte surae ad coxam nisi serpendo, ac in transitu partes unam post alteram inficiendo pervenire, ac in hoc casu, quemadmodum ex præcedenti historia elicere licet, cum tibiam tum etiam femur, inguen & scrotum, quasi uno eodemque momento interim tamen hinc inde partes nonnullas illæsas relictas invadere. Potuit itaque contusio hæc in crure, meo quidem iudicio esse causa adjuvans, præcipuam autem materiam aliquam venenatam ex corpore eò propulsam fuisse, planè sentio. Quamvis enim antea homo iste morbis non admodum obnoxius, quia tamen rota totum latus transgressa fuerat (id quod dolor circa scapulam indicat) potuit facillimè sanguis aliquo in loco concretus ac putrefactus in pestiferum hocce venenum conversum; postea verò à naturâ expulsum crudele illud malum generare: gravissima enim quandoque ex sanguine coagulato, Ferneliò de abditis rerum causis lib. 2. cap. 15. teste, oriuntur symptomata. Testatur idem Fernellius, se aliquando partem spaciari vidisse, sine causa externa, sine tumore, aut rubore conspicuo, oborto primùm dolore immansissimo, tandemque ægrum extinctum fuisse, sine febre, sine Symptomatis gravibus, id quod in hoc ægro

Quaestio
II.

maximè observare licuit. Ex istis autem quae dicta sunt, secundum oritur dubium: nempe quomodo natura hancce pestiferam materiam sine conspicuis symptomatis, puto febre, syncope, delirij & similibus, tam diu retinere, multò magis ad extimas corporis partes propellere potuerit. Tertio quomodo factum fuerit, quod caput & totum cadaver, excepta tibia dextra, post obitum in monstrosam hancce magnitudinem intumuerit. Cum animae facultates, animali extincto omnes abolitae sint ac cessent. Prolixè & ordine hancce historiam recensere placuit, propter varias & ineptas, quae de re vulgus profert opiniones. Tu verò, vir amplissime, omnia benè consule. Vale & me ut facis ama. Paterniaci Aventicor. 9. Augusti Anno 1607.

Quaestio
III.

RESPONSUM AUTORIS.

Viro Clarissimo & Experientissimo
GUILIELMO FABRICIO
Medico & Chirurgo.

Reipub. Paterniacensis
Ordinario.

Doleo, vir Clariss. & experientiss. amice & fautor plurimum honorande, responsum meum ad casum singularem de Gangrena quadam admirandâ superiori anno conscriptum &

& Francofurtum transmissum ad manus tuas
 nunquam pervenisse: talis est plerunque merca-
 torum incuria, qui dum lucro totis viribus in-
 biant, brevi promissorum obliviscuntur. Actum
 igitur ut agam, pro transmissa mihi, inscripta
 observatione gratias, quas animo concipere pos-
 sum, habeo maximas, tibiq; vicissim officia
 mea promptissima lubens polliceor & offero.
 Quod autem casum illum attinet ut expectatio-
 ni tue satisfaciam, brevibus, si non verbis,
 tamen fundamentis cum priori responsione con-
 venientibus opinionem meam aperiam, eamq;
 candido iudicio tuo subiciam. Sed ne longiori
 tuarum literarum repetitione tedium tibi satis
 alias occupato creem, ad quaestiones tuas mihi
 propositas rectè progredior, inter quas primus
 locus illi tribuitur qua quæris, an gangrena il-
 la furiosa eamq; dira & immanis ut vix simi-
 lis unquam conspecta, ex contusione solâ, vel
 ex causa aliqua interna & occulta orta fu-
 erit? Negativa tua displicere nequit. Ad quæsti-
 onem pro-
 ubi perpendo rationes in medium addu-
 ctas, ex ipsius Hygiea penetrabilibus deprom-
 ptas, & experientia tuâ singulari confirma-
 tas, præsertim cum tantum illam contusionem
 consideres, quæ fuit in crure, concedendo ni-
 hilominus præter hanc aliam quoque toti-
 us corporis contusionem adfuisse, quatenus
 rota totum latus transgressa fuit, quod non
 solius

solum tecum ex dolore circa scapulam colligo, sed insuper etiam urina sanguinolenta per totum morbi tempus ab initio statim ad finem usque vite satis firmiter illud ipsum indicat, propterea quod hæc in ejusmodi corporis constitutione non aliunde, quam ex contusione, non cruris sed aliorum partium deducenda videatur. At verò, si tanta fuit contusio corporis reliqui, mirum non est, sanguinem circa partes abdominis externas alicubi concretum ac putrefactum in pestiferum quasi venenum conversum fuisse, quod rectè colligis, ita ut non videam, quid responsioni primæ questionis ulterius addendum censeam. Verum altera quæstio fortassis majorem dilucidationem requirit, quomodo videlicet natura pestiferam illam materiam sine conspicuis symptomatis, puta febre, syncope delirij & similibus tam diu retinere, multò magis ad extimas corporis partes propellere potuerit? Coincidit hic controversia recentiorum, qua quæritur, num in corpore nostro absque insigni humorum putredine venenum generari queat, in qua partem affirmativam defendit Hercules Saxonia lib. 2. de Phœnigin. cap. 8. & sequentibus, propterea quod de essentia veneni non sit per putredinem fieri, potissimum cum quotidiana experientia testetur, sæpius pestiferos affectus absque omni putredine disseminari, quod Galenus etiam innuere videtur, dum inquit: Vt ab exiguo initio, sputi videlicet (canis

Ad quæsti-
onem se-
cundam.

(canis rabidi) qualitate aucta quadam in corpore dispositio, quando ad magnitudinem notatu dignam pervenit, discerni potest, idq; post sex menses, cum nonnunquam ante id tempus nulla nota deprehendatur: Sic eodem modo vitioso humore in animalis corpore genito, paulatim tractu temporis principalium partium aliqua consentit, à qua deinde universum corpus celeriter alteratur. Contra presentis questionis negativam acriter confirmare nititur Columba, lib. 1. de febris pestilent. cap. 41. non solum auctoritate Galeni, qui passim venenatos & malignos humores in corpore nostro non aliter quam per summam corruptionem fieri posse statuit; sed etiam rationibus, quatenus ea, quae secundam naturam sunt ad qualitates immediate substantiae nostrae seu principio vitali contrarias, absq; insigni & vehementissima corruptione mutare nequeunt, non tam quantitatem quam modum putredinis respiciendo. Veruntamen cum Saxonia tantum contra simplicem putredinem disputet, Columba verò corruptionem quandam formalem insinem à communi putredine diversissimam, non inconveniētiens videtur, utraque sententiam conciliare, nimirum ut venenum in corpore nostro producat, non ex simplici quadam putredine humorum, juxta priorem, sed ex specifica quadam corruptione vehementissima & malignissima juxta posteriorem opinionem. His praemissis
respon-

respondendum, quomodo maligna corruptio sin-
 conspicuis symptomatis, puta febre, syncope deli-
 rijs & similibus produci potuerit, ubi solutio-
 nem nobis subministrat Hippocrates lib. 3
 Epidem. sect. 3. aphoris. 25. ubi inquit:
 quorum caput horum quid tentaret (lo-
 quitur de maligna putredine) his caput to-
 tum glabrescebat & mentum, ossaque
 denudabantur, decidebantque, multæ-
 que extiterunt fluxiones, His ad-
 juncta aliquando non erat febris. E-
 rant autem hæc formidabiliora quam
 deteriora. Quibus enim ad suppuratione-
 nes species hæc devenit plurimi super-
 stites horum erant. At verò quos inflam-
 matio reliquit, & sacer ignis nec valde
 abscessum effecit ullum, hi frequentes
 perierunt; & si usquam loci alterius in
 corpore oberraret evenerunt hæc. Ete-
 nim multis brachium vel totus cubitus
 decidit: Quibusdam hæc anteriora late-
 ra afficiebant vel posteriora. Nonnullis
 totum femur vel tibiæ denudabantur,
 pesque totus. Galenus in comment: id quod
 ad præsens institutum pertinet ulterius decla-
 rat dicens: Quibusdam quibus in superfi-
 cie erat ejusmodi putredo, partes etiam
 citra febres marcescebant, &c. Hinc ergò
 constat in corpore nostro talem humoris peccan-
 -rruptionem fieri posse, quæ veneno respon-

deat. partiumq³ sphacelū introducat, abq³ vapo-
ribus putridis ad cor transmissis, propterea quod
venenum multo majoris sit activitatu quā pu-
tredo, praesertim tunc temporis ubi talis corru-
ptio partibus à corde remotioribus, minusque
principalibus accidit. Quocirca patet, cur tan-
tam malignitatem sanguis ex contusione cir-
ca femur & abdomen collectus absq³ insignibus
symptomatis contraxerit: Fuit enim in parti-
bus à corde & alijs membris principalibus remo-
tis & ad faciliorem corruptionem admodum di-
spostis juxta aphorism: 26. Hippocratis loco ci-
tato, ubi dicit, Omnium gravissimam fuisse pu-
trefactionē circa pubem & pudenda, propterea
quod illa loca dicente Galeno in comment. levissi-
mē putrescant, & per consequens citius et-
iam corrumpantur. Adde quod aliās quo ad
constitutionem naturālē, vitalis facultas in hoc
egro valida satis fuerit, quam ob causam cor
vita fons per consensum difficulter affici potuit.
prioribus scilicet diebus, ubi malignitas in par-
tibus remotioribus ex corruptione humorum
producta fuit. Ut enim natura praestantissima,
quibus τὸ θεῖον ἐμφατον robustissimum in-
est. rarissime, sed tandem ubi accidit periculo-
se laborant, propterea quod virtus valida caus-
sis morbificis valide resistat, & non nisi magna
quādā violentia deprimatur, ita praesentis agri
natura, symptomatis vel effectib. hujus materia
corrupta

Ad quæsti-
onem ter-
tiam.

corruptæ tamdiu restitit, donec tandem subito
sine præcedentibus diuturnis alterationibus op-
primeretur. Porro quod tertiam quæstionem
attinet, qua quæritur cur Caput & totum ca-
daver, exceptâ tibiâ dexterâ in monstrosam
magnitudinem post obitum intumuerit, non vi-
deo quid aliud responderi possit, quàm quod ma-
teria peccans antea caloris nativi robustioris
compedibus quasi catenata, jam post mortem
magis commota & exacerbata fuerit, adeoque
sue malignitatis fructum hunc ediderit, eadem
ratione, qua videmus interdum in Scorbuticis,
ut & peste laborantibus, post mortem tandem
maculas variegatas efflorescere. Nec mirum
quod tibia dexterâ fuerit à tali Symptomate
immunis, præsertim cum ipsa contusio tantum
sinistram partem, quantum ex historia colligi-
tur, affecerit. Hæc sunt, Peritissime Fabrici,
quæ de præsentî casu mihi probabilia videntur.
tu Vale, & Horstium te amantem redam-
ma. Dabantur Giessæ Cattorum

21. Iulij 608.

Δεῶ μοι ἐδὸξα.



Index:

INDEX RERVM HVIVS OPVSCVLI.

A.

- A** Bortum an liceat pregnantī graviter decum-
benti provocare 289. observatio propria. 291
- Absinthii decoctum nam in tertia notha conveniat 19
- Academica vitæ commendatio. 334
- Aceti natura 134. facultates 136. an calidum vel frigi-
gidum 137. ejus generatio. ib.
- Acetum cur contrarias operandi facultates habeat. 140
- Acetum rosaceū an in omni syncope conveniat. 134
- Acetum scylliticū an vocis asperitatem corrigat. 104
- Aceti usus an lienosis conveniat. 228
- Acetum opij correctivum 267. ab aceto abhorruit
quedam mulier, observatio 362
- Acrimonia scyllæ quomodo corrigatur. 105
- Alexipharmacum in morsu canis rabidi. 303
- Alexipharmaci Palmarij usus. 306
- Alexipharmacum in viperarum carnibus esse. 318
- Aloes preparatio. 22
- Aloes usus nū in quotidiana febris præscribendus. 20
- Amuletum ex arsenico an præservet à peste. 328
- Amygdalæ & pistacia an hepaticis frigidis conveniant. 96
- Ancyloglossis an sectione succurrendum. 101
- Ἀγκυλόγλωσσαν quid sit 102. ejus sectionis mo-
dus. ib.
- Angina

INDEX.

Angina quid 109 in anginae principio an vena secanda	
Anodyna vera an calida humida. 96	(ib.
Anthrax seu carbunculus quid.	329
Antiqui carnem viperinam commendant.	314
Apoplexia quid 46. cause 47. apoplexia omnis pericu.	
Apoplexie indicatio prima. 48	(lofa. 47
Apoplectici an potius sternutamentis quã extremo.	
rũ ligaturis aut clysteribus acribus exitandi. 46	
Appetitus alimenti externi interdum aboletur. 154	
Appetitus diversus cur sit depravatus 281. in appeti.	
tu canino an & quando vinum exhibendũ. 161	
Appetentiam dejectam an & quomodo spiritus vitrio.	
li corrigat.	154
Appetentia canina quid & unde.	161
Aromaticis in stranguria quo tempore utendum. 246	
Arthritis quid 98. causa proxima. ibid.	
Arthriticus dolor an venæ sectionem indicet. 98	
Asciti num παρὰ κέντρος utilis.	222
Asthma quid 113. an fiat ex sola siccitate. ibid.	
Asthmaticis an vomitus proffit. ibid.	
Auditus depravatus an mulieribus post partum adve.	
niens eandem requirat, cum illo qui sit in con.	
valescentibus, curationem.	77
Aurium tinnitus quale symptoma 78. cur in puerperi	
frequens ib. cur in cõvalescentibus frequens. 79	
B.	
Balneã an indiariis convenient.	2
Balnei diversę partes.	3
Balsamus Martis.	204
Basilica quo tempore sit secanda.	261
Bezoardicum animale.	319
	Bile

INDEX.

Bilis an purganda in ictero flavo.	215
C.	
Calcinatio quid.	15
Calculi materia 236. unde oriatur 231. qualis sit secundum Hermeticos ib. causa efficiens ib. an sit frigiditas 231. vel caliditas.	232
in Calculi materia vim coagulationis esse.	233
Calculi vera generatio.	234
Calculi generationem causæ adjuvantes ib.	
Calculus vesicæ an semper è renibus rudimentum habeat.	244
in Calculo renum spiritus therebintina an conveniens.	230. 235
ad Calculum vesicæ frangendum an proprie dicta diuretica adhibenda.	243
Canceri fluviales cur concedantur.	25
Canis rabidi morsus an templo D. Dononi sanetur.	302
Canis rabidi morsus totius substantiæ morbus ibid.	
Canis rabidi morsus alexipharmacum 303. curatio	
Capitis dolor an vomitu curandus.	28 (305)
Caput ex ebrietate gravatum an reiterata ebrietate curandum.	30
Carbunculus seu anthrax quid.	329
Carbunculus an eandem cum gangrena curationem habeat.	329
Carnem viperinam antiqui commendant.	314
Castoreum in lethargo an & quomodo conveniat.	39
Castorei extractum liquidum.	41
Casus medicus.	368

INDEX.

Cauterium ubi applicandum in Ophthalmia.	67
Cauterio præfertur setaceum.	67
Ceræ usus internus an dysentericis conveniat.	177
Cerebrum tactu caret.	28
Cerevisia recens quomodo generet stranguriam.	246
Chalybis & ferri usus num. conveniat in jecoris & lie-	
nis obstructione.	199
Chirurgicæ administrationis cautela,	214
Cholera quid 152. in cholera an vomitoria coveniāt ib.	
Cholerâ evacuatâ quid post agendum.	153
Chymiatricæ usus commendatur.	331
Chymicorum sal prunellæ seu nitrum præparatum.	91
Colicus dolor quid 168. ejus causa ibid. causa Herm.	
ticorum 169. Colici doloris nomen 168. in co-	
licis doloribus an spiritus salis conveniat. ib.	
Columbarum sanguis an & quomodo sugillationem o-	
culorum corrigat.	7.
Columbis unde sit sal nitrosulphureus.	7.
Columbarum caro bonum sanguinem generat 74	
modus applicationis ib.	
Columbæ ex accidenti tardioris sunt digestionis ib.	
Commendatio vitæ Academicæ.	334
Commendatio problematum medicorum.	331
Consuetudo est altera natura.	27
Continui solutio quid.	91
Continui solutionem solum esse causam immediatam	
doloris.	94
Contusiones quomodo fuerint tractatæ.	341
Cordis intemperies calida an semper refrigerantia in-	
dices.	141

Cordia

INDEX.

- Cordis palpitatio** causa an frigida vel calida. 146
Cordis palpitatio ab utero per consersum orta an
 medicamentis cordialibus communibus corri-
 genda 148. in cordis palpitatione an vene se-
 ctio tentanda. 145
- Cornu cervi crudum vel preparatum** an sit praeferen-
 dum in cura morbi Vugarici. 9
- Cornu cervini** apud veteres usus ib. hodie ejus no-
 bilior usus. 10
- Cornu cervinum** sale abundat 11. ejus efficacia in
 febr. malignis & putridis. 10
- Cornu cervini** natura & vires 337. ejus decoctum
 optime convenit in morbo ungarico. 338-
- Coryza vel catharro** an & quomodo Nicotiana vera
 conveniat 85. in coryza olfactus lesionem an se-
 men nigellae manifestis vel occultis qualitatibus
 corrigat. 81
- Cucurbitula** cum scarificatione an in inflammatione
 vesicae pubi affigenda. 253
- Cydoniorum seminis mucilago** an & quomodo linguae
 nigredinem ex inflammatione corrigat. 88
- D.
- Defectus animi** quid differat à syncope. 125
- Delirium** unde. 36
- Diaria febris generatio.** 3
 in diariis an balnea convenient. 2
- Diarrhea** quid 173. in diarrhoea num venesectione ten-
 tanda. ibid.
- Diuretica** quando conveniunt. 244
- Diuretica** an ad calculum vesicae frangendum ad-
 hibenda

INDEX.

hibenda 243. Diuretica an in frigida dysuria con-	
veniant 252. Diuretica an in lienis obstructioni-	
bus præscribenda.	226
Dolor an sentiatur.	96
Dolor capitis an vomitu curandus.	28
Dolor an gravissimum tactus symptoma proprie ca-	
lidis & humidus leniatur.	91
Dolorum cause inquisitio ibid.	
Doloris causa non est in medio.	93
Dolor sensibus accidit respectu organi.	94
Dolor non fit respectu objecti improporionati.	92
Doloris causa est unica continui solutio.	94
Dolorem improprio leniunt stupefacientia. 97. de	
doloris causa sententia Hermeticorum ib.	
Dolor arthriticus an venæsectionem indicet.	98
Dulcia num concedenda iis qui vermibus intestino-	
rum laborant.	122
Dysenteria quid 177. ejus cause ibid.	
Dysentericis internus ceræ usus an conveniat ibid.	
Dysenteria cur acres humores in diarrhæa non in-	
troducant ib. in dysenteria quid agendū ibid.	
Dysenteria tēpore cur plurimū valeat imaginatio.	
E.	320
Ebrietas noxia 30. ex ebrietate caput gravatum an	
reiterata ebrietate curandum ibid.	
Eclegmatum usus an conveniat in tussi.	105
Empyema quid 130. unde fiat ib. in empyemate an la-	
teris incisio tentanda ibid.	
Epilepsia quid 57. causa proxima quænam ibid. causa	
qualitas maligna.	58
Epilepsia	

I N D E X.

<i>Epilepsia nomina.</i>	56
<i>Epilepticis an ligni S. decoctum conveniat ibid.</i>	1
<i>Excretorum exhalationibus cur inficiantur alij.</i>	319
<i>Exercitium an conveniat mola laborantibus.</i>	174
<i>Elephantiasi an conducat caro viperina.</i>	314
F.	
<i>Facultas tartari vitriolati.</i>	279
<i>Facultates animales cur in parturientibus & prægnantibus debiliores.</i>	79
<i>Fetida quedã cur cõveniant in cordis palpitatione.</i>	150
<i>Famem & sitim tollunt pilulæ ex Nicotiana.</i>	87
<i>Febris quid 2. diarie generatio 3. intermittentium f. generatio 17. Febris hectica quid.</i>	24
<i>Febris accidens cur urina fuerit rubicunda.</i>	342
<i>Febris Vngarica est æqu. & veterum.</i>	10
<i>in febribus putridis an vena secanda.</i>	7
<i>in febre ardenti an potio frigida utilis.</i>	14
<i>in febribus unde sit lingue nigredo.</i>	89
<i>Febris amatoria cur dicatur.</i>	277
<i>Ferri & chalybis usus num conveniat in jecoris & lienis obstructione.</i>	199
<i>Flores Martis naturales.</i>	338
<i>Fluxus diuturnus hæmorrhoidũ an constringendus.</i>	184
<i>Formosiores fæmine excrementorũ copie obnoxie</i>	277
<i>Fumus Nicotianæ quid præster.</i>	86
G.	
<i>Galli guttur crematũ & pulveri satum an proprietati quadam occulta sanet immixtionem.</i>	247
<i>Gangrana & carbunculus an eandem curationem habeant.</i>	211
Hæmo.	

I N D E X.

H.

<i>Hæmorrhagia quot modis fiat.</i>	83
<i>Hæmorrhagia narium an conveniat in peripneumonia.</i>	116
<i>Hæmorrhagia narium per jecoris epithemata an corrigi possit.</i>	83
<i>Hæmorrhoidū diuturnus fluxus an cōstringēdus.</i>	184
<i>Hecticis an victus contrariarum qualitatum præscribendus.</i>	24
<i>Hepatici quinam dicantur.</i>	196
<i>Hepaticæ affectionis causa. ib.</i>	(cia ibid.
<i>Hepaticis frigidis an convenient amygdala & pista-</i>	
<i>Hermeticorū opinio de mutatione vini in acetum.</i>	139
<i>Hermeticorum sententia de causa doloris.</i>	97
<i>Historia de somnam bulone.</i>	339
<i>Historia singularis 358. alia</i>	359
<i>Historia cujusdam scorbutici 374. de templo D. Bel-</i>	
<i>lini 304. alia ex Matthiolo historia.</i>	305
<i>de quibusdam somnambulonibus.</i>	351
<i>Hippocratica cum Hermeticis conjungenda sunt.</i>	333
<i>Humeribus turgentibus an tantum purgandum.</i>	285
<i>Humoribus qualis putredo conveniat.</i>	7
<i>Hydrophobiæ symptomata.</i>	303
<i>Hydrops an calefacientibus curetur.</i>	219
<i>Hydrops causam esse caliditatem ib. esse frigiditatem ib. ejus differentie 222. singularis dubitatio 221. materia aquosa quomodo distribuatur. 223</i>	
<i>Hypochondriacam melancholiam an mesenterij obstructio generet.</i>	186
	Icterus

INDEX.

I.

- Icterus flavus* quid 215. qualia purgantia conveni-
ant. 216
- in *Ictero* flavo num bilis purganda. ib.
- Icterus* & *scorbutus* differunt. 217
- Icterus niger* an eandem cum *scorbuto* curatio-
nem habeat. 16
- Jecur* inflammationi cur obnoxium. 209
- Jecoris vomica* an extrinsecus aperiri possit. 212
- Jecoris intemperies* raro sine materia. 179
- in *jecoris* inflammatione num purgantia cum cibis
miscenda. 209
- in *jecoris* inflammatione quando purgandum. ib.
- in *jecoris* & *lienis* obstructione *ferri* & *chalybis* u-
sus an conveniat 199
- Ilei* nomen 171. *Ilei* causa proxima ib. in *Iliaco* dolore
an vinum conveniat. ibid.
- Immiectio* quid 247. *Immiectio* an gutture galli cre-
mato & pulverisato proprietate quadam occulta
sanetur. ibid.
- Immiectio* an somniantibus citius accidat. 248
- in *immiectio*ne quomodo ledatur musculus 247
- Imaginatio* & timor tempore dysenteriae cur pluri-
mum valeat. 320
- Judicatio* curatoria quod suadet non semper perfici-
tur. 145
- Inedia* admiranda 155. *inedie* hujus observatio 156.
causa. 158
- Inflammationibus* quomodo succurrat spiritus vi-
- - -

INDEX.

erioli.	164
in inflammatione ventriculi an semper vena secanda,	164
Inflammationi vesicæ an cucurbitula cum scarificatione pubi affixa prosit.	253
Inflammationis vesicæ signa.	ibid.
in inflammatione renum quæ vena secanda.	236
Ingeniorum diversitas unde	36
Intellectio inorganica.	35
Intemperiei cujusq; certus gradus an constituat luen veneream.	309
Intestina plurimorum morborum origo.	167
Ischuria quid 250. in ischuria an & quomodo oleum scorpionum inunctum conveniat.	ibid.

L.

Lac curt abidis concedatur.	25
Lac in lenteria urum concedendum.	175
Lactis usus an exulceratione renum præscribendus.	239
Lactis diversitas diversis intetionibus inservit.	240
Lapidis generatio secundum spagyricorum opinionem.	233
Lethargus quid 39. in lethargo quid agendum.	40
in Lethargo castoream an & quomodo conveniat.	39
Lienosis an conveniat usus aceti.	228
in lienis obstructionibus an diuretica præscribenda.	225
In	

INDEX.

<i>in lienis & jecoris obstructione num ferri & chalybis usus conveniat.</i>	199
<i>Lienteria quid 175. in lenteria utrum lac concedendum.</i>	ibid.
<i>Ligni S. decoctum an conveniat epilepticis.</i>	56
<i>Lignum Guajacum cur concedatur.</i>	60
<i>Linguae nigredo in febribus unde</i>	89
<i>Linguae nigredinem ex inflammatione an & quomodo mucilago seminis cydonicorum corrigat.</i>	88
<i>Lingua primum vocis organum.</i>	102
<i>Lingua quomodo vocem formet.</i>	ibid.
<i>Lues venerea an sit intemperies calida & sicca</i>	308.
<i>an non sit morbus sed causa morbi.</i>	309
<i>Lues venerea & morbus totius substantiae.</i>	310
<i>Lue venerea correptis an conveniat sanguinis mixtio.</i>	308

M.

<i>Martis balsamus</i>	204.
<i>Martis flores naturales.</i>	338
<i>Materia peccans in colicis doloribus cur potius articulos quam alias partes petat.</i>	53
<i>Mauritanis cur innoxius & frequens usus opij.</i>	268
<i>Medicus rationalis an in curatione melancholicorum usum characterum & admirationes ridiculas concedere debeat.</i>	61
<i>Medicorum problematum commendatio.</i>	336
<i>Medicamentum purgans an peste correptis prescribendum.</i>	294
<i>Medi-</i>	

INDEX.

Medicamenta quaedam manifestas & occultas qualitates possident.	250
Mel saccharo præferendum	6
Mellis caliditas cur non noceat	ib.
Melancholia quid 61. melancholia triplex.	ib.
Melancholiam hypochondriacam an obstructio me- senterij generet.	186
Menses an movendi mulieribus sputo sanguinis labor- antibus.	123
Mensiu obstructio præcipua causa morbi virginei.	278
Menstruæ præter naturales excretiones 258. observa- tio propria.	259
in menstruorum suppressione an & quomodo vena secanda.	257
Mola quid 292. molâ laborantibus an exercitium conveniat.	292
Morbos innominatos dari.	276
Morbi totius substantiæ	294. 297
Morbi gallici origo.	308
in morbo gallico quæ nam pars afficiatur.	910
Morbus gallicos est morbus totius substantiæ.	382
In morbi Vngarici cura quid præferendum. 9.	338
in morbis manifestis frustra quæruntur remedia occulta.	82
Morbus virgineus quid 277. ejus symptomata 278. cur febris alba vocetur 277. cur febris amatoria. ib.	
Morbi virginei causa præcipua mensium obstru- ctio.	278
Morbus convulsivus epidemicus.	323
Mor-	

INDEX.

Morsus canis rabidi morbus totius substantie	302
Mulier utero gerens acuto morbo correpta an purgan- da.	283
Mulieres præ viris cur morbose	256
Mulier quedam abhorruit ab aceto, observatio	362
Musculus in immixtione quomodo ledatur.	247
N.	
Narcotica proprietas quomodo corrigatur.	266
Narium hæmorrhagia per jecoris epurhemata an cor- rigi possit.	83
Nervi non sunt extremitates arteriarum	52
Nicotiane nomen & ejus vires.	ibidem
Nicotiana vera & quomodo catharro vel coryze con- veniat.	ibidem
Nicotiane pulvis quomodo sit usurpandus.	86
Nicotiane fumus quid præstet.	ibid.
Nicotiane pilule contra sitim & famem sunt.	87
Nicotiana vim somniferam obtinet 16. quomodo	
Nigella semen quomodo olfactum corrigat.	81
Nigredo lingue in febribus unde	79
Nigredo lingue quomodo corrigatur.	88
Nitrum præparatum seu sal prunelle chymicorum.	90
Noctambulones cur præstent admiranda.	43
Noctisurgij causa.	45

O.

Observatio de membris refrigeratis	327
Obstructio mesenterij an melancholiam hypochondri- acam generet.	186
Obstructio mensium præcipua acuta morbi virgi- net.	278
Obstru-	

INDEX.

Opium potius calidum quàm frigidum	270
Opium habere diversas qualitates aliorum assertio.	264
Opium cur narcoticum	265
Opij acetum correctivum	267
Opium cur stupefaciat & sudores moveat	266
Opij usus cur innoxius & frequens in Mauritania.	268
Opata narcotica an convenient in fluxu mensi- um nimio.	263
Organi respectu accidit sensibus dolor.	94
Origo morbi Gallici	308
Οξθατοια 113. ejus causa communis.	ibid.
Oxycraco exhibitio an vehemens sitis compescenda.	163
Oxymel an in syncho non putri praeendum.	5
P.	
Palmarij alexipharmaci usus	306
Palpitatio quid 145. in palpitatione cordis an vena secunda. ibid. non convenit.	147
Palpitationis cordis causa an calida vel frigida.	146
Palpitatio cordis ab utero per consensum orta an medicamentis cordialibus communibus corrigen- da.	148
Paralysis quid.	50
Paralysis post colicos dolores unde	52
Paralysis post colicos dolores subsequens an cure- tur curato nervorum principio.	50
Paralysis quomodo post colicum fiat 54. curatio ib.	
Παρακέντησις num in ascite tentanda.	222
Paroxysmi tempore an in exquisita tertiana somnus concedendus.	17
Post	

INDEX.

Post Partum cur exacerbatio symptomatum intermi- serit.	377
Peripneumonia quid.	116
in peripneumonia narium hemorrhagia an conve- niat.	ibidem
Pectoris sectio an conveniat.	132
Peste correptis an purgans med. præscribendum	294
de peste cur multi scripserint.	ibidem
Pestem ad manifestas qualitates pertinere, errant multi.	ibid.
Pestis essentia non consistit in putredine	296
Pestis est morbus totius substantiæ.	297
in peste an vena secanda	301
à peste an præservet amuletum ex arsenico	328
Pestilentialis spasmus quid 323. ejus indicationes curativæ.	325
Phrenitis quid 36. in phrenitide an repellentia actu frigida sint adhibenda.	35
Phthisis curatio difficilis.	127
Phthisis propiè dicta 126. an sit curabilis.	ib.
Phthisis an saccharum rosarum conveniat.	126
Pica prægnantium quid 280. an eodem modo curetur ut in alijs ibid. cur etiam temperatis prægnanti- bus accidat.	281
Pilulæ ex Nicotiana contra sitim & famem.	87
Pistacia & amygdalæ an hepaticis frigidis conveni- ant.	196
Pleuritis quid 120. ejus signa.	ibidem
Pleuriticis an & quomodo vena secanda 118 quæ- nam sit secanda.	120
Potio	

INDEX.

Potio frigida an in febre ardente utilis.	14
Pregnantibus an vena secunda 286 quando & quomodo	287
Pregnantibus quedam sanguinis copia abundat.	288
Pregnanti graviter decumbenti an liceat abortum provocare.	289
Pregnantibus debiliores sunt facultates animales.	79
Problematum medicorum commendatio.	336
Prunelle sal chymicorum seu nitrum preparatum.	90
Pubi an affigenda cucurbitula cum scarificatione in inflammatione vesicæ.	253
Pueri cur sontico malo obnoxij.	59
in Puerperis tinnitus aurium cur frequens symptoma.	78
Pulvis Nicotianæ quomodo usurpandus.	86
Purgancia num in inflammatione jecoris cum cibis miscenda.	209
Pus quomodo evacuetur inferius & superius	132
Putredo qualis humoribus convenias	7

Q

Qualitates occultæ dantur	82
Quartana quid 23. an theriacâ concedenda in quartana.	22
Quotidiana an detur 20. an huic aloes præscribatur. ib.	

R.

Remedia occulta frustra queruntur in morbis manifestis.	82
---------------------------------------------------------	----

Remedia

INDEX.

Remedium optimum sal in syncope.	362
Renum officium	230
in renum exulceratione an lactis usus præscriben- dus.	239
Renum exulcerationis causæ.	ibidem
Renum ulcerum an curatio generalis.	ibid.
Renum calculo an spiritus therebintine conveni- ens.	234. 235.
in renum inflammatione quænam venæ secandæ.	236
Renum viscidis obstructionibus an succini sal & oleum præscribendum.	241
Renibus an semper habeat rudimentum calculus vesicæ.	244
Repellentia actu frigida an in pleuritide adhibenda	35
Requisita sensationis.	92
Revulsio quomodo fiat ab utero.	262

S:

Saccharo an mel præferendum	6
Saccharum rosarum an conveniat phthificis	126
Sal nitrosulphureus in columbis unde.	73
Sal optimum remedium in syncope	362
Sal pruellæ Chymicrū seu nitrum præparatū.	90
Sale an abundet cornu cervinum ii. ejus virtutes.	ibid.
Sanguis columbarum an & quomodo sugillationem oculorum corrigat.	72
Sanguinem bonum generat caro columbarum.	74

I N D E X.

in sanguine unde oriatur tartarum.	99
Sanguis an semel vel partim vicibus extrahendus	112
Sanguinis expulio periculosus affectus	123
Sanguinis mīssio an conveniat lue venerea corre- ptis.	308
Sanguis cur non statim putrescat.	5
Sanguis an educendus ad animi usque deliquium.	8
Sanguis superfluum cur per utrum expurgatur.	257
Sanguis menstruus an alius ab eo, quo fœtus nu- tritur.	257
Sanguis an mittendus in uteri suffocatione.	270
Sanguis quando & quomodo pregnantibus mit- tendus.	287
Scyllæ acrimonia quomodo corrigatur.	109
Scorbutus & icterus niger differunt 217. an horum eadem sit curatio.	ibid.
Scorbuti signa 246. ejus curatio	370
Scorbuti confirmati signa 249. Descriptio ejus.	370
Scorpionum ictus respectu similitudinis inuncto oleo scorpionum an curetur 326. observatio propria, ibi appropriata remedia.	ibid.
Semen nigellæ an manifestis vel occultis qualitatibus corrigat olfactus lesionem in coryza	81
Sensationis requisita.	92
Sensibus dolor accidit respectu organi	94
Sensus illæso motu & motus illæso sensu cur sæpius pereat.	98
Sensu externi non agunt sine cerebro.	65
	inter

INDEX.

Inter sensuum organa cur primū de oculū agatur.	ibid.
Setaceum præfertur cauterio.	67
Setacei frigidi modus	69
Siccitas sola an faciat asthma	113
Sitis vehemens an oxycrato bibito compeſcenda.	161
Siti & famem tollunt pilula ex Nicotiana	87
Signa inflammationis vesicæ.	254
Solutio continui quid 95. causa est doloris immediata	94
Somnus quid 42. somnus perfectus & imperfectus, ib.	
Somnus naturalis an differat à præternaturali.	39
Somnus an tempore paroxysmi in exquisita tertiana concedendus.	17
Somnambulonibus an convenient verbera in ambulando	42
Spasmus pestilentialis an eandem cum scorbutō curationem habeat 323. ejus causa antecedens 324. indicationes curative.	325
Spiritus salis virtus.	170
Spiritus therebinthina an in calculo renū conveniat.	230. 235.
Spiritus vitrioli quomodo succurrat inflammationibus 161. an & quomodo dejectam appetentiam corrigat.	154. 159
Stranguria causæ 245. quomodo generetur ex recenti cerevisia.	246
in stranguria quo tempore aromatici utendū. ib.	
Somacæna scorbutica & Gallica differunt.	381
Stupefacientia an propriè dolorem leniant.	97
De 2	Succi

INDEX

Succinum quid 241, ejus preparatio spagyrica.	ibid.
Succini sal & oleum an præscribendum in reuum viscidis obstructionibus	241
Sudor Angelicus quid 321. remedia ejus	ibid.
Sudores cur moveat opium.	266
Suffocatio uteri quid 271. ejus causa	ibid.
Suffusio oculorum quid 75. an per vomitionem cu- randa.	ib.
Sugillatio quid.	72
Symptomata hydrophobie.	303
Syncopes quid 134. huic an acetum rosaceum conveni- at.	ibid.
quid differat à defectu animi.	135
Syncope cause ib. in syncope unde sudores frigidi.	ibidem
Syncopes remedium urina ob salsam substantiam.	360
de Syncope per imaginationem oborta observatio.	362
in syncho non putri an oxymel præhendum.	5
T.	
Tabidis cur lac concedatur.	25
Tartarum in sanguine unde oriatur.	99
Tartarum vitriolatum an conveniat in morbo vir- gineo 276 ejus facultas.	279
Tenesmus quid 180. ejus causa ibid. in tenesmo an in- terdum purgandum.	ibid.
Tertiana exquisita quid 17. notha quid.	19
Tertiana notha an decoctum absinthij conveniat.	ibid.
Therebintine	

INDEX.

- Therebintina spiritus an in calculo renum conveniens.* 230. 235
Timor an tempore dysenteriae plurimum valeat. 320
Tinnitus aurium quale symptoma 78, cur in puerperis frequens. ibid.
Tumor omenti an curabilis. 192
Tumoris in omento generati causa. 364. 366
de Tumore omenti observatio. 365
Tussis definitio. 107
Tussis pulmonum & pectoris affectus. 107
Tussis cui subjecto tribuenda. 106
in Tussi an conveniat frequens usus eclegmatum. 105

V.

- Vapor malignus peccans qualis sit 272. an dependeat à sola refrigeratione.* ib.
Vena an secanda in febris putridis 7. in peste. 301
Vena quanam in inflammatione renum secanda. 236 an poplitis vel malleoli 237. cubiti ib.
Vena sectionem an dolor Arthriticus indicet. 98
Vena an & quomodo secanda in suppressione mensium. 257
Vena sectionem cur virium imbecillitas interdum permittat. 273
Vena an secanda pregnantibus. 286
Vena sectio an in pregnantibus purgatione tutior. 289
Vena sectio an tentanda in principio angine. 109
Vena an & quomodo Pleuriticis secanda 118. quanam. 120

INDEX.

<i>Venefectio an tentanda in cordis palpitacione</i>	145
<i>non convenit.</i>	147
<i>Venena qualitatibus occultis agere.</i>	294
<i>Venus & Διὸς ἑὸν cur dicatur.</i>	12
<i>Venerea lues an sit intemperies calida & sicca.</i>	303
<i>Venerea lue correptis an conveniat sanguinis mis-</i>	
<i>sis. ibid.</i>	
<i>Vermes unde generantur 182. an in ventriculo.</i>	183
<i>Vermibus intestinorum laborantibus non conveni-</i>	
<i>unt dulcia.</i>	182
<i>Vertigo quid 32. ejus proxima causa specifica natu-</i>	
<i>ra 34. in Vertigine an vena secanda.</i>	32
<i>Vertiginosis per vices sanguis emittitur.</i>	35
<i>Vesicae officium.</i>	230
<i>Vesica calculo frangendo an diuretica profint.</i>	243
<i>Vesica calculus an semper ex renibus rudimentum</i>	
<i>habeat.</i>	244
<i>Vesica inflammata, an cucurbitula cum scarifica-</i>	
<i>zione pubi affigenda.</i>	253
<i>Vesicam inflammarī posse ibid. inflammationis si-</i>	
<i>gna.</i>	254
<i>Victus contrariarum qualitatū an heclicis prescri-</i>	
<i>bendus.</i>	24
<i>Vinum hystericis an conveniat.</i>	274
<i>Vini mutatio in acetū secundum Hermeticos.</i>	139
<i>Vinum an & quo tempore in appetita canino ex-</i>	
<i>hibenda.</i>	161
<i>Vinum an conveniat in dolore iliaco.</i>	171
<i>Viperinam carnem antiqui commendant.</i>	314
<i>de Viperis singularis observatio.</i>	317
	in Vin

INDEX.

<i>In Viperarum carnibus esse alexipharmacum.</i>	313
<i>Viperina caro an conducatur elephantiasi</i>	314
<i>Vitrioli spiritus an & quomodo dejectam appetentiam corrigat.</i>	154. 159
<i>Vitrioli spiritus quomodo succurrat inflammationibus.</i>	161
<i>Vitriolati tartari facultas.</i>	279
<i>Viri juvenes cur expuitione sanguinis etiam laborant.</i>	124
<i>Vomica jecoris an extrinsecus aperiri possit.</i>	212
<i>Vomitum an asthmaticis prosit.</i>	113
<i>Vomitum an dolor capitis curandus.</i>	21
<i>Vomitum non convenire ibid.</i>	
<i>Vomitum an singulis mensibus conveniat.</i>	32
<i>Vomitoria an convendant in cholera.</i>	152
<i>Vox rauca unde.</i>	104
<i>Vocis asperitas an aceto scyllitico corrigenda ib.</i>	
<i>Urina stillicidium an per aromatica assumpta corrigendum.</i>	245
<i>Urina, remedium syncopes ob salsam substantiam,</i>	363
<i>Usum aceti an lienosis conveniat.</i>	228
<i>Usum cere internus an dysentericis conveniat.</i>	177
<i>Usum chymiatrica commendatur.</i>	332
<i>Usum cornu cervini apud veteres.</i>	9
<i>Usum lactis in exulceratione renum an prescribendus.</i>	239
<i>Uteri suffocatio quid 271. eius causa ibid.</i>	
<i>in Uteri suffocatione an sanguis mittendus.</i>	270
<i>Vulnera thoracis an quamprimum, ut alia, consolidanda.</i>	151

Ingenue



Ingenuo lectori.

S.

VT aliàs humanum est errare: sic facile
mum typographo, maximeq; negligenti.
τι. σφάλματα proinde non pauca sub huius
opusculi festinato partu intercurrisse non
tam, benevole lector, admiraberis, quàm
quæ temporis brevitās eliminare non permittit
sit, pro candore tuo haud gravatim emenda-
dabis. Quod, ut facias, rogatus
fave, ac Vale.

F I N I S.



in the name of the p. 322
ig Terebratulae p. 222 p. 222
ex p. 222 p. 222
H. 222 p. 222
p. 222 p. 222
p. 222 p. 222

